

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZENBANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

V. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM ARA: 40 FILLÉR KEDD, 1967. SZEPTEMBER 5.

Tömegfelvonulás, tűzijáték, harcos kiállítás a népek békéje mellett

Rapai Gyula elvtárs mondott ünnepi beszédet Cseretön

Minden bányüzemben meg-
ünnepelték a 17. magyar bá-
nyásznapot. Szeptember 2-án,
szombaton délután négy óra-
kor a Mecseki Ércbánya Váll-
alat kultúrtermében Tóka
Jenő igazgató és Kovács Ist-
ván, a pártbizottság titkára
fogadta a vállalat kiváló dol-
gozóit.

Kitüntetések és jutalma-
kat adtak át a legjobbaknak.
Részt vettek ezen az ünnep-
ségen a vállalat szovjet és
NDK-beli testvér vállalatának
képviselői is. Ott volt a Mec-
seki Szénbányákhoz érkezett
bányásznap küldöttség is
Zwickauból: Heinz Hornfeck
gazdasági igazgató, Manfred
Wolt, a szakszervezeti bizotts-
ág titkára, Günther Behnert
üzemi pártbizottsági titkár és
Harald Neumann, az FDJ (a
Demokratikus Német Ifjúság)
üzemi titkára.

Megjelentek a jugoszlávial
dolgozók képviselői is, akik
mindnyájan felvonultak a pé-
csi bányászokkal együtt Cser-
etőre az 1937-es sztrájk ide-
jén hősi halált halt bányászok
emlékművéhez.

A cseretői fátylas fel-
vonuláson és az ünnepi gyűlé-
sen tízezer ember hallgatta
meg Rapai Gyula elvtársnak,
az MSZMP Központi Bizotts-
ága tagjának, a Baranya
megyei pártbizottság első tit-
kárának ünnepi beszédét.

Kedves Elvtársak!

Tizenhét év alatt hagyó-
mánná vált, hogy szeptem-
ber első vasárnapján emlé-
kezik meg társadalmunk
megfelelő külsőségek között
és meleg szívvel a bányász-
napról és a bányászokról.

Ma is ünneplni jöttünk
össze, méltatni a munka hő-
seit. Elismerjük, a föld mé-
lyén végzett nehéz és fontos
munkájukat és emlékezünk
arra a harcra is, amelyet
elődeik vívtak országunk és
népünk boldogabb életéért.

Az idei bányásznap jelen-
tőségét növeli, hogy ebben
az esztendőben ünnepljük a
Nagy Októberi Szocialista
Forradalom 50. évfordulóját.
Nincs még egy olyan évfor-
duló, amelyet annyi ember
ünneplne, mint a Nagy Ok-
tóberi Szocialista Forradalom
születésnapját. A Szovjetunió
mellett a szocialista orszá-
gokban is állami ünnep ez a
nap. Megünneplik minden or-
szágban a dolgozók, a kom-
munista- és munkáspártok és
a haladó szervezetek. Még
azokban az országokban is
ünneplnek, ahol a reakció
minden haladó megmozdu-
lást üldöz. A Szovjetunió szü-
letésnapja az egész haladó
emberiség nagy ünnepévé
vált.

**SZAZ- ÉS SZÁZMILLIÓK
OKTÓBER ÚTJÁN**

Ez az évforduló azonban
nem csupán a megemléke-
zés és tiszteltetés ünnepé. A
történelemben példa nélküli
álló nagy seregszemle ez a
nap: az október útján ha-
ladó száz- és százmilliók fel-
méri a megtett utat, össze-
gezék eredményeiket és új
erőt merítenek a további
harcokhoz.

Egyéni életünkben minden
esztendő sokat számít, a tör-
ténelem azonban évszázá-
dokkal méri az időt. Csak
félszáz év telt el a Nagy Ok-
tóberi Szocialista Forradalom
óta, mégis többet változott a
világ, mint máskor évszázá-
dokon át.

Miben van a Nagy Októbe-
ri Szocialista Forradalom vi-
lágértelmei jelentősége?
Abban, hogy új hajnalt ho-
zott az egész emberiségre, le-
zárt egy korszakot és telje-
sen új, tiszta lapot nyitott
az emberiség történelem-
könyvében.

A szebbet, a jobbat, az iga-
zabbat hozta. Szocializmus!
E szó jelzi egész évszázá-
dunk törekvését, s megjelöli
a célt, amely felé halad az
emberiség. Marx és Lenin
eszméi a tömegekben talaj-
ra találtak. A forradalom
először Oroszországban söpör-
te el a múltat, a kizsákmá-
nyolást, melynek nyomán
szédületes, gyors fejlődés in-
dult el a Szovjetunióban.
Jól bizonyítja ezt többek kö-
zött a széntermelés alakulá-
sa. A cári Oroszországban
30 millió tonna szénet ter-
meltek, ma pedig 580 mil-
lió tonnát.

1917 óta a Nagy Október
állama, a szocialista Szovjet-
unió az egész haladó világ
reménye lett. A szovjet
állam és a vele szoros bará-
ti szövetségben álló szocialis-
ta országok erőit adó forrása
minden tőkés és gyarmati el-
nyomás alatt élő nép szabad-
ságvágyának és függetlensé-
gi harcának.

Vitathatatlan, hogy a világ
fejlődésében a szocialista vi-
lágrendszer döntő jelentősé-
gű tényezővé vált. Az ember-
iség történelmi távlatát, sor-
sa elszakíthatatlanul össze-
forrott a szocializmus ügyé-
vel. A kapitalista rendszer
elkeseredett erőfeszítése vi-
láguralmának helyreállításá-
ra irányuló törekvései, az ag-
ressziók, a kis és helyi há-
borúk ellenére a nemzetközi
erőviszonyok feltartóztatla-
nul a szocializmus javára to-
lódhatnak el.

A magyar nép, mai ifjú-
ságunk büszke lehet arra,
hogy apáink résztvevői vol-
tak e történelmi küzdelem-
nek és elsőként követték az
oroszló példát: 1919-ben létre-
hoztuk Magyarországon a
munkások és parasztok álla-
mát, a Magyar Tanácsköztar-
súságot.

Büszké lehetünk arra is,
hogy több mint százezer ma-
gyar harcolt a háromszten-
dős polgárháborúban a Vö-
rös Hadsereg zászlói alatt.
Megértették, hogy Magyaror-
szág jövőjéért is küzdenek,
ha védik a világ akkor még
egyetlen proletárhatalmát.

Mindezek hatására a mun-
kásmozgalom hazánkban is
fellendült, s ennek keretén
belül a mecseki bányavidék
nek is. Az idősebbek szemé-
lyes résztvevői voltak a ko-
rábbi évtizedek küzdelmei-
nek.

A BANYÁSZSÁG A MUNKÁSOSZTÁLY HARCOS CSAPATA

Az egész munkásosztály
kötelessége volt akkor, hogy
fellépjen az elnyomás ellen
mindenütt, ahol csak egy kis
rész találtak a tőkésrend bász-
tyáján. A bányászság büsz-
kén tekinthet vissza a törté-
nelmi múltra, mert kivette
részét ebből a harcból.

A magyar munkásosztály
tőke elleni és nemzeti füg-
getlenségéért folytatott küz-
delmének szerves részét ké-
pezi a mecseki szénmedence
bányászainak harca is. Tör-
ténelmünk feljegyezte az
1893 júniusi; az 1905 augusz-
tusi, az 1914 januári és az
1918 májusi mecsekvidéki bá-
nyászmozdulásokat és
sztrájkokat. De feljegyezte a
Horthy-rendszer idején az
1934-es, az 1936-os, az 1937-
es, és az 1944-es harcos idő-
szakokat is.

Az 1937-es pécsi sztrájk —
amelynek 30. évfordulójára
ma emlékezünk, külön feje-
zet bányászságunk munkás-
mozgalmában. Keserű álla-
potok uralkodtak akkor a
bányász-lakóterületeken. El-
bocsajtás, nyomor, éhínség
volt osztályrésze a bányá-
szoknak. Az embertelen bá-
nászmód és a követeléseik
nem teljesítése következtében
1937. február 23-án délután
2 órakor leszállt Thomen-
aknán 265 bányász. Harcuk
győzelmes kivívása érdeké-
ben elhatározták, hogy éh-
ségrsztrájkot szerveznek. Ez-
zel akarták a Duna Gőzhá-
jász Társaság részvényes
urait kényszeríteni, hogy bé-
r követeléseiket teljesítsék. A
Népszava tudósítója a követ-
kezőket írta: „A vasasi bá-
nyász-kolóniákban szerdán
este senki sem tért nyugó-
vóra. A legnagyobb elkesere-
déssel tárgyalják az esemé-
nyeket és elkeseredett kifa-
kadások hangoznak el az
osztrák vállalat ellen, mely-
nek munkabér-politikája mi-
att magyar munkásoknak
meg kell halni. A Thomen-
aknában az éhségrsztrájk vál-
tozatlanul tart, estefelé egy
beleg a sztrájkolók, akik-
nek már ivóvízük nincs, ki-
hoztak a bányából. Lent a
tárnában a lámpák kialud-
tak, a sztrájkolók nem en-
gednek magukhoz senkit.
Teljesen cbarikádózták ma-
gukat”. A felhozott bányá-
szok elmondták, hogy a mun-
kások körében teljes a szoli-
daritás. A sztrájk hatására
az üzemigazgatóság Mecsek-
szabolcson és Pécsbányatele-
pen munkaszüneti napokat
rendelt el, hogy az esetleges
bányász-szolidaritást meg-
előzze. A sztrájk kitörése-
nek napján, mintegy 400 fő-
nyi csoport indult el Tho-
men-aknához. A csendőrség
feltartóztatta és szétoszlatta

Rapai Gyula ünnepi beszédét mondja a cseretői emlékműnél

Akik már teljesítették éves tervüket

Egy elővájó brigád kiváló eredménye

— Amikor tavaly országos
elsőséget és a velejáró kitün-
tetéseket érdemeltük ki, el-
határoztuk, hogy az idén is
becsületesen dolgozunk. Ha
lehet még jobb eredményeket
érünk el.

Lovai István szocialista bri-
gádvezető mondta ezeket a
szavakat. És a nagyszerű Kos-
suth-bányai munkacsapat
tényleg méltó a vállaláshoz,
az eddigi megbecsüléshez.

A tröszt 460 brigádja közül
tavaly is az első között fe-
jezték be éves programjukat.
Igaz, akkor csak november

elején. Most viszont még az
1966. évi teljesítményeket is
túlszárnyalták: augusztus 8-
án „zárták” az évet.

— A Lovai brigád azért
élenjáró, mert nem hangulat-
emberekből, hanem kiválóan
dolgozó bányászokból tevődik
össze — emelte ki Gálfi Ist-
ván, Kossuth-bánya főmérnök-
helyettese. — Üzemvezetősé-
günk mindig számíthat rájuk.
Jól és gyorsan dolgoznak. A
16 fős csapat augusztus 20-ig
878 fm vágatot hajtott ki.

Mit értünk az alatt, hogy
mindig lehet rájuk számítani?

Erre vonatkozóan Farkas
László bányamérnök, a feltá-
ró körlet vezetője mondott pél-
dákat. Több alkalommal elő-
fordult már, hogy a fejtes
megindítása miatt a gurító-
hajtas, a lyukasztás nem tört
halasztást. Ilyenkor a csapat
a szabadságokat úgy egyeztet-
te, hogy a törzsgárdából senki
hiányozzék. Aztán van olyan
is, hogy egymást kölcsönösen
segítve magas erkölcsi nor-
mát állítanak fel. Vagyis a
magánéletben is példamuta-
tóak, a hiányzás immár évek
óta ismeretlen náluk.

— A munkaeredmények kö-
zös vállalkozást, közös össze-
fogást takarnak, — hangsú-
lyozta Szilas Jenő bányamér-
nök, körlevelet-helyettes. —
Öt év óta dolgoznak együtt,
s bizony több alkalommal
nyertek már pénzjutalmat. Az
idén az első negyedév végén
jutalmaztuk őket 2 ezer for-
rintal. A társadalmi munká-
ban is kifünnék, az év elejétől
600 munkaórát teljesítettek.

A Lovai brigád szakmai
munkájának első helyen kell
beszélni arról, hogy a kiemel-
kedő teljesítmény mellett a
technológiai előírásokat is be-
tartják. Egymásra rendkívül
nyitottan vigyáznak. Ez a magya-
rázata annak, hogy az idén
egyetlen baleset sem fordult
elő munkájuk közben.

Az állandó betelepítés szer-
int szakonként a következők
alkotják a 16 fős csapatot.

I. szak. Lovai István, Mächtl
István, Vass Ferenc, Illés Ti-
bor.

II. szak. Farkas Imre, Pusztai
István, Bene Károly, Lovai
Mátyás.

III. szak. Usléber István,
Lovas Sándor, Szabó Gyula,
Donka Ferenc.

IV. szak. Szűcs Lajos, László
Imre, Nagy Gál János, Szele
István.

A kiemelkedően dolgozó elő-
vájó csapat műszaki patroná-
lója Deres Endre aknász-bá-
nyamérnök — az eddigiek so-
rán 116 méter átlagot ért el.
Ezek szerint az év hátralévő
szakában 500 méter vágathaj-
tás várható terven felül.

A minőség szerint: 1. Zobák, 2. Pécsbánya

A III. negyedév meglehető-
sen rosszul kezdődött a ter-
melés vonatkozásában. Már a
július hónapban több mint
38 ezer tonna adósságot szed-
tünk össze. Ez a múlt hónap-
ban tovább növekedett: az
augusztusi hátrány 26 126 ton-
na.

A minőség vonatkozásában
már kedvezőbbek az eredmé-
nyek, majdnem minden üzem
megközelítette azt a szintet,
amit előírtak számukra. A
legszebbtől a minőségi ja-
vulás Zobák-aknán van, ahol
a 37,99 százalékról 33,27-re
sikerült csökkenteni a hamu-
tartalmat.

Az augusztusi összesítés
után a minőségi sorrend:

1. Zobák-akna	33,27
2. Pécsbánya	35,65
3. Szászvár	35,91
4. Vasasbánya	36,97
5. Tanbánya	39,99
6. Kossuth-bánya	40,13
7. Béta-akna	40,42
8. Szabolcsbánya	41,45

A mennyiséget figyelembe
véve augusztusban 92,8 szá-
zalékosra ért el a vállalat, a
rangsor így alakult.

1. Szászvár	98,5%	160 tonna adósság
2. Béta-akna	97,4%	1253 tonna adósság
3. Pécsbánya	94,6%	2055 tonna adósság
4. Szabolcsbánya	93,7%	4413 tonna adósság
5. Zobák-akna	93,5%	3689 tonna adósság
6. Kossuth-bánya	92,0%	8040 tonna adósság
7. Vasasbánya	84,3%	6577 tonna adósság

A tanbánya 103,8 százalékkal (61 tonna többlettel) zárta az augusztusi termelési tervet.

őket. Az egykori törvényszé-
ki leírás ezeket mondja: „Az
eljárás folyamán nem sike-
rült felderíteni azt, hogy sze-
mély szerint ki, vagy kik kez-
deményezték, kétségtelen
azonban az, hogy az itt
együttlévő munkásság között
elhatározással emelkedett a
kivánság, hogy Pécsre von-
uljon. Ennek a felvonulás-
nak nyilván tüntetési jelle-
get akartak adni, azonban a
következményekből azt lehet
megállapítani, hogy a cso-
portosulásban résztvevők
szándéka oly erős elhatáro-
zás volt, hogy szándékoku-
kat minden áron — erőszak
árán is — megvalósítani
akarták. A nyomozás adatai
szerint a tömegben, amely
Vasasról indult és Somogy

községen át vonult Mecsek-
szabolcs közszé felé, 5—800
személy lehetett, felnőtt fér-
fiak, asszonyok és közöttük
fiatalokban lévők is.

ÜSSZECSAPÁS A CSENDŐRÖKKEL

A vonuló tömegben „ke-
nyeret, több kenyeret”, „le az
osztrák kapitalistákkal”, „ke-
nyeret a szegényeknek”, „él-
jenek a bányásztestvérek” ki-
áltások hangzottak, amelye-
ket a tömeg átvett és tovább
hangoztatott. Amikor a me-
csekszabolcsi csendőrösről
kivezényelt csendőrök és a
tömeg találkozott, a csend-
őrök a tömegre löttek. A sor-
túzt következtében Keller Já-
nos, Hegedűs Mihály és Fei-

tigh Imre életét veszítette.
Többen, férfiak és nők is
megsebesültek. A sebesülte-
ken segíteni akarókat a
csendőrök elzavarták. A sor-
túzt hatására a tömeg vissza-
felé özönlött, a csendőrök
pedig szuronytszegezve ül-
dözték őket.”

Igy emelték fel őket szavu-
kat 30 évvel ezelőtt a kapi-
talista rémuralom ellen. Ma
már tudjuk, hogy a meghát-
rálás ideig-óráig tartott, utá-
na többször fellángolt a harc.

A horthysta ellenforrada-
lom nem tagadta meg önma-
gát, amíg csak hatalmon volt
mindemüzt vér és pusztulás
jelezte nyomait.

(Folytatás a 3. oldalon)

A pártkongresszus tiszteletére indított újítási versenyben a Mecseki Szénbányák 25 millió forintos megtakarítást ért el

A Magyar Szocialista Munkáspárt IX. kongresszusa tiszteletére a NIM — a SZOT-tal és a Bányai Dolgozók Szakszervezete Elnökségével egyetértésben — újítási szemlét írt ki. A szemle ideje alatt újítási verseny folyt a szénbányászati vállalatok között, amely verseny június 30-ával zárult.

Újítási csoportunk a napokban fejezte be az értékelést. A benyújtott újítási javaslatok száma 557 volt, ezen kívül 101 javaslat tapasztalatcsereként érkezett hozzánk. Területünkön bevezetésre 231, kísérletre 187 javaslatot fogadtak el. A vállalatnál egy év alatt 49 utókalkuláció készült, amelynek tényleges népgazdasági eredménye 24 millió 693 ezer forint.

A magas utókalkulált népgazdasági eredmény azt mutatja, hogy az újítások minőségében kedvező változás állt be. A benyújtott és elfogadott javaslatok száma lényegesen nem változott már évek óta, viszont minőségi vonalon a kezdeti 11 milliós eredmény fokozatosan emelkedett 13, 16, 18 millióra, a legmagasabb értéket pedig most, a kongresszusi szemle során érte el.

A verseny ideje alatt több, műszakilag magas színvonalú újítást nyújtottak be, amelyek közül a legkiemelkedőbb a Gulácsi János és társai fele rezesedő. Ennek lényege, hogy a szállítógépezést a kast jelzés nélkül nem tudja elindítani. A javaslatnak főleg a balesetelhárításban van igen nagy jelentősége.

Igen jelentős, tapasztalatcserére is alkalmas a Kiss—Feldwébel-féle bordafamaró. A gép pillanatok alatt belemarja

a TH-biztosításhoz alkalmazott bélelő bordafába a távolságtartó négy hornyot, amelyet korábban fűrészelni és vésni kellett.

Lényegesen meggyorsította a kutatófúrást a Kiss—Mrázik-féle fúrógép, amelyet Sztanyó és Hazafi elvtárs fejlesztett tovább.

A Vámos-testvérek fúróállványra lehetővé teszik a PR—24-es fúrógépek teljesítményének lényeges emelését.

Hornyák Lajos elvtárs a robbantásnál megsérült, behorpadt légszűrőnek klegyengetésére készített igen szellemes, pneumatikus működetésű egyenlőt berendezést.

Igen érdekes és figyelemre méltó Gulácsi János gumiszalag irányításával kapcsolatos újítása is.

A verseny tartama alatt 8 feladatnyi probléma nyert megoldást, 12 feladatra kísérleti szerződést kötöttek, 13 feladat lerve pedig javaslat érkezett. Az újítási szemle sikerét nagyban segítették az újítókörök is. Pécsbányán 5, István-aknán 9, Vasas-bányán 11 összevont újítóköri értekezletet tartottak. Ezzel kapcsolatban meg kell említeni, hogy az Építési Üzem, Béta-akna, az Északi bányászüzem, az Anyagellátó, a Karbantartó, a Szénelőkészítő és a Villamos Üzem nem tartott újítóköri értekezletet.

Az ország többi szénbánya vállalatánál most van értékelés alatt a kongresszusi újítási szemle. A Mecseki Szénbányák 25 milliós eredménye látatlanban is arra enged következtetni, hogy az országos második vagy harmadik helyezést sikerül megszerezniük.

KONZULTÁCIÓ

A szocialista elosztás elveinek következetesebb érvényesülése

„Mindenki képességei szerint — mindenkinek munkája szerint” — mondja az alapelv, a szocializmus alapkövetelményét megfogalmazva. 1968 január 1. után, amikor életbe lép a gazdaságirányítás új rendszere, sok új lehetőség nyílik arra, hogy ez az alapelv az eddigieknél következetesebben érvényesüljön.

A központi irányítás eddigi erőteljes centralizmusára fejlődésünk adott szakaszában szükség volt. A háborús károk helyreállítása, a szocializmus építésének kezdeti szakasza — ismert anyagi lehetőségeink következtében — megkövetelték a munkaerő és az anyagi eszközök központi irányítását, illetve felhasználását. Am az eddigi gazdaságirányítási rendszer, miután megtette történelmi kötelességét, — ha nem váltjuk fel újjal — gátjává válhat további fejlődésünknek. Akadályozza a vállalatokat az anyagi erők gazdaságos felhasználásában, s abban, hogy termelésüket a változó piaci igényekhez, tehát a társadalom tényleges szükségleteihez idomsítsák. Gátolja a gazdálkodás folyamosságát, a műszaki fejlesztést, leszoktatja az embereket a kezdeményezésről, az önállóságról, a kockázatot és felelősségvállalásról.

A gazdaságirányítás 1968 január 1-én életbe lépő új rendszer kibontakoztatása a piac aktív szerepét, megszabja a központi tervezést a milliányi, és folyton változó részfolyamat megoldhatatlan számbavételétől. Arra sarkallja a vállalatokat, hogy bátran kezdeményezzenek. Ösztönzi őket a gazdasági erőforrások célszerű felhasználására és kényszeríti, hogy új igényt — megfelelő mennyiségben és minőséggel — és hogy új igényeket is támasszanak, fejleszték termelési módszereiket és termékeiket. Egyszóval, lényegesen több lehetőséget nyújt a „mindenki képességei szerint” elv érvényesülésének.

A „mindenki munkája szerint” — az alapelv másik oldala — is sok kiegészítésre szorul, mint ahogy az egyenlő munkáért egyenlő bért jelszó is eltorzult a gyakorlatban, s nem egyszer egyenlőtlen munkáért egyenlő bér lett belőle. Mindez — egyebek között — elsősorban éppen abból következik, hogy a túlzottan központosított gazdasági rendszerben nem sok szerepet játszhatott a vállalatok valóságos eredményessége, márpedig a munka társadalmi hasznossága éppen ezen, a vállalatok gazdasági eredményein — nyereségén — mérhető le elsősorban. Hiányzott a megfelelő differenciálás vállalat és vállalat, dolgozó és dolgozó között.

A gazdaságirányítás új rendszerében a jól dolgozó vállalatok, amelyek több, a piacon is értékesíthető terméket állítanak elő, nemcsak hogy több bért, de több egyéb jutást is nyújthatnak dolgozóiknak, mint a gyengébben dolgozó vállalatok. Ha nő a vállalat nyeresége és az ebből cépzett részesedési alap, akkor több jut prémiumokra, jutalmakra, étkezési és üdülési hozzájárulásra, az évégi nyereségre, növelhetik a gyermekintézmények támogatására, szociális, kulturális és sportcélokra szánt összegeket. Természetesen ez azt is jelenti, hogy a jobban dolgozó vállalatokhoz, tehát oda, ahol magasabb a jövedelem, szívesebben mennek az emberek, mint ahol kevesebb kerül a borítékba. S mivel az új gazdasági mechanizmusban nem szabad adminisztratív módszerekkel megakadályozni, hogy a dolgozó a jobban fizető munkahelyekre menjenek át, valamennyi vállalatnak igyekeznie kell, hogy legjobb szakembert, munkásait megtartsa magának, s több gondot kell fordítaniok a ténylegesen jól dolgozó szakmunkásaira.

De nemcsak a vállalat és vállalat, hanem dolgozó és dolgozó között is differenciálni kell 1968 január 1. után. Közpon tilag kötelezően előírt „től-ig”-os besorolási rendszerek lesznek, amely már önmagában is lehetővé teszi, hogy az azonos munkakört ellátó dolgozók alapterét fokozottan differenciálhassák az egyéni teljesítmények szerint. A magasabb színvonalú alkotó munkát végző, de beosztottként dolgozó szakemberek fokozottabban anyagi megbecsülést vehetnek meg a bérrendszert úgy alakítják át, hogy a kiemelkedő eredményeket felmutató műszaki és gazdaságossági szakemberek beosztotti minőségben is elérhessék, sőt meg is haladhatassák a vezetőik alapterét.

Mivel a dolgozók különböző mértékben tudnak hozzájárulni a vállalati nyereség alakulásához, ezért a nyereségből képzett részesedési alaphoz is többet kell kapniok azoknak, akik nagyobb mértékben voltak képesek a vállalat ayesereségét növelni. A vállalatok a központilag kötelezően előírt csoportmaximumokon belül önállóan döntik el, hogy a részesedési alapot milyen arányban osztják el a dolgozók között, szem előtt tartva a helyes anyagi ösztönzés érvényesülését.

Népgazdasági és vállalati érdekből egyaránt igen fontos, hogy a vállalatok legjelentősebb vezető állású dolgozóinál, és a műszaki fejlesztésben dolgozó szakembereiknél megfelelő erővel érvényesüljön anyagi érdekelttségük a távolabbi — gazdasági és műszaki — célok elérésében is.

Az új gazdaságirányítási rendszer tehát megteremti a szocialista elosztás elveinek következetesebb érvényesüléséhez szükséges feltételeket, megteremti a reálbérek emelkedésének az eddiginél kedvezőbb feltételeit. Elsősorban a vállalatokon múlik, hogy ezeket a lehetőségeket felhasználva eljussanak a káros egyenlőségi halálához, hogy a béreket és más anyagi ösztönzőket a vállalati nyereségek fokozására, végsősoron az egész társadalom előrehaladása szolgálatába állítsák.

Kiemelkedő teljesítmények

Szabolcsbánya üzemvezetősége, a szakszervezete, ifjúsági szervezete egyéni munkaversenyt indított a fejti körletben a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére. A figyelemre méltó kezdeményezés 84 munkanapot foglal magában. Vagyis augusztus 1-től november 6-ig tart a verseny. Az egyéni vállalásokat hetenként értékelik. Erre a célra külön tablót készítettek s azon keresztül tájékoztatják az érdekelteket.

A versenyben résztvevő 1—20. helyezett jutalomban részesül. Összesen 39 300 forintot Ferenc,

Értékeltek az első félév baleseti helyzetét

Augusztus 28-án került sor a Mecseki Szénbányák első félévi baleseti helyzetét értékelő értekezletre a meszei munkásszálló tanácstermében.

Az értekezleten jelen volt a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség részéről Jolsvai Alfonz főmérnök, a Mecseki Szénbányák részéről Fulmer József helyettes főmérnök, az üzemek vezetői, illetve főmérnökei, szellőztetési mérnökök, biztonsági megbízottai, a kerületi munkavédelmi felügyelők és üzemorvosok. Rickert Antal, a Biztonságtéchnikai Csoport vezetője értékelve az első félév baleseti helyzetét elmondotta, hogy a balesetek alakulása az előző évhez viszonyítva kedvezőnek mondható. Ez

számmal bizonyítva: föld alatt: 10,5%, külszínen: 8,3%, egyéb sérüléseknél 6,3%-os javulás mutatkozott. Az egy balesetre jutó betegműszakok száma az előző évhez képest egy nappal emelkedett, de végső soron a balesetek számának csökkenése azt eredményezte, hogy a kiesett betegműszakok száma az előző évihez viszonyítva 3064 betegműszakkal volt kevesebb.

A Mecseki Szénbányák üzeménél az első félévben hat halálos kimenetelű baleset történt. Ezek közül négy közvetlenl miatt következett be, egy anyagviszarablásnál, és egy készletmegengedésnél.

A halálos balesetek kivizsgálásával kapcsolatban a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség bányabiztonsági

szempontból műszaki felügyelet, vagy az üzem mulasztását nem állapította meg egy esetben sem.

Baleset-okozók és munkahelyek szerint vizsgálva a helyzetet megállapította, hogy a balesetek zömét hulló és guruló kő okozta. A továbbiakban százalékosan kimutatva: 14,9% anyagmozgatásból, 9,9% tárgyak leeséséből, 8,7% kéziszerszámok használatából és 7,4% elcsúszás, elesésből történt.

Kitűnik továbbá, hogy a balesetek 10,1%-a fejszerűs, 4%-a szemszerűs, 48,9%-a kézszerűs, 28,2%-a lábszerűs és 8,8%-a egyéb sérülés.

A számkökből megállapítható, hogy sérülés szempontjából legveszélyesebb munkafolyamat az anyagmozgatás,

utána a szállítás és rakodás majd végül a biztosítási munka. Magas a közlekedés okozta baleset, mely a elvesztési munkából adódó balesetek számával egyenértékű.

A baleseti gyakorisági számokat értékelve kiemelt egy-két üzemet, amely igen rossz gyakorisági számmal dolgozott. Így szénelőkészítő Kossuth- és Zobák-bányászüzem, meddőelőkészítő Szabolcs-bányászüzem, korszerűen biztosított fejtesben és hagyományosan biztosított fejtesben ismét Zobák-bányászüzem. A külszíni szállításhál még mindig igen magas mutatója van Kossuth-bányászüzemnek.

Ha felelősség szempontjából vizsgáljuk a baleseteket, megállapíthatjuk, hogy a sérülések nagy többsége a figyelmetlen munkavégzésből ered.

Szekuláné

Nincs féldrőfős bajusza, zsiros pörge kalapja, a beszéde sem az az izes pusztai, somogyi, vagy nógádi, nem alacsony, nem köpcös, nem jár lajziban, bocskorban, nem is a faluvégen lakik, hanem Komló városában, sőt telefonja is van, és ha az árkádsoron találkozik vele a kedves olvasó, mindennek gondolhatná, csak éppen faragó pásztornak és népművésznek nem. A neve sem János, József, Antal, vagy Gergő, mint ezt már megszoktuk, hanem Ferenc, s bár névnek ez sem utolsó, merthisz ősi teuton és kelta eredetű tekintve azt jelenti, hogy „független”.

Tóth Feri bácsi azonban minden ellentmondásának dacára is népművész — faragó művész. Hogy mi avatja a szegény nép fiát művésszé, azt nem lehet tudni, egyszerűen terem, mint mezőn a pipacs, mint csatában a hős. Érdekes. Am a legérdekesebb talán mégis csak az, hogy Feri bácsi nem pásztor ember, soha nem is volt, hanem nyugdíjas bányász, az Anyagellátó Üzem nyugdíjasa 1962 óta.

No, de — honnan kerülhet kapcsolatba az ő artistikus egyéniségével a népművészetet termő ihletettség? Onnan tán, hogy elődeink főoglalkozása a kalandozások mellett főképp csak a pásztorokdás, vadászokdás volt, a honfoglalás után pedig olyannyira az, hogy (mint a fennmaradt írások is bizonyítják), ménések, gulyák, kondák és nyájak népszerítették be hamarosan nem csak a Nagyalföldet, hanem a Dunántúlt is. Így László király Somogy megyében az egész zselici erdőbirtokot a pásztoroknak adományozta, ahol később (mint IV. Béla összefoglaló levelében olvashatjuk is), e határon belül már tíz falu (tiz pásztorfalu) is kelet-

Atavisztikus labirintus

kezett. Azért idéztem éppen Somogyországot, mert Tóth Ferenc művészetének gyökerei is itt fogamzóztak és somogyi motívumokban bontakoztak ki gondolatainak zsenge ágai.

Oseink voltak tehát pásztorok és művészek, s nincs jobb magyarázat a faragóhajlam meg-megjelenésére, mint az atavisztikus labirintus, amelyből egyszerűen csak kibúvik az ősök jogékony lelke, és addig bizserög akár egy bányász ember ujjai alatt is, míg nem a gircses-göröcsös fadarabból juhászokp, ivócsanak, vagy karikásostor lesz.

Idős Kapoli Antal már fiatal korában — nem Somogyban, hanem az egész országban — híres pásztor volt és méghíresebb faragó. Nem volt akkor még népművész, (turisztalátványosság legfőképp) mert népművészet létezett ugyan örök időktől fogva, de nem emelkedhetett arra a rangra, amely megillette volna. A szocializmus hozta meg számára és a mi örömlünkre is, hogy több pásztorművésszel együtt idős Kapoli Antalt is népművésszé avatták, munkáit a Néprajzi Múzeumba gyűjtötték és Kossuth-díjjal tüntették ki.

Hát ezzel az idős Kapolival akadt össze egy Kaposvár környéki pusztában, akkor ugyanis (úgy 1930 táján) erdőszéli munkás volt Feri bácsi, ahol úgy hozta a sors, hogy az öreg Kapoli szállásával szomszédosan kvártélyozták be őket. Megtetszett neki a sok, szép díszes-faragású pásztor tárgy, úgy érezte, hogy valahol az ujjai cipójában nyúltozik neki is a sok figura, csak egy jó kés kell és a megfelelő fa. Sokat tanult Kapolitól, meg másoktól is, ettől kezdve csak

faragott, s minden szabad idejében ezt csinálta.

A bányászattal, jobban mondvá a bányászokkal pedig a kommun és az ezt követő fehér terror idején ismerkedett meg és meg is szerette őket, össze is kovácsolódott velük a sok bajban, üldözöttségben, mert mint volt vöröskatoná ebből is bőven kivette részét. Ugyannyira, hogy emigrációba kényszerülve, életének legszebb, fiatalágának legerőteljesebb tíz esztendejét a hontalanok keserűsége töltötte ki Jugoszlávia, Albánia, Törökország, Franciaország és Afrika hó ege alatt, ahonnan 1929 őszén térhetett csak meg. (Egyenesen a börtönbe.)

Számára az élet 1945-ben termett igazán illatos lombok, mely után egyéniségének művészi oldala is új fényt, új értelmet kapott. Az évtizedekig rejtett rügyek gyönyörű motívumokba jeslettek, hol hársfába, hol galagonyába.

Nem jellemző rá érzelmi túfűtöttség. Kiszikkadtak a lobogó kedélyek Afrika forró homokján. A szép emberi érzések csak egy-egy kés alá stilizált levélben, madárban, vagy alakban nyilvánulnak meg, melyek egyszerűségükben is olyan igézetet nyújtanak, mint a legkifinomultabb művészet.

Került már munkája a Néprajzi Múzeumba is és szerete az országban, sőt külföldön is sok hirdeti az egyszerű teremtő tehetség hazai forrásának egyikét.

— Melyik munkáját tartja a legzebbnek, melyikre a legbüszkébb, Feri bácsi? — önkéntelenül is megkérdi az ember.

— Talán a legutóbbi, egy szaru-kürt.

Hadd tegyem hozzá, hogy ezzel a közel háromnegyed méteres kürttel az idei kalocsai kiállításon első díjat nyert. Ennek az ornamensei is jellegzetes motívumokból tevődnek össze: Betyár lóháton, vadász, régi véseletű paraszok, madarak, virágok, szarvas, őz és levelek, meg fák.

Kérték már, hogy lépjen be a népművészek szövetségébe, de úgy gondolja, hogy idős már ehhez és idegenkedik az új keretektől, bár művészi iránymutató nélkül nehéz, s egyre inkább csak architektúrává válik a munka, mintsem művészileg is tartalmassá, s mondanivalójában gazdagga. Bár mindez nem csökkenti Feri bácsi munkájának értékét, mivel szép iránti ítéloképessége megbízható, mint maga a természet.

Idős már az új népművészei munkakeretekhez, az új technológiához, a szervezett munkához. Már inkább jobb csak magától, magának, ajánlókba faragni, vagy csak magáért a művészetért.

— Hanem majd a fia, valamelyik, ugye Feri bácsi? Majd ő folytatja? — Látja, érdekes... — felel a természetesen tűnő kérdésre. — Nagyon érdekes, hogy gyermekeim nem örökölték a faragó hajlamot. Egyik sem.

Az atavisztikus labirint itt bezárult. S ki tudja hány emberöltőn át barangol benne a művésztelék, míg nem egy kései unoka képében újból nyitira talál, aki bizonyára szintén nem pásztor lesz bár, de erdőszéli bányász sem valószínű, hanem természetfő kozmikus repülő, de a Vénusz és a Hold — Föld közötti út unalmában új égtájú motívumokkal szaporítja majd őseinek gazdag relikviáját.

Csikós Ferenc

Arany, ezüst és bronzplakettet kaptak a legjobb társadalmi munkások

Béta-akna szorgos kollektívája ismét jelesre vizsgázott! Az üzem és a Közgazdasági Szakközépiskola között régebben létrejött szocialista szerződés gyakorlati megnyilatkozásaként közel 100 ezer forint értékű társadalmi munkát végeztek az iskola kerítésének megépítésével.

— Májusban született az elhatározás, és az összefogás eredményeként má már ünnepélyes átadásra jöhettünk el — mondotta Gungl Ferenc, Béta-bánya vezetője. — A városi tanács biztosította az anyagot és üzemünk dolgozói fáradságot nem ismerve munkálkodtak, hogy a tanév kezdetére készen legyünk. Anyagbeszerzők és tervezők, szakemberek és segédmunkások mindannyian jó munkát végeztek.

Ezt hangsúlyozta dr. Bernáth József iskolaigazgató is, meleg szavakkal mondott köszönetet és gratulált a kitűnő munkához. — Nagyra értékeljük ezt a segítséget — hangsúlyozta. — Mi is min-

dent megteszünk, hogy a kapcsolat tovább mélyüljön, és hogy rászolgáljunk a bizalomra.

Gallusz József, a városi tanács elnöke amikor arról beszélt, hogy az iskola fontos szerepet tölt be a város kulturális életében, azt is kiemelte, hogy az intézet tanterületére jó úton halad: egyre szélesebb kapcsolatot terem — elősegítve a tanulók ifjúság sokoldalú elméleti és gyakorlati felkészítését. A bétai példamutató munkáját kiemelve, a végrehajtó bizottság nevében arany, ezüst és bronz plakettet adott át. A több, mint 2 ezer társadalmi munkaórától a következők vállalták a legtöbbet: Király Ernő, Szűcs István, Simonfi Tibor, Vladár Ferenc, Kerner József, Kaszai József, Zupáncsics Sándor, Miklósi Ferenc, Rádler László, Keszthelyi Gyula és Sárvari Ádám. Arany plakettel jutalmazták az üzem ifjúsági szervezetét is. A kitüntetés Fülöp Attila KISZ-titkár vette át.

Az ünnepség hivatalos része után az iskola igazgatósága megvendégelte a munkában élenjáró dolgozókat. Vladár Ferenc szocialista brigádfőnök ezeket mondta:

— A Béta-aknal gépezem a szocialista üzemzés címért versenyez. Ez a célkitűzés arra kötelez bennünket, hogy a társadalmi munkából is méltóan kivesszünk részüket. Ahogyan munkatársaink lelkesedtek, mindennél többet mond! Sokszor előfordult, hogy a jelentkezőket nem vehettük igénybe, mert kevesebb emberre volt szükség.

Bebizonyosodott, hogy jó és gyümölcsöző kapcsolatok jöhetnek létre nemcsak termelői üzemek között, hanem iskolák és üzemek között is. A szakközépiskola és Béta-üzem példája ezen kívül azt is bizonyítja, hogy tartósság lehet tenni ezeket a kapcsolatokat — nem csupán egy-egy akcióra lehet kiépíteni, hanem állandó jelleggel.

Tömegfelvonulás, tűzijáték

(Folytatás az 1. oldalról)

Csak 1945, a fasiszta Németország és magyar csatlósai fölötti győzelem, melyért a szovjet nép 20 millió fiai és leánya áldozta életét, csak a felszabadulás kergette el a sötétséget és a fehérterort. Csak azóta tudott felemelkedni és emberré válni, igazságot emberi méltóságot nyerni az eddig megvetett és kisemmizett bányász. A bányásznap ünnepségen emlékezünk az embertelenségre, a jogfosztottságra is, mert az elnyomást és a szolgasorsot sohasem lehet elfelejteni. S végtelen hálával és szeretettel emlékezünk hőseinkre, akik sokszor a kilátástalannak látszó küzdelmet is vállalták, mert felismerték a munkásság erejét és elhivatottságát.

ERŐS, GAZDAG ORSZAGOT TEREMTÜNK

Több, mint 22 esztendeje szabadultunk fel. Küzdünk azóta is, de egészen másképpen és más célokért. Felszabadult hazánkban az a célunk, hogy erős, gazdag, virágzó országot jessítse komoly erőfeszítésmekelnknek és unokáinknak.

A gazdálkodásban, az állampépítésben és a szocialista kultúra terén haladunk előre, hogy szebb és boldogabb lehessen egész társadalmunk élete. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a mecseki bányákban nőtt a politikai aktivitás, amely elősegíti a jó gazdasági eredmények elérését.

Büszkék vagyunk arra, hogy bányászaink az elmúlt évi kimagasló politikai és gazdasági eredményeik alapján megnyerték pártunk központi bizottsága kongresszusi, valamint a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándoraszalját.

A munkában döntő szerepük volt a kommunisták ezreinek, akik fáradságot nem kímélve, szorgalmasan dolgoztak a politikai és gazdasági feladatok megoldásán. Elismerés illeti a pártokivüllel sokezeres tömeget, akik tudásuk és szorgalmuk javát adták az elért eredményekhez. Elismerés illeti a szocialista brigádokat, amelyek élenjártak a feladatok megoldásában, s valamennyi fizikai, műszaki és adminisztratív dolgozó, az üzemek vezetőit. Elmondhatjuk, hogy nemcsak a bányák váltak korszerűbbé, nemcsak a bányamunka fejtsé, elővájsi, szállítási tevékenysége vált fejlettebbé, hanem öntudatosabb lett a gazdasági és a politikai feladatok megoldásában a bányász is.

Nőtt a bányászok szocialista tudatossága. Megfelelő aktivitással vesznek részt a közügyek intézésében. Egészséges kritikával fordulnak a még fennálló hiányosságokkal szembe. Kialakult bennük egy állandónak mondható szilárdság és következetesség az elengedő és téves eszmék ellen. Nemzetközi érdeklődésük köre szélesedett. Vietnam szenvedő népe mellett, az izraeli agresszió ellen mind szenvedélyesebben emelték fel hangjukat és bátor kiállításuknak adták tanújelét.

HŐSI HALOTTAINKRA IS EMLÉKEZÜNK

A gazdasági feladatok teljesítése komoly erőfeszítéseket igényelt és igényel napjainkban is. Gyakran a nehéz és rossz geológiai körülmények és viszonyok, a tűz, víz, gáz és omlás a néhol tapasztalható nem megfelelő munkaviszonyok, a szén nem megfelelő minősége, a munkaközben előállott balesetek mind fokozottabb körültekintésre, a munkafegyelmel további szilárdítására, még jobb munkafegyelmelre és önszervezésre kell, hogy átszándozzunk.

A bányamunka fontos, de egyúttal nehéz és veszélyes is. Előfordul, hogy munka közben hálalált bányász társaink. A munka hőseinek, a nehéz bányamunka hősi halottai emlékeztének is áldozunk minden bányásznapon. Azokra is gondolunk, akik munka közben vesztették életüket, azokra is tisztelettel nézünk, akik megrokkantak a munkában.

Kedves Elvtársak!

Eddigi tapasztalatainkból nyugodtan megállapíthatjuk: ha a párt, a kormány valami újat, nagyot akart tenni, mindig számított a bányászokra.

Mindazokra, akik szentet, uránércet, olajat, követ, a föld méhének milliónyi kincsét hozzák felszínre és juttatják el az élet mindennapi vérkeringésébe. Kimondhatjuk azt is, hogy a Mecsekben dolgozó bányászokra ezután is szilárdan támaszkodhat a párt, és a kormány, mert méltó utódai a harcoss munkás elődöknek. Mint eddig, most is megértették és vállalták azokat a feladatokat, amelyek az új gazdaságirányítási rendszerben a bányavállalatokat, a bányászokat érintik.

Megértették, hogy azért kell a gazdaságirányítási rendszerünkben új stílus és új formákat bevinni, mert magasabb a követelmények. A követelmények viszont éppen ezért magasabbak, mert jobban akarunk élni. Hiszen a jólét alapja a termelő, az alkotó munka.

DOLGOZZUNK A SZOCIALISTA HAZÁÉRT

Ezen a napon mit kérhetünk bányászainktól? A jövőben is úgy, mint eddig, becsületesen dolgozzanak a terv feladatok sikeres teljesítésén, támogassák az új előrevívő munkamódszereket, aktívan dolgozzanak a társadalmi, állami és kulturális szervezetekben is, harcoljanak az ellenes és téves nézetek ellen. Azt kérjük, csak úgy, mint eddig, erejüket nem kímélve munkálkodjanak pártunk politikájának maradéktalan végrehajtásán. Emeljék magasra a szocialista haza és a nemzetközi munkásszolidaritás zászlaját.

A bányásznap és a cseretűj ünnepség alkalmából erőt, egészséget és jó szerencsét kívánok a Mecseki Szénbányák, a Mecseki Ércbánya Vállalat és az aknamélyítő körzet, a kőbányák minden dolgozójának! — fejezte be ünnepi beszédét Rapai Gyula elvtárs, a párt Baranya megyei bizottságának első titkára.

Rapai Gyula elvtárs ünnepi beszéde után félórás gyönyörű tűzijátékban gyönyörködhetek az ünnepség résztvevői.

Másnap, szeptember 3-án délelőtt a bányászokban voltak ünnepi gyűlések, amelyekről lapunk más helyen beszámolunk olvasóinknak. Délben 12 órakor Garamvölgyi János elvtárs, a Mecseki

Szénbányák igazgatója ünnepi fogadást adott a 17. magyar bányásznap tiszteletére a Pécs-Meszési Bányász Szálló nagytermében. A fogadáson megjelentek a bányásznapra érkezett hivatalos küldöttségek a Szovjetunióból, Lobajcsuk elvtársnak, a cserovonográdi 8-as bányászkommuista munkabrigádja vezetőjének vezetésével. Megjelentek a Német Demokratikus Köztársaság bányászainak képviselői és jugoszláv vendégeink is.

Garamvölgyi János elvtárs a fogadás megnyitása előtt üdvözlő beszédet mondott, amelyben hangoztatta, hogy a bányásznap szakmai ünnep ugyan, de ebben az évben nemzetközi jelentőséget is nyert és munkásmozgalmi emlékünnep lett. Ezen a napon megemlékezünk a bányászati szakma legjobbjairól, elismerjük a munkában szerzett érdemeiket, de emlékezünk a bányász-munkásmozgalmak hőseire is, akik életüket adták a tőkés rendszer embertelenségéi ellen folytatott harcban. Rámutatott, hogy az 1967-es bányásznap politikai-mozgalmi jellege az eddigieknél jobban ki-domborodik, mert ebben az évben ünnepeljük a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulóját. Ez a győztes forradalom gyökeresen átalakította az emberi társadalmat, nagy lelkesítő erő volt az 1918-es Magyar Tanácsköztársaság létrejöttében és ilyen módon a bányász ember életének megteremtéséért vívott harcban.

Köszöntötte a fogadáson megjelent Kossuth-díjas bányászokat, a kiváló szocialista brigádok tagjait és a brigádfőnököket, a velük együtt megjelent vendégeket, a bányászok feleségét, akiknek a családban betöltött szerepe nagy mértékben járulhat hozzá a bányászok jó munkavedvéhez, termelési eredményeik alakulásához, a munkához.

VASASON a tőkés rendszer elleni küzdelemben hősi halált halt bányászok sírját 3-án, vasárnap este hat órakor koszorúzták meg. Megjelentek a koszorúzási ünnepségen a párt, a szakszervezetek, az ifjúsági mozgalom vezetői, munkásmozgalmi veteránok és hozzátartozók, úttörők, valamint a lakosság Vasas I. és Vasas II. telepről. Megható volt, amint sorra járultak a hősi halált halt bányászok sírjához, hogy elhelyezték koszorúikat és virágcsokraikat, — közben néhány szóban valamennyien megemlékeztek a bányász-munkásmozgalmak hőseiről.

A cseretűj tizezeres tömeg felvonulása, a koszorúzási ünnepségek, a fogadások és zenés ébresztők, a kultúrmasorok és a sportrendezvények mindenütt azt mutatták, hogy kulturáltan, hősei emlékeihez méltó módon ünnepelték a 17. bányásznapot mindenütt a bányászok.

Komocsin Zoltán a szegedi bányásznap ünnepségeken

Az ország egyik legnagyobb kőolaj-lelőhelyévé előlépett szegedi szénhidrogén-medencében az elmúlt három év alatt tízszeresére, mintegy másfélszerre nőtt az olajbányászati dolgozók száma. A Szegeden szombaton megtartott bányásznap ünnepségeken részt vett Komocsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Csongrád megye országgyűlési képviselője is. Délelőtt ellátogatott

az alföldi kőolajfúrás üzem szegedi üzemegységének központjába, ahol tájékoztatták a területen felfedezett gazdag szénhidrogén-kincs kutatásának, kitermelésének eddigi eredményeiről és a fejlesztési feladatokról. A szénhidrogénmező dolgozó az esti órákban a Hungaria Szálló termeiben gyülekeztek a bányásznap ünnepsége, ahol Komocsin Zoltán mondott ünnepi beszédet.

Fúvószenekarunk sikere Sopronban

Mint már arról hírt adtunk, az Egyesített Fúvószenekar augusztus 26-án és 27-én részt vett a soproni fúvószenekari fesztiválon.

A városba lépés első pillanatában már éreztük azt a precíz előkészületet, ami az soproni fúvószenekari fesztivált megelőzőre. A fesztivál plakátjaitól voltak színesek az utcák, de terjedelmes cikkekben számolt be az eseményről a Kisalföld című megyei lap is, méltatva a városba érkező zenekarok eddigi tevékenységét, köztük a mi zenekarunkét is. A zavartalan eligazodást segítette a két idegenvezető.

"Fórum-hangverseny"

Délután már a „kékzubbonyosok” az Egyesített Fúvószenekar hangszereitől voltak hangosak az utcák. Zenekarunk a Fórum-presszó udvarába vonult. Itt a középkori bástya tövében, négy zenekar közreműködésével tizenöt adunk. A műsört és a felvonulásunkat mindenhol ahol csak megfordultunk, nagy érdeklődés, taps és a „hájjá bányászok” kiáltások kísérték. A velünk szemben tanúsított megkülönböztetett figyelmesség és szimpátia gyökerei a Sopronnal határos brenbergi bányász-hagyományokból táplálkozik. Már ezzel az első délutáni bemutatkozó hangversennyel megnyertük a fúvószenét kedvelő soproniak szimpátiáját. Az érdeklődés irántunk ettől kezdve csak fokozódott.

Ünnepi műsor a Petőfi színházban

Szombaton este kollektíven tekintettük meg a tízéves fennállást ünnepelő soproni fúvósok műsorát. A közreműködők között volt a Jávor Zoltán órnagy irányításával működő Honvédelmi Minisztérium Közponi Fúvószenekara is. Műsorukban a Strauss melódikák mellett, impozáns előadásban hallottuk a Rákóczi indulót. Forró és megérdemelt sikerű műsört adott a jubileumát ünnepelő soproni zenekar. Az esti műsor harmadik résztvevője a szomszédos osztrák „Winpassinger Musikverein 1952” zenekara

volt. Előadásukban az osztrák fúvószenekari irodalom legszebb számainak szívalatták meg Otto Schwarz vezényletével.

A vasárnap programunk reggel 8 órakor, zenés ébresztővel kezdődött. Kijelölt útvonulunk a Lenin körút, a Széchenyi téren és Templom utcán át a Beloiannisz térre vezetett. Itt dr. Erdélyi Sándor, a városi tanács vb-elnöke köszöntötte a megjelent és felsorakozott tizenkét zenekart. Ezzel hivatalosan is kezdetét vette az I. soproni fúvószenekari találkozó. Az ünnepi műsorban a Honvédelmi Minisztérium fúvószenekara Csajkovszkij: 1812 nyitányát adta elő, kitűnő előadásban. Zárószámként a felsorakozott — mintegy 600 fonyi zenész közös előadásában csendültek fel a Hunyadi induló hangjai, feledhetlenül szép összhangzásban.

Találkozás Farkas Antal zeneszerzővel

A zenekarok a megnyitó után a város különböző pontjain tizenöt adtak, egyben itt mutatták be a fesztivál kötelező műsor-számainak. Zenekarunk az évszázados Kurucdomb alatt adott műsört. A fúvósok hangjaira csakhamar benépesült az eddig üresen tátongó tér. A kötelező — Farkas Antal: Magyar népdalrondó, a zsűri kíséretében megjelent szerző nagy érdeklődéssel hallgatta végig. Az elhangzott számok után Farkas Antal zeneszerző külön is gratulált a zenekaroknak a kitűnően előadott művekért, azokat — a már meghallgatott zenekarok közül a legjobbnak találta. Hasonlóan nyilatkozott a zsűri többi tagja is.

Zenekarunk a monumentális, római időből származó, kitűnő akusztikájú kőfejtőben adott műsorával búcsúzott az I. Soproni Fúvószenekari Fesztiváltól, a közönségtől. A délutáni hangverseny zárószámként dr. Erdélyi Sándor tanácselnök szíves szavak kíséretében nyújtotta át a fesztivál díját: a soproni tüztorony kicsinyített (50 cm) fémmásját és a díszoklevelet. Zenekarunkat, meleg szeretettel köszöntötte és „Jó szerencsét bányászok!” felkiáltással búcsúztatta.

Kolta János: Pécs (Panoráma, Budapest 1967)

A Panoráma népszerű útikönyvek sorozatában jelent meg az a szöveg kiállítás, izléses képekkel illusztrált könyv. Kolta Jánosnak, a Dunántúli Tudományos Intézet főmunkatársának tollából. A 304 lapos könyv többet ad, cüménél: nemcsak Pécs városát és környékét, hanem Baranya nevezetesebb látnivalóit, így Mohácsot, Pécsváradot, Siklót, Harkányt, Szigetvárt is ismerteti. A Pécsre és Baranyába látogató turista hasznos vezérfonalat kap ezzel a könyvvel, de élvezettel fogják olvasni azok a pécsi és más városok és megyék lakosai, akik városuk és megyéjük sokszor rejtett szépségeit vánt érdeklődnek.

Kolta János — aki szakmáját tekintve ugyan a gazdasági földrajz művelője — tinom érdekel benne éppen az efféle rejtett szépségek iránt is. Egy-egy szobor, dombormű, szépen kiválasztott vasárnap vagy architektonikus érdekesség régtől megragadja figyelmét, és figyelmese teszi iránta könyvének olvasóját is. Dicsérnünk kell élvezetes, lendületes, jól olvasható stílusát, amely előnyösen különbözik a szokványos „benedekercer” száraz adathalmazától. Amellett Kolta könyve mögött komoly és szilárd ismeretanyag van. Földrajzi leírásai lezáró, képekkel illusztrált fel Pécs történetéből, áttekint a városképet és a műemlékeket, a város gazdasági és kulturális életét, majd az „seté-

ra” tagolva, végigvezeti az olvasót Pécs látnivalóin: a középkori Dómtól Ujmecsekig, a modern településig. A továbbiakban mecseki sétákra tesz javaslatot, összehangolva a Nyugati és a Keleti Mecsek turista útját, s végül egy hosszabb, hat részre tagolt fejezetben Baranya kirándulási lehetőségeit ismerteti. Ebben a fejezetben olvashatunk — megint a Koltától megszokott módszerrel — Sikondáról, Komlórról, Siklórról, Harkányról, Mohácsról, Szigetvárról, és megyénk több, turisztikai vagy történelmi nevezetességéről. A történelmi háttérrel, a földrajzi, társadalmi, néprajzi keretét mindentől tömören, ámde lelkisimertően rajzolja meg a tudós szerző.

A negyedik, befejező főfejezet, a gyakorlati útmutató, utazásra, szállásra, étkezésre, szórakozásra, sőt tényképekre is vonatkozó tanácsokkal. Ezt a részt egy újabb kiadásban kisse át kellene dolgozni: egyes adatok — például a pécsi autóbúsjáratok, vagy egyes vendéglők besorolása — már most, 1967 nyarán nem felelnek meg a tényleges helyzetnek. Kolta nagy tudása, széleskörű erudíciója vitán felül áll. Csupán egy-két pontban szeretném vele vitába szállni. A szigetvári vár topográfiájáról hozott adatok az újabb ásatások és kutatások fényénél már módosításra szorúlnak. Kultúrtörténet szemmel néz-

ve, szívesen olvastunk volna olyasvalamiről is, hogy száműzetése idején Bethlen Gábor Pécssett élt, hogy Csokonai itt adta ki Széchenyi Ferenc tiszteletére írt ünnepi versét (A haza templomának örömapja), hogy a horvát irodalomnak három ilyen jeles alakja, mint Kaniellé a XVIII., Senoa a XIX., Kriela a XX. században Pécssett működött, illetve tanult, hogy Pécssett dolgozott Gebauer Ernő — akinek egyes festményeiről ugyan szó esik —, és innen indult ki a modern európai művészetnek három olyan jelentős alakja, mint Petar Dobrovici, Zlatko Prica és Vászárhelyi Győző. (Negyediknek a pécsváradit Nemes Endrét is említhetnők). Jól tudjuk viszont, hogy Kolta nem lexikont vagy enciklopédiát, hanem könnyen kezelhető, élvezetes útikönyvet akart írni, és azt is reméljük, hogy egy újabb kiadásban ezek a most még kihagyott adatok is szerepelni fognak, legalább rövid utalások formájában. Talán azon is lehetne gondolkodni, hogy a következő kiadásnak a címlapon és a városképről kívülről is legyenek színes illusztrációk. És végül: nem ártana ezt a pompás könyvet legalább vázlatosan német és szerb-horvát fordításban is kiadni, a Pécsre és Baranyába ellátogató külföldi turisták számára.

Angyal Endre

Furcsaságok

FÜLÖNFÜGGŐ TENGER

A svájci nők körében nagy sikerük van a „zoológiai függők”-nek, amelyek voltaképpen miniatűr akváriumok — halakkal.

CSIPÓS SZICILIAI TÖRTÉNET

Július 18-án bolhák árasztottak el a palermói kikötőt. Egy Észak-Afrikából borszállítmányú útnak indított bolhák a nagy hőségben hihetetlen gyorsasággal elszaporodtak és a szó szoros értelmében elárasztották a szicíliai kikötő vámvihatalát.

Az ott dolgozó munkások nem voltak hajlandók foglalkozni az áruval addig, amíg az „elárasztott” helyiségeket nem fertőtlenítették. Ez az akció azonban csak félsikerrel járt, s csak ideig-óráig tartóztatta fel a csipós állatok invázióját.

SZOKATLAN SZÜKEVÉNYEK

Az angliai Blookwood pályaudvarán szokatlan szűkés történt. Eddig meg nem átlapított módon búvók között a ketrecekben tartották az eseményt, de ennek mégis elterjedt a híre. A város női lakói pánikba estek, annál is inkább, mert a szűkevények között sok leendő égermama volt, s ezek legalább 150 kisegert hoznak a világra.

JÓL MEGFIGYELTE

Az FBI munkatársa megkérdezi a vendéglőben: — Uj pincérük van? — Hogyan találta ki? — Ismeretlen üjlenyomatokat látok a tálon.

PÓRULJÁRT TOLVAJ

Paulo Rossi az egyik milánói színház kelléktárából ellopta egy ismert búvész öltönyét, és elkövette azt az ügytelenséget, hogy fel is vette és bement vele a városba. — Az albúvészt hamarosan utolérte a büntetés. Az egyik vendéglőben elfogták, miután öltönye zsebeiből két galamb, három nyúl és hat fehéregér bujt ki és pánikot okozott a vendégek között.

A KÁVÉ MINT HARCISZKÖZ

Alljon meg ott, ahol van! — mondta egy betörő egy üzletben a tulajdonosnak, miközben a pisztolyát az asztalra tette. Ez Porthsmouth angol város egyik üzlethelyiségében történt. Miután a rabló így kiállt, megkezdte az üzlet kiürítését.

— Alljon ott, ahol most van! — kiáltotta a főnök és egy kemény ütéssel „padlóra küldte” a betörőt. És hogy a dolgában még biztosabb legyen, a hivatlan vendégre ráöntött egy csésze forró kávét.

KIÜRÜLNEK A SVÉD BÜRTÖNÖK

A svédek, a maguk gyakorlatias módján, egyszerű mód szerű találtak ki bürtönök kiürítésére. A foglyok számára mintagazdaságokat létesítettek, ahol az elítéltek nemcsak feleségükkel vagy barátnőjükkel szórakozhatnak, hanem kis nyaralókban élnek és jó fizetésért dolgoznak is. Úgyhogy a hatóságok felemelték a jövedelemadóikat. Működésük leleményes. A bűnözők vidéki életre, házastársi civódásra és jövedelemadófizetésre kényszerítése a legjobb módszer annak megértésére, hogy a bűnözés nem kifizetődő.

SZAZÉVES

A ROTÁCIÓS NYOMTATÁS

Most egy évszázada, hogy az első rotációs gép működni kezdett. Hippolyt Marinoni nevű francia találta fel és próbálta ki a hengerpárral való nyomtatást 1867-ben. Az ő gépe 20 000 példányt nyomott ki óránként, ami akkor csodának számított, hiszen a régi lapnyomó gépen ezt a mennyiséget tíz gép tudta előállítani.

A forradalmi évforduló előtt

Nemsokára elérkezik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének 50. évfordulója. Társadalmi és tömegszervezeteink úgy irányítják programjukat, hogy dolgozóink méltóan köszönthessék a forradalom évfordulóját. A Mecseki Szénbányák Zobák bányai üzeménél a párt, a szakszervezet, a KISZ bizottság és a Magyar—Sovjet Baráti Társaság aktív csoportja különböző programot készítettek erre a nagy eseményre. Szocialista brigádjaik a munka jobb elvégzésére tettek vállalást.

Hat szocialista körletünk indult ebben az évben a szocialista körlet megítélés cím elnyeréséért. Szerződésükben rögzítették, hogy munkájukat a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére teszik jobbá.

Célul tűzték ki üzemükben, hogy széles körben megismertetik dolgozóikkal a kommunizmus építő szovjet nép életét. Ennek első lépése az volt, hogy a KISZ Bizottság és a Magyar—Sovjet Baráti Társaság aktív csoportja vetélkedőt hirdetett meg „Ki tud többet a Szovjetunióról” címmel. A vetélkedő meghirdetése elsősorban a fiatalok körében talált meghallgatásra. KISZ alapszervezeteink háromtagú csoportokat szerveztek. A felkészülést több héten keresztül konzultációk, megbeszélések formájában végezték. A Szovjetunióról való ismereteik gyarapításához felhasználták a „Szovjetunió”, a „Sovjet Híradó” című folyóiratokat, a Szovjetunió évkönyve és az 550 kérdés, 550 felelet a Szovjetunióról című könyvet.

A nagyszerű kulturális eseményre meghívtuk a szénelőkészítő MSZBT aktív csoportjának csapatát is. A két üzem csapatai között jó versenyszellem alakult ki. A vetélkedő befejeztével a zsűri a szénosztályozó csapatát hirdette ki győztesnek. Zobák-bányáuzem szállító körletének csapata második helyezést, egyéni versenyben Burán László első, Bogárn Gyula második, Szűcs István pedig harmadik helyezést ért el. A vetélkedő győztesei értékes jutalmat kaptak üzemük szakszervezeti bizottságától. A Szovjetunióról való ismeretszerzés ezzel a vetélkedővel nem ért véget. A felkészülés tovább folyik a központi vetélkedőre.

A csirkeügy

Komlóban meglehetősen nagy port zavart augusztus 20-án az úgynevezett csirke-ügy. Az történt, hogy a mélykúti Béke Tsz, olyan élő csirkét hozott a piacra (1050 db), amely baromfipestises zárlat alatt álló községből származott.

A vásárlók azt nem tudták, hogy baj van a csibéikkel, csupán arra figyeltek fel, hogy a 30 forintos átlagárral szemben a mélykútiak 22 Ft-ért adják. Az ellenőrzésnél derült ki, hogy azért mértek árban alul, mert szabadulni akarnak tőle.

A baromfipestis az emberre nem ártalmas ugyan, de a lakosság baromfiállományát veszélyezteti. Fertőzése gyors és szinte megállíthatatlan. Előfordulhatott volna, hogy az egész város állománya tönkre megy.

A város szakértői tehát nem nézhették tétlenül az esetet. Azonnali intézkedéssel betiltották az árusítást, s a rakományt visszairányították Mélykútra. A felelőtlen emberekkel szemben szabálysértési eljárás indították.

Az egyetlen és helyes eljárást a vendék közül többen kifogásolták. Nem gondoltak viszont arra, hogy néhány forint egyéni megtakarítással szemben felmérhetetlen árat fizethettek volna nemcsak a komlóiak, re rosszabb esetben az egész megye baromfi tartói.

Az ügynek nyilvánvalóan több tanulsága van. De úgy véljük, az a legkifejezőbb, ha a közmondást érvényesítjük: olcsó husnak hig a leve.

Üzemünk KISZ bizottsága és az MSZBT aktív csoportja kapcsolatot kezdeményezett egy szovjet alakulattal. A baráti kapcsolat elmélyítése több találkozó keretén belül jutott kifejezésre. Egyik jelentős esemény az volt, amikor a szovjet alakulat legkiválóbb harcosai, tisztjei, tiszthelyettesei és tisztjei látogattak el üzemünkbe és találkoztak ifjúsági brigádunk tagjaival.

Egy másik alkalommal üzemünk fiataljai látogattak meg a szovjet alakulatot, ahol megismerkedtek a katonák életével. A találkozó keretén belül sor került labdarúgásra és kézilabda mérkőzésre. Mindkét találkozó híven tükrözte a magyar és a szovjet nép megbonthatatlan barátságát.

A kulturális események lényeges része az, hogy üzemünk dolgozói közül közel hétszázan fizetik elő a „Szovjetunió” című folyóiratot, a havonta megjelenő folyóirattól ismereteket szereznek a Szovjet Szocialista Köztársaságok életéből.

MSZBT aktív-csoportunk nagy kulturális feladatot hajtott végre, amikor megrendezte a Lenin kiállítását. Szorgalmas munkával összegyűjtött több mint húsz olyan jelvényt, amely Lenin arcképét ábrázolja. Ez a kiállítás a Mecseki Szénbányák nagyobb üzeménél vándorkiállításként is szerepelt. Zobák-bánya dolgozói méltóképpen készülnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójára.

Hegedüs Miklós,
a KISZ bizottság titkára

VITÁRA BOC-ATJUK:

Elképzelések és gondolatok a komlói új mártíremlékmű építéséről

2.

Vendéglátói összefüggések, előadótérme

Komló város már régen vár egy megfelelő vendéglátóipari intézményre, mert minden, ami megvan, esztétikailag rossz és elhibázott. Vonatkozik ez ugyanúgy a Béke Szálló „háromhajós” presszójára, mint az „Anna” felújított presszó festett cementpadlójára és pánltal együtt bent hagyott ajtótokjaira, nem kevésbé a „Hangulat” izléstelen festésére, nem beszélve a „Sport”-ról, Komló valamikori egyetlen jól sikerült „Fekete Gyémánt” éttermét is semmit nem kímélve tették belsőleg tönkre álmodernkedő, izléstelen túlzásokkal. Egyszóval Komló város már igényelne legalább egy olyan vendéglátóipari egységet, mint mondjuk — és ez furcsán hangzik — egy Somogy megyei községnek van, végre végetvetve a helyi dekadenciának és nevelő ízeles elleni állandó devasztációnak.

Javaslatom további részében — nem elvetve teljesen a „bányászpark” mondanivalóját — elképzelésem szerint egy könnyű szerkezetű előadó—kiállító terem (csarnokot) telepítenék megfelelő csatlakozással. Ugyancsak régi és jogos igénye Komló városának egy kiállításhoz és előadásokra alkalmas mintegy 200—300 embert befogadó terem, mely az esztétikai követelményeken kívül megfelelne az akusztikai követelményeknek is. Az általam elképzelt terem egyaránt otthona lenne a nagygyűléseknek, a zenei és prózai előadásoknak, a képzőművészeti és ipari tárlatoknak és esetleg tevénytársulati rendezvényeknek.

A Zrínyi Kultúrház nagytérmeinek nagygyűlésekre és zenei előadásokra történő használata mindenképpen csak ideiglenes és kényszerjellegű lehet, főleg akusztikai okokból.

Komló városának — egyesek részéről megnyilvánuló nagyra becsülendő lelkesedés ellenére — zenei életét teljesen megbénítja a megfelelő előadói terem hiánya. Komló városának országos hírvé kórusai vannak. Ilyenek a Belvárosi Iskola gyermek kórusa és a Béta-akna klub Munkás Kórusa. Ezek a kórusok zsúfoltszerű körülmények között készülnek előadásukra és hódítják repertoárjaikat. Helyi produkcióikat minden esetben lerontja a rossz akusztika és nem kevésbé a tornaterem levegője, bordásfalak és gyűrűhínták beemészésével. (Belvárosi Iskola előadása).

Öszinte elismerést kiváltó előadások sok esetben indikációnak hatnak arra vonatkozóan, hogy mit is tudnának produkálni megfelelő feltételek biztosítása mellett.

Az előadó — kiállító terem megvalósítását nem kevésbé indokolja Komlón a kiállítóterem hiánya. Az általam elképzelt terem mozgatható paravánok és mobil-falak beállításával alkalmas lenne kisebb kamara jellegű és nagyobb lélegzetű kiállítások rendezésére. A modulált felületek biztosításával gyors és jóarányú kiállítások lennének rendezhetők bármilyen tematikával.

A kiállító terem, illetőleg előadó terem természetes és mesterséges világítása úgy lenne tervezve, hogy úgy a kiállítási célokat, mint a fényeffektusok növelésével) az előadói célokat is kielégítse. Az akusztikai követelményeket a mobil falak expanzívitásával lehetne kielégíteni az előadási formáknak megfelelően. Gondolok itt a nagygyűlések szónokára, a nagyhangzású instrumentális koncertekre, az intim mondanivalójú szülő vagy kamara zenélésre, a vokális előadásokra és a bensőséges irodalmi estekre egyaránt.

Végül foglalkoznom kell még az emlékmű megjelenítésének formai lehetőségeivel, mint olyanokkal, melyek végző fokozat definiálják a kapcsolódó létesítmények habitusát.

Monumentális emlékművet kell tervezni

Elképzeléseim szerint egy mindenképpen nemessen modern, arányaitban és mondanivalójában is monumentális emlékművet kell tervezni. Az építészeti formák és az artiztikus előadásmód összhangja, arányos egymásrahatása architektóniája a záloga a jó előadásmódnak. Véleményem szerint az anyagszerűségnek is nagy szerepet kell biztosítani ugyanancsak a korszerűség relációjában. Talán kicsit összetettebbé teszi az emlékmű tervezés problémáit, (az optimális figuráció megtalálását) a megépíteni javasolt kapcsolódó építmények léte; de bizonyos értelemben a hármas kapcsolat egysége tömörebb fogalmazásra ad módot az egymást kiegészítés lehetőségeivel. Az emlékmű formájával kapcsolatban alaptételtként két lehetőséget tartok elfogadhatónak. Ezek:

Vagy alacsony posztamentum, földközeli,

egyben hangsúlyosan emberközeli, sok figurás körplasztikai kompozíció.

Vagy magas (15—20 m) keskeny sziluettű,

(vagy hangsúlyosan széles homlokú), nyers vasbeton felületű építmény, esetleg egy, vagy kétfigurás kompozícióval, vagy relief díszítéssel lehetőleg a korpusz anyagából.

A kétféle javaslat részletes leírása

Részletesen szólva a két forgalmazási módról, a következőket tartom szükségesnek elmondani. Az alacsony posztamentumú emlékművet egy, a lejtős terepen kiképzett platóon telepíteném, a körbejárhatóság biztosításával. A posztamentum mintegy 50 cm magas és anyaga lehetőleg fekete márvány lenne.

A többfigurás kompozíció allegorikus tematikájú somnás fogalmazási móddal és nagy expresszivitással. Az allegória a posztamentumon mintegy tömeget mozgatna, kifejezve a munkásszorgalmak és a munka frontján elcsúszott mártírúrákat a jövőbe nézős optimizmusával oldva. A figurák anyaga bronz lenne. A kompozíció fogalmazásánál elsőrendű szempont a mozgalmasság biztosítása, természetesen mértéktartóan elkerülve a „megfagyott életképek” kinalkozó hatásadását. Ez az emlékmű-forma kétségtelenül impozáns, de megvalósítása — ismeretében az ügyintézésnek — igen hosszadalmas lenne. A másik javaslat több szempontból jobb és ezért annak megvalósítását javaslom.

Ennek a megoldásnak lényege egy vasbeton építmény megfelelő artiztikus kompozícióval. Az artiztikus kompozíció háromféle lehet. Egyrészt elképzeltető egy-, vagy kétfigurás körplasztika a monumentális építmény elé, de csak a tanagrak arányait, másrészt esetleg relief a vasbeton építmény hangsúlyos részén. E kettő között lenne egy harmadik megoldás, melyet javaslom.

A vasbeton anyagszerűségnek tiszteletben tartásával javaslom egy saját anyagú ornamentika alkalmazását, melyet Nemcsics Antal, a Műszaki Egyetem képzőművész docense dolgozott ki. Ez az eljárás a beton rekeszes mozaik egészen egyszerű konstrukтивista megoldása a dologit sokrétű alkalmazásával.

Az emlékmű az építész és az ornamentikát alkotó művész közös munkája lenne. A környezet, a területadta és a mondanivaló diktálta lehetőségek mindenképpen alkalmas adnak egy hangsúlyos mű alkotására, nagy és kifejező felületek biztosítására. Ennek a ja-

vaslatnak a megtételét az inspirálta, hogy valami újszerűvel teljesen elhanyagolt Komló városát.

Anyagi vonatkozások

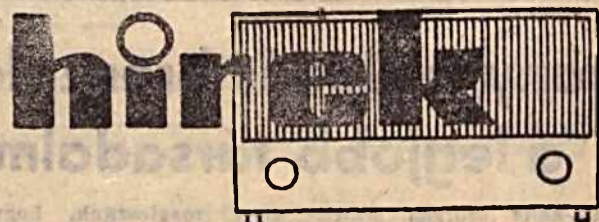
Szólnom kell végül javaslataim anyagi vonatkozásairól is. Ezzel a témával foglalkozva nem mehetek el szó nélkül amellett a momentum mellett, hogy Komlón ezidáig a kényszerítő körülmények diktálta „felújítási” névjegy elgondolások perfektuálása volt csak lehetséges. Jelenleg is megvalósítás előtt áll a Zrínyi és Május 1. kultúrházak egymillió nagyságrendű „felújítása”. A téma a tervező rajzsztatát elhagyva, a kivitelezőhöz került végrehajtásra. Véleményem szerint még mindig nem késő meggondolni kellően a teendőket. Még mindig nem késő elgondolkodni azon, hogy a Zrínyi kultúrház teljes egészében kell-e Komló városának. Még mindig nem késő elgondolkodni azon is, hogy a Zrínyi kultúrházból alakítható — eredeti rendeltetésű — 42 lakás nem inkább kell-e Komló városának, mint a nem teljesen kihasznált kultúrház. És végül még mindig nem késő meggondolni, hogy az alaplétesítmény, a Május 1. kultúrház egyszerű bővítésével és az általam javasolt előadó—kiállítóterem megvalósításával nem lehetne-e egészségesebben segíteni a város kulturális problémáin.

A szilvási lejtőn megvalósítandó hármas komplexum realizálásához is hozzásegítené az előzőekben ismertetett anyagi megfontolás,

Az emlékművet tehát hármas komplexumban javaslom telepíteni: kiállító—előadótérrel és egy megfelelő vendéglátóipari egységgel összhangban oly módon, hogy az emlékmű domináns voltán hangsúlyozva létesüljön az egész egyé, olyan valamivel amit Komló város már régen igényel. Arra vigyázzon, hogy az emlékmű megformálásában és létében emberközeli maradjon és mentes legyen a hamis légtörő emlékművek erőltetett pletesztálú ködétől.

(VÉGE)

Klausz Gyula

Műszaki könyvtár

A meszesi munkásszállóban elhelyezett műszaki könyvtár újdonságokra hívja fel a figyelmet. A faliújságon egyszerű eszközökkel, de jól látható formában mutatja be azokat a könyveket, amelyek érdeklődésre tarthatnak számot. Első helyen ajánlják dr. Menyhárt József munkáját: *Légtechnika* címmel. E kötetben a méretezési alapadatok találhatóak. A könyv a légtechnikával foglalkozó könyvsorozat második kötete. Összefoglalóan, komplex módon tárgyalja azokat a méretezési alapadatokat, amelyek a légtechnikai berendezések tervezéséhez, kivitelezéséhez és üzemeltetéséhez alapul szolgálnak.

Újdonság a gépész- és villamosmérnökök kézikönyve is. Megtalálható olyan sok szakembert érdeklő könyv is, mint a *Hétjegyű logaritmus*, a *Szerszámok—gépek—munkamódszerek*, a *Hegesztőberendezések*, a *Vállalatok szervezési tapasztalatai*, vagy a *Műszaki értelmező szótár*, stb.

Ünnepségek, megemlékezések a 17. bányásznapon

Felvonulás és nagygyűlés Komlón

Gallusz József elvtárs ünnepi beszéde

A bányásznap visszanyerte régi fényét, ünnepi pompáját. Azt hiszem, e megállapítással mindenki egyetért, aki az idei, a tizenhetedik bányásznapot a Mecsek vidékén, Pécsen, vagy Komlón töltötte. Emlékezzünk csak! Jó néhány éve a bányásznapok jellegzetessége a kirakodóvásár volt, nagy felhajtással és utalványra kapható hiánycikkkel. Aztán az utóbbi esztendőben az áruhiány megszűnt, a bányásznap vásárok elmaradtak. De ezzel mintha napok ünnepélyessége is megkopott, elhalványult volna. Az idén azonban, első sorban a rendező szervek — a Mecseki Szénbányák igazgatósága, párt-, szakszervezeti és KISZ-bizottsága — jóvoltából, egyszerű, színpompás, az alkalomhoz méltóbb, s bányászaink megbecsülését jobban kifejező ünnepségek, rendezvények részesültek.

A csertetői megemlékezéssel egyidőben Komlón a bányász-mártírok emlékművénél zajlott le szombaton este az idei bányásznap fő eseménye, mondhatnánk fénypontja, a több ezres tömeg részvételével rendezett nagygyűlés és koszorúzás.

Üzemeink dolgozói, a város lakói a kökönyösi Petőfi téren és a Kossuth Lajos utca elején gyülekeztek, s innen fiataljaink fáklyás menetét követve érkeztek a megemlékezés színhelyére. Itt, a párt-ház mellett emlékműnél a Mecseki Szénbányák és Komlói város vezetői, továbbá az ünnep alkalmából hozzánk érkezett külföldi delegációk fogadták az ünneplő tömeget és Gallusz József, a városi tanács vb-elnöke mondott ünnepi megemlékező beszédet.

Mint minden ünnep — mondotta beszéde elején —, úgy a mai is szimbólum. Kifejezi bányászságunk százados küzdelmét, a természet viszonytalanságait, ezernyi veszélye és a társadalmi igazságtalanságok elleni harcát.

A civilizáció és az emberi haladás alapja az ipar, s ezen belül is a bányászatnak jutott és jut a jövőben is a döntő szerep — emlékeztetett a szónok. A szén, a gáz, az olaj, az ércek és ásványok mindennapi életünk nélkülözhetetlen alapanyagai. A villanyfénnyel pompázó városok, a gyengefényű mécsesektől megszabadult falvak, a modern gépek, közlekedési eszközök mind bányászaink munkáját dicsérik.

Ezután rámutatott Gallusz elvtárs, hogy a bányászok nem csupán gazdasági, termelő tevékenységükkel, nemcsak a természet erőivel vívott harcukkal érdemelték ki a társadalom tiszteletét és megbecsülését, hanem a társadalmi haladásért folyó küzdelemből is, hősies példamutatással vettek, s veszik ki részüket. A bányászok ünnepe is a politikai harcra emlékeztet, az 1919. szeptember 6-i tatabányai csendőrsortűzre.

Az ünnepi beszéd részletesen emlékeztetett azokra a körülményekre, amelyekkel a Horthy-féle ellenforradalmi rendszer sorozatos megmozdulásokat, tüntetéseket, sztrájkokat váltott ki az „elszemetelenedett” — valójában mélyesen kizsákmányolt, elnyomott és megalázott — bányászból. A tatabányai tüntetéssel egyidőben sztrájkba léptek a komlói, a nagy-mányoki és szászvári bányászok is.

E napon megemlékezzünk azokról a bányásztünetveinkről is, akiknek életét harminc évvel ezelőtt Csertetőn oltotta ki az embertelen rendszer csendőreinek sortűze. Emlékezzünk mindazokra, akiket a mecseki szénmedencéből, így Komlóról is, a második világháború idején elhurcoltak a németek.

Bányászságunk és egész népünk sorsfordulását csak 1945 tavasza hozta meg. A nép átvette a hatalmat, kezébe vette sorsának irányítá-

sát, megkezdte az ország újjáépítését, s e munkában — emlékeztetett Gallusz elvtárs — kezdettől fogva élen járnak a bányászok.

S ezúttal sem csupán termelő tevékenységükkel veszik ki részüket a társadalom építéséből; megtalálhatók a bányászság képviselői az értelmiség sorában, néphadseregünk tisztjei között és a közélet minden területén. Ez után rámutatott Gallusz József, hogy megváltozott életünk tényei, országépítő munkánk eredményei szorosan kapcsolódnak a fennállásának 50. évfordulóját ünneplő Szovjetunióhoz.

Az ünnepi beszéd elhangzása után a mártírok emlékművének megkoszorúzására került sor. A városi pártbizottság és a tanács koszorúját Neubauer József és Gallusz József, a Mecseki Szénbányák igazgatóságának, párt-, szakszervezeti- és KISZ-bizottságának koszorúját Pozsgay Károly és Zoboki Béla helyezte el, továbbá megkoszorúzták az emlékművet az ünnepségre érkezett csehszlovák bányászoktól is.

A nagygyűlés az Internacionálé hangjaival és egy karhatalmi szakasz díszössztüze közepette ért véget, majd a résztvevők a kökönyösi domboldalon rendezett káprázatos tűzijátékban gyönyörködtek.

A Kossuth-bányai ünnepség

A vasárnapi program zenés ébresztővel kezdődött Komlón, majd a délelőtti folyamán az üzemi gyűlésekre került sor. Legnagyobb bányauzemünkben, Kossuth-bányán 9 órakor kezdődött a nagygyűlés, amelyen a Mecseki Szénbányák pártbizottságát és igazgatóságát Stier József elvtárs, a városi pártbizottságot Neubauer József elvtárs, a városi tanácsot Gallusz József elvtárs képviselte. Megjelent továbbá az üzem által meghívott háromtagú csehszlovák bányászokból Oldrich Simonkó vezetésével és a Zwickauból érkezett német bányászokból egyik tagja, Günter Behnert elvtárs.

Bán Tibor szb-titkár megnyitó szavai után Weisz József üzemvezető mondott ünnepi beszédet, megemlékezve a bányászat és a bányászság gazdasági és politikai jelentőségéről. A múltira visszatekintve részletesen eszelt a felszabadulás előtti nyomorúságos élet- és munkakörülményeket, a kizsákmányolás és politikai elnyomás elleni harcokat, amelyeknek tizenkét éves korától — akárcsak sokan a gyűlés résztvevői közül — ő maga is részese volt.

A felszabadulás után — mondotta Weisz elvtárs — lényegesen megváltozott a bányászok szerepe és a bányászság fogalom is új értelmet nyert. A társadalom számkivetettjei, az örökké „renitens” bányászok az ország szempontjából létfontosságú munkájukkal és nagy politikai aktivitásukkal elfoglalták méltó helyüket az új társadalomban, élen jártak minden társadalmi átalakulás kezdeményezésében és végrehajtásában. Megtremítették az államosított ipar felvirágoztatásának leg-
alapotvőbb feltételeit, segí-

tettek földet osztani a parasztnak, és a mezőgazdaság szocialista átalakításából is nagyban kivették részüket. S mindezt természetesen az egész társadalom mélyes megbecsülése övezi a bányászokat, amely anyagi és erkölcsi tényezőkben egyaránt kifejezésre jut.

A bányásznap után — mondta Weisz elvtárs — újból hétköznapiak következnek, újabb, s mind nagyobb feladatokkal. Kossuth-bánya pillanatnyilag — sajátos nehézségei folytán — adóssággal küzd. Kifejezte azonban a reményét, hogy az üzem dolgozói még nagyobb erőfeszítéssel, lelkesedéssel úrrá lesznek e nehézségeken, teljesítik kapott és vállalt feladataikat.

Felszólalt az ünnepi gyűlésen a csehszlovák delegáció vezetője, aki röviden beszámolt azokról az eredményekről, amelyeket ők — a már bevezetett új gazdasági mechanizmus keretei között — az utóbbi időben elértek. S miközben átadta a csehszlovák bányászok testvéri üdvözlését, sok sikert kívánt a Kossuth-bányai és a mecseki bányászoknak további munkájukhoz.

Hasonló jókívánásokat tolmácsolt a zwickauai bányászok nevében Günter Behnert is, aki emellett kifejezésre juttatta: a német dolgozók szílerd elhatározása, hogy megvédik a szocialista építéshöz elengedhetetlen békét, megakadályozzák, hogy Németország területéről egy újabb háború induljon ki.

A beszéd elhangzása után Stier József elvtárs több miniszteri kitüntetést és vállalati igazgatói dicséretet s jutalmat adott át a legjobb Kossuth-bányai dolgozóknak, majd Weisz József elvtárs kiosztotta a bányászat kiváló dolgozója kitüntetéseket, az üzemvezetői dicséreteket és szolgálati érdemérmeket.

A bányásznapon a városi pártbizottság és a tanács koszorúját Neubauer József és Gallusz József, a Mecseki Szénbányák igazgatóságának, párt-, szakszervezeti- és KISZ-bizottságának koszorúját Pozsgay Károly és Zoboki Béla helyezte el, továbbá megkoszorúzták az emlékművet az ünnepségre érkezett csehszlovák bányászoktól is.

A nagygyűlés az Internacionálé hangjaival és egy karhatalmi szakasz díszössztüze közepette ért véget, majd a résztvevők a kökönyösi domboldalon rendezett káprázatos tűzijátékban gyönyörködtek.

A bányásznap után — mondta Weisz elvtárs — újból hétköznapiak következnek, újabb, s mind nagyobb feladatokkal. Kossuth-bánya pillanatnyilag — sajátos nehézségei folytán — adóssággal küzd. Kifejezte azonban a reményét, hogy az üzem dolgozói még nagyobb erőfeszítéssel, lelkesedéssel úrrá lesznek e nehézségeken, teljesítik kapott és vállalt feladataikat.

Felszólalt az ünnepi gyűlésen a csehszlovák delegáció vezetője, aki röviden beszámolt azokról az eredményekről, amelyeket ők — a már bevezetett új gazdasági mechanizmus keretei között — az utóbbi időben elértek. S miközben átadta a csehszlovák bányászok testvéri üdvözlését, sok sikert kívánt a Kossuth-bányai és a mecseki bányászoknak további munkájukhoz.

Hasonló jókívánásokat tolmácsolt a zwickauai bányászok nevében Günter Behnert is, aki emellett kifejezésre juttatta: a német dolgozók szílerd elhatározása, hogy megvédik a szocialista építéshöz elengedhetetlen békét, megakadályozzák, hogy Németország területéről egy újabb háború induljon ki.

A beszéd elhangzása után Stier József elvtárs több miniszteri kitüntetést és vállalati igazgatói dicséretet s jutalmat adott át a legjobb Kossuth-bányai dolgozóknak, majd Weisz József elvtárs kiosztotta a bányászat kiváló dolgozója kitüntetéseket, az üzemvezetői dicséreteket és szolgálati érdemérmeket.

A bányásznapon a városi pártbizottság és a tanács koszorúját Neubauer József és Gallusz József, a Mecseki Szénbányák igazgatóságának, párt-, szakszervezeti- és KISZ-bizottságának koszorúját Pozsgay Károly és Zoboki Béla helyezte el, továbbá megkoszorúzták az emlékművet az ünnepségre érkezett csehszlovák bányászoktól is.

A nagygyűlés az Internacionálé hangjaival és egy karhatalmi szakasz díszössztüze közepette ért véget, majd a résztvevők a kökönyösi domboldalon rendezett káprázatos tűzijátékban gyönyörködtek.

A bányásznapon a városi pártbizottság és a tanács koszorúját Neubauer József és Gallusz József, a Mecseki Szénbányák igazgatóságának, párt-, szakszervezeti- és KISZ-bizottságának koszorúját Pozsgay Károly és Zoboki Béla helyezte el, továbbá megkoszorúzták az emlékművet az ünnepségre érkezett csehszlovák bányászoktól is.

A nagygyűlés az Internacionálé hangjaival és egy karhatalmi szakasz díszössztüze közepette ért véget, majd a résztvevők a kökönyösi domboldalon rendezett káprázatos tűzijátékban gyönyörködtek.

Röpgyűlések az üzemekben, ünnepi köszöntők, családi estek

A bánya és kíséret üzemekben szombaton a műszakképzések alkalmával tartották röpgyűléseiket. A bányásznapot méltató ünnepi köszöntőket az üzemvezetők, a párt vagy a szakszervezet képviselői mondták el. Béta-aknán három műszak kezdete előtt jöttek össze a munkások, hogy meghallgassák Gungl Ferenc üzemvezető beszédét. Délután a Juhász Gyula klubban találkoztak a bányászok, ahol az aktív munkások mellett ott voltak a nyugdíjasok is. Az ünnepségen résztvettek a város vezetői is, többek között Neubauer József, a városi pártbizottság titkára, Gallusz József, a városi tanács elnöke. A meghívottak között volt dr. Bernáth József igazgató is, aki az üzem és a szakközépiskola együttműködése alkalmából képviselte a szakiskolát. Bachmann Mátyás, a vállalat főkönyvelője méltatta a nap jelentőségét. Három dolgozó kapott miniszteri kitüntetést,

176-an pedig a 10—15—20 éves szolgálati érdemérmeket vehették át. Utána a résztvevők zászlóval, fáklyával vonultak a mártírok emlékművéhez, majd jölsikerült családiestekre került sor.

A Zobák-aknai dolgozók a Május 1 Művelődési Házban tartották az ünnepséget. Az üzem gazdasági, párt, szakszervezeti és KISZ-vezetőin kívül ott volt Markwart Károly, a vállalat szakszervezeti bizottságának titkára. Piegler János üzemvezető ünnepi beszéde után az igazgató és az üzemvezetői dicséreteket adták át. 186 dolgozó érdemelt ki a 10—15—20 éves szolgálati kitüntetést. A zobáklak Nagymányokon is rendeztek ünnepséget, az északi területen lakó bányászok tiszteletére. Kerényi József szb-titkár méltató szavai után a helyi kultúrotthon ifjúsága remek műsorral kedveskedett.

Az Anyagellátó üzem immár 13. éve rendezett családiestet. Közkívánatra a fogyasztó-

ügyi szövetkezetet kérték fel a lebonyolításra. A kitűnő rendezés és a nagyszerű hangulat után csak növekedett az új szövetkezet hírneve. Dull László üzemvezető emlékeztetett meg a 17. bányásznapról. Az ünneplők soraiban ott voltak a vállalat képviselői, Pozsgay Károly főmérnök, Nagy Károly osztályvezető is. A városi pártbizottságot Fekete János osztályvezető képviselte, s a meghívottak között találhattuk Kiss Istvánt, a Hazafias Népfőrdő városi bizottságának elnökét is. Nagy Károly osztályvezető adta át a kitüntetéseket, egy miniszteri, egy vállalati kitüntetést és húsz 15 éves szolgálati érdemérmeket.

A Villamos Üzem dolgozói és Kossuth-bánya műszaki kollektívája a Május 1 Művelődési Ház klubhelyiségében töltötte a szombat estét. A kulturált szórakozás méltó utat ahhoz az eredményesorozathoz, amelyet eddig kifejtettek.

Az ünnepi beszéd elhangzása után a mártírok emlékművének megkoszorúzására került sor. A városi pártbizottság és a tanács koszorúját Neubauer József és Gallusz József, a Mecseki Szénbányák igazgatóságának, párt-, szakszervezeti- és KISZ-bizottságának koszorúját Pozsgay Károly és Zoboki Béla helyezte el, továbbá megkoszorúzták az emlékművet az ünnepségre érkezett csehszlovák bányászoktól is.

Vendégek Kosztroma városából

Kedves vendégek látogattak el hozzánk augusztus 30-án a Szovjetunió Kosztroma városából, a Volga mellől, ahonnan szeretetteljes üdvözlőlevelet hoztak a Mecseki Szénbányák dolgozóinak.

A 35 tagú csoportot Szutyin Vagyim Mihajlovics elvtárs az Otáni Fémszövő Üzem igazgatója vezette. Részt vettek a látogatáson Sarja és Pavino városból is erdőmérnökök, erdőgazdasági dolgozók, orvosok, építőmunkások, textilüzemi dolgozók is. A csoport ellátogatott Vasasra és ott megtekintette Petőfi aknát, a bánya külszíni berendezését, az orvosi rendelőt és a mentőállomást. Monozsial Istvánnak, a Mecseki Szénbányák MSZBT titkárnak kíséretében.

Gergő György üzemvezető bányamérnök adott tájékoztatást a bányauzem dolgozóinak munkájáról, a kulturális és egészségügyi létesítményekről. A Mecseki Szénbányák pártbizottságának, KISZ-bizottságának és gazdasági vezetőinek üdvözlését Klepach Ottmár elvtárs tolmácsolta.

Délután öt órakor a Petőfi Művelődési Ház nagytermében Méder Miklós elvtárs, a bányauzem csúcs-pártvezető-szervezetének titkára köszöntötte a szovjet vendégeket. Üdvözlő beszédében hangoztatta, milyen nagy örömet jelent számunkra, hogy a nagy szovjet nép küldöttével ismét találkozhatunk. Emlékeztetett a Nagy Októberi Szocialista Forradalomra, és elmondta, hogy a magyar bányászok is készülnek a dicsőséges forradalom 50. évfordulójának megünneplésére.

A hivatalos fogadás, üzemlátogatás és köszöntők után a szovjet vendégek baráti beszélgetést folytattak a vasasi bányauzem vezetőivel, a bányászokkal és a pártmunkásokkal.

Különösen megható figyelemesség volt vendégeink részéről, amikor a Mecseki Bányász jelenlévő szerkesztőjének átadták azt a kis kötetet, amelyet az Izvesztyija adott ki Komarov úrhajós életéről és hősi haláláról, és ezt Geraszimenko Larisza nyújtotta át. A kis kötetbe bejegyezte dedikációját is ezekkel a szavakkal: „A magyar elvtársak számára nagy tisztelettel és szeretetteljesen jelölöm, az 1967. augusztusában itt járt szovjet küldöttségétől, valamint Geraszimenko Lariszától, Szeretném, ha a mi népeink barátságát végig zavartalan lenne.” Méder Miklós elvtárs át-

nyújtotta Petőfi bánya dolgozóinak ajándékát: egy fényezett fa talapzatra helyezett miniatűr bányászlámpát és Petőfi akna látképet üveg keretben Szutyin Vagyim Mihajlovicsnak. Kérte őt, hogy adja át a magyar bányászok üdvözlését Kosztroma, Sarja és Pavino város dolgozóinak. Elmondta, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulóját együtt ünnepe-
peljük a szovjet néppel és a világ haladó embereivel, a béke és a szocializmus híveivel.

V. M. Szutyin elvtárs cserébe egy fémkerebbe foglaló Lenin-plakettet nyújtott át Méder elvtársnak, és kérte, hogy ez az ajándék emlékeztesse Petőfi bánya dolgozóit a két nép barátságára. „Örülünk, hogy itt tölthetjük el szabadságunkat Önöknél, és hogy éppen ebben az évben, a győztes forradalom félt százados jubileumának esztendejében”, — mondotta.

Közönte az 1968-ban századik születésnapját ünneplő Petőfi bányát és annak minden dolgozóját.

Aztán a fehér asztal mellett kocintottunk népeink szoros szövetségére, jelvényeket cseréltünk és még vitatkoztunk is az új gazdasági mechanizmus néhány kérdéséről. Nem lehet felsorolni a kedves barátok 35 tagú csoportjának minden tagját, de nevükben és helyettük hadd említsem meg a bájos orvos-házaspárt: Kuzmin Viktor Petrovics sebészorvost és feleségét: Nyina Ivanovná, Krisztoforova Tatjana Valentynovna röntgenorvost, Komarov Alekszandr Pavlovicsot, akik Geraszimenko Lariszával és V. M. Szutyinnal egyetemben apró emléktárgyakkal köszöntek el tőlünk.

Boldogok vagyunk, hogy találkoztunk! Boldogok vagyunk, hogy a szívünknek oly kedves szovjet nép lányai és fiatal személyes látogatásukkal üdvözöltek bennünket a 17. magyar bányásznap alkalmából!

Tanévkezdés az Esti Egyetemen

Az MSZMP Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemének komlói tagozatán szeptember 12-én kezdődik a foglalkozás. Ezen a napon délután fél 4 órakor a III. évesek találkoznak, majd december 13-án, szerdán délután fél 3 órakor az I. évfolyam hallgatói a megnyitón vesznek részt. Utána fél 4 órakor már az első foglalkozást is megtartják. Szeptember 15-én szintén délután fél 4 órakor a II. évfolyam tanulói kezdik meg a munkát.

Az egyetem vezetői kérik a hallgatóság pontos megjelenését.

Megkezdte munkáját az Aknászképző Technikum

A Bányai Aknászképző Technikum megnyitóját szeptember 1-én tartották Pécsen. A hagyományokhoz híven színes dekorációk, feliratok fogadták a résztvevőket. A Himnusz elhangzása után az iskola igazgatója mondott megnyitót.

A megsokolt sorokból hiányzanak az elsősök, akiket mindig különös szeretettel fogadtunk — kezdte beszédét. — A beiskolázási program szűkült. Ez nemcsak a pécsi technikumba, de más iskolákra, így a jeles miskolci társintézetre is kihatott. A szénbányászat csökkenő irányzatával magyarázható ez a mérséklés.

Az igazgató beszámolt a múlt évi tanulmányi eredményekről is. Az utóvizsgákkal

együtt az intézet átlaga 3,1. A legsikeresebb munkát a IV. A osztály tanulói végezték, akik 3,3-mal zárták az évet. Ebben az osztályban három man jelesen végzett, mégpedig Cser József, Varga Mihály és Vass János.

Az Aknászképző Technikum 1953-ban adta az első szakembereket. Az intézetből azóta évről-évre jölképzett szakemberek kerülnek ki. A nappali tagozaton átlagban 45—50 fő végzett, az esti iskolában (1950-ben indult) 15—20, a levelezőn (1952) 20—30 dolgozó szerzett képesítést.

Dr. Maross Zoltán az ünnepi köszöntőben említett tett arról is, hogy az idei tanév kiemelkedő eseményeit, rendezvényeit a Nagy Októberi

Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére tartják. Az igazgató megemlégtette azt is, hogy a január 1-én induló gazdasági mechanizmus a fiatalokat is érinti. Akik jó vagy jelesen szerzik meg az oklevelet, két-háromszáz forinttal magasabb fizetést kapnak.

A Bányai Aknászképző az idei tanévben 135 fővel kezdte meg a munkát. A segédvágárként ide került tanulók heti öt elméleti és egy gyakorlati foglalkozáson sajátíthatják el a szakmai ismereteket. Az intézet tantestületének, tanulóifjúságának munkájára jellemző, hogy a legutóbbi képesítő vizsga után is szinte kivétel nélkül minden tanuló elhelyezkedett.

SPORT

HOL művelődünk, SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Park (Pécs): Szeptember 5-6-ig: Szület a hercegnek. Olasz film. 16 évtől. 7-12-ig: Egymillió franciát. Francia film. Előadások kezdete fél 5, fél 7, fél 9. Matiné szeptember 10-én: Örök megújulás.

Kossuth (Pécs): Szeptember 5-6-ig: Szület a hercegnek. Olasz film. 16 évtől. 7-8-ig: Akit nem szeretnek. Lengyel film. 16 évtől. 9-10-ig: Egymillió franciát. Francia film. 11-12-ig: Három testőr. Milady bosszúja. Francia film. Előadások kezdete délelőtt 10 óra. Délutáni előadások: szeptember 5-én: Luxustutajon. Szovjet film. 7-10-ig: Mindenre emlékszem Richard. Szovjet film. 11-12-ig: Páncélnélküli lovag. Bolgár film. Előadások kezdete: fél 3, fél 5. Esti előadások: szeptember 5-6-ig: Dákok. Román-francia film. 7-10-ig: Akit nem szeretnek. Lengyel film. 16 évtől. 11-12-ig: Székérel Bécseben. Csehszlovák film. Előadások kezdete fél 7, 9.

Petőfi (Pécs): Szeptember 5-6-ig: Szület a hercegnek. Olasz film. 16 évtől. 7-10-ig: Egymillió franciát. Francia film. 11-12-ig: Három testőr. Milady bosszúja. Francia film. Előadások kezdete 4, 6, 8. Matiné 10-én: Gábor diák. Magyar film.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): Szeptember 9-10-ig: Kedves Brigitte. Amerikai film. 11-12-ig: Büdös víz. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4, 6. Matiné szeptember 10-én: Cselszövők gyűrűjében.

Meszes: Szeptember 8, 10-én: Jaguár. Magyar film. 11-12-ig: Nocturne. Szovjet film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4, 6. Matiné szeptember 10-én: Jánosok II.

Zrínyi (Kömlő): Szeptember 7-8-ig: A kutyás hölgy. Szovjet film. 9, 10-én: Katonai lányok. Olasz film. 16 évtől. 11-én: A feltámadás I. II. Szovjet film. 12-én: Robbanás. Román film. Előadások kezdete fél 4, fél 6.

Május 1 (Kömlő): Szeptember 7-10-ig: A dzsungel macskája. Amerikai film. 11-12-ig: Ki ölte meg Jessyt? Csehszlovák film. Előadások kezdete 4, 6, 8. Matiné szeptember 10-én: Kobra akció.

Szászvár: Szeptember 9-10-ig: A halál esőben jön. Csehszlovák film. 12-én: Harlekin és szerelmese. Magyar film. 16 évtől. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5, 7 órakor.

Hidas: Szeptember 8, 10-én: Chaplin kavaládé. Amerikai film. 11-12-ig: Vidám hétvége. Francia film. Előadások kezdete hétköznap fél 6, vasárnap fél 6, fél 8.

Hosszúhetény: Szeptember 9-10-ig: Finom kis háború. Román-francia film. 12-én: Drága John. Svéd film. 18 évtől. Előadások kezdete hétköznap 8, vasárnap 6, 8 órakor.

Május 1 (Vasas II.): Szeptember 7-8-ig: A halál esőben jön. Csehszlovák film. 9-10-ig: Erolca. Lengyel film. 11-12-ig: Mindenre emlékszem Richard. Szovjet film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4, 6.

Mánfa: Szeptember 6-án: A kisasszonyok később jönnek. Csehszlovák film. 16 évtől. 9-10-ig: Hogy szaladjak a fák. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 5.

Mecsekadás: Szeptember 9-10-ig: A múlt közboszol. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap 8, vasárnap 6, 8.

Női kézilabdacsapatunk az 5. helyen

A kitűnő játékerőt képviselő Bp. Vasas együttesét kapta ellenfeül vasárnap női kézilabda csapatunk.

A hazai gárda a nagyszámú szurkolótábor előtt bizonyítani akart. Lányaink ugyanis kitűnő teljesítményt értek el az utóbbi hetekben, hét fordulóon keresztül maradtak veretlenek.

A nagy akarás igen sok hibát eredményezett a játékokban. Schmidtne sorsdöntő pillanatokban két hémterest hibáztott. Így az ellenfél egygólos vezetésevel ért véget a féldő (3:4). A második játékrész lendülettel pécsi rohamokkal kezdődött, és néhány percen belül sikerült a vezetést is megszerezni. Sajnos egygólosnál nagyobb előnyt nem tudtunk biztosítani, majd a mérkőzés befejezése előtt egy perccel teljesen tiszta helyzetben, labdát adott el Farkas, amiből az ellenfél gólt ért el. Így meg kellett elégedni a 9:9-es döntetlennel.

A Pécsi Bányász színeit a következők képviselték: Buregh, Lieberné, Vittrédiné, Schmidtne, Várnainé, Kóréné, Czákóné, Szűcsné, Farkas, Hetényi, Reiter. Góldobók: Kóréné (5), Czákóné, Farkas, Vittrédiné, Szűcsné.

Vasárnap Budapesten a Testnevelési Főiskola látja vendégül női együttesünket.

NB I. nők:

1. Bp. Sparti	17	14	2	1	148:110	30
2. FTC	18	14	1	3	132:74	29
3. Vasas	17	9	5	3	168:125	23
4. TFSE	16	10	2	4	137:110	21
5. Pécsi B.	18	8	3	6	165:132	21
6. Veszprém	18	9	1	8	142:145	19
7. Gy. Textil	18	8	2	8	123:118	18
8. Goldberger	18	7	2	9	127:156	16
9. Postás	18	6	2	10	107:120	14
10. BGSC	18	5	4	9	86:111	14
11. Csepel	18	5	2	11	130:150	12
12. Ózd	18	4	3	11	146:179	11
13. Híradót.	18	3	1	12	119:155	11
14. Tatabánya	18	4	—	14	122:162	8

Bp. Honvéd—Pécsi Bányász
17:11 (10:5).

Férfi mérkőzés. A többszörös bajnok Budapesti Honvéd ellen

Mintegy 500 szurkoló kíséri a Komlót Szegedre

Nem valami kedvező sorozat után várja a Szegedi EAC a Komlói Bányász legénységét vasárnap. A szakaszját behatóan foglalkozik az alföldi város csapatával, és a visszacsés okait kutatták. A sok sérültet említik meg első helyen, amikor mérleget vonnak: hat mérkőzésen öt alkalommal vereséget szenvedtek. Mint a legfrissebb jelentésekből kitűnik, Reményik dr. és Dobó (legutóbb Komlón ő szerezte a két gólt, amellyel győzött a Szeged) már játszik. Tóth kapuvédőre azonban nem számíthatnak, Rábay László, a szegediek edzője nem titkolja: a Komló és az Eger elleni két összecsapáson három pontot akarnak szerezni.

Az, hogy ez miként sikerül, arra majd a komlóiak is választ adnak. Csapatunk a múlt héten az NDK-ba utazott és két mérkőzést játszik. Csütörtökön érkezik Budapestre, és itt készül fel a szegedi találkozóra.

Komlói szurkolók is készülnek a régi rivális ellen. A Tisza-parti városban eddig szinte minden bajnoki mérkőzésen nagyszámú szurkolóval jelent meg a bányászvárosból. Az üzemi és szakszervezeti bizottságok, az Állami Biztosító, az IBUSZ és az AKÖV jóvoltából most mintegy 500 sportkedvelő rándul át, hogy szemtanúja legyen

NB I. férfiak:

1. Bp. Honvéd	18	14	2	2	253:260	30
2. Győri Text.	19	12	5	2	280:217	29
3. Bp. Sparti	18	13	2	3	306:244	28
4. Elektromos	19	10	3	6	295:274	23
5. TFSE	17	10	—	7	296:253	20
6. Győri ETO	19	8	4	7	310:299	20
7. Csepel	19	8	3	8	332:335	19
8. Pécsi B.	19	8	2	9	341:328	18
9. Ú. Dózsa	18	8	—	10	316:330	16
10. Ó. Kohász	19	6	2	11	326:372	14
11. Tatabánya	19	6	—	13	309:384	12
12. D. Dózsa	18	5	1	12	317:360	11
13. Martf. MSE	19	5	1	13	308:405	11
14. Bp. V. Met.	19	4	1	14	290:324	9

Váratlan vereség a pécsújhegyi pályán

Az utóbbi hetekben jó formába lendült Pécsi Bányásztól szép eredményt vártak vasárnap a szurkolók és a szakvezetők. A csapat szorgalmasan készült a listavezető Egycetért ellen és a jó hangulattal arra lehetett következtetni: a bányásznapon győzelemmel örvendeztetik meg híveiket. Már a féldő eredménye (4:2) is a meglepetés erejével hatott. Ebben a játékrészben együttesünk egyenrangú ellenfél volt. A helyzetek tekintetében sem volt különbség. Míg azonban a mieink csak egy negyedét használták ki a lehetőségeknek, addig a fővárosiak két helyzetből négy gólt szereztek. Nem túlzás ez, hiszen igazán sakk-matt helyzetet keveset teremtettek a pestiek. Csak a megtorpanó, elbámészkodó védőknek köszönhető, hogy az Egycetért csatáral négyser is bevették Lukács kapuját. Szintén minden gólt az ötös magasságából érték el a vendégek. A kapu előterében pedig a kapuvédő az úr. Sajnos sem Köves, aki Vári részével volt megbízva, sem Lukács nem érte el azt a formát, amit az utóbbi hetekben nyújtottak. Ez igazi taktikai vereség volt. Feltehető, hogy a gólok gyártására (a beívelésenként a labda mindig várta találat) a védelem nem tudott megfelelően válaszolni. Persze mint mondtuk, a gólokból kapuvédőnk is ludas. A csapatból egyébként is csak egy-két játékos nyújtott elfogadható, mégpedig Mérel, Bencsik és Gyürkó. A látottak alapján a pestiek 5:2-es győzelme megérdemelt.

Igy foglalta össze véleményét Nils Ferenc szakosztályvezető is: — Az Egycetért szervezeteiben, fegyelmézetben játszott. Nem lehet azonban ilyen lezserül védekezni, mint ahogy mi tettük. A csatársor egy darabig jól

Szerkesztői üzenetek

Horváth István, Kezeicki József és munkatársaink: A kártyajáték általában nem tiltott szórakozás Magyarországon. Ennélfogva arra sincs tiltó jogszabály, hogy udvaron vagy ház előtt kártyázzunk. Utizni is szabad. Semmiféle tiltó rendelkezés az ulti ellen nincsen. Pénzben is szabad játszani. Büntetést kilátásba helyezni az ultizáért csak abban az esetben lehet, ha nagy összegekben haszár módon, a partnerek anyagi megkárosítása céljából játsszák. Ha valakit ilyen tiltott kártyajátékon kapnak rajta, meg lehet bírságnálni. Az a gyanunk, hogy Önöknek egy rosszakarója valótlan információt, félrevezető bejelentést tett a rendőrszolgálatnak. Ez esetben nem Önökkel szemben, hanem a hatóságot félrevezető személlyel szemben kellett volna a járőrnek fellépnie.

„Nagycsalós bányász aszszonyok” jellegű: A csillések előleg-fizetésének rendszere rendezetileg szabályozva van. A keresetek általában figyelembe vételével folyósítják az előleget. A kb. 600 forintos előleg 200, 300 forinttal való felmérése érdekében forduljanak az üzembetűzőhöz és a szakszervezeti Bizottsághoz.

A röplabdások győzelme

A komlói röplabdások tovább folytatták őszi kitűnő szereplésüket. A múlt héten a Pénzügyőrök ellen diadalmasoktunk, (3:0), vasárnap pedig a Budapesti Méroműszergyár együttesével szemben (3:0) harcoltak ki a győzelmet. A komlói színekben Takács I., Takács II., Rein, Radnai, Adrián, Sipos, Panta és Osz kapott helyet. Felünk nemcsak lelkesedésben tündek ki, de időnként remekül is játszottak. A Komlói Dózsa a hét végén a Nagykanizsai Dózssal mérli össze tudását — Kanizsán.

Sakk

A sakkjáték kezdeteitől mindkét fél egyenlő lehetőségekkel indul, a rendelkezésre álló anyag, tér egyforma. Ha előnybe akarunk kerülni, akkor ezt az egyensúlyi helyzetet valahol meg kell bontani. Fejlődési előny csak úgy érhető el, ha az ellenfelet felvonulásában akadályozzuk. Erre a játék folyamán különböző stratégiai és taktikai eszközök állnak rendelkezésre. Számtalan esetben előfordul, hogy a győzelemhez csupán egyetlen tempóra volna szükségünk. Az ellenfél anyagi túlsúlya ellenére is egyetlen tempó-előny a győzelmet jelentené. Ezen tempó-előnynek megszerzését biztosítják a cseljatekok. A cseljatekokban az egyik fél az egyensúlyt erőszakkal megbontja, és anyagi előzést hoz az időnyeres érdekében. Így az egyik oldalon a támadási lehetőségek, a másik oldalon az anyagi előny áll fenn. Sikeres támadás esetén az anyagi hátránynak nincs jelentősége, viszont a sikeres védekezés az anyagi előny birtokában győzelmet ígér. Az ilyen játszmák természetesen rendkívül élesek.

A cseljatek általában gyalog, egyes megnyitásokban tisztálodattal jár. A cseljatek elfogadása nem kényes, de a vizsgáztatás legelőbb esetben hátrányos jár. A cseljatekok természetesen, élelm menetek és változatosak. A játék folyamán pompás támadó és védekező ötletek ütözköznek össze, egyrészt, hogy gyorsítsák, másrészt, hogy hátráltassák a felvonuló haderők előretörését. A cseljatekban nincs unalmas húzgatás, lesipuskázás, itt az elhullottakra tekintet nélkül valódi közelharc folyik. Jó cseljatekos csakis ötletekben gazdag, támadószellemű, gyors elhatározású játékos lehet, aki mindig talál valamit, amire az ellenfele nem számít, és amivel támadását fenntarthatja, sőt fokozhatja. A találati-konyság itt sokszor igazán eredménytelen és kétségbeesítő helyzeteket hoz létre a játszónak.

A középselel a világos játékosnak lenyene a középben rekedt király elleni támadás. A sötét a gyalognyeressel tempót veszít. A dán csel viszont a középselel

ORVILLE

A 31. sz. feladványunk egy könnyű megtejtésű kettés.

ORVILLE

Világos indul és a második lépésben mattot ad. Beküldési határidő: „Saldicrovat” megjelenéssel a szerkesztőség címére: 1967. szeptember 12., kedd.

A 31. sz. (BETINS) feladványunk megtejtése: 1. Vc1, Kc2, 2. Vh1, Kf3, 3. Vh1 matt.

A televízió műsora

Szeptember 5., kedd:	Szeptember 9., szombat:
8.05: Iskola-tv. 17.58: Hírek.	15.43: A Magyar Hírdető műsora. 15.55: Hősök, emberek. Szovjet filmek a Nagy Honvédó Háborúról. Elők és holtak. II rész. 17.30: Hírek. 17.35: Zenés képeslap. Filmösszeállítás a Bolgár Televízió könnyűzenei felvételeiből. 17.55: A „szegedi Katica”. 18.25: Nótaszó. 18.45: A film. 19.30: Cícvizió... 19.40: A Bolgár Népköztársaság nemzeti ünnepén. 20.00 TV-Híradó. 20.20: En, a mama meg te. Magyarul beszélő olasz film. (14 éven felülieknek.) 21.40: Gilbert Bécaud. Zenés film. 22.25: TV-Híradó — 2. kiadás.
18.05: A mi órszánk... 18.35: Moszkva képel. Moszkva alapításának 820. évfordulóján. 18.45: Magyar mesterek. Rippl Rónai József. 19.15: Bélyegsarok. 19.30: Esti mese. 19.40: Közlekedési műsor. 20.00: TV-Híradó. 20.20: Bernáth László színházi jegyzete. 20.30: Viktor Rozov: A bohóc. Dráma két részben. 21.15: Új könyvek. 22.15: TV-Híradó — 2. kiadás.	8.50: Iskola-tv. 9.50: Az Állami Képzőművészeti Múzeum termeiben. Picasso realista képel. Követítés Moszkvából. 10.10: Hétmértődes kamera. 10.25: Gyermekekhangverseny. 11.00: Csak gyerekeknek! Kislélmény-összeállítás. 1. Rómeo (Francia kis film.) 2. Francis a nagyvadak országában. A Nilus partján. Francia ifjúsági filmsorozat. 3. A csúcson. Csehszlovák rajzfilm. 11.45: TV-Szöttek. Közvetítés a Mezőgazdasági Kiállításról. 14.15: Az állattenyésztés gépesítése. 14.35: Ivanhoe. Magyarul beszélő angol filmsorozat. 5. A tanú. 6. A komédiás. 15.25: Diósgyőr—Újpesti Dózsa bajnok labdarúgó-mérkőzés közvetítése Miskolcra. — A szünetben: A Magyar Hírdető műsora. 17.20: Kislélmény. 17.55. Örökség dallamok. Operettársulatok Eisemann, Lajtal művelől. 19.35: Esti mese. 19.50: Sporthírek. 20.00: TV-Híradó. 20.30: Robbanó leveles. Magyarul beszélő francia film. (14 éven felülieknek.) 21.40: Peng a gitár. Filmösszeállítás. 22.05: TV-Híradó. — 2. kiadás. (A Magyar Rádió és Televízió műsorváltoztatás jogát fenntartva.)
17.48: Hírek. 17.55: Expedíció a „Zöld pokol”-ba. 18.23: Sokszem közt. 18.55: Esti mese. 19.05: TV-Híradó. 19.25: Ausztria—Magyarország labdarúgó mérkőzés közvetítése Bécseből. A szünetben: A Magyar Hírdető Műsora. 21.15: A világ térképe előtt... 21.30: Illés Endre: A szerelem törékenysége. TV-játék. 22.20: TV-Híradó — 2. kiadás.	Szeptember 10., vasárnap:
Szeptember 6., szerda:	
Szeptember 7., csütörtök:	
Szeptember 8., péntek:	

MECSEKI BANYASZ

A mecsek szénbányászati dolgozók hetilapja

Felelős szerkesztő:
Dr. Gyevi Károly

Szerkesztőség:
Pécs, Komját Aladár utca 5, (Mészai Bányász Szálló)
Telefon: 36-61, 18-58 (11-85-ös mellék)
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braum Károly

Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Tel.: 18-32, 18-33, 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA

Pécs, Munkácsy M. u. 10. sz. Felelős vezető: Mollos Rezső

TERJESZTI A MAGYAR POSTA

Előfizethető a helyi postahivataloknál és az üzemi sajtófelelősöknél

Előfizetési díj félévre 10 forint, egész évre 20 forint

MEGJELENIK MINDEN KEDDEN

Indexszám: 25 817

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZENBANYASZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

V. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1967. SZEPTEMBER 12., KEDD

A minőségi sorrendben

Zobák-akna, Szászvár, Kossuth-bánya nincs változás

Szeptember 1-9. között nem valami kedvező jelentéseket gyűjthettünk össze a minőség tekintetében. (A mennyiségről nem is beszélve!) A komlói területen 37,01 százalékos hamutartalmat értek el az üzemek, míg a pécsi bányák átlaga 41,46 százalék. Különösen szembetűnő a Szabolcsbányaiak termelése,

ahol a hamutartalom meghaladta a 45 százalékot! Ez nagyon lerontja nemcsak a pécsi eredményt, de a válságot összesített minőségi teljesítményét is.

A hamutartalmat figyelembevéve, ebben a dekádban az üzemek sorrendjében lényegesen változás nem történt. Továbbra is Zobák-akna, Szász-

vár és Kossuth-bánya található a legjobbak között. A Kossuth-bányai eredmény különösen dicséretes, hiszen nemrég még a 40 százalék körül mozgott a hamutartalom.

A termelés minőségét alapul véve az üzemek között így alakult a verseny:

1. Zobák-akna	33,55%	4. Vasasbánya	38,48%	7. Béta-akna	40,89%
2. Szászvár	34,53 „	5. Tanbánya	38,69 „	8. Szabolcsbánya	45,13 „
3. Kossuth-bánya	37,91 „	6. Pécsbánya	39,40 „		

A termelés mennyiségét nézve, az utóbbi hetekhez képest nincs különösebb változás. Talán az jelenthet bizonyos módosulást, hogy a vállalati összesített mutató

csak a 87,4 százalékot érte el. Szeptember első 10 napjában az eddigi adósságot tovább növeltük, 1-9-ig 13 058 tonnával.

Szeptember 1-9. között a mennyiség alapján:

1. Zobák-akna	101,8%
285 tonna többlet	
2. Szászvár	101,2 „
34 „	
3. Kossuth-bánya	94,3 „
1875 tonna adósság	
4. Béta-akna	84,2 „
1788 „	
5. Vasasbánya	81,5 „
2002 „	
6. Szabolcsbánya	78,2 „
4287 „	
7. Pécsbánya	71,7 „
3824 „	

A tanbánya 96,9 százalékkal (19 tonna adósság) zárta a dekádot.

A. A. Akimov brigádja: Szilágyi Sándor brigádjának versenytársa

Szeptember 13-án tanévnyitás a dolgozók iskolájában

A komlói dolgozók általános iskolájának tagozatvezetője értesíti a tavalyi és az újonnan jelentkező felnőtt tanulókat, hogy a tanévnyitó első foglalkozást a műszakváltozásokhoz alkalmazkodva két időpontban tartja: szeptember 13-án (szerda) reggel 8 és délután 4 órakor Kossuth-bánya kultúrtermében. Az ünnepélyes megnyitó után a beírt dolgozók a tantermekbe vo-

nulnak, s ott osztályfőnök-tanárokkal megbeszélik a tanú-lással kapcsolatos tudni-és tennivalókat. (Tankönyvszerzés, órarend stb.)

Ez alkalommal és itt történik a pótbéiratás azoknak a felnőtteknek, akik ez ideig még nem töltötték ki jelentésmé lapot, de tanulni szeretnének az új tanévben. A javító vizsgákat és az osz-

tályozó pótvizsgákat is ekkor rendezik meg.

Az oktatásra jelentkezők személyi igazolványukat hozzák magukkal.

A komlói Kun Béla Gimnázium levelező tagozatán szeptember 12-én, vagyis ma délután 2 órakor kezdik meg az oktatást. A tankönyveket az iskolában vásárolhatják meg a hallgatók.

Ünnepi filmsorozat Október jegyében

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére három filmsorozatot indított a komlói művelődési házak igazgatósága. Három hónap alatt 43 kitérő filmet mutatnak be. Szeptember első napjaiban négy alkotás szerepelt a műsorban s az érdeklődés meglepően nagy volt. A sorozatban egyébként az utóbbi öt évtilde legjobb szovjet filmjeit mutatják be. Szeptember 13-án a Jégmezők lovagja, 14-én a Flotta hőse, 18-án a

Hajókkal a bástyák ellen, 20-án A kapitány lánya, 21-én az Óceán vándora, 25-én az Egy év 9 napja, 27-én a Kronstadti tengerészek, 28-án pedig a Viharos alkonyat című filmet nézhetik meg a Zrínyi mozi látogatói. A Zrínyi filmszínházban délután 6 óraj kezdettel tartják az előadásokat.

A Május 1-ben vasárnaponként délelőtt 10 órai kezdettel vetítik az alábbi két filmet: Emberi sors (szeptember 17-én), Szárnyak (24-én).

Az Októberi Forradalom méltatása

Életrajzi lexikon

A közeljövőben jelenik meg a Magyar Életrajzi Lexikon első kötete. Az Akadémiai Kiadó gondozásában napvilágot látó lexikonban mintegy 12 ezer híres ember életrajza található meg. A kétkötetes mű a magyar történelem ismert politikusai, közéleti személyei mellett művészek, tudósok, botrányhősök, minden rangú és rendű híres ember legfontosabb életrajzi adatait tartalmazza. A vasos, ezer oldalas, gazdagon illusztrált kötetek adatal máshol nemigen található meg, ezért joggal elmondhatjuk, hogy a Magyar Életrajzi Lexikon hézagpótló jelentőségű.

Az első kötet rövidesen a szaküzletekbe kerül, a második kötet a jövő évben jelenik meg. A két kötet ára 300 forint. Előjegyzést a könyvesboltban és az üzemi, iskolai könyvtárakban is lehet végezni.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója alkalmából több jeles munka kerül az olvasók elé. A Kék füzet és az Emlékeim Leninről című művek már megjelentek, beszerezhetők a Művelt Nép Könyvtérjező Vállalat boltjaiban. Bizonyára nagy érdeklődésre tartanak számot azok a művek is, amelyek a közeli napokban hagyják el a nyomdát. Ilyen például a Rendkívüli nyár, a Tizenkilenc, a Vasárnap stb.

Az emberiség minden korban megírta a maga önéletrajzát. Az új korszak születéséről: Októberről, a felejthetetlen 18-as, 19-es és 20-as

esztendőkről azok írták meg századunk Illiászát és Odüsszeiáját, akik részt vettek a győzelmes forradalomban, aztán az első sorokban küzdöttek, amikor élet-halál harcát vívták az öntudatára ébredt nép.

Új ember edződik a forradalom tüzeiben — első lépéseinek, örömeinek és szenvedéseinek, tévelygésének és nagy győzelmének leírása a legrangosabb írói feladat. Ezekből olvashatunk K. Fegyyn, E. Kazakevics, Boncs-Brujevics, Fagyevjev és Szerafimovics tollából.

dalom tüzeiben — első lépéseinek, örömeinek és szenvedéseinek, tévelygésének és nagy győzelmének leírása a legrangosabb írói feladat. Ezekből olvashatunk K. Fegyyn, E. Kazakevics, Boncs-Brujevics, Fagyevjev és Szerafimovics tollából.

Drámai ankét

Hajdanában történt, hogy az „Ókor” című folyóirat köré tömörült írók ankétot tartottak, egy az amphyteátrum-ban bemutatott drámáról.

A nagy érdeklődésre jellemző volt, hogy közel húsz fő szorongott a parnasszus tövében kényelmesen berendezett klubszobában. Tizenkilenc író és egy néző. (A fenti szám híven példázza, hogy akkor sem volt jobb a szerzők, illetve nézők aránya).

Az ankét súlyát egyébként az a tény adta meg, hogy a szerző a szerkesztő bizottság egyik tagja volt. Ennélfogva bátor, megalkuvástól mentes kritikát vár mindenki a... másiktól. Sajnos, azonban más helyett senkinek beszélhetett azért már a vitaindító író társ is tartózkodott bevezetőjében minden olyan kitérőtől, amely a mű úgynevezett gyengéit tárná fel.

Az első felszólaló az újszerű formát dicsérette, másik a régi tartalmat. Volt aki egy párbeszéd csattanós mondanéi próbálta bizonyítani a darab sikerét. És akadt, aki a szünetek pontos betartását, más viszont a befejezési d-

csérette. (Ő tudja miért). Egy szóval mindenki dicsért. Csúpnán az örökre házsártos szatíráról akart a negatívumokról beszélni, de őt az elnök leintette mondván, hogy nem lehet egy kezdő drámaíró kedvét szegni azzal, hogy hibákat vadgossunk a fejéhez.

Ezután már csak a mű érdemeiről eshetett szó, ami az ankét gyors befejezéséhez vezetett volna, mert az egyre rövidebb hozzászólásokat minél hosszabb szünetek követték. Ekkor támadt az ötlete a ravasz szatíráról, amiben arra kérte a jelenlevő egyetemen nézőt, hogy a tömegnek nevében fejtsék ki véleményét a vitatott darabról.

Málétoz, aki eddig álmélkodva hallgatta a vitát és őszinte csodálkozással vette tudomásul, hogy milyen remekművet volt szerencséje látni minap, meglepődve szabdozkodott s a torkát törülgette zavarában. Am az írók lekezesen biztatták őt. Azon gondolkodott hát, miként kezdjen monológjába, mert

Az új népművelési év kezdete mindjárt sok érdekes programot ígér a komlói Május 1. Művelődési Házban.

Szeptember 15-én két tanfolyam: a tízhónapos alapfokú tv-szakismeret és az ugyancsak tíz hónapos szabás-varrás tanfolyam. Az utóbbi megnyitására pénteken délután 4 órakor kerül sor a művelődési ház kiselőadóiban.

A szabás-varrás tanfolyam már a korábbi években is sikert aratott. Ezért most nemcsak kezdőknek, de haladók részére is meghirdették a kurzust. A kezdők a felsőruha szabás-varrás műveleteivel ismerkedhetnek meg. A haladók a két éves tanfolyam befejeztével az igazgatóság által ajándékozott ruhaanyagból sa-

ját részükre vizsgamunkát készítenek.

Szeptember 15-ig (naponta délután 3-tól este 8-ig) lehet jelentkezni. A részvételi díj kezdőknek havi 50, haladóknak 25 forint.

A tv-tanfolyam célja a televíziós vevőkészülékek működési elveinek és egyszerű áramköreinek megismertetése. A résztvevők elsajátíthatják a tv-készülék helyes kezelését, belső szerkezetét és egyszerűbb, házilág is elhárítható hibák javítását, valamint a távolsági tv-vétel lehetőségeit, módjait.

A korábbi években végzett hallgatók önálló tv-klubot alakíthatnak, ahol választott vezetőség irányítja a tartalmi munkát.

A tanfolyamra szintén szeptember 15-ig lehet jelentkezni a művelődési ház gondnokságán. A részvételi díj 130 forint a 10 hónapra.

Az intézet klub-foglalkozásai szintén ezekben a napokban kezdődnek. A szocialista brigádok klubja termelési és műszaki tanácsokat ad. A bejáró munkások klubjában kulturált szórakozási lehetőségek a hazautazás előtt várakozóknak. Az ifjú dolgozók klubja életkori sajátosságának megfelelő programot kínál.

A héten 16 szakkör kezd meg munkáját a művelődési házban. A legutóbbi népművelési évben több szakkör kintüntetést érdemelt ki, s értendő, hogy a meghirdetett program újabb látogatókat vonz. A szabadidőt igen gazdag programmal tölthetik el a jelentkezők. Ki-ki a maga képességéhez és műkedveléséhez megfelelő szakkörben töltheti el a délutánokat. Szeptember 15-től az alábbi szakkörök kezdik meg munkájukat: barkácsoló, ipari modellező, repülő-, hajómodellező, rádió, könyvkötő, tv, csillagászati, honismereti, bélyeggyűjtő, természetjáró, méhészt, galambász, keskenyfilm, fotó, képzőművészeti és díszítőművészeti szakkör.

Jazbinsek Vilmos elvtárs képviselői fogadónapja

Csütörtökön, szeptember 14-én délután 2 órakor tartja fogadónapját Jazbinsek Vilmos országgyűlési képviselő Komlón. A fogadónapot a Városi Tanács I. emeleti tanácstermében tartja.

Kérjük a választópolgárokat, hogy képviselőnket a fent közölt időpontban keressék fel kérdéseikkel, javaslataikkal vagy panaszokkal.

Köves Imre

Pártélet és gazdasági élet

A személyzeti munkáról tárgyalt a párt végrehajtó bizottsága

A Mecseki Szénbányák MSZMP Bizottságának Végrehajtó Bizottsága szeptember 8-án, pénteken délelőtt ülést tartott Pécsen.

A vb-ülésen megjelent és felszólalt Kolonics József elvtárs, a Baranya megyei Pártbizottság Végrehajtó Bizottságának képviselőjében és dr. Hajdu Pál elvtárs, a Nehézipari Minisztérium személyügyi és oktatási főosztályának képviselőjében.

A vitát Stier József elvtárs, az MSZMP Mecseki Szénbányák Bizottságának titkára vezette.

Napirenden szerepelt a vállalati személyzeti munka helyzete és feladatai a párt Politikai Bizottságának 1967. május 9-i határozatának figyelembe vételével. A témával kapcsolatban Pintér József elvtárs, a Mecseki Szénbányák igazgatóságának személyzeti osztályvezetője terjesztett elő jelentést. Tekintve, hogy a párt v. b. ez év február 24-én értékelte a személyzeti munkát és annak további feladataira határozatot is hozott, a szeptember 8-i vb-ülés a februárban hozott határozatok végrehajtását vizsgálta meg.

Mind a jelentés, mind pedig a vitában felszólaló megállapították, hogy a vállalatnál érvényesül az az elv, hogy pártmunkások is betölthetnek minden funkciót, ha egyetértenek a párt és a kormány politikájával és hajlandók azért dolgozni és beosztottakat is erre nevelni.

Megvizsgálta a v. b. ülése a szakmai és politikai képzést is. Megállapította, hogy

a szakmai felkészültség mellett a politikai műveltség tekintetében lemaradás van mind a műszaki, mind pedig az adminisztratív dolgozók körében.

A v. b. vitája megmutatta, hogy az idén februárban is ez volt a helyzet és jelenleg is

lényegében ez, illetőleg nem sokat javult. Felhívta a személyzeti osztály figyelmét arra, hogy gondoskodjék a műszaki és adminisztratív dolgozók politikai műveltségének magasabb fokra való emeléséről. Ugyanakkor megállapította, hogy a vállalat személyzeti vonalán dolgozó elvtársak szakmai hozzáértése és politikai felkészültsége jónak mondható.

Februárban még túl széles volt azoknak a köre, akiket kádereknek tekintettek és akikről rendszeres minősítést kellett készíteni. Ezt a kört szűkítették és tisztították a káderek fogalmát, ennek megfelelően sikerült kialakítani a rendszeresen minősített kategóriákat. A káderek 3 vagy négyévenkénti minősítését a személyzeti osztály az üzemi vezetőivel egyetértésben elkészítette.

Az emberek munkájának és magatartásának megítéléséből nagyon nehéz kiküszöbölni a szubjektívizmust — állapították meg a vitában felszólalók. Helyesen tartották azt a gyakorlatot, hogy a minősítéseket készítő felelős vezető támaszkodik a csoportvezető és a pártcsoportvezető javaslataira. Ilyen módon — ha nem is lehet teljesen kiküszöbölni a szubjektívizmust — lényegesen és

Jelentősen csökkenteni lehet a személyes szimpátia vagy antipátia hatását a minősítésekben és az emberekkel való foglalkozásban.

A technikusok továbbképzésének terve elkészült és annak megvalósításához megvannak mind a személyi, mind pedig a tárgyi feltételek. A továbbképzést egyhetes bentlakásos tanfolyamon kívánják megoldani — ez a tervezett szeptemberben kerül jóváhagyásra.

A v. b. kimondta: érvényt kell szerezni annak az elvnek, hogy az emberek megítélésénél, mozgásánál a hatáskörrel illetékes párt-szervek véleményét kikérjék és figyelembe vegyék.

Nehezíti a káderutánpótlást, hogy bizalmatlanul fogadják a fiatal szakembereket az üzemekben, annak ellenére, hogy megfelelő számú, politikai és műszaki tapasztalatokkal rendelkező szakemberekről rendelkezésünkre áll. Lehet találkozni önteltséggel, nagyképszerűséggel és némelyek tudásának és hozzáértésének túlbecsülésével és jogtalan anyagi előnyökre való törekvéssel is — állapította meg a személyzeti osztály jelentése.

Megtörténik, hogy

aránytalanul magas anyagi megbeszélésben részesülnek egyesek s ezért hajlamosak önmagukról is elhinni, hogy lényeg sokat érnek; ugyanakkor a kiváló, vagy emezekhez hasonló munkát végző emberekről elfelejtkeznek.

Ez nem egyszer elégedetlenséget eredményez — mondja a jelentés — és nem javítja, hanem rontja a munkafegyelmet.

A v. b. kimondta: szigorúban kell értelmezni azt a határozatot, amelynek értelmében minden 45 év alatti műszaki beosztású és adminisztratív dolgozónak 1972-ig

meg kell szerezni a középszintű végzettséget.

Ez a gazdasági élet fellendítésének most következő szakaszában minimális követelmény.

A v. b. a jelentést elfogadta, majd a sportszervek vezetői testületével kapcsolatos kérdésekben döntött és jóváhagyta a pártgazdasági osztály által előterjesztett költségvetést az 1968-as évre.

Jól vizsgázott a kereskedelem

Mennyiségben és választékban is felülmúlta az eddigi színvonalat

A bányásznap önnepi eseményéről előző számunkban már beszámoltunk. Ezúttal a kereskedelmi forgalom alakulásáról adhatunk jelentést. Előjáróban rögzíthetjük: az áru mennyisége, választéka, és a kiszolgálás színvonala messze felülmúlta az eddigieket. Már az előkészületekből is látszott, hogy a kereskedelmi vállalatok megkülönböztetett figyelmességgel tanúsították a bányászok iránt. Ez a gondoskodás jól esett: köszönjük a bányászok nevében.

Valahogy érződött, hogy a különböző egységek között egységessé versengés bontakozott ki a jobb ellátás érdekében. Ez egy kicsit arra mutat, hogy a szakemberek már a jövőre gondolnak.

A vállalatok vezetői, a kereskedelmi szervek megbízottai, a Megyei Pártbizottság és a Kereskedelmi Felügyelőség képviselői ezekben a napokban többször is tartottak szemlét. A jó felkészülést gazdag vásár követte. Az idei forgalom több mint 5 millió forinttal haladta meg az eddigi legmagasabb értéket. A bányásznap alkalmával — szeptember 2—3-án — Komlón többek között értékesítettek:

29 700 liter sört, 18 800 kg húst, 1700 kg hentesárut, 1720 db félkésztrajt, 1848 kg vaj, 1520 kg halat, 3790 kg élőbaromfit, 37.500 db tojást.

A Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezet a bányásznap előestéjén adta át rendelésének az újjáalakított gesztenyési presszót. A munkások klubban eddig is működött vendéglátói egység, de az méltatlan volt az itt lakó bányászokhoz. A szövetkezet több mint 200 ezer forintot költött a presszó korszerűsítésére. Új bútorokat kapott a nagyterem, s új hűtőpultot, fagyaltgép, hűtővitrint szolgáltatta a jobb kiszolgálást. Amellett, hogy a presszó külsőségeiben és ellátásban is igazi városi nivójú, a szakvezetők mégis gondoltak arra, hogy a fogyasztói ár ne legyen magas. Ezért III. osztályra minősítették. A presszóban szombat, vasárnaponként tánczenekar ad műsort. A helyiség szerdai szünnap kivételével naponta reggel 9-től 24 óráig tart nyitva.

A piac felhozatala is lényegesen nagyobb volt a bányásznap ünnepség alkalmával,

mint ahogy azt megszoktuk. Tizenöt, húsz termelőszövetkezet jelentkezett ezekben a napokban, hogy biztosítsák a jobb ellátást. Természetesen ez nem a véletlennek köszönhető, a Tanács megfelelő kapcsolatot épített ki a szövetkezetekkel. A többi között a

Szekszárd mellett lévő sárpiliszi Új Március Tsz öszi barmarck felhozatala volt a legmeglepőbb. Olcsón (3—5 forint) hozták forgalomba a jó minőségű, ízletes gyümölcsöt. A következő időszakban almát, szőlőt, és zöldségárukat is hoznak majd a komlói piacra.

Közérdekű bejelentések

Megvizsgálták a vizellátást és a kórház munkáját

Az ivó- és ipari vizellátás fejlesztése, a városi kórház vizsgálatára szerepelt a szeptember 7-én Komlón megtartott Népi Ellenőrzési Bizottsági tanácskozáson. Az első napirend során az elmúlt NEB ülés óta végzett munkáról adott összefoglalót Kiss István elnök. Ismertette, hogy a korábbi ellenőrzések kapcsán hozott javaslatokra kedvező választ küldtek az érdekeltek. A fogyasztói érdekvédelem a húsboltokban témájú vizsgálat realizálásaként két húsboltvezető és egy bolti dolgozó ellen szabálysértési eljárást indítottak árdírgátás és súlycsökkentés miatt. Tóth Mihály boltvezetővel szemben kártérítési eljárást is folytattak. Három húsboltvezetőt szigorú figyelmeztetésben részesítettek. Ugyancsak három húsboltban — a vállalat vezetősége — ellenőrző mérleget állított fel, hogy a vásárlóknak módjuk legyen az áru súlyát megnézni.

NEB városi elnöke arról is számot adott, hogy a közérdekű bejelentések száma tovább emelkedett. Ezek főleg az ellátást érintik. Ismertette, hogy a városi Tanács augusztus 11-i ülésén jóváhagyta a NEB II. félévi munkatervét. Az ellenőrzés országos, megyei és saját hatáskörű témákat foglal magába: a fogyasztói árak alakulására ható tényezőket; a könnyűipari vállalatok felkészülése a gaz-

daságirányítás reformjára; állandóan gondozott, kihelyezett gyermekek ellátásának helyzete stb.

A Víz- és Csatornaműveknél tartott vizsgálat kedvező eredményeket rögzít. A leglényegesebb, amely a lakosságot is érinti, hogy az ideiglenes szárazság ellenére kielégítő volt a vizellátás. A szakvezetőknek és az itt dolgozó munkásoknak nagy erőfeszítést kellett tenni ahhoz, hogy a jelenleg előállított vízminységből zavartalanul biztosítsák az ivóvizet. A NEB az ellátás további javítása érdekében hasznos javaslatokat dolgozott ki.

A népi ellenőrzési vizsgálat pozitív eredményeket tárt fel a városi kórházban is. A vizsgálatnak az volt a célja, hogy megállapítsák: a kórházban hogyan történik a megelőző, a gyógyító tevékenység, továbbá a rendelkezésre bocsátott anyagi eszközök megfelelően használják-e fel. Az összesítő jelentésnek az a lényege, hogy dr. Pálvölgyi László vezetésével dolgozó intézet jól oldja meg feladatát. A NEB az orvosok, az egészségügyi és a kisegítő dolgozók munkáját elismeréssel illeti.

Az ellenőrzésben résztvevő szakemberek indítványozták: szorgalmazni kell a kórház rekonstrukcióját és emelet ráépítés mielőbbi megvalósítását, a vradóállomás felépítését.

Az Erzsébet-hídtól a Vaskapuig

(Al-dunai útbeszámoló)

Allok a Belgrád-rakparton, és olvasom a hajó oldalán a nevet: Deák Ferenc. Szóval erre fogok felszállni! Ami azt illeti, — gondolom magamban — ennek a horgonya se ma látta először a Duna alját! Am aki barátja Rejtő paródiáinak, az tudja, öreg hajó nem vén hajó. Sőt! Az az igazi. S amint az alapos vámvizsgálat után elfoglalom benne az ágyamat, úgy érzem magam, mint az ősmagyarok Verecke után. No, végre, valami békés, nyugodt hely!

Elmúlik dél. Felhangzik a Rákóczi-induló, a parton ingetgetők hada lengeti a kenderket, és hurrá, megyünk, új vizek felé! A hajó orrában szinte repít a kellemes szél. Amerre elhaladunk, két oldalt habos lesz a folyó tükre az egymásra csapódó hullámoktól. Távolabb a Nap szelíden aranylik rá a csendesen fodrozó Dunára. Pár méterre leng tőlem a magyar lobogó. Nézem, és hirtelen elkap a vágy: milyen jó lenne hajós-nak lenni, felfedezőnek, neki-vágni a messi tengereknek! Nagyokat szippantok a jó duna-levegőből. Ez igen! Figyelem a tájat, hazám földjét, a hosszú szerelvényeket kint a parton, a rengeteg anyagot, téglát, homokot, az elfutó házakat, rakodásra beállt uszályokat, és a parti erdők fénylő tetejét. Mindig új vidék tűnik fel, és a hajó siet feléje, mint a legény a lányhoz. Jó ebédhez szól a nóta. Hamarosan módomban áll megállapítani, hogy a szakácsot főzőkanalastól és tortasüfővel együtt érdemes lenne aranyba önteni, olyan ízletesen művészkedik. Aztán trány az oldalfedélzet! Egész délután süttettem hasam a Nappal. Persze, a többiek is. Oh, szent lustálkodás, tiéd vagyunk!

A Duna csillámlik, mint a világsztárok flitterekkel telehintett ruhája. Zöld és ezüstszürke színek ölelkeznek raj-

ta. Elhagyjuk Madocsát, majd Paksot, ahol a partoldalon messziről virít: „Szavazz a népront felöltöztetésre!” Lassan ráncos lesz a víz, mint egy öreg, nagy, lomha rinocérosz háta, aztán elkékül; hosszabbra nyúlik az aranyhíd is, és a hullámok hátán gyöngyöző villcseppek sem látszanak már túlfodornak, inkább melegágyt szökőkutak permetező sugarára emlékeztetnek. Komótosan úszunk bele az estébe. Fáradt, aranyszínűre változik a folyó, és az az érzésem, mintha most a Mississippin utaznék. Egészen közel hajóznunk a parthoz. Érzem az erdők hűvös lehelletét. A Mecseket idézik. Duna, Duna, te nagy folyó! Tisztelem azokat, akik szeretnek téged. Szívesen lennék én is sodródni után járó, mint a hajósok. Most látom csak, hogy még csikós is tudsz lenni: szürkebarna csikós. Másutt díborban, rózsaszínben pompázó. Meglepsz. És ahogy meglepsz, rádobbanek pályatévészett ember mi voltomra. Nekem hajós-nak kellene lennem!

Sokáig állok még az orrán. Vág a szél. Elszakadonak a parti fenyvek, és betakarózik a Duna az éjszakába. Szórakozni vágyó fiatalok készülődnek az ismerkedési estre. Pihenni térek. Hamar elérjük a határt, és hang szóróból felcsendül a Szózat méltóságos dallama:

Hazádnak rendületlenül légy híve, óh magyar!

Ezzel alszom el. Reggel amit először megpillantok Jugoszláviából, nem más, mint egy főhéher tetejű magányos templom. Aztán kis

francia emlékművet, és ki-értünk Belgrád „Váci utcájába”. Itt ebédidőig hízalja szemét — az üdülősereg, és kiválasztja, hogy délután mit fog megvásárolni.

Belgrád igazi világáros. Hatalmas és forgalmas. Széles utcái vannak, pontosan kifejező-zebracstikkokkal. A csikozást központos megszokták, hogy a gyalogos átkelést ezáltal szabályozzák. Még mi által szabályozzák? Ez kissé kényes kérdés. Rendőrt keveset láttam, sipoló rendőrt csak egyet. Arra se sokat adtak a gépkocsivezetők. Mintha ott sem lett volna. Az átkelésnél nagyon kell figyelni, nehogy a kocskerek alatt kössön ki egy ember és a kórházi ágyon térjen magához, ugyanis az autósok szinte alig vannak tekintettel a gyalogosra. Belgrádban nincs olyan, ha lépnek a járdáról és pont jön az autó, akkor a vezető leállítja és kiszól: „Parancsoljon kisasszony!” Meglehetünk elégedve hazai közlekedési rendünkkel. A kocskit többnyire nyugati márkájúak. Volgát, Moszkvicot nem láttam. Ellenben alkalmi autószerelést a járdán, azt igen! A szerelők rá se hederítettek a járókelőkre, nyugodtan pumpálják a gumikat, szorítják a csavarokat a járdra teljes szélességében — majd akinek nem tesz-szik, kikerüli őket. Ezen, hogy ez itt már a Balkán, a maga kényelmes lezserségével. Számomra furcsa volt, hogy eléggé forgalmas útvonalon a járdá közepére állítják a kocskit parkolni, s ahol lejt az út, még téglákat is raknak a kerek alá, annyira

természetesnek veszik, hogy a kocsi a járdán legyen. A gyalogos? Vagy kikerüli, vagy szárnyakat növeszt, és átrepüli. Ez a tulajdonost nem izgatja. Mást sem. A nyugalom az első polgári kötelesség. Az emberek? Kedvesek, jól öltözöttek. Sok közöttük a szakállas és a szerb-bajszú. A nők csinosak, divatos nagyvitragos fülbevalókat viselnek. Sok a külföldi: a német, az amerikai és negerekkel is sűrűn találkozik az ember.

Délután körülnézünk a mellékutakban is, ott alacsonyab-bak az árak.

A fizetésnél mindig bajban vagyok, mert forgalomban van az új dinár is, meg a régi is, és szüntelenül figyelniem kell, hogy amit odaadok az régi-e, vagy új. Nem mind-egy, mert ezer régi dinár tesz-tíz újat. Például hiába van ráírva a fizetőszövegre vilá-gosan: 5 dinár, az értéke lehet csupán 5 para, s hogy a pénz régi-e vagyis csak öt parát ér-ér-e arra az idegen esetleg a kopottságából jöhet rá. A kirakatok tömve vannak áruval. Hatalmas mogorós csokoládék, Kras, és Zvecevo készítmények csábítják az édesség-kezelőket, valamint a potom árért kapható kakaó. Muszáj bemennem. Itt már értenek nemetűl, és hamarosan szaty-romba vándorol fél kiló kakaó (sajnos csak ennyit szabad hozni). Veszek a kiváló minőségű, híres Extra Silver peng-géből is. Közben felfedezem, hogy itt olcsóbb a rágógmű. A Philips Morris-t és Mal-borot olyan dobozákba csomagolják, mint a cigarettát. A Felületes szemlélő annak is nézné. Aztán megyünk tovább, és hasonlítgatjuk az ottani árakat a hazaiakhoz. A nylon

ingek olcsók, viszont a cipők drágák és nincsenek olyan szépek, mint az itthoniak. Kivéve a műanyag szandált, ami még annyiba sem jön, mint nálunk a vietnami papucs. Az aranyékszerek és porcelánok finomak, szépművek. A bőr-áru viszont elég drága. Fel-megyünk a nagyáruházba. Amerre járunk tisztaság, for-galom, és rengeteg áru. Egy néger nő ballag feléle a lépcsőn, megcsodálom ruhája vá-lasztékos tarkaságát. És mindent megnézünk mint a kíváncsi gyerekek. Az új alul-járdában is ráállunk a mozgólépcsőre, és kipróbáljuk. Mi-ért ne, ha már itt vagyunk?

Kár, hogy az Avalára nem tudunk kimenni. Látunk furcsaságot is. Elmegy mellettünk egy nő, sárgakockás miniruhában és a fején nagy megleben fekete nylon-szalmából horgolt kendő, szépen megkötve. Egymásra nézünk és nevetünk. Az utcán sűrűn áru-sítanak üdítő gyümölcsitalo-kat. Megízlelem a narancs-levet. Micsoda zamat! Ez nem keserű, mint olykor a hazai. Leülünk egy padra, pihenünk. Kicsit az árnyas fák alatt, majd bemegyünk egy másik áruházba.

Vacsora után újra kimegyek a városba. Villognak a Natio-nal piros-zöld fényei, túldoldalt az Elektchnna kéken csil-logó felirata. Az épületek most még magasabbak, világváros-siasabbnak tűnnek. A rakpar-ton ezernyi fényvirág nyílik, a víz olyan, mint a selyem és a hajó úgy nézegeti mag-gát benne, akár a lány a tü-lőrkörben, ha bálba készül. A hosszú, kecses Novi-Moszon át autók suhannak és ahogy nézi az ember, teli lesz a szíve is boldog ragyogással.

Mi jellemzi a törzsgárdát?

Divatos szóvá vált nálunk az utóbbi években a „törzsgárda”. E megállapításban — félreértés ne essék — nincs semmi rosszaló hangsúly. Ellenkezőleg, nagyon is jogos, ha üzemünk eredményeiket, sikereiket, gondjait értékelve így, vagy úgy összefüggésbe hozzák azokat a törzsgárdával, a dolgozó „elitjével”

Vélt, vagy valóságos ellentmondások csak akkor származnak a „munkásgárda” és a „törzsgárda” megkülönböztetéséből — amely természetesen anyagi és erkölcsi megkülönböztetést is jelent, ha helytelenül értelmezzük a fogalmakat, ha felületesen vonjuk meg a határvonalat az általában vett dolgozók és a törzsgárda között. Erdemes a fogalmak tartalmán gondolkodni és vitatkozni. S nem, nem holmi filozófikus öncéllal. Nyilvánvaló, ha eredményeink, fejlődésünk, sikerünk esetében a törzsgárdára hivatkozunk, mint ezek egyik fő forrására, ha nehézségeink, problémáink megoldásában a törzsgárdára támaszkodunk, akkor — s ez a szocialista elosztás elvéből fakad — az anyagi és erkölcsi elismerés is a törzsgárdát illeti meg elsődlegesen. „Zsebbevágó” dologról van szó tehát, amely nagyban befolyásolja egy-egy üzem hangulatát, a dolgozók munkakedvét, törekvését, vagy csüggedését.

Nos, mit értünk törzsgárda alatt? E kérdést, mielőtt most papírra vetettük, feltettük több különböző beosztású és különböző társadalmi funkciót viselő dolgozónak. A válaszok különbözőképpen hangzottak; volt, aki részletesebben, s más, aki általánosabban fogalmazta meg álláspontját, s ezen belül is voltak elméletileg igényesebb és felületesebb meghatározások. Abban mindenki egyetértett, hogy a törzsgárda nem azonos a munkásgárdával. Az utóbbi tágabb fogalom, végső soron magába foglal mindenkit, aki egy-egy üzemnél dolgozik, vagy „van”. A törzsgárda viszont — fejtegették —, a munkásgárda „törzse”, „magva”, a dolgozók „java”.

A kettő azonban nem különül el egymástól. Nem lehet azt mondani, hogy tessék, ez itt a törzsgárdánk, az, amott pedig a munkásgárdánk. Egyedl esetekben viszont mindig meg lehet állapítani,

Mégsem helyes csak erre az egy szempontra korlátozni a megkülönböztetést. Mert bár a fenti megállapítások nagy általánosságban helytállóak, mégis előfordul — nem is ritkán —, hogy valaki éveket, sőt évtizedekig „elvan” úgy a munkahelyén, hogy feladatait csak tessék-lássék teljesíti, s hogy közben kisebb-nagyobb fejelemzetlenségeket is vét, s ezeket „megússza” anélkül, hogy — magyarul — kitennék a szűrt. Az ilyenek nyilvánvalóan nem sorolhatók az üzem „törzséhez”, magvához.

Mi legyen tehát a másik ismertető jegye a törzsgárda tagjának? Véleményünk szerint a munkához való viszonyt — mégpedig szocialista viszonyt — kell idesorolnunk. Ezt a tényezőt végső soron mindig az adott társadalom tulajdonviszonyai határozzák meg. Egyszerűbben és konkrétan szólva: nálunk a dolgozók nem, illetve nem csak bér munkások, hanem egyben a termelő eszközök tulajdonosai is; munkaeurjüket nem áruként bocsátják egy-egy üzem, vagy vállalat rendelkezésére, s a munkabér sem a „munkaerő-áru” ellenértéke, hanem a megtermelt — és társadalmi tulajdont képező — új érték egyéni fogyasztásra felhasználható része. Amíg kapitalista körülmények között a munkás számára idegen üzemben idegen eszközökkel és idegen anyagból olyan árut termel — olyan áruba fekteti be fizikai és szellemi képességeinek, tehát önmagának egy részét —, amely számára ugyancsak idegenné válik. Nálunk viszont a kapitalista „elidegenedést” egy újfajta, szocialista termelési és tulajdonosi viszony váltja fel.

A munkához való pozitív — szocialista — viszony végeredményben ennek a tulajdonosi viszonynak a tudatosulásától függ. Senki sem vonhatja ugyan kétségbe, hogy jó és eredményes munkát pusztán anyagi érdekből is lehet végezni, de ezzel együtt azt is el kell ismerni — mint ahogy számtalan példa is mutatja —, hogy sokkal eredményesebb az a tevékenység, amelyet nem az egyszerű létfenn-tartás szükséglete kényszerít az emberre, hanem amelynek a társadalom — s ezen belül az egyén — boldogulása, jobbléte a célja és ösztönzője.

E felismerés széleskörű tudatosításáért és gyakorlati „hasznosításáért” — a párt- és tömegszervezetek mellett — a szocialista brigádok mozgalma tevékenykedik legeredményesebben. Ezzel is ma-

gyarázható, hogy a „törzsgárda”, mint fogalom, s mint komoly gyakorlati tényező a szocialista brigádmozgalmak kialakulásával és megerősödésével került előtérbe. Emellett szól, hogy üzemünk törzsgárdáit jórészt a szocialista brigádok tagjai alkotják.

A szocialista brigádmozgalmak, a szocialista embertípus kialakulása keltett életre, illetve erősített meg egy újfajta, mondhatnánk, érzelmi viszonyt az üzemek és a dolgozók között. Nyugodtan le-szögezhetjük: dolgozóink több-
Lényegében ezeket az ismérveket sikerült tisztáznunk a fentebb említett beszélgetések, viták során. Hűség, kitartás, áldozatos, szocialista módon végzett munka, az üzem — s ezen belül a dolgozó kollektíva — szeretete és tisztelete kell, hogy megnyilvánuljon a törzsgárda-tagok gyakorlati magatartásában. Természetesen szó esett arról is, hogy ezeket az erényeket tovább kell erősíteni üzemünk dolgozóiban. Milyen módon? Mindenek előtt olyan anyagi és erkölcsi eszközökkel, amelyek méginkább hozzájárulnak a közösség hasznára végzett munka eredményesebbé tételéhez. Fontos ez napjainkban a szénbányászat közismert nehézségeinek leküzdéséhez, s még fontosabb lesz a jövőben, az új gazdaságirányítási rendszer körülményei közti helytálláshoz.

B. J.

Aki a rajz és a festészet szeretetét ápolja

Egy műteremlátogatás mindig érdekes, még ha egy fiatal festőművész fogadja is a sajtó képviselőjét, s ha a látogatás rövid is. A tele ambícióval dolgozó Timár István szívesen mutatja be készülő vagy a már kiállítást járt, eladásra váró alkotásokat. A sok kisebb munkából egyet magunk is elkértünk. Az „Udvar” című tusrasz, amely itt látható, kedves hangulatot örökít meg.

Az olajfestmények közül a dunaiújvárosi házasságkötő terem üvegablak tervezete az, amely a legmegkapóbb. A portrék, a gobelin-tervek, tusraszok, plen-air festmények előtt is szívesen időz a látogató. Bármelyiket nézi az ember, mind-mind arról tanúskodik, hogy mestere sok-sok szeretettel készítette. A plen-air, a természetben való festés, különösen megragadó. Hiszen a zöldnek, és a napfény megragadásának ötvözte ez.

Hogy most milyen nagyobb munkán dolgozom? — kérdezi vissza Timár István. — A helyi szakközépiskola felkérésére Steinmetz Miklósnak állítunk emléket. Az intézet névadójára — október végére — készül el a festmény-kompozíció.

A komlói születésű festőművész nemcsak a vásznon és a kartonpapíron ápolja a rajz, a festészet szeretetét, de a két helyi gimnáziumban és a belvárosi iskolában is tart szakórát. Azonkívül megbízták a Zrínyiben működő képzőművészeti szakkör vezetésével is. A jelek szerint tehát bőven van munkája, s reméljük, hogy végleg gyökeret ver: itt marad közöttünk, a bányászok között, akiknek nagy csatlájából indult el.

VIZHÁNYÓ IMRE

Cigánykérdés?

Nem bányásznap utáni téma, amivel az alábbiakban foglalkozni szeretnék. Az év bármely szakában meg lehetne írni, s mégis az idei bányásznap — helyesebben: annak csak néhány, sokak által jelentéktelennek tartott momentuma — készített arra, hogy papírra vessek néhány gondolatot a cigánykérdésről.

Miről is van szó? A vasárnap délelőtti Kossuth-bányai gyűlésen kitüntetések, jutalmakat osztottak. A kevesek közt, akik vállalati igazgatói dicséretben — s 1500 forint jutalomban — részesültek, ott volt Orsós Ferenc vajúr is. Mi tagadás, jóleső érzés volt látni — mert társadalmunk emberségessége, igazságossága is megnyilvánult ebben —, hogy a törekvő jó munkát egyként értékelik és jutalmazzák, akár barnább, akár fehérebb bőrű ember nyújtja azt a közönségnek.

Közvetlenül a gyűlés után egy másik jelenetnek lehettem tanúja a Kossuth utcában. „Fogják meg, lopott! Fogják meg!” — kiabálta egy férfi egy elhanyagolt külsejű, mezít-lábas cigánylány után futva. Pár perc múlva már kísérté is a rendőrségre.

Példa és ellenpélda

Ugyanaznap délután: a Béke szálló mögötti ideiglenes kerthelyiségben száznál is több cigány szórakozott. Ebben még nem lenne semmi kivetni való, de... De ez a szórakozás jócskán túllépte a társadalmi együttélés írott és íratlanul elfogadott szabályait. Amilyen tömeges részeg duhajkodás volt ez, az asztalok közt hiányosan öltöztetett, leitatott gyerekek ténfergetek, míg a felnőttek — ugyancsak elhanyagolt külsővel és az ittasság magasabb fokán — ropták a táncot, hangoskodtak, veszekedtek. Csoda-e, ha a „magyarok” csak a kerítésen kívülről nézték ezt a kavalkádot és olyan megjegyzéseket tettek, amelyek — enyhén szólva — nem egyeznek a cigánykérdésben vallott nézeteinkkel.

Mi sem lenne könnyebb, mint ezek után néhány som-másan eltéelő megjegyzéssel napirendre térni a dolog felett. Mondhatnánk azt is, hogy az első példa Orsós Ferenc esete csak kivétel, amely erősíti a szabályt. De ez így nem igaz. Akkor sem igaz, ha egyelőre csak néhány Orsós Ferenc áll szemben száz meg száz civilizált módon élni nem tudó, vagy nem akaró cigánnyal. Az a törvénytörő — és egybeesik társadalmunk törekvésével —, hogy minden ember képessége és tehetsége szerint dolgozva jólétben, civilizáltan, kulturáltan éljen. És ez, ezernyi példával bizonyíthatnánk, a cigányok esetében sem csupán írott malaszt, hanem olyan gyakorlati politika, amelyhez — egyebek közt — tetemes anyagi erőket is felhasználnak.

Társadalmi ügy

De ez mind nem elég. A cigánykérdés társadalmi ügy és csak társadalmilag lehet rendezni, megoldani.

Nem ismerem Orsós Ferencet, de el tudom képzelni, mennyi problémával kellett megküzdenie, amíg kivívta magának az elismerést. Szinte bizonyos, hogy magatartásában és munkájában sokszorta különböznék kellett lennie, mint egy átlagembernek, hogy sok „átlagember” egyáltalán ember-számba vegye. Még akkor is, ha netán akadtak munkatársai, felettesei, akik több segítséget adtak neki e harchoz, mint amennyit a cigányok általában kapnak.

Valljuk meg őszintén, gyorsabban juthatnánk előbb-re a cigánykérdés megoldásában, ha nem is tennénk semmi egyebet, mint felhagynánk a faji előítéletekkel, félretennénk az okatlan ellenérzést, s csak aszerint bírálunk el mindenkít, hogy mennyire akarja és tudja hasznossá tenni magát a társadalomban. S ha emellett még segítenék is — többet és hatékonyabban, mint eddig —, hiszem, hogy az eredmény nem maradna el.

De hol kezdjük a segítséget, ha úgy tetszik, az egyenjogúsítást? Minden esetre ne a kocsmában. Illetve, ott is lehet, de nem úgy, mint bányásznapkor. A vendéglátóipar bizonyára abból az „elvből” indult ki, hogy a pénznek nincs szaga. No, kétségtelen, ez is egy fajtája az egyenlőségnek; mindenki ihat, le is részegedhet a pénzéért, lényeg a bevétel, a tervteljesítés.

Ital helyett ruhát, cipőt

Nem akarom most azt javasolni, hogy a cigányokat zárják ki a szórakozóhelyekről. Ez úgysem jelentene megoldást. Viszont az sem jó, ha a szó szerint nyomorgó emberek el-isszák a pénzüket, ahelyett, hogy ruhát, cipőt, vagy éppen tisztálkodószereket vásárolnának érte. Lehetne itt, s kell is kompromisszumot találni. Kell, mert társadalmi egyenlősítéssel hiába beszélünk mindaddig, amíg a cigányok anyagi helyzete némileg nem javul. Sok más mellett egy rész-megoldás lehetne például e tekintetben, ha például a vendéglátóipari egységekben — mint sokhelyütt csinálják is, csak éppen Komlón nem — megkövetelnék a vendégek jól-öltözöttségét. Ez látszólag hátrányos megkülönböztetés lenne a cigányok részére, valójában azonban arra ösztönözné őket, hogy ital helyett egyéb, égető szükségleteik kielégítésére — például ruházkodásra — fordítsák szűkös jövedelmüket. Ez számukra is és a társadalom számára is előnyös lenne.

S még egy megjegyzést a vendéglátóiparral kapcsolatban: talán nem menne a tervteljesítés rovására, ha végre betartanák — s nem csak a cigányok esetében — azokat a rendelkezéseket, amelyek megtiltják az ittas emberek kiszolgálását.

(B.)

Népek barátsága

Szovjet barátainkkal az üzemekben

Akimovval Kossuth-bányán

Szeptember 4-én, hétfőn délután Dobos József üzemvezető-helyettes és Kovács János pártbizottsági titkár fogadta azokat a cservonográdi bányászokat, akik az idej — 17-ik — bányásznap ünnepségeire érkeztek hozzájuk.

Kossuth-bánya klubjában Csaika elvtárs, a cservonográdi szakszervezeti bizottság titkárhelyettese, Kraszics elvtárs, a 9-es számú bányauzem brigádvezetője és A. A. Akimov, a 8-as bányauzem 30 tagú kommunista munkabrigádjának vezetője vett részt a találkozón. Szovjet vendégeinket elkísérte Igaz Sándorné elvtársnő, az MSZBT megyei titkára, Schwarcz József elvtárs, az MSZMP Mecseki Szénbányák Pártbizottságának osztályvezetője és dr. Gyevi Károly elvtárs, a pártbizottság tagja.

Jelen voltak a bensőséges hangulatú találkozón a Kossuth-bányai munkabrigádok vezetői, kiváló bányászok, pártmunkások.

Örömteljes üdvözléssel fogadta egymást a két versenytárs: Akimov Anatolij Andrejevics és Szilágyi Sándor.

Dobos József és Kovács János elvtárs tájékoztatója után kérdéseket tettek fel az üzem dolgozóinak életéről, munkájukról, a gépesítésről, a szociális ellátottságról. Erdeklődtek a vendégek a bányaelegységügy iránt is és kicserélték tapasztalataikat magyar barátaikkal.

Csaika elvtárs elmondotta, hogy a cservonográdi tröszt és a mecsekkel már régén versenyben állanak egymással. Hagyományai vannak ennek a versenynek és most még tovább fejlesztik. Átadta a cservonográdi bányászok üdvözlését a Kossuth-bányaiaknak, és kérte őket, hogy erősítsék és ápolják a jövőben is ezt a gyümölcsöző kapcsolatot.

Kraszics elvtárs, a 9-es számú bányauzem dolgozóinak és elsősorban az általa vezetett brigád tagjainak köszöntését adta át és elmondotta, hogy a Kossuth-bányai dolgozókkal az ő brigádja is örömmel versenyezne.

Akimov Andrejevics Alekszej, a 8-as bányauzem 9-es bányakörlete dolgozóinak üdvözlését tolmácsolta és nevükben egy nagy vörös zászlót adott át meleg szavak kíséretében. A zászlón lévő felirat arról szól, hogy a kommunista munkabrigád a még szebb életért és a békéért küzd. Cserebe Kovács János elvtárs, a pártbizottság titkára átadta Csaika elvtársnak azt a vörös zászlót, amelyet Kossuth-bányán vándorzászlóként alapítottak a Nagy Októberi Forradalom 50. évfordulója tiszteletére. Az évforduló alkalmából indult versenyben ezt a zászlót az élenjáró brigád kapja az üzemi pártbizottságtól és az üzemvezetőtől. Kovács elvtárs kérte Csaika elvtársat, hogy hazaérve annak a szovjet kommunista munkabrigádnak adja át a zászlót, amelyik jelenleg a legjobb teljesítményeket nyújtja.

Akimov elvtárs arról is beszámolt Szilágyi Sándoréknak, akiknek másnap és harmadnap is vendége volt, hogy a 8-as bányauzem KM-87-es komplex berendezéssel dolgozik és ez a 30 tagú munkacsoport ezer tonnát termel naponta. Átadta Szilágyi Sándornak a brigád ajándékait: táskarálót, bányászlámpát, jelvényeket, valamint egy piros bőrbő kötött okmányt, amely az 1967-es verseny második felelő feladatait tartalmazza.

Igaz Sándorné, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság megyei elnöksége nevében üdvözölte a vendégeket és a vendéglátókat, majd a kölcsönös ajándékcserék és pohárköszöntők sora következett.

lályi Sándor is átadta Akimovnak személyes ajándékait: egy kisebb ezüst foglalatú metszetű üveg vazát, Akimov feleségének pedig küldött egy hasonló nagyobb üveg vazát, azzal, hogy amikor ezt nézik,

Bán Tibor, Kossuth-bánya szakszervezeti bizottságának titkára megnyitja a bányásznap ünnepséget az üzem kultúrtermében.

Kraszics elvtárs elmondotta, hogy az általa vezetett brigádban 80-an dolgoznak, s közülük 13 párttag. Közben Szilágyi Sándor is átadta Akimovnak személyes ajándékait: egy kisebb ezüst foglalatú metszetű üveg vazát, Akimov feleségének pedig küldött egy hasonló nagyobb üveg vazát, azzal, hogy amikor ezt nézik,

gondoljanak a magyar bányászokra és a Szilágyi-brigádra. Vendégeink bejegyezték nevüket és jókívánságaikat a

Gagarinról elnevezett Kossuth-bányai ifjúsági brigád naplójába és miközben Gálfi István főmérnök-helyettes is megérkezett, a Kossuth-bányaiak virágcsokorral kedveskedtek azoknak a nőknek, akik ennek a találkozónak a sikerében közreműködtek: Igaznének — az MSZBT megyei titkárának — Évának, aki az izléses és nagyon szép területeket elrendezte és felszolgált, Berta Máriának, a csoport bájos tolmácsának, akinek nehéz munkáját még külön egy kis miniatűr bányászlámpával is elismerték a Kossuth-bányaiak.

Magyarország eredményeivel. Elmondotta, hogy a 6000 fős vállalat népszerű bőripari termékeket állít elő, az általa gyártott finom bőrnek és sokféle cipőnek nagy a keletje a Szovjetunióban.

Ellátogatott ezzel a turista csoporttal Komlóra Kanolin Abdikaszim, Alma Ata rendőrfőparancsnoka, aki 1945-ben a hazánk felszabadításáért vívott harcokban súlyosan megsebesült. Buzaljev elvtárs is részt vett hazánk felszabadításában és ugyancsak súlyos sebeket kapott. Megható volt hallani visszaemlékezéseit a hősi harcokra és azokra a

szovjet emberekre, akik mellette haltak hősi halált.

Sokan elmondták még emlényeiket — orvosok, mérnökök, pedagógusok, gazdasági vezetők és diákok, férfiak és nők — és valamennyien meggyeztek abban, hogy Magyarország népe nagyon megszívta, vendégszerető nép.

Komlón a Május 1. Művelődési Házban megrendezett baráti fogadtatást soha nem felejtik el — ezekkel a szavakkal búcsúztak kazahsztáni vendégeink, akik ez után a látogatás után még egy hetet töltenek hazánkban: Balatonföldváron.

Cservonográdi elvtársak Bétán

Szeptember 6-án, szerdán délután, a Kossuth-bányai és az István-aknai látogatással egyidőben, régi, kedves ismerősök keresték fel Béta-aknát: Lobajcsuk brigádvezető, aki Schuller Kálmán szocialista brigádjával áll párosversenyben, valamint Csajkina Alekszandra Nyikolajevna, a cservonográdi városi nőtanács titkára, Zabagelo Maja Ivanovna, a cservonográdi bányászati ideggyógyintézet főorvosa és German Kolobov, a Lvovszkaja Pravda kulturális főmunkatársa, a cservonográdi terület tudósítója.

A vendégeket az üzem műszaki, gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetői fogadták a Juhász Gyula munkásklubban. A beszélgetésen jelen voltak az üzem legkiválóbb szocialista brigádvezetői és brigádtagjai is.

A kölcsönös üdvözlések után baráti eszmecsere alakult ki. A szovjet és a magyar brigádvezetők kölcsönösen tájékoztatták egymást az elért

eredményekről. Gungl Ferenc üzemvezető — pohárköszöntőjében — az Októberi Forradalom közelgő 50. évfordulójáról emlékezett meg, s elmondotta, hogy Béta-akna dolgozó, szocialista brigádjai kimagasló munkasikerekkel kívánják megünnepelni a nevezetes évfordulót.

— Dolgozóinkat büszke örömmel tölti el az a tudat, hogy ismerői és barátai lehetnek a Szovjetunióknak. Megtisztelő számunkra ez a párosverseny is, amit — nem tagadjuk — szeretnénk mi megnyerni. De, ha ez nem is sikerül, a vetélkedésnek akkor sem lesz vesztese. A mi kapcsolatainkból csak jó származhat, s e nemes versengés mindkét ország javát szolgálja — mondotta többek között. Lobajcsuk brigádvezető — válaszában — elmondotta, hogy az ő csapata igen jól dolgozik, s magyar kollégájának ugyancsak meg kell fogynia a munka végét, ha le akarják hagyni.

Szerkesztőségünk vendégei

Kedves és kellemes tudósítással zárjuk — elég rövidre kényszerített — beszámolóinkat a külföldi delegációkról.

A Mecseki Bányász szerkesztőségének is voltak vendégei a 17. bányásznap alkalmából. Hozzánk érkezett German Kolobov elvtárs, a Lvovszkaja Pravda főmunkatársa, aki a cservonográdi bányakerület külön tudósítója a Lvovi napilapnál.

Tájékozódott munkánkról, megismerkedett szerkesztőségünk munkatársaival, kicserélték tapasztalataikat a lap pártirányításának és szerkesztésének kérdéseiről. Elkísérte German Kolobovot Csajkina Alekszandra Nyikolajevna,

a cservonográdi textilgyár igazgatója, aki egyben az ottani városi nőtanács titkára is, valamint Zabagelo Maja Ivanovna, a cservonográdi bányászati ideggyógyintézet főorvosa. Résztvett a szerkesztőségünkben tett látogatáson Vasvári Ferenc elvtárs, a Dunántúli Napló főszerkesztője, Velencei Zoltán, a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat főkörnyelője és Tatjana Grigorjevna (magyar nevén: Monoszlai Istvánné) a Mecseki Szénbányák MSZBT titkára.

Meghívta szerkesztőségünk politikai rovatvezetőjét Lvovba és Cservonográdra, hasonló jellegű tapasztalatcsere látogatásra, amely meghívást örömmel elfogadtuk.

Búcsúzás Meszesen

Szeptember 7-én, csütörtökön este a Pécs-mezszi Bányász Szálló nagytermében dr. Csenedes Lajos elvtárs, a Baranya megyei pártbizottság tudományos és kulturális titkárának jelenlétében vacsorán búcsúztunk el egymástól. Megjelent szovjet bányász vendégeink búcsúztatásán Zoboki Béla elvtárs, az MSZMP Mecseki Szénbányák bizottságának titkárhelyettese, Monosz-

lai Istvánné, az MSZBT vállalati titkára, Seljmes Ferenc, az MSZBT megyei elnökségi tagja, a Tanárképző Főiskola tanszékvezetője, Igaz Sándorné, az MSZBT megyei titkára. Dr. Csenedes Lajos és Zoboki Béla elvtárs méltatta a bányásznap delegáció fontos szerepét népeink barátságának elmélyítésében, amelyre Pankov elvtárs, a truckovjerci

városi tanács elnöke válaszolt és meleg szavakkal adta át a szovjet küldöttség ajándékait, emléktárgyakat, vörös zászlót, Patejcsuk Ivan Nyikolajevics, a delegáció vezetője forró szavakkal emlékezett meg a vendéglátásról és közölte: szívesen látnák Baranya megye küldöttségét és benne a bányászokat a Lvovban rendezendő ünnepségeken a forradalom 50. évfordulóján.

Csehszlovákiai vendégeink

Csehszlovákiai barátainkkal is találkoztunk a 17. magyar bányásznap alkalmából.

Ellátogatott Pécsre a csehszlovákiai Vitezny Unor Zabuzsy Umosztu (szénbányavállalat) küldöttsége, hogy a 17. magyar bányásznap alkalmából köszöntse a mecseki szénbányászokat. A küldöttség tagjai voltak: Sionko Aldzich, a bányavállalat igazgatója, Pokornij Jirzy szakszervezeti ve-

zető és Wesely Zdenek, a bányagazdasági igazgatója.

Csehszlovákiai vendégeink egyúttal megbeszélést folytattak a Mecseki Szénbányák vezetőivel a két bányavállalat dolgozóinak kapcsolatairól. Szóba kerültek a kölcsönös üdvözlés további kiegészítésének lehetőségéről és az üdvözlések eddigi tapasztalatai is. Megállapodtak, hogy az eddig jól bevált kölcsönös üdvözlési rendszert fenntartják és

a jövőben is üdvölni fognak csehszlovákiai bányászok nálunk és magyar bányászok Csehszlovákiában.

Német elvtársaink

Német barátaink; akiknek látogatásáról és a cseretűi bányásznap emlékkönyvben való részvételéről már írtunk, csehszlovákiai vendégeinkkel együtt vettek részt azon a vacsorán, amelyet a mecseki szénbányák adtak tiszteletükre.

Heinz Hornfeck igazgatóhelyettes, Manfred Wolf, a szakszervezeti bizottság titkára, Günther Behnert üzemi párttitkár és Harald Neumann, az FDJ (Német Demokratikus Ifjúsági szervezet) titkára szerdán, szeptember 6-án utaztak haza Németországba.

Kedves vendégek Kazahsztánból

Bányáinkba a fenti tudósítások megírása után is érkeztek még külföldi vendégek. Már nem a bányásznap ünnepségekre ugyan, mégis meleg érdeklődéssel jöttek hozzánk Kazahsztánból (Dzsambul városából), Alma-Atából és környékéről mintegy harmincan.

Ez a szovjet csoport szeptember 8-án, pénteken ellátogatott a Villamos Üzembe, ahol Szám István üzemvezető, Oláh Gyula párttitkár, Niedling János SZB titkár és Hof-

fer Gyula főkörnyelő fogadták a vendégeket.

Monoszlai Istvánné, MSZBT titkár és Takács György MSZBT aktívcsoporthoz vezető kíséretében érkezett a kedves vendégcsereg a villamos üzembe pénteken délután három órakor Buzaljev Nikolajev Afanaszevics vezetésével. Buzaljev elvtárs, a Dzsambuli Egyesült Könnyűipari Üzemek igazgatóhelyettese, feleségével érkezett hazánkba, hogy találkozzék 1945-ben szerzett barátaival és megismerkedjék

A Lvovi küldöttség csütörtökön látogatást tett a Mecseki Bányász szerkesztőségében, ahol a vendégek kicserélték tapasztalataikat és az üzemi újságírás napi problémáiról érdeklődtek. A képen (balról jobbra): dr. Gyevi Károly, a Mecseki Bányász főszerkesztője, German Kolobov, a Lvovszkaja Pravda kulturális főmunkatársa, a cservonográdi terület tudósítója, Monoszlai Istvánné, az MSZBT Mecseki Szénbányák aktívcsoporthoz vezetője, Csajkina Alekszandra Nyikolajevna, a cservonográdi városi nőtanács titkára, Zabagelo Maja Ivanovna, a cservonográdi bányászati ideggyógyintézet főorvosa és Berkics János ipari rovatvezető.

Népek barátsága

Paul Bienvenu

Az érem hátlapjára

Huszonöt évig nekik adtad ifjúságot,
Egészséged, de a harcot fel nem adtad,
S minden győtrés ellenére nem engedted.
Hajlott bár a hátad, családod tápláltad
Éveken keresztül jól ki is használtad,
Mint zsákmányra leső hollócsapat,
Mely prédára éhes, s nem is nagyon kényes.

De megkaptad tegnap ezt a pompás érmet
Ez a jutalma annyi sok munkának
De gondoltál-e már mennyit profitálnak
Verejtékéből, melyet nekik adtál
Huszonöt év alatt mindig azon voltak
S erőd teljéből maximumot vontak.

Mi tehát értéke e szép ajándéknak,
Egy darabka bronz kis szalagnak végén
Nem jobban szeretnél e játékszer helyett
Húsz ezer franc-t kapni, mely igazság volna
És közben a szónok gyönyörűket szólna.
Néhányan kaptatok meg ezt a szép díjat

Volt ott minden e szép nagy fogadáson,
Bor, sütemény és füstölni való
De te kedves elvtárs mikor sokat várón
Inni, s enni akartál rájöttél, hogy csalók,
A szép látomás eltűnt az ékes szavaknál
Vissza se jött később, s te szomjas maradtál

Igen, csodálatok, amikor megkaptad
Egyenesen álltál nem tudtál mit tenni
És akkor vén bányász nyugodt tudtál lenni,
Pedig melletted biztosan ott voltak
Néhányan azok, kik gyakran vádoltak
S szokásuk szerint lustának tartottak.

Ismétlődik minden évben ez a komédia
Csak más szereplőkkel, kinek apja, fia.
Én is bányász vagyok és felháborít a tény:
A föld alatt töltött huszonöt év bére
Kis pénzzel fizetett nehéz robot után
Csak ez a kis szalag s a végén egy érme
Hozzá kéne tenni húsz ezer franc-t végre.

Nos, látod elvtárs nem kell álmodozni
Ha valamit akarsz utána kell menni
A harc nehéz lesz, de együtt menetelve
Szoros egymásmellett falat alkotunk,
Hol minden győtrelem, erőszak megtörik
Mint tengeren a hullám, ha partba ütközik.

Hidd el nekem elvtárs, hogy kapjál egy érmet
Nincs arra szükség, hogy melózz sok évet
Ha jó protektorok támogatnak téged
Szép medállát is így könnyebben kaphatsz
S ezzel pénz is jár, mit félre is rakhatsz.

Szakszervezetünkben van hely mindenkinek
Bányászoknak érdekelt védjük
A munkásbarátság nem lehet hiú szó
Mert szenvedésben, gondban és munkában
Tör fel az igazi testvériség érzet
Előre hát mind egy jobb jövőt remélve
Harcban, küzdelemben, s mondjuk ki — megérte.

Cservonográdi versenytársak

A Lobajcsuk-brigád, Schuller Kálmán brigádjának versenytársa.

Japán pártvezetők Pécsen

November 5-én

Úttörő forradalmi expressz indul Moszkvába

A Magyar Szocialista Munkáspárt meghívására hazánkban tartózkodó japán pártvezetők névszerint Miyadzima, a Japán Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja, Nagaszaki megye pártbizottságának titkára és Utyama, a Japán Kommunista Párt Központi Bizottságának póttagja az elmúlt héten a Pécsi Városi Pártbizottság vendégeként egy napra Pécsre látogattak. A vendégeket Ambrus Jenő,

a Városi Pártbizottság első titkára, valamint Szentistvány Gyulóné és Kiss Dezső, a Városi Pártbizottság osztályvezetői fogadták. Pécs város gazdasági, politikai, kulturális fejlődésével és munkásmozgalmi múltjával ismertették meg őket. Ellátogattak ezután a Mecseki Ércbánya Vállalathoz is, ahol Kovács István, a pártbizottság titkára fogadta a japán pártvezetőket.

A vörös zászló hőseinek útján mozgalom auróra-akciójának meghirdetésével újabb feladatot kaptak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójára készülő kiadványok, akik közül több mint 800 ezren csatlakoztak az elmúlt tanévben kibontakozott kezdeményezéshez. A gyerekek szeptember 29-ig, a fegyveres erők napjáig országszerte

ajándékokat készítenek a szovjet pioniroknak. A kis ezermesterek munkáiból csapatokként kiállítást rendeznek, majd kiválasztják a legjobbakat, amelyeket elküldenek a Szovjetunióba. A vörös zászló hőseinek útján mozgalom legjobbjai közül mintegy háromszázan az úttörő forradalmi expresszrel Kijevbe és Moszkvába látogathatnak.

Akik új módon dolgoznak

A 8. számú Velikomosztovszkij bánya kollektívája két év leforgása alatt az elmaradottakból az élénjárók szintjére fejlesztette az üzemet. Miként tudta ezt véghezvinni?

A részletekkel kezdem, s lehetséges, hogy első tekintetre nem a nagyon lényegesekkel, ezeknek azonban közvetlen köze van a feltett kérdéshez. Egy napon az I. Cservonográdi bányánál össztalálkoztam a 8-as Velikomosztovszkij bánya vezetőjével, V. Sz. Ponomárfjovval és a pártbizottság titkárával, M. F. Vinnickivel. Elbeszélgettünk.

— Ime, a szomszédokhoz jöttünk tapasztalatszerésre, mondotta Vlagyimir Szeptánovics. — Hallottuk, hogy náluk jó a szemléltető agitáció, úgy döntöttünk, megnézzük...

Valamivel később, meglátogatva a 8-as Velikomosztovszkij bányát, a körletekben és a műszaki elgázítottteremben a munka menetéről készített gondos grafikonokat, az anyagok és berendezések árától készített táblázatokat, továbbá diagrammokat és vázlatokat láttam. Ezek megmutatták, hogy hogyan dolgozzák minden körlet a tervteljesítés és anyag-lakarekosság magas mutatóinak elérésé céljából. A szemléltető agitáció sokrétű volt, s konkrét feladatokat tűzött ki.

A tapasztalatszerő látogatás gyümölcsözőnek bizonyult, és ez érthető, hiszen a 8-as Velikomosztovszkij bánya vezetőire jellemző a kutatás, a jobb, élénjáróbb átvételre való törekvés. Az a szándék vezeti őket, hogy a kollektívával a meggyőzés és a nevelés útján teremtsenek kapcsolatokat. Ilyenek az élet által diktált modern vezetés elvei. S a gazdasági reform megvalósítása éppen ezek törvényszerűségeivel kell kezdődjen. Itt, a szervezési- és műszaki intézkedési tervösszeállításával egyidejűleg kidolgozták azokat a rendszabályokat, amelyeket nemhivatalosan a kollektíva előkészítési tervének neveztek. Ez azt jelentette, hogy minden bányászati feladatnál kell használni az üzemi igazgatók érzése, s új tartalékok felkutatása szükségességének felismerése. Itt kellett megjelölni a szerepet kapnia mind a szemléltető agitációnak, az emberekkel való egyedi foglalkozásnak, a munkafegyelem megszilárdításának, a kommunista és élénjárók személyes példamutatásának, mind pedig mindannak, ami az ideológiai és nevelőmunka tárházában megtalálható.

A bánya pártbizottsága úgy döntött, hogy megerősíti a körletek pártbizottságait. A körletvezetőkhez beosztották (éppen az, hogy oda osztották be, mivel ez ideig többször cseréltek őket egy éven belül) V. N. Beregovich, N. Sz. Rabulec, B. N. Garascuk és U. I. Krisza kommunistaikat. A párt-

szervezet javaslata alapján a főmérnöki tisztséggel a legjobb körletek egyikének volt körletvezetőjét, egy fiatal, energikus bányászt, B. M. Hofsteint bízta meg a Cservonográdugoly Tröszt vezetősége.

Ezen áthelyezések eredményeképpen minőségileg javult a műszaki kérdések megoldása, a körletekben megszilárdult a munkafegyelem. A kommunista a kollektíva élére álltak, s magukkal ragadták azt. Itt hozzáfogtak a csapatok és körletek szociális munkaversenyének rendszeres kiértékeléséhez. Ezzel egyidejűleg folyt a bánya műszaki rekonstrukciója is.

Tervebe vették a „Rogyiná” és a „K-52-S” kombájnok bevezetését. Amikor a „K-52-S” kombájnok már széleskörű alkalmazást nyert a Lvovszki Volinszki szénmedence bányáiban, itt még mindig nem alkalmazták a „Rogyiná” kombájnt. Ilyen értelemben a 8-as Velikomosztovszkij bánya bányászai nek még a felfedező szerepét is játszanok kellett. Felhozok egy jellemző esetet.

Jaroslavl Soszták fővezetőcsapata a 20-as fejtésben küszködött. A bonyolult geológiai viszonyok csaknem lehetetlenné tették ott a munkát. S most ilyen viszonyokban vált esedékessé a „Rogyiná” kombájnok kipróbálása. A vezetők úgy döntöttek, tanácskoznak a csapattal. Amikor a bánya vezetője és főmérnöke vázolták a komplikált helyzetet, a csapatvezető elgondolkodva mondta:

— Igen, a feladat nem tartozik a könnyűek közé, s a csapathoz fordulva azt kérdezte: — Nos, gyerekek, megpróbáljuk?

— Megpróbáljuk, hangzott a válasz. Nem mondom el az új kombájnok bevezetésével kapcsolatban felmerült összes viszonyt. Néhányszor meg kellett változtatni a főbiztosítás paszportját. Voltak pillanatok, amikor mindent el akartak hajítani és átmenni egy másik fejtésre. A csapat azonban ennek ellenére elérte a magát. A kombájnok „menő”. A fejtést megmentették.

A bányász fontos nevelőszekere, (hogy az üzemi gazdájának érezze magát) a gazdaságtan lett. A 8-as Velikomosztovszkij bányában az egyszerű bányászok mellett tanulnak a műszaki dolgozók is. A foglalkozásokat a bánya vezetője, V. Sz. Ponomárfjov, főmérnöke, B. M. Hofstein, tervosztály-vezetője G. I. Golovcsenko, főkönyvelője N. I. Dovygajcsuk és más vezető emberek vezették. Ime, néhány téma: „Önköltségek csökkentése a szénbányászatban”, „A bányáuzemek munkájának rentabilitása”, „Jutalomlapok képzése.”

A gazdasági foglalkozások arra tanítottak, hogyan fedjünk fel tartalékokat ott, ahol azokat eddig nem vették észre. Megjavitott a számvitel is, csökkentek az improduktív költségek.

A körleteknél bevezették a hetenkénti önköltségelszámolást, továbbá az anyagfelhasználás és a mechanizmusok használatának szigorú ellenőrzését. Ennek eredménye sok-tízezer rubel megtakarítás és a termelvény olcsóbbodása.

A bányánál a gazdasági célszerűség megfontolásából kiindulva vezetnek úgy, hogy ezt, vagy azt az újdonságot bevezetik. Például, a hosszú frontokra való áttéréskor a bányászok így okoskodtak: ha a fejtés hosszát az 500 méterrel 800—1000 méterre növeljük, akkor jelentősen kevesebb lesz a berendezések beszerelése és kiszérése. Így a technika teljes süllyel alkalmazható, több idő marad az alapvető munkákra. Mindez lehetővé teszi a termelendő szén tonnájának önköltségének 7—8 kopekkel való csökkentését, s a fejtésszámát néhány százalékkal való emelését. Tehát az újdonságok és az újítások előnyösek.

Most pedig néhány adatot sorolunk fel. 1965. évben a 8-as Velikomosztovszkij bánya munkáját az alábbi mutatók jellemzik. Az elővájási sebesség 76,1 m/hónap. A teljesítmény 41,5 t/hó/műszak. A napi átlagos széntermelés 1897 tonna. 1 tonna szén önköltsége 11,59 rubel.

Jelenleg sokkal jobb a mutatók. Az elővájási sebesség 134,4 m/hó. A teljesítmény havonta 42,3 t/fő. A napi átlagos termelés 2300 tonna. A tervezett kapacitás; 115 százalékra használták ki. 1 tonna szén önköltsége 10,52 rubel.

Az ez évi első negyedévi munka alapján a 8-as Velikomosztovszkij bánya kollektívája győztesként került ki a szénbányászok köztársasági munkaversenyéből, s megkapta az USZSZK Minisztertanácsának és a szakszervezet köztársasági elnökségének vörös vándorzásdíját. A második negyedévben pedig a kollektíva elnyerte a SZU Minisztertanácsának és Szakszervezeti Elnökségének vörös vándorzásdíját.

Persze a 8-as bányában vannak megoldatlan kérdések is. A kollektíva azonban aktívan felkészült a reform megvalósításához, az Októberi Forradalom 50. évfordulójának méltó jogadásához. Sok, eddig fel nem használt tartalékot tárnak fel, mégpedig azért, mert e kollektíva az állandó kutatás útján halad.

G. Kolobov,
a „Lvovszkaja Pravda” munkatársa

SPORT

HOL művelődünk, SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

A szegedi 3:2-es vereség után szombaton: Komló-MTK

A komlóiakat hideg ruhanyként érte a szegedi 3:2-es vereség. Az utóbbi hetekben formába lendült kék-fehér gárdától azt várták a sportkedvelők, hogy legalább az egyik pontot megszerzi a régi riválisától. Erre annál inkább kedvező kilátások voltak, mert a csapat másfél hét óta együtt volt.

A mérkőzésen derült ki, hogy ez a másfél hetes együttlét nem hozott sok hasznot. Sőt olyan tapasztalatot szereztek a szemtanúk, hogy a szegedi találkozóra a hazaiak készültek fel jobban. A mieink szinte az egész mérkőzés alatt olyan benyomást keltek, mintha soha nem játszottak volna együtt. Nem lehet megmagyarázni azt az idegeskedést, kapkodást sem, ami a játékban megnyilvánult. Mindenki elpattant a labda, mindenki hibázott, s az idegesség az utolsó percre sem oldódott fel. Ezzel magyarázható, hogy Ruppert a 87. percben (előzetes szigorú figyelmeztetés ellenére) földre rántotta a szabadon kitörő Pusztait. Sőt a játékvezetőt is megpróbálta megverni, amiért a szegedi csapattól, Bodai megfélemlített magáról, megrugta a hazaiak balszélsőjét, Aratót. Ezért a másik komlói játékos is a kiállítás sorsára jutott.

A krónikához tartozik, hogy nemcsak a védelem hibázott sorozatosan (ebből három gól született), de csatársoruk is többször kihagyott. Már az első 20 percben vezethetünk volna legalább két góllal, ha Garai értékesítette azokat a 100 százalékos helyzeteket, amikor már csak a szegedi kapuvédővel állt szemben. Nos, ha ez az említett két-három helyzet sikerült, minden bizonnyal „pontosan” tért volna haza a csapat. De a gárda sem erővel, sem ide-

gekkel nem bírta a küzdelmet, kénytelen volt meghajolni egy szintén mérsékelt harcra. Így szemben. A szemtanúk közül sokan kérdezték: vajon csütörtököt miként készült a csapat, ha ilyen gyenge formában van. Az igazság az, hogy nem annyira a fővárosi készülődéssel volt a baj, hanem inkább az NDK-porrtálya. Bár a vendéglátók nagy szeretettel fogadták fiainkat, az idegen környezet, a teljesen másfajta közérzet, a meglehetősen hosszú utazás, kizökkentette a csapatot az egyensúlyából. Ennek kapcsán vetődik fel, hogy bizony nem a legjobb időben történt a plaveni és a gerai kirándulás. Megállapításunk helyességét igazolja az is, hogy a Komlói Bányász már a második mérkőzésen (Gerában) csalódást keltett — túl a 3:1-es vereségen.

A szegedi 3:2-es vereség azért is fájó, mert a nagy veszélyt, a Szombathely éppen kiesés-rangadón (az Eger ellen) bizonyított be (3:2), hogy nagyon komolyan veszi a bentmaradástól való harcot. A talpraállás igen sürgetős. A komlói szakszakvezetés, ha most hibát is követett el, alkalmas arra, hogy helyre billentse a csapat egyensúlyát, s a kiűzött összehangolással új utat nyitson a pályára szombaton az MTK ellen.

A szegedi párharcnak volt egy kedvező epizódja is, mégpedig a tartalékok váratlan 2:1-es győzelme. A csapatból a kapuvédő Tóth, Jerabek, Flezko, Kerkai tótt ki. Az első csapatból csak Kelemen, Vörös, Ruppert, Pataki játszott elfogadhatóan. Kisa és Bánfal szerülése miatt nem nyújthatta azt, amit vártunk, de a többiek teljesítménye nagy kérdés.

Komló-MTK szombaton háromnegyed háromkor, előtte fél 2 órakor a tartalékok mérkőzése.

Továbbra is tömör az NB I B. élmezőnye

Pécsi Bányász-Dorogi Bányász 1:0 (0:0) Pécsiújhegy 4 ezer néző, vezette: Vincze dr. Pécsi Bányász: Lukács-Bárány, Halasi, Györkö II - Palkovics, Balázs, Selymes, Mérei, Opova, Koch, Bencsik.

A mérkőzés egyetlen gólya a második féldőben esett, nem sokkal szünet után. Már az első féldőben is fényben játszó csapatunk fokozta az iramot, de a csatárok erejéből csak egy gólról telet. Tulajdonképpen a helyzetek kihagyása miatt vált küzdelmesebb a találkozó. A tavaly még NB I-es testvércsapat nem adta meg magát könnyen! A dorogiak szerették volna a tavaszi 1:1-es döntelent megismételni. Ebbe azonban együttesünk is beleszólt: nagy becsvágygal harcolt és rászolgált a győzelemre. A játék mindenképpen javuló tendenciát mutat, s a legutóbbi két vereség, (a Bp. Spartacus ellen 1:0, az Egyetértséssel szemben 2:3) után most ismét azt várhatjuk, hogy fiaink újból jó sorozatot érnek el. Ez persze nem lesz könnyű. Szeptember 17-én a kiesés ellen harcoló Debrecen fogadja a Bányászt. Majd egy héttel később a BVSC-t verő (3:2) Bp. Előre látogat Ujhegyre. A további párosítás: Autóbusz-Pécs, Oroszlány-Pécs, Pécs-Kecskemét, Várpalota-Pécs, Pécs-Budafok, Szállító-Pécs, Pécs-BVSC, Ózd-Pécs.

A Doroggal szembeni összecsapáson több egyéni jó teljesítményt láttunk. Lukács már biztosabban őrítette kapuját, különösen a szögletek bevelésénél volt magabiztos. (Ilyen vonatkozásban az Egyetértés elleni mérkőzésen bizony gyengélkedett). A háttérhármás közül Halasi és Györkö játéka tűnt ki. A fedezettségben Palkovics javuló játékot produkált és az idén először szereplő Balázs reménykeltő teljesítményt hozott. A csatársorból Mérei sokmozgásos játéka, Opova helyzetfelismerése

dicsérhető. A többiek is jól helyt álltak, ők is részesei az értékes két pont megszerzésében. A Pécsi Bányász szombati győzelmével változatlanul tartja helyét az élmezőnyben. Bár az első 4, a második 3 pontos előnyt szerzett, a kiegyensúlyozott erőviszonyok miatt ez a néhány pont nem nagy különbség. Eppen a BVSC esete bizonyítja, amely váratlan vereséget szenvedett...

Az NB I/B állása:

1. Egyetért.	23	12	6	4	37:21	31
2. Oroszlány	22	12	6	5	46:24	30
3. Székesf.	22	12	5	6	33:25	29
4. BVSC	21	10	8	5	32:17	28
5. Szállító	21	12	4	7	37:21	28
6. Pécsi B.	21	11	5	7	30:20	27
7. MVSC	21	10	5	8	24:24	25
8. MÁVAG	21	9	6	8	29:24	24
9. Bp. Előre	21	9	6	8	22:25	24
10. Nyíregyh.	21	9	4	10	27:30	22
11. Dorog	21	8	5	10	26:28	21
12. Bp Spart.	21	9	2	12	27:28	20
13. Kecskem.	21	7	8	10	22:26	20
14. Várpalota	21	6	8	9	23:33	20
15. Ózd	21	4	11	8	20:35	19
16. Budafok	21	3	11	9	16:32	17
17. Autóbusz	21	5	13	13	34	15
18. DVSC	21	3	4	14	20:43	14

Sporthírek

Komlón a városi labdarúgó-bajnokság őszi idényének első fordulóját rendezték ezekben a napokban. A nyolc csapat versenyének érdekfeszítő zajlik. Szeptember 16-án és 18-án rendezik a következő mérkőzéseket. Szeptember 16-án 18 óra 20-kor: Kossuth-501-es TSK, 16:40-kor Gépüzem-Zobák, szeptember 18-án, 18:20-kor Ujszálló-Szenelőkészi, 18:40-kor: Volán-Helyilpar. A városi bajnokság tavaszi végeredménye:

1. Gépüzem	7	7	—	38	5	14	
2. 501. TSK	7	5	1	16	13	11	
3. Zobák	7	4	2	12	13	10	
4. Kossuth	7	2	3	16	13	6	
5. Ujszálló	7	3	—	4	29	6	
6. Helyilpar	7	2	—	5	11	27	4
7. Szenelők.	7	2	—	5	4	18	4
8. Volán SC	7	—	1	6	3	20	1

A KBSK asztalitenisz szakosztálya jelentésként várja azokat az 1964-ben vagy ennél fiatalabb évről született fiatalokat és lányokat, akik kedvet éreznek a sportok iránt. Az érdeklődők a Bányász tornateremben kaphnak bővebb felvilágosítást, keddi és csütörtöki napokon délután 6-tól 7 óráig.

A Komlói Dózsa NB II-es férfi röplabdásai vasárnap Nagykanizsán vendégszereltek. A mérkőzés a hazaiak 3:1-es győzelmét hozta. Vasárnap hazai környezetben szerepel a bányaváros röplabda csapata.

Az NB I. állása

Férfiak	
1. Bp. Honvéd	19 15 3 2 369:273 32
2. Győri Text.	20 12 8 2 288:225 30
3. Bp. Spart.	19 13 3 3 314:252 29
4. Elektromos	20 10 4 6 317:296 24
5. TFSE	18 11 7 1 317:273 22
6. Győri ETO	20 8 4 8 333:320 20
7. Csepel	20 8 3 9 342:347 19
8. Pécsi B.	20 8 2 10 361:349 18
9. U. Dózsa	19 9 10 3 377:347 18
10. Ózd K.	20 7 3 11 348:389 16
11. Tatabánya	20 6 14 322:400 12
12. Mart. MSE	20 5 2 13 300:427 12
13. Bp. V. Met.	20 5 1 14 302:334 11
14. Debr. D.	19 5 1 13 334:383 11

Keveset foglalkoznak a sakkozók és sakkoktatók a versenyzők lélektanával. Ezért a sakkozók többsége általában csak a logikai sakkot játssza. Vagyis a játszma összefüggéseit és a mindenkori tartalmát csupán a logika szabályai szerint mérlik fel, azaz tisztázzák tárgyilagossággal a játszma alakulásaira vannak figyelemmel. Harci eszközök egyedül a sakkszertlen következtetés gondolkodás, és mindig a legjobb lépéseket igyekeznek megtalálni. Ezzel elszakadnak a valódi szemben ülő ellenfelektől.

A versenyezés lényegében sokkal nagyobb területet fog át, mint lélektani feladatot fogja fel. A lélektani sakk már a megnyitás megválasztásánál jelentkezik. Egyik gyakran alkalmazott formája az ellenfél figyelmének elterelését használja fel. Szablonosnak tűnő megnyitásban jelentéktelenné tünő változást eszközöl, és az ellenfél szokásos, és egyébként jó lépéseivel csapdába sétál.

Schwartz - Marquardt Berlin, 1960.

1. e4, c5 2. Hf3, d6 3. d4, e5 4. Hd4, Hf6 5. Hc3, g5 6. f4. Az agresszív Löwentis-változat. 6. —, Fg7 Szablonos lépés, mely a világos 6. f4 húzását figyelmen kívül hagyja. Helyesebb a Botvinnik által ajánlott 6. —, Hc6!, amely kihúzza az e5-tel indítható támadás mérlegét. 7. e3! Itt egész sor csapda leselkedik. 7. —, de. Az azonnali 7. —, Hg8, ami egy O. Smith-Carlsson játszmány fordult elő, de nem jó. mert 8. Fb5, Fd7 9. e4 nagyon erős. A 7. —, Hg4? tisztviselés, mert 8. Fb5+ 9. Fg4 8. Fb5+, Hc6 9. e4, Fc7. 12. fg.

A nők győzelme (9:7) és a férfiak egygólos veresége Budapesten

A kézilabda NB I. legutóbbi fordulójára a fővárosba szólította csapatainkat. Az igen fiatal erőkből álló TF együttese fogadták a mieinket. Női csapatunk gyengébb kezdés után nagyszerű hajrában érte el a kétfólos győzelmét, míg a férfiegységünk 21—20 arányú vereséget szenvedett — meglehetősen balszerencsés körülmények között.

PÉCSI BANYÁSZ—TF 9:7 (2:4)

Szemerklő esőben kezdődött a találkozó és az első percekben a budapestiek találtak jobban magukra. A Bányász védekezési hibáit kihasználva, a 15. percben már 4:0-ra vezettek. Együttesünk támadójátéka nagyon akadózott és az első gólunk csak a 17. percben született meg. Ezt követően hétméterest hibáztunk, majd a féldő befejezése előtt Kóréné szépített az eredményen.

A második játékrészben nagy hajrába kezdett a pécsi csapat. Igen lelkes játékkal 6:6-ra, majd 7:7-re egyenlített.

A befejezés előtt három perccel szerezték meg a vezetést, majd az utolsó percekben emberfogással védekező TF ellen még egy góllal bebiztosította győzelmét.

Igen elismerésre méltó, hogy lányaink 0:4-es mérkőzésállás után saját javukra fordították az eredményt. A siker elsősorban Szamos kitűnő játékának és Kóréné gólerősségének köszönhető.

Csapatunkban a következők jutottak szóhoz: Bubreg, Baumgartner, Wittrediné, Schmidtne, Kóréné, Szamos, Czákóné, Szűcsné, Farkas, Hetényi, Reiter. Góldobók: Kóréné (4), Szamos, Hetényi (2—2), Czákóné. A következő vasárnap Budapesten a több-

szörös bajnok és listavezető, Bp. Spartacus ellen lép pályára a Pécsi Bányász.

A női NB I. élmezőnye

1. Bp. Spart.	18	15	2	1	165:114	32
2. FTC	19	15	1	3	143: 78	31
3. Vasas	18	10	5	3	173:126	25
4. Pécsi B.	19	10	3	6	174:139	23
5. TFSE	17	10	2	5	144:119	22

TESTNEVELÉSI FŐISKOLA —PÉCSI B. 21:20 (9:12)

Csapatunk ebben az összállításban kezdett: Lechzky — Kapuvári, Árvai, Balogh, Baranyai, Wéber, Kiss, Csere: Sudár, Szakács, Bujáki.

Az első percek bizonytalankodása után együttesünk magához ragadta a kezdeményezést, és jó játékkal két-három gólos előnyre tett szert.

Szünet után is folytatódott a Pécsi Bányász támadókedve, és nagy gólarányú győzelemre volt kilátás.

Jellemző, hogy a második féldő közepén fiaink hat góllal vezettek! Ezután — értelmetlenül — megakadt a „gépezet”. Több eladott labdával feljött a TF, és szorossá tette a küzdelmet. A hajrában még a mieink vezettek két góllal, amikor a játékező vitatható hétméteresekkel segítette a hazaiakat.

Már-már úgy nézett ki, hogy döntelen (20:20) lesz az eredmény, amikor egy feleslegesen ellőtt labda után gyors ellentámadásból, átlövésből a főiskolások a győzelmét jelentő gólt is megszerezték.

Legjobb góldobóink: Sudár, Árvai (6—6), Baranyai (4). A szereplő játékosok közül az első féldő alapján szinte mindenkit meg lehet dicsérni, viszont a második harminc percben már csak Árvai és Sudár tűnt ki.

Legközelebb, szeptember 23-án a Bp. V. Meteor, 24-én pedig a Bp. Spartacus látogat Ujhegyre.

Park (Pécs): Szeptember 12—13-ig: Egy milliárd a biliárdasztalban. Francia film. 14—19-ig: Viva, Maria! Francia film 16 évtől. Előadások kezdete fél 5, fél 7, fél 9. Matiné szeptember 17-én: Bogács.

Kossuth (Pécs): Délelőtt 9: szeptember 12—13-ig: Három testőr. Francia film. 14—15-ig: A meztelen pásztorlány. Csehszlovák film. 16—17-ig: Viva, Maria! Francia film. 16 évtől. 18-án: Becsületbeli ügy. Olasz film. 16 évtől. 19-én: Agyaggalamb. Jugoszláv film. Előadások kezdete délelőtt 10 óra. Délutáni előadások: 12—13-ig: Páncélműküllő lovag. Bolgár film. 14—17-ig: A meztelen pásztorlány. Csehszlovák film. 18—19-ig: Agyaggalamb. Jugoszláv film. Előadások kezdete fél 3, fél 5, Esti előadások: 12—13-ig: Székérel Bécse. Csehszlovák film. 14—19-ig: Becsületbeli ügy. Olasz film. 16 évtől. Előadások kezdete fél 7, fél 9.

Petőfi (Pécs): Szeptember 12-13-ig: Három testőr, Milydi boszorkánya. Francia film. 14—19-ig: Viva, Maria, Francia film. 16 évtől. Előadások kezdete 4, 6, 8. Matiné szeptember 17-én: Jelszó, keressék egy utcát.

Május 1. (Komló): 12—13-ig: Ki ölte meg Jessyt. Csehszlovák film 14—17-ig: Sivatagi 13-ak. Szovjet film. 18—19-ig: Komplexusok. Olasz film. 16 évtől. Előadások kezd. 4, 6, 8. Matiné 17-én: Szárnyak.

Zrínyi (Komló): 12-én: Robbanás. Román film. 13-án: Jégmezők lovagja. Szovjet film. 14-én: Flotta hőse. Szovjet film. 15, 17-én: Házasság Olasz módra. Olasz film. 18-én: Hajókkal a bástyák ellen. Szovjet film. 19-én: Minden kezdet nehéz. Magyar film. Előadások kezd. fél 4, fél 6.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): Szeptember 16—17-ig: Hívjatok Martin felügyelőt. Csehszlovák film. 18—19-ig: Sivatagi 13-ak. Szovjet film. Előadások kezd. hétk. 6, vasárnap 4, 6. Matiné 17-én: Cherboungi esernyők.

Meszes 12-én: Nocturne. Szovjet film. 15. 17-én: A főnök inkognitóban. Francia film. 19-én: Falstaff. Spanyol film 16 évtől. Előadások kezd. hétk. 6, vasárnap 4, 6. Matiné 17-én: Nyári intémező. Csehszlovák film.

Szésvár: szeptember 12—13-ig: Harlekin és szerelme. Magyar film. 16 évtől. 16—17-ig: Betyárok. Román film. 19-én: Türelm-játék. Angol film. Előadások kezd. hétk. 7, vas. 5, 7.

Hidas: Szeptember 12-én: Vidám hétvége. Francia film. 15, 17-én: A hóhér. Spanyol film. 19-én: A nagy bull Francia film. Előadások kezd. hétk. fél 6, vas. fél 6, fél 8.

Hosszúhétény: Szeptember 13-13-ig: Drága John. Svéd film. 18 évtől. 16—17-ig: Jaguár, Magyar film. 19-én: Házasság Olasz módra. Olasz film. 18 évtől. Előadások kezd. 8, vas. 6, 8.

Május 1. (Vasas II.) Szeptember 14—19-ig: Elmaradt vallo-más. Olasz film. 16—17-ig: Három héber. NDK film. 18—19-ig: A meztelen pásztorlány. Csehszlovák film. Előadások kezd. hétk. 6, vasárnap 4, 6.

Mánfa: Szeptember 13-án: Eljen a köztársaság. Csehszlovák film. 16—17-ig: Elmaradt vallo-más. Olasz film. Előadások kezdete hétk. 6, vas. 5.

Mecsekúdsád: Szeptember 13-14-ig: Keletrre menteltek. Szovjet film. 16—17-ig: Dákok. Román-francia film. Előadások kezd. hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Ménfőcsanak: Szeptember 13-án: Eljen a köztársaság. Csehszlovák film. 16—17-ig: Elmaradt vallo-más. Olasz film. Előadások kezdete hétk. 6, vas. 5.

Mecsekúdsád: Szeptember 13-14-ig: Keletrre menteltek. Szovjet film. 16—17-ig: Dákok. Román-francia film. Előadások kezd. hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Ménfőcsanak: Szeptember 13-án: Eljen a köztársaság. Csehszlovák film. 16—17-ig: Elmaradt vallo-más. Olasz film. Előadások kezdete hétk. 6, vas. 5.

Mecsekúdsád: Szeptember 13-14-ig: Keletrre menteltek. Szovjet film. 16—17-ig: Dákok. Román-francia film. Előadások kezd. hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Ménfőcsanak: Szeptember 13-án: Eljen a köztársaság. Csehszlovák film. 16—17-ig: Elmaradt vallo-más. Olasz film. Előadások kezdete hétk. 6, vas. 5.

Mecsekúdsád: Szeptember 13-14-ig: Keletrre menteltek. Szovjet film. 16—17-ig: Dákok. Román-francia film. Előadások kezd. hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Ménfőcsanak: Szeptember 13-án: Eljen a köztársaság. Csehszlovák film. 16—17-ig: Elmaradt vallo-más. Olasz film. Előadások kezdete hétk. 6, vas. 5.

Mecsekúdsád: Szeptember 13-14-ig: Keletrre menteltek. Szovjet film. 16—17-ig: Dákok. Román-francia film. Előadások kezd. hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Ménfőcsanak: Szeptember 13-án: Eljen a köztársaság. Csehszlovák film. 16—17-ig: Elmaradt vallo-más. Olasz film. Előadások kezdete hétk. 6, vas. 5.

Mecsekúdsád: Szeptember 13-14-ig: Keletrre menteltek. Szovjet film. 16—17-ig: Dákok. Román-francia film. Előadások kezd. hétk. 8, vasárnap 6, 8.

MECSEKI BANYÁSZ
A mecseki szénbányászati dolgozók betlapja
Felelős szerkesztő:
Dr. Gyövi Károly
Szerkesztőség:
Pécs, Komját Aladár utca 5. (Mecseki Bányász Szálló)
Telefon: 36-61, 16-58 (11-65-ös mellék)
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Tel.: 15-32, 15-33, 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy M. u. 10. az. Felelős vezető: Molnár Rezső

TERJESZTI A MAGYAR POSTA
Előfizethető a helyi postahivataloknál és az üzemi sajtófelelősöknél
Előfizetési díj félévre 10 forint, egész évre 20 forint
MEGJELENIK MINDEN KEDDEN
Indexszám: 25 817

(A Magyar Rádió és Televízió a műsorváltoztatás jogát fenntartja.)

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYASZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

V. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM ÁRA: 40 FILLÉR KEDD, 1967. SZEPTEMBER 19.

A tűzrendészet az új irányítási rendszerben

Amióta az MSZMP Központi Bizottságának a gazdasági mechanizmus reformjáról szóló határozata szerterőppent az országban, szüntelen táguló körben gyűrűzik a minisztériumoktól kezdve le a családi és egyedi gazdálkodásokig a reform gondolata és az a szuggesztio, hogy eme mindenki által ígézett jónak, senki elrontója ne legyen. Ahogy pedig egyre közeledünk a választónaphoz, úgy szaporodnak a vonatkoztatások, a készülődésre utaló ténykedések és fagy a kétkedők, stagnálók és valljuk meg őszintén, a kerékkötők eleinte ijesztoen nagy száma is.

A vállalatok lassan teljesen beilleszkednek a gondolatkörbe és azoknál is kialakul a piaci mechanizmus demokratikus kapcsolata, akik eddig a kereslet-kinálat elvét, az eladók és vevők közötti kölcsönhatásokat merőben kapitalista jellemvonásnak tekintették.

Plackutató tevékenység, exportjogszerzés, konkurrenسي ténykedések, hitelpolitikai szemlélet, műszaki-gazdasági koncepciók, prognózis, rekonstrukció és számtalan reláció mutatja máris az irányt

a gazdasági hatékonyság, az új gazdaságirányítási rendszer útja felé.

Felvetődött olyan, eddig teljesen mechanikusan működő, munkájukat kizárólag felsőbb rendelkezésekre alapító funkciók viszonyának további alakulása is, mint például a tűzrendészet új helyzete a vállalatoknál, üzemeknél, mely szerv eddigi működésében szinte maradéktalanul a belügyminiszteri rendeletekre, tűzrendészeti jogszabályokra, valamint a tűzrendészeti szabványok szorosan körvonalazott előírásaira, mint törvényekre támaszkodott.

A gazdasági mechanizmus reformja természetesen nem mehet a népgazdasági vagyongárara, vagy veszélyeztetésének rovására. Biztosítanunk kell tehát mind az üzemek önállóságát, dolgozóinak kezdeményezésén alapuló új rendszer gazdasági és politikai előnyeinek igénybevétele, mind pedig a vállalati (üzemi) és egyben népgazdasági érdekeket törvényekkel ötvöző tűzrendészeti apparátus szabályozó működésének teljes érvényesülését, jóllehet, a vállalati érdekek védői eddig is több esetben álltak ellenpóluson a tűzrendészeti állami érdekek képviselőivel és számtalan esetben saját magukkal is tűzrendészeti előadók révén. A tűzrendészeti előadók ugyanis, bár a vállalatok, s üzemek dolgozói, mégis sok esetben kényszerülnek üzemük és a népgazdaság vagyónának preventív és maximális védelmében munkálkodva szembe kerülni saját körük pillanatnyi, látványos érdekeivel.

A tűzrendészet jogai, kötelességei és szerepe tehát nem változik, nem is változhat az új gazdasági mechanizmusban sem, de minek kell akkor megváltoznia, hogy létre jöjjön az új gazdaságirányítási rendszer eredményessége ezen a téren is?

A tűzrendészettel kapcsolatos üzemi szemléletnek, és a fordulatlak sarokpontja a vállalati vezetőknek, mint gazdasági mérlegelő tényezőnek, valamint tűzrendészeti előadójának, mint a vállalatvezető szakemberének, szaktanácsadójának és rendelkezési megfogalmazójának szociálistápolitikus és baráti együttgon-

dolkodása, együttműködésének közös célokra való megfontolt törekvése.

Nagy segítségükre lehet ebben a vállalat egész tűzrendészetének társadalmi szintre való emelkedése, ilyen irányú megszervezése. Gondolok itt a törvényesen instruált tűzrendészeti megbízotti hálózat

odaadabb, önkéntesebb, lelkiismeretesebb működésére, az irányítás elfogadására, a helyszínen való megelőző tűzvédelem gyakorlati ellátására,

a hibákra, veszélyekre való azonnali felügyelésre, amely a tűzrendészeti megbízotti léttel vele járna, de amit a megbízottak rend szerint a kellemetlenség érzésével fogadnak és hamar meg is feledkeznek arról, hogy ők tűzrendészeti megbízottak, úgy, hogy ellenőrző kérdés alkalmával számtalan esetben vagy tudatosan, vagy feledékenységéből, le is tagadják funkciójukat. Megbízatusuk fontosságának életbentartása természetesen ismét csak a vállalat, illetve üzem feladata.

A tűzrendészeti bizottságok már magasabb szervei az üzemi tűzrendészetenek. Tagjaik rendszerint az üzem központi-irányító szerveiből, műszaki vezető gárdájából tevődnek ki. Előnye a szervezetnek, hogy magasabb szakmai, politikai és általános műveltséggel, irányítókészséggel és lehetőségekkel rendelkeznek, de több esetben hátrányként mutatkozik náluk is az, hogy kicsinyesnek, magukhoz és pozíciójukhoz mérten méltatlannak tartják a tűzvédelemmel való törődést, s elfoglaltságukra hivatkozva az üzembejárások alól kivonják magukat, és az értekezleteken nem jelennek meg, vagy ha igen, felkészületlenül, tehát valóban eredmény nélkül töltik el az idejüket.

Az új gazdasági mechanizmus szellemét víve a tűzrendészeti bizottsági tagok és a bizottság elnökének munkájába, azt kell megkívánni, hogy a bizottság elnöke, aki egyben saját személyében is felelős valamely létesítmény tűzrendészeti viszonyaiért, fogja szorosabban, szellemileg tömörebben a bizottsági tagok hozzá fűződő szálait, tartson negyedévenként üzembejárást és értekezletet, kiadósakat, illetőleg eredményeseket, és a periódikus ülések közötti időben se feledkeznek meg arról, hogy létezik üzemi tűzrendészeti bizottság annak kik a tagjai, elnöke, Tartson üléseken kívül is kapcsolatot a tűzrendészeti előadóval, illetve az üzem, vállalat vezetőjével, mint legfőbb felelőssel.

Nem kevésbé kell a szocialista tudatosságra apellálni a létesítményi tűzoltóságoktól várandó új hozzáállás terén sem. Üzemeinkben a nehezségek dacára is szépen kifejlesztették és megfelelő létszámmal is értek el az önkéntes jellegű létesítményi tűzoltók. de — bár az ösztönző eszközök szaporítása szinte lehetetlen (de nem is volna nagyon tanácsos) — a létesítményi tűzoltóságnak a kívánt erkölcsi és tudati színvonalra való emelése még nem mondható befejezettnek. A gazdaság új mechanizmusában a létesítményi tűzoltók beilleszkedése

nagyobb feyelemzettséggel, a tűzoltói egyéniségük, tekintélyük emelésével, főleg tűzrendészeti vonatkozású példás viselkedésükkel, munkahelyükön a megelőző tűzvédelemmel való hivatásos, köteleességszerű törődéssel lehetséges.

valamint szaktudásuk állandó gyarapításával, de nem kevésbé a gyakorlati tűzoltásra való felkészültséggel, biztos ütoképességgel.

A dolgozó gárda tűzrendészeti aktivitásának fokozása, az új és régi dolgozók folyamatos oktatása szintén nem új köteleességek, de a jövőben gondosabban, jobban megoldandó feladatok közé tartozik.

Na mármost: Ha mind ez már régi feladatként is előtűnik volt, hogy jut kapcsolatba az új gazdasági mechanizmussal? — Kérdezhetjük.

Világos, hogy az anyagi érdekeltségükben eddig kevésbé érintett üzemek zokszó nélkül megtették a hatóság, vagy a rendeletet által előírt költséges övintézkedéseket, amennyiben azok az üzemre vonatkoztak. Az is valószínű azonban, és ez így is lesz helyes, ha az új gazdasági mechanizmus szellemében már nehezebben nyílnak meg a számlák és pénztárak a tűzrendészeti beruházási igények előtt is. Ez az erélynek értékelhető fukarkodás, dacára annak, hogy az új szemlélet alapjáról nézve nemcsak az üzem és dolgozók egyéni érdekeit szolgálja, hanem egyben nemzetgazdasági gyarapító ténykedés is, mégsem veszélyeztetheti a másik oldalról ugyancsak népi és nemzetgazdasági érdekeket védő tűzrendészeti biztonságot, hanem úgy kell megoldani mindkét feladatot, hogy a tűzrendészeti téren eddig elért eredményeket, valamint a kívánt további színvonalat lehetőleg mindig minimális kiadással, elsősorban a minőségi tűzrendészeti tevékenység művelésével tartsák, beleértve a társadalmiasított tűzrendészeti munkát is, a tűzrendészettel foglalkozók, a tűzrendészet terén bármilyen, egy személyben, vagy kollektív módon felelősek, képzettségének fokozásával érjék el a kívánt eredményeket.

A fölösleges kiadások elkerülése érdekében, hogy közvetlenebb úton, előre megtárgyalhatók legyenek a szükségletek és lehetőségek közös nevezőre vitele, a tűzrendészeti hatóságokkal eddig is fenntartott kapcsolatokat tovább kell erősíteni. Igen fontos ez főleg az új létesítmények tervezésekor, új gépek, új technológia stb. bevezetése előtt, hogy a tervezők és hatósági szervek mind építészeti, mind gépészeti vonalon a legmesszebbmenően vegyék figyelembe a tűzrendészeti követelményeket, rendelkezéseket, még a tervezés munkájában, költségében.

Összefoglalva: Az új gazdaságirányítás, mint minden vonalon (hisz ez az új rend lényege), a tűzrendészet terén is —

vezetőtől és beosztottól, műszakitól és fizikai dolgozóktól egyaránt hatékonyabb, öntudatosabb, jobb és eredményesebb munkát, de hogy úgy mondjam, nem is csak munkát, hanem gondoskodást is igényel

— öszinte aggodalmat a kár veszélye miatt és tulajdonosi megértést a takarékoskossá, nem egyszer kockázatra csábító útján.

Nem lesz könnyű feladat, mint ahogyan a két köztözi búzaszemnek is nehéz a sorsa. Végül azonban mégis nagyrabecsült és áldott kenyér lesz belőle, mint a tűzrendészek láthatatlan munkájából — megmentett élet.

Csikós Ferenc

Az éves terv teljesítése után:

212 méter vágatot hajtott egy hónap alatt a Lovai-brigád Kossuth-bányán

A Kossuth-bányai felolvasóteremben még most is hirdeti egy tabló Lovai István elővájó brigádjának ritka szép sikerét. Ez áll rajta: „A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére Lovai István brigádja hónapról hónapra kitűnő teljesítményt nyújtott. Ennek eredményeként éves tervét augusztus 8-ra teljesítette. Ezt a kiváló teljesítményt balesetmentesen érték el...” És alább az üzemvezetőség, a párt, a szakszervezeti és a KISZ-bizottság köszönete.

S amióta ez a tábla a helyén van, Lovaiék még egyszer megmutatták országlakóik kőrmüket. Augusztusban — egy kicsit a bányásznap tiszteletére is, de lényegében ennél fontosabb érdekek ösztönzésére — 212 folyóméter vágatot hajtottak ki. Ebből — tájékoztat Kovács László alapszervi titkár, amíg a bányából kiszálló Lovaira várunk — kereken száz méter nagyszelvényű csapás volt, 3500-as felső ívvel és 2500-as lábakkal. A többi száztizenkét métert gurítóban érték el, ahol fémtámokkal és fémsüvegekkel biztosították.

— A telepítés? — Szakonként hat, összesen tehát huszonegy ember dolgozik a csapaton.

— A kiszolgálás? — A munkahely alá készítették be az anyagot az „uraisági” emberek, ahogy a többi csapatnál is. Onnan már Lovaiéknak kellett a helyszínre

Helyileg állapítják meg a bértételeket

Megjelentek a Gazdasági Bizottság határozatai és ennek nyomán a miniszteri rendeletek és utasítások is a bérek 1968. január 1-e utáni megállapításáról.

Ezek szerint 1968. január 1. után nem fognak központilag meghatározott egyösszegű fix bértételeket megállapítani. Ehelyett a szakszervezetek közreműködésével meghatározzák az egyes szakmák, munkakörök és munkaköri csoportok alsó és felső bértárárt, gondosan ügyelve arra, hogy e határok adjanak kellő mozgási szabadságot a vállalatok vezetőinek. Lényege, hogy tegyék lehetővé, hogy azonos munkakört ellátó dolgozók alapterét is fokozatosan differenciálhassák az egyéni teljesítmények szerint.

Azonos beosztású, de más-más, magasabb színvonalú alkotómunkát végző, de beosztottként dolgozó szakemberek fokozottabb anyagi megbecsülése végett úgy alakítják át a bérrendszert, hogy a kiemelkedő eredményeket felmutató szakemberek beosztott minőségben is elérhessék a vállalat vezetőjének keresetét.

Szerdán lesz az országos bányaegészségügyi napok megnyitása

A Magyar Higiénikusok Társasága pécsi csoportjának bányaegészségügyi szekciója szeptember 19-én, vagyis a mai napon a szív- és tüdőrendszeri megbetegedések funkcionális vizsgálatával foglalkoznak. A szekció ülésének jelentőségét fokozza, hogy a IV. országos bányaegészségügyi napok ünnepélyes megnyitása előtt rendezik. A bányaegészségügyi napok programja négy napos lesz. A megnyitót szerdán délelőtt 9 órakor tartják a Sikondai Ej-jeli Szanatóriumban. Részt vesz a konferencián Simon Antal, a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének főtá- kára, Balkányi Bertalan, a

szállítaniuk... Tudom, arra gondol, hogy a körletvezetőség talán „megtömté” kiszolgáló személyzetrel a brigádöt és ennek köszönhető a jó eredmény. De erről szó sincs. Ha csak ezeken a feltételeken múltott volna, akkor nagyon sok Lovai-brigádunk lehetne.

Lovaiék tehát mindenképpen különleges dolgot műveltek, hiszen ez az eredmény alig marad el az országos abszolút vágathajtási rekordtól, s relative — tehát a maga nemében — talán jobb is annál. De hogyan, miképpen sikerült ez?

A kérdés az időközben megérkezett csapatvezetőnek szól, akiről előljáróban el kell mondan, hogy alacsonytermetű, keménykötésű fiatalember; huszonkilenc éves mindössze, de — ha a vágáriskolát is ideaszámítjuk — már tizenöt éve bányászcodik.

— Hogyan sikerült? — kérdez vissza. — Nagyon nehéz lenne ezt most röviden elmondani. Tulajdonképpen magunk sem számítottunk rá, hogy augusztus elején már túl leszünk az éves tervünkön. Habár... Habár az év elején felajánlást tettünk az ötven éves jubileum tiszteletére és mindvégig jól ment a munka. Száz méter alatti teljesítményünk ebben az évben nem volt. Láthatja, egész évben „jó formában” volt a csapat és éppen augusztusra futottuk ki magunkat.

Ebben a „kifutásban” persze — mint fentebb jeleztük is — sok minden közrejátszott. Köz tudott, hogy Kossuth-bánya termelése már hónapok óta száz százalék alatt mozog, a kedvezőtlen geológiai körülmények között a fejtésekből egyszerűen nem lehetett kihozni a tervet. Egy jó fejítés ilyen esetben megmentheti a helyzetet, rendbe szedheti a gazdasági ügyeket és az üzem becsületét. Lovaiék pedig éppen azt a feladatot kapták, hogy készítsenek elő egy új

fejtést. Tisztában voltak munkájuk fontosságával és az üzemvezetőség választása sem véletlenül esett éppen erre a csapatra. Nem mellékes egy másik körülmény sem, az, hogy a brigádöt éppen augusztus elején „felpiszkalta” egy sérelem.

— Hangoztatni kezdték az üzemben, hogy kifáradt a csapatuk. És ezt arra alapozták, hogy az első negyedévi 172 százalékos helyett a második negyedben „csak” 168 százalékos eredményt tudtunk produkálni. Meg kell hát mutatnunk, hogy nem fáradtunk el.

A harmadik körülmény: a brigádnak 5000 forint plusz prémiumot ígértek, ha augusztus végéig kilyukasztja a guritót. A mérnökség szerint erre a nyolcvanötödik — összesen a százyolcvanötödik — méterben került volna sor. Menet közben azonban kiderült, hogy kissé elszámították a dolgot; a lyukasztás csak szeptember 3-án történt meg, s a gurító ekkor már 240 méter hosszú volt.

Lovai István itt mindjárt hozzáfűzi, hogy az ígért prémium nem tartozott az elsődleges szempontok közé, noha természetesen ösztönzően hatott a kollektívára. Ezt azért mondja, mert sokan — alaptalanul — túlzott anyagiassággal vádolják őket, s még többen figyelik árgus szemekkel, hogy mikor éri utol ezt a brigádöt is az egykori „kiugratott” csapatok sorsa. Ők viszont arra ügyelnek már „csak azért is”, hogy minél nagyobb családást keltsenek ezek körében. Munkájukban és magartásukban is igyekeznek meltoak maradni négyezer szocialista brigád címűkhöz. Lovai István pedig személy szerint is bizonyítani akarja, hogy az ideai bányásznapon megérdemelten kapta a Kiváló Bányász miniszteri kitüntetését.

B. J.

Szászvár és Zobák-akna adta a legtöbb szenet

Szeptember 16-ig az időarányos tervteljesítésünk — vállalati összeszenben — 93,0 százalék. Az adósság 12 735 tonna. A minőség szerint Szászvár került az első helyre, megelőzve a múlt héten még listavezető Zobák-aknát.

1. Szászvár	33,92%
2. Zobák-akna	34,26%
3. Vasasbánya	37,98%
4. Béta-akna	38,86%
5. Tanbánya	39,20%
6. Kossuth-bánya	39,47%
7. Szabolcsbánya	40,18%
8. Pécsbánya	40,31%

A minőségnél különösen számottevő a Béta-aknal és a Szabolcs-bányai javulás. A Béta-aknalak 40,89-ről, a szabolcsiak 45,13%-ról mérsékeltek a hamutartalmat.

A mennyiségi terv teljesítésénél Zobák-akna kiemelkedő sikere a figyelemre méltó. A zobákiak 109,2 százalékosat értek el az időarányos havi szénttermelésnél, tovább folytatva a legutóbbi dekadban elért (101,8) feljutást. A többi üzem adóssággal zárta a hetet.

1. Zobák-akna	109,2%
2586 tonna többlet.	
2. Szászvár	96,6%
175 tonna adósság	
3. Kossuth-bánya	96,2%
1971 tonna adósság	
4. Szabolcsbánya	88,9%
3821 tonna adósság	
5. Vasasbánya	87,0%
2582 tonna adósság	
6. Béta-akna	86,2%
2887 tonna adósság.	
A tanbánya eredménye 94,7 százalék.	

nak áttekintést, hogy a munkahelyi mérések alkalmával milyen eredményeket regisztrálhatnak a fontosabb élettani funkcióknál. A második napon az általános bányaegészségügyről lesz szó, míg a következő előadás-sorozat a mozgásszervi megbetegedések és rehabilitációk témáját öleli föl.

A négynapos tanácskozás igen nagy jelentőséggel bír. Hogy mennyire nagy érdeklődésre számotartó témákról lesz szó, azt mutatja, hogy számos külföldi, köztük szovjet, csehszlovák, kelet- és nyugatnémet szakember is jelezte részvételét.

Szocialista brigádok pótvállalásai

az Októberi Forradalom évfordulójára

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére István-aknán a szocialista brigádok több pontból álló pótvállalást tettek. Fejtési csapatból 3, az előkészítők közül 18, a fűrési körlettől 1, a szállítástól és a műhelyektől 4-4 felajánlás érkezett. A fejtési egyéni versenyén a versenyidőszak 1967. augusztus 1-től november 6-ig tart. A legjobb eredményt elért 20 dolgozót jutalmaznak. A versenyben legalább 60 munkanapot kell teljesíteni, amj azt jelenti, hogy a táppénzes, illetve a fizetett szabadságnapok összege a 24 munkanapot nem haladhatja meg.

Kiesik a versenyből a dolgozó, aki nem teljesíti a 60 munkanapot, aki a BTE-utasítást megsértve betélapajt veszt, aki saját hibájából balesetet szenved, és aki igazolatlanul mulaszt. A fejtési verseny 6. fordulójában augusztus 1-től szeptember 9-ig a verseny állása a következő: 1. Révész János (186,6), 2. Lestyán István (186,3), 3. Berecz Lajos (183,7) százalékos. Az előkészítő körlet versenyében az összes meddő és elővájási csapatok vesznek részt. A verseny szeptember 15-től, november 5-ig tart. Az értékelés alapjául a centiméter/műszak/10, teljesítmény szolgál. A csapatok tagjai közül azok részesülhetnek jutalomban, akik legalább 35 napot töltöttek a kollektívában. A jutalmazás mértéke: a legjobb szintes meddővágat, azonos szelvénynél 5 ezer forint, dőlésminti meddővágatnál 3 ezer forint, szintes vegyesvágatnál 5 ezer, szintes osztószerű vegyesvágatnál 3 ezer, szintben hajtott dőlésminti vágatnál 5 ezer, és vegydőlésminti vágatnál 4 ezer forint. A fejtésektől pótvállalást

nyújtott be Kozmann Lajos négyszeres szocialista ifjúsági brigádja és Kisander István szocialista brigádja. A Kozmann csapat vállalta, hogy a KISZ-be való beszervezését és tíz fiatalnak a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban való részvételét.

Kisander István brigádja a 330-as számú Parneczker István úttörőcsapat egy őrsének patronálását tűzte ki célul. Bérczes Ferenc, kaparóúgyelet brigádja vállalta, hogy egy brigádtagjukat a Marxista Leninista Egyetemre, kettőt pedig a Marxista Leninista középiskolára készítene elő. Papp József kétszeres szocialista címet viselő brigádja vállalta, hogy az általuk hajtott vágatok élettartama megnövekszik. Ezt főleg a TH-bilincsek utánkezelésével és zsírozásával kívánják elérni.

A fűrési körlet a költségek 10 százalékos csökkentését ajánlotta fel. Nagy János karbantartó brigádja arra tett ígéretet, hogy az üzem területén díszfákat ültet el.

A szállításhoz és a külszínen dolgozó Csere Tibor faterji szocialista brigádja vállalta, hogy a visszarobott bányafából átválogatással 100 köbméter újrafelhasználhatóvá tesz. Böröcz Mihály brigádja vállalta, hogy a csertetői bányaszemlékmű környékét egész évben rendbentartja, ezenkívül patronálja a fehéregyi általános iskola egyik osztályát.

A brigádoknak e vállalásai nagyban elősegítik István-akna éves tervének teljesítését, valamint a Velikomosztovszkaja-Komszomolszkaja 8. számú bányüzem és István-akna között az idei évre kötött munkaverseny szerződés több pontjának teljesítését is.

Pártélet és gazdasági élet

A tagkönyvcseré és a propagandamunka feladatai

Szerdán, szeptember 13-án egésznapos titkári értekezlet tartott a Mecseki Szénbányák Pártbizottsága az üzemi pártbizottságok, csúcsszervezetek és közvetlen alapszervezetek titkári részére. Az értekezlet napirendjén a közelgő tagkönyvcseré előkészítésének fontosabb feladatai, a Politikai Bizottság 1967. június 20-i — az MHS átszervezésével kapcsolatos — határozatának ismertetése, az agitációs és propagandamunkával összefüggő tennivalók, valamint termelési, gazdasági és szemléleti problémák szerepeltek.

Az első napirendi pont keretében Keszler Ferenc PTO-vezető ismertetette a tagkönyvcserével kapcsolatos soron levő feladatokat. Ezek közül a legsürgősebb a tagkönyvekhez szükséges fényképek beszerzése azokról a párttagokról, akik ez idelő adócsak maradtak ezzel. Továbbá, a legközelebbi — szeptemberi — taggyűléseken rendezni kell minden olyan függő problémát, amelyek esetleg a decemberi — taggyűlésre — taggyűléseken zavarólag hatnának.

A pártbizottságoknak és alapszervezeteknek október elsején kell elkezdniük

a tagság összehívását, amelyet a központi rendelkezések értelmében október 31-ig kell befejezniük.

Ennek az akciónak nem csupán a nyilvántartás rendezése

a célja; módot kell ejteni arra is, hogy az összeírók elbeszéljék a tagsággal, véleményüket kérjék a pártélettel, politikájával kapcsolatos kérdésekről.

Ezt követően a tagkönyvkiosztó taggyűlések előkészítése kerül előtérbe. Az alapszervezeteknek igyekezniük kell azon, hogy ezt az alkalmat minél unnepelesebbé tegyék, helyes, ha a veteránokat és a legaktívabb kommunistákat a lehetőségekhez mérten megajándékozzák, illetve megjutalmazzák.

A Politikai Bizottság fentebb említett határozatának ismertetése után Schwarcz József, a pártbizottság művelődési és propaganda osztályának vezetője az agit. prop. munkával kapcsolatos feladatokról tájékoztatta a párttitkárokat.

A legfontosabb feladat e tekintetben pillanatnyilag az új oktatási év sikeres indítása mind a párt-, mind az állami oktatásban. E célból javasolta Schwarcz elvtárs, hogy a legközelebbi taggyűléseken tüsszék napirendre az oktatási és szervezésével kapcsolatos feladatokat végrehajtásának értékelését és a további tennivalók megvitatását.

Az eddigi tapasztalatok szerint a pártoktatás keretében induló különböző tanfolyamok

módot adnak arra, hogy a kommunisták és a pártion kívüliek az érdeklődési körüknek, képzettségüknek és beosztásuknak leginkább

megfelelő téma tanulmányozásában vehessenek részt.

Szűkíti viszont a „választékot” néhány pártbizottságnál, illetve alapszervezetnél, hogy nem használják ki az adott lehetőségeket, s csak egy-két tanfolyamot indítanak.

Felhívta a tájékoztató a figyelmet arra, hogy különös gondot kell fordítani a KISZ- és a szakszervezet által szervezett politikai oktatást, hiszen e tanfolyamok a pártion kívüli dolgozók széles rétegének politikai képzésére hivatottak. Emellett a szakszervezetnek kell gondoskodnia a vidékről bejáró dolgozók politikai oktatásáról is. A tervek szerint 11-12 — gócpontot képező — községben működnek majd „kihelyezett” szakszervezeti tanfolyamok.

Schwarcz elvtárs hangsúlyozta, hogy a pártoktatást elsődlegesen a kommunisták oktatásává kell tenni. Ez azt jelenti, hogy — természetesen a pártion kívüliek részvétel lehetőségét továbbra is biztosítva — minél több párttagot kell szervezni a politikai továbbképzésre, hogy ne legyenek olyan kommunisták, akik — ha csak társadalmi elfoglaltságuk, pártmunkájuk stb. nem indokolja — nem vesznek részt a pártoktatás valamely formájában.

A közelmúltban több szervezeti intézkedést tettek a politikai oktatás fellendítésére, ezek azonban nem hozták meg a várt eredményeket. Ezen intézkedések csak akkor lehetnek sikeresek, ha kellő szervező és mozgósító tevékenységgel párosulnak. A szervező munkában elsődlegesen a párt sejtjeire, a pártcsoportokra kell támaszkodni. El kell érni, hogy minden pártcsoportnak legyen agit. prop. felelős is. Az eddigieknél job-

ban kell támaszkodni továbbá a szocialista brigádokra, amelyeknél így egyszerűbbé válnak a második jelszó megvalósítása is könnyebbé válnak.

Szükséges, hogy a jövőben a tanfolyamokat érdekesebbé, vonzóbbá tegyék. Ehhez elsődlegesen jól képzett propagandistákra van szükség — továbbképzésüket részben központilag, részben üzemenként is meg lehet oldani. Erdekesebbé lehet tenni az oktatandó anyagot szemléltetéssel, filmvetítéssel, képekkel, ábrákkal, speciális témák esetén az üzemi szakemberek bevonásával és a helyi, üzemi gazdasági és politikai témák megtárgyalásával.

Az állami oktatásról szólva Schwarcz elvtárs elmondotta, hogy a helyzet továbbra sem javul. Noha a vállalat teljes létszámának

mintegy 26 százalékát képezik azok a negyven év alatti dolgozók, akik nem végezték el az általános iskola VIII. osztályát, évről évre egyre kevesebben tanulnak.

Az oktatási kérdések után a politikai rendezvények, ünnepek szervezéséről esett szó. Eddigi rendezvényeink — így legutóbb a bányásznap ünnepségsorozat — sikeresek voltak. A továbbiakban november 7-e, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának méltó megünneplése képezi a legfontosabb feladatot. Minden üzemben fokozni kell az MSZBT tevékenységét úgy, hogy el és munka az ünnepre érje el tetőpontját.

Az utolsó napirendi pont keretében Zoboki Béla, a pártbizottság termelési osztályának vezetője adott tájékoztatást a termelési, gazdasági és személyzeti kérdésekről.

Geotermál-erőmű

A világ különböző tájain egyre újabb eredményeket érnek el a Föld természetes hőenergiájának hasznosításában. Így például Japánban a közelmúltban helyezték üzembe az első geotermál erőművet. Működésének elve igen egyszerű: az erőmű turbináit az 100-1500 méter mélységből feltörő természetes gőz forgatja.

A geotermál erőmű üzemeltetése kicsik, mindössze a felét teszik ki a közönséges hőerőművek üzemeltetési költségeinek.

Közismert, hogy hazánk geotermikus energiában gazdag terület és a magyar szakemberek is foglalkoztatja a geotermál erőművek létesítésének gondolata.

Az Erzsébet-hídtól a Vaskapuig

(Al-dunai útbeszámoló)

Másnap elérjük a Duna az orsovai, valamint a Szerb-Erchégyiség által közrefogott, természeti szépségeiről híres szakaszát. Mercurius napja újabb csodálatos látványt tartogat társulójában. Amint elhagyjuk a régmúlt történelmórak ködéből hirtelen elénk csöppent Galambóc várát, felerősödik a szél, és úgy tűnik, mintha újra áták lennék, lapozok a természet tankönyvében.

A Dunát magas sziklák örzik, mint valami császárt az egyenruhás díszőrség. A szürke hegyek oldalán csak néhol ütök ki a vörösésbarna és a sárga szín művészi keveréke. Olyan az a hegyeken, akár az egyenruhán a süttár és a paszománt. Amerre nézünk, erdők, és mintha égnének, füstölőnének a csúcsos sziklák, úgy gomolyog, úszik felettük a köd. Hüvös van. A Duna egyre szűkül. A parton különleges mélyedések, beszögélek, magas, hirtelen szakadások és réteges gyűrődések váltakoznak. Mintha egy tucat szürke pokrócot egymásra raktak volna, és valaki, egy kényelmes, lusta óriás belekeveredett volna a kellős közepébe. Néhol az erdők között csúzdákat fedezett fel, a kitermelt faanyagot ezeken eresztik le a víz mellé. A hegytetőn tisztások, szántók ülnek, királyok ók: a hegy a trón, Vakító sárga fény sugar ring a Duna közepén. Felkelt a Nap. Elúszunk a Tábor nevű ponton mellett. Eppen mossák rajta a fedélzetet. A matróz integet.

Keskeny, veszélyes részen haladunk. Néhol alacsonyabbak lesznek ugyan a környező hegyek, de a parton művészi szétszórtságban elhelyezkedő néhány fához viszonyítva így is iszonyú meredeknek tűnnek. Hátránézek: a román oldalon még inkább ég-

beszökkennek a sziklák. S a szoros felett úszik a köd.

Mert ez már a Kazán-szoros. Mindenki, aki csak tehett, fényképvételeket készít. Lenyűgöző látvány. Az aranylő víz, a sejtelmes ködfellegek és köztük a távolban két hajó. Laasitunk. A hegyek mögött újabb hegyek, s azok mögött ismét két hegyek magasodnak. A többit elfedi a köd. Rejtélyes vonalak engedik sejtetni csupán, hogy ehhez hasonló veszélyes szakaszon érte el a végzet Jókai Aranyemberének ismert hajóját. Veszélyesen szép itt a Duna. Azon tűnődöm, hogy a szép mindig veszélyese, avagy a veszélyes a szép? A köd felett kibomlik a békés vidék körvonala, és az ember szívében is szírmalt bontja a csend, a nyugalom és a harmónia. Elérjük a „Carpati Giurgiu” román luxushajót, ahol az ellátás napi 8 dollárba kerül. Kapitánya elönyt ad, int, hogy gyorsabban menjünk. Füstöl a kémény, dohogni kezd a gépház, rákapcsolunk, s elhúzzunk a Carpati előtt. Gyönyörködöm a teraszos hegyekben. Három teraszt is felfedezek néhol. A vízen mindennél számozott jelzők vannak, és a parton kis órházikók. Csupa erdő körülöttünk minden. Az erdők között néha tenyérnyinek tűnő hely, mintha valami hatalmas medve talpa lenne, s a 3-4 kupac betakarított termény jelenlétére a kormókat rajta.

Az erdők különben befedik még a mélyedéseket is, és így a vidék titokzatosnak, szinte szemérmesnek tűnik. Eppen ezért hívogató. Micsoda szerencse, hogy jó a vízállás! Ebben a nyárban még csak a mi csoportunknak sikerült

idáig lejutni. Csodálatosan keskeny a szoros. Szinte bele-némul az ember. Sosem hittem volna, hogy két nagy sziklafal között ilyen kicsinyke kis Dunává lesz az a hatalmas folyó, ami ezelőtt két nappal még a Mississippitől méltóságát idézte fel bennem. Turno Severinig nem tudunk egészen lemenni. Alacsony a vízállás. Visszafordulunk.

Mikor Orsovára érünk, már várnak bennünket az autóbuszok. A szigorú román vámőrök mindenkinek kis jelzőt adnak, csak úgy hagyhatja el a hajót. Beszállunk az autóbuszba és indulunk Herkulésfürdőre. Közben idegenvezetőnk mesél Orsováról, ahol most monumentális építkezések folynak. Robbantják a part mentén a sziklákat, készíttik a hegyet az erőműnek és a viaduktoknak, alagutakon keresztül futó vasútnak. Mert Orsován 1025 megawattos vízierőmű létesül. S mivel a város alacsonyán helyezkedik el, tehát a felduzzasztott víz elárasztaná, az egész lakosságot áttelepítik a magasabban fekvő részre, az épülő új Orsovába.

Az új Orsova házal modernnek. Aktnek a régi városban háza van, annak az állam módot nyújt arra, hogy elbontó hassa és az új helyen építgese fel. Az építkezéseket anyaggal is segítik. (Hazánk viharos éveiben Kossuth Lajos Orsován rejtette el a magyar koronát. A rejtékhely felett később kápolnát emeltek. Az áttelepítés során most ezt a kápolnát is átköltöztették az új Orsovába, megmentik a jövő

sámára). Sajnos, a romantikus szépségű Ada Kalé szigete a víz martaléka lesz.

Utitársaim merész kérdéseket kockáztatnak meg: Románia Kinával kapcsolatos álláspontjáról faggatják kitérőnket, aki diplomatikusan kitér a nyilatkozat elől, azt ellenben készségesen elmondja, hogy náluk AB nincsen, a törvény szigorúan tiltja a nőknél a művi beavatkozást. Családjánknál csak 4 gyerek után teszi lehetővé. Néhanán meg is jegyzik: ez kellene a magyaroknak is. Megnézzük a román szifinkszet, a természet és hegyek közt fekvő érdekes csodáját. Lassan elérjük a Cserna-patak völgyét, és bekanyarodunk Herkulésfürdőre. Az út mentén ezer rózsát. Kár, hogy már elvirágozott a róza, így nem láthatjuk teljes pompájában ezt a kertészeti remekét, a tiszta vizű Cserna-patak közelében. Herkulésfürdő, az urak hajdani kedvelt üdülőhelye, festői szépségű hegyek között fekszik. Főterén szétszóródnak, ki a fürdőre kelet felé, ki városnézésre indul.

Letelepszünk az étterem teraszán. Hozzák a hagyományos ásványvizet. Megkóstoljuk. Igen finom, zamatos, sokféle íz keveredik benne. En közben a nyakamat nyújtogatom felfelé: nézem a feletünk meredő szédítő sziklafalat, s tetején a fenyőfákat. Még a magasban fenyők ágas kodnak, itt lent, pár méterre tölem lombosodik a pálma, és trombitához hasonló piros virágokat bont valami délszaki növény. Az üzletek itt

is délután 5-kor nyitnak. Adig felkerekedünk és megnézzük belülről egy görögkeleti templomot, tekintettel erősen hiányos vallási ismeretiemre. Oltárt nem látni bent, csak ikonok és feliratok vannak a falon. Az a benyomásom, hogy egyszerű az egész templom, semmi isteni jelleget nem hord magán. Pappjuk is egyszerű a görögkeletieknek, és szokásos öltözékét viseli az utcán is, ugyanakkor a katolikus papok nem hordhatják a reverendát. Az emberek népiesen, nagyon simán öltözködnek. Mondhatnám úgy is, hogy nincs meg bennük a csín és a báj. Közben nyitnak az üzletek.

Olcso a tiszta szesz, a fűszerfélék, a borkesztyűk, viszont a cipők drágák, és az a benyomásom: a mi árunk az otthoniakhoz képest extra minőségnek számítanak. Körülnézek, és jólesően veszem tudomásul, hogy az üdülők valószínűleg elűntek a lakosságától, sőt az élelre vasalt hófehér nadrágban járó kékin-ges hajósok szinte grófkoknak tűnnek, mintha most csep-pentek volna ide a délutáni teniszről. Elegánciánk elégedetté tesz. Lám, lám, az ember olykor csak külföldön veszi észre azt, amit otthon meg se lát! Megkóstolom a herkulésfürdői vizet, aztán visszamegyünk a sétányon a fő-terre.

A hírlapárusoknál magyar nyelvű lapokat, irodalmi folyóiratokat is látok. A megszélt időpontban indulunk Orsovára. Buzunk az áruháznál áll meg. Több üzletbe is betérünk. Sok helyen beszélnek magyarul. Az önkiszolgálóban meglep a pénztár

ros kényelmessége; hosszú sor kanyarog a pénztár előtt, de a kisasszony nem létezik, hogy fejben adná össze: 10+15=25. Letrja. Orsova utcái rendezek, virágosak, gondozottak, mégis bennem valami szokatlan hatást keltenek. Szorit a város. Nem tudnék hosszabb időt itt tölteni. Igyekszem is vissza a hajóra, ahová elhallatszik a parti zenés szórakozóhelyről a régi-régi nóta, a „Herkulésfürdőt emlék”.

Csütörtökön hajnalban indulunk hazafelé. Az üdülők mind letnek a fedélzetre, hogy még egyszer gyönyörködhesse az itteni vidék szépségeiben.

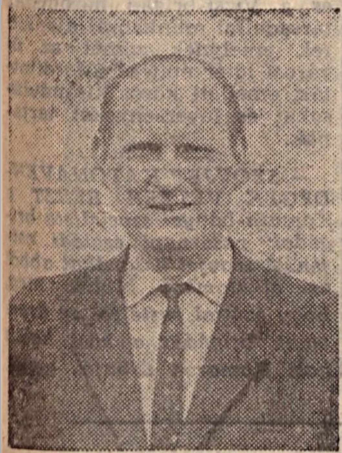
Délelőtt mindenki napozik. A buzgó pincérek nyugodt-hoz szállítják a jeges limonádét. Az embernek már csak éppen meginnia kell. A rádió hanglemezmuort, tájismertetőt sugároz. Aki akar az olvashat (van könyvtár), bírás-szelni is lehet, a presszó, a büfé, a társalgó mind-mind az utasok rendelkezésére áll. Allandóan van hideg-meleg víz, teljes a komfort. A fedélzeten is lehet tussolni. Min denütt rend és pontosság. A fallablán szépen kirva, hogy ki az ügyeletes. Kiss vagy Halász, vagy valaki más. Aztán ha megszólal a jelzőcsen-gő, csak ugranak a légenyek, mint a kenguru, és hipp-hopp máris ott-teremnek, ahol szükséges. Ha hid jön, leház-zák a kéményt az oldalra erő-sített láncsal, ha hajó jön, nagy kék zászlót lengetnek meg neki, és ha mindenki aludni tért, mint valami lát-hatatlan jótékony manók a mesékben, gondjaikba veszik a fedélzetet. Itt az üdülő Csák Máténak érezheti magát, mert mindenki azon ügyködik, hogy őt kényelemmel körülvegye, és ellássa minden földi jóval.

(Folytatása következik)

Keszi Teodóra

Csetneki István elvtárs nyugdíjba vonult

A Munkaérdemrend arany fokozatával tüntették ki vállalatunk igazgatóhelyettesét

Meleg baráti és elvtársi légkörben búcsúztatták vállalatunk vezetői és tömegszervezői funkcionáriusai Csetneki István elvtársat a múlt héten, pénteken pedig átvette a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elnökétől a Munka Érdemrend arany fokozatát.

Csetneki István elvtárs hosszú utat tett meg az életben, amíg eljutott eddig a magas kitüntetésig és a dolgozók, a bányászok meleg szívének sze-

retetég. Szerették, tisztelték, megbecsülték a Mecseki Szénbányák dolgozóit, munkatársait ezt a szerény, egyszerű embert, aki a legmagasabb gazdasági és politikai funkciókban is mindig igaz ember és kitűnő vezető tudott maradni.

Megszerezte ehhez a sok jótulajdonhoz az élettapasztalatot is, hiszen már 1930-ban Mátránovákban csillésvíz-ként kezdte a bányamunkát. Szívós önképzéssel sajátította el a bányamunka minden fortélyát és 1936-ban technikum-i oklevelet szerzett. Volt Tokodon aknász, főaknász és bányamester.

1949 novemberében a Nehézipari Minisztérium ellenőrzési osztályára helyezték főelőadó-nak, majd a szénbányászati főosztály vezetője lett. A Pécsi Szénbányászati Tröszt kutatási osztályára kérte magát ekkor és innen 1963-ban trösztigazgató-helyettesé nevezték ki.

A pécsi és a komlói trösztök egyesítésekor történt kinevezése után szívós és hozzáértő munkával segítette az egységes igazgatási rendszer létrejöttét és megerősítését, a

gépesítés, a műszaki fejlesztés feladatainak megoldását.

Kimagasló szervező munkája és emberi, politikai magatartása elismeréseként mint pártbizottsági tagot többször nyilvános dícséretben részesítették pártbizottsági üléseken és értekezleteken. Megkapta a Kiváló bányász kitüntetését, a Népköztársasági Érdemrend arany fokozatát, a Szocialista Munkáért érdeméremet, a Bányász Szolgálati Érdeméremet, a Bányászati Kiváló Dolgozója kitüntetését és a Munka Érdemérem arany fokozatát.

Most pedig, nyugdíjba vonulása alkalmából a magyar Munka Érdemrend arany fokozatát vehette át Losonczi Pál elvtárstól, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnökétől Budapesten.

Szeretettel gondolunk Csetneki István elvtársra most, nyugdíjba vonulása és kitüntetése alkalmából. Kívánjuk, hogy élvezze boldog pihenésben és nyugalomban munkájának gyümölcsét, a dolgozók, a bányászok meleg szeretetét, amely bizonyára körülveszi ezután is, úgy, mint eddig.

Gy. K.

Az összlétszám 65 százaléka szocialista brigádban dolgozik

Valami furcsa véletlen folytán a lap hasábjain még soha nem esett szó az újhegyi fátélep dolgozóiról, pedig megérdemlik a figyelmet. Eredményeikre méltán lehetnek büszkék, többek között azért is, mert az összlétszám — 83 fő — hatvanöt százaléka — 54 dolgozó — szocialista brigádban tevékenykedik. Az egyik kollektíva például már negyedik éve vesz részt ebben az új versenyformában.

Mindezek előrebocsátásával örömmel vettük a meghívást az újhegyi fátélep szocialista brigádjainak összevont értekezletére, amelyet szeptember 14-én tartottak a nemrég átadott kultúrteremben.

A megjelent ötven brigádtag előtt **Feldvél Károly** telepvezető ismertette a június, július és augusztus havi eredményeket.

A **Hegedüs István** vezette szocialista brigád 21 tagja júniusban 108,7, júliusban 113,4 és augusztusban 108,8 százalékos eredményt ért el: három hónap alatt 114 munkát takarított meg!

Az ugyancsak 21 fős **Kiefer János** brigád júniusban 110,2, júliusban 111,3 és augusztusban 112,3 százalékos teljesít-

ményt produkált. Műszakmegtakarításuk 123.

Baranyai Ferenc 12 fős brigádja a kötélpályán dolgozik. Júniusban 107,6, júliusban 110,4 és augusztusban 122,2 százalékos teljesítést. Jó munkával 82 műszakot takarítottak meg.

A telepvezető — az értékelést követően — beszélt a napi feladatokról is. Elmondotta, hogy a dolgozók a napokban fejezték be a kerítésen kívüli terület gyomtalanítását. Most a legfontosabb tennivaló a fátér területének, a közlekedő utaknak a téli előkészítése. Rövidesen 120 köbméter salak érkezik, ezt kell a brigádoknak szétteríteni. Megkezdődött a fátér gépesítése is: nemrégiben villamos targoncát kaptak, s kiutalás alatt áll egy rakványozó-gép is. A komlói fátér gépesítése után — előre láthatóan a jövő évben — további új gépeket kapnak, ami nagyban megkönnyíti majd a munkát.

A gépesítéssel együtt azonban jelentkezik egy másik probléma is — mondotta **Feldvél Károly** —, mégpedig a szakember-hiány. Vizsgázott gépkezelőkre van szükségünk, nehogy úgy járjunk, mint most, amikor a villamos targoncát csak egy műszakban lehet üzemeltetni, mert nincs két vizsgázott gépkezelőnk. Helyes lenne, ha a brigádok már most eldöntenék, kik azok, akik legszívesebben vállalkoznának egy nehézgépkezelői tanfolyam elvégzésére. Elsősorban olyanok jöhetnek számításba, akik már rendelkeznek gépkocsiveetői vizsgával.

A beszámoló után igen sok dolgozó mondta el véleményét a telep munkájával, a nehézségekkel kapcsolatban. Kifogásolták például, hogy a vezetőség még mindig nem talált módot a telep mellett vezető út portalánítására. A helyi párt- és szakszervezeti bizottság, a dolgozók minden adandó alkalommal szóvá teszik ezt, de javulás még nem történt. A lakóházak előtti utakat leolajozzák, erre a területre azonban kis kocsival hordják a vizet, aminek semmi haszna. A kötélpálya dolgozói több port nyernek a napszinten, mint a bányászok a föld mélyén.

Az iszapszenet szállító dömperek is a megengedetnél gyorsabban haladnak, s ez még csak jobban novell a port.

Szóba került a kötélpálya körforgalmának megvalósítása is. **Kollár József** István-aknai bányamérnök megígérte, hogy elkészíti a szükséges rajzokat, de ez csak ígéret maradt. Pedig a körforgalom megvalósítása nagyon indokolt lenne, hiszen a portól sokszor nem látni a váltóbeállítást, s ez könnyen balesetveszélyhez vezethet.

Az összevont brigádértekezlet a telepvezető választásával ért véget.

gyorsabban haladnak, s ez még csak jobban novell a port.

Szóba került a kötélpálya körforgalmának megvalósítása is. **Kollár József** István-aknai bányamérnök megígérte, hogy elkészíti a szükséges rajzokat, de ez csak ígéret maradt. Pedig a körforgalom megvalósítása nagyon indokolt lenne, hiszen a portól sokszor nem látni a váltóbeállítást, s ez könnyen balesetveszélyhez vezethet.

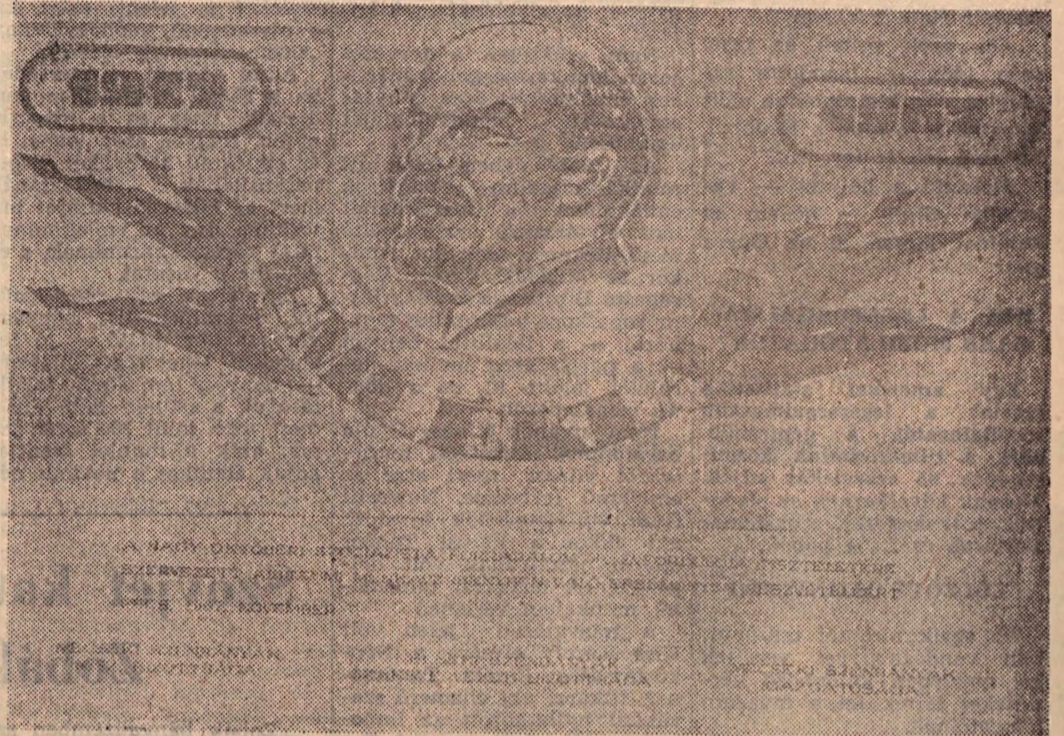
Az összevont brigádértekezlet a telepvezető választásával ért véget.

Emléklapok és oklevelek

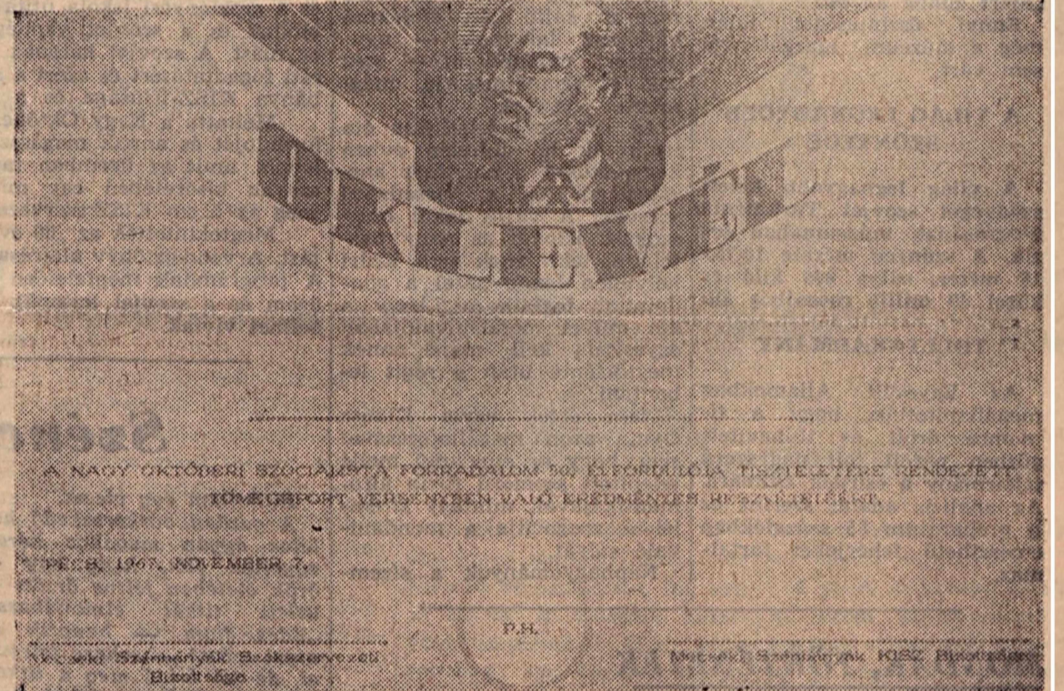
A Mecseki Szénbányák Igazgatósága, KISZ-bizottsága és szakszervezeti bizottsága díszes emléklappal jutalmazza azokat, akik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére indult jubileumi munkaversenyben eredményesen részt vesznek. Az emléklapot november

hetedike alkalmából, ünnepelesen adják majd át azoknak, akik azt kiérdemelték. A tömegsportversenyek megrendezésében és az azokból való részvételért is szép kivitelű elismerő oklevelet kapnak, akik ugyancsak a nagy forradalom emlékére indulnak versenyezni a sportban.

Ezt az oklevelet a Mecseki Szénbányák szakszervezeti bizottsága és KISZ-bizottsága adományozza ugyancsak ünnepelesen keretek között november hetedike alkalmából. Bemutatjuk olvasóinknak az emléklapot és az oklevelet.

A jubileumi munkaversenyben való eredményes részvételért adományozandó emléklap.

Oklevél a Forradalom tisztele tére rendezett tömegsport-versenyben való részvételért.

Október végére elkészül a szilvási út

Utépítés ügyében fordult kérdésel szerkesztőségünkhöz több komlói, szilvási olvasónk. Szóvártatták, hogy az új városrész „belső” kialakítása javában folyik, a kivitelezők jól haladnak a parkosítással, tereprendezéssel, a rövid bekötő útszakaszok építésével; néhány rövidebb szakasztól eltekintve, elkészült a járdahálózat és a bányásznapra bekapcsolták a modern, higanygőzlámpás közvilágítást a városrészbe vezető út mentén is. Mindemellett mégis aggodalommal tapasztalják, hogy a Szilvást a belvárossal összekötő út építése ügyében — többszöri ígéret ellenére — mind ez ideig semmi sem történt, holott az ideiglenesen

megépített makadámutat az időjárás és a viszonylag nagy forgalom teljesen tönkretette, s a közlekedésre már csaknem alkalmatlan.

Az ügyben a Komlói városi Tanács építési és közlekedési osztályánál, illetve a kivitelezéssel megbízott Baranya megyei Közüti Üzemi Vállalatnál tájékoztunk. A két szerv egybehangzóan azt a tájékoztatást adta, hogy a kiviteli szerződés értelmében szeptember közepén kell elkezdenni a felvonalást és október 30-ig a befejezési határidő. A vállalatnál még elmondották, hogy az utépítéshez szükséges anyagok biztosítva vannak, csupán létszám gondok akadályozzák, hogy határidő előtt

elkezdjék, illetve befejezzék a munkát.

A Városi Tanácson néhány más hírt is kaptunk a városban folyó építkezésekről. Eszerint jó ütemben halad a Kosuth utcában, a rendelőintézet melletti 85 lakásos épület építése. A lakóházak az eredeti tervek szerint december 31-re kell átadni, de nincs kizárva, hogy a határidőt némileg előrehozzák az építők.

A közelmúltban — hosszabb szünet után — ismét megkezdték a munkát a Berek utcai új piac létesítményein. Jelenleg a befejezéshez szükséges beruházási hitelkeret és az építési kapacitás is rendelkezésre áll. A piac elkészülte november végére várható.

Középiskolások helytállása a gazdaságban

Az idej tanévet is KISZ-tábor vezette be. A diákok kétételes munkát végeztek az állami gazdaságokban. A komlói tanulók a Bikali Állami Gazdaságban töltötték 14 napot.

Mint ahogy már a korábbi években is, a diákok most is jól vizsgáztak. Mind a Kun Béla Gimnázium, mind pedig az új Szakközépiskola tanuló ifjúsága becsülettel megállta a helyét.

A szakközépiskolát 285 diák és 3 nevelő képviselte. A két-heti munka értéke 27017 fo-

rint. A teljesített munkanapok száma 888 nap. A tábor létszáma változott s így az egy főre jutó átlagkereset naponta 30 forint 40 fillér. Az egyes brigádok egy főre jutó átlagkeresete a két hét alatt: pécsi Zrínyi Közgazdasági Szakközépiskola (448 forint), komlói Gimnázium és Szakközépiskola (424), komlói Kun Béla Gimnázium (388), komlói belvárosi és a Fürst Sándor utcai iskola (262 és 258 forint). Az általános iskolát most végzetek gyengébb teljesítmé-

nye főleg az életkori különbségeknek az eredménye.

A táborban résztvevő fiatalok ellátását a gazdaság vezetői jól oldották meg. A komlói KISZ-bizottság arról is gondoskodott, hogy a végzett munka után megfelelő szórakozásban legyen részük a diákoknak. Kongresszusi élménybeszámolót hallhattak, újságot olvashattak és különböző vetélkedőn (kulturális és sport) vehettek részt. A program lebonyolításához nagy segítség adott a bikali kultúrhatás is.

Feldvél Károly telepvezető beszámol a brigádok három havi teljesítményéről.

VITA

VITA

Valóban monumentális emlékmű kell, de maradjon a jelenlegi is

NEM SOKAT VÁLTOZOTT

Benjaminio Gigli egy ízben Amerikából hazatérve Firenzében egy régi ismerősével találkozott, aki évtizedekkel azelőtt egyszer ugyancsak enekelt New Yorkban.

„Oh, azok voltak az igazi szép idők — mondotta rajongva, — a Metropolitan előtt kifogták a lovakat a hintóból. Ez még ma is így van?”

„Hasonló a helyzet — válaszolta Gigli, — nekem az autómot lopták el az Opera elől!”

KIK A LEGSZORGALMASABB MOZILÁTOGATÓK?

Egy amerikai statisztika szerint a legszorgalmasabb mozilátogatók a gépirónok, akik a filmszínházak közönségének 65 százalékát adják. Utánuk következnek az eladók, a taxisofőrök, a szállodaportások és ... a papok.

TÜLZOTT ÖSZINTESÉG

Az egyik torontói múzeumban vendégkönyvet vezettek be, amelyben különböző kérdéseket tettek fel a múzeum látogatóinak.

Az első vendég így válaszolt a „Miért látogatta meg múzeumunkat?” kérdésre: „Mert zuhog az eső”.

Ennyi öszinteséget talán még a múzeum igazgatósága sem várt.

A VILÁG LEGNAGYOBB SZÖNYEGE

A világ legnagyobb keleti szőnyegét szovjet Turkménia fővárosának múzeumban őrzik. A szőnyeg mérete 10,75 x 18 méter, súlya 865 kiló és közel 49 millió csomóból áll.

TOLLTAKARMÁNY

Az Egyesült Államokban megállapították, hogy a finomra örölt és túlhevített gőzben párolt toll egyszerű takarmány a csirkék számára. Az analízis adatai szerint ez a preparátum 85 százalékban emészthető fehérjéket tartalmaz.

MONDÁK, TÖRTÉNETEK

Az egyezkedés

(1.)

Régen történt az egyik bányában, de megtörtént, mert ezt a történetet a régi öreg bányászok mesélték. Dolgozott a bányában egy vājár. Sokat betegeskedett, sovány volt és gyenge. Volt annak a bányásznak egy szép felesége is, és tizenegy nagyon szép gyereke. Nagyon szegények voltak, fehér kenyér csak ünnepekkor volt, csak krumpli jutott az asztalra, az is kevés.

A vājárt bántotta nagy szegénységük, pedig mindig szorgalmasan dolgozott és a családja sok imával fordult a jó istenhez, hogy segítsen rajtuk. Egyik napon, amikor verejtékezve fejtette a fekete gyémántot, megjelent a Berkmandl, a bányák jóságos szelleme. A manó megkérdezte a vājárt, miért szomorkodik mindig, mi bántja, mi fáj neki. A bányász elpanaszkodott, elmondotta, hogy keveset keres és csak krumplit tud a gyerekeinek adni. A Berkmandl felkínálta segítségét úgy, hogy a kereset fele, de pontosan a fele az övé lesz. Megegyeztek, még kezét is rázták. Hozzáálltak a munkához, egy hónapon keresztül mindennap találkoztak és rengeteg szemet fejtettek.

Hát megjött a fizetés napja, a vājár elment a bérükért. A pénztáros sokáig olvasta, számolta le a sok pénzt. A vājár a sok réz, ezüst és arany pénzt a kalapjába tette és elindult a megbeszélthelyre, ahol a manó már várta. A manó egy gerendán ült és helyet kínálta a vājárt. Na itt a bérünk, mondta a vājár, és odaadta a kalapját a manó elé. A manó visszaadta a kalapot a vājárnak és azt mondta, te oszd el. Elkezdődött az osztzkodás, egy arany neked, egy nekem, ez így ment, míg csak egy réz pénz maradt. Ezt már elfelezti nem tudom és odaadta a manónak. A manó nem fogadta el és azt mondta, ez így nem volna igazságos. Tanakodtak, a vājár fogta az utolsó rézpénzt, letette a gerendára, hogy fejszével ketté vágja. Már fel is húzta a fejszével, mikor a manó ráordított és elkapta a kezét. Ne vágj, mert bele esel az aknába. Akkor látta, hogy a gerenda korhadt és az akna száján volt átvetve.

A manó az eléje rakott pénzt visszavetette a kalapba és azt mondta a vājárnak, ha nem így tétél volna, már halott lennél. A manó lesegítette a vājárt a gerendáról és hazaküldte. Ebben a pillanatban a manó eltűnt örökre. A szegény bányász hazament. A pénzen házat, tehenet, ruhát és sok fehérkenyeret vásárolt.

A bányász és családja ezután mindig jókedvűek voltak és szépen éltek.

Disztl Ádám gyűjtése

A Mecseki Bányász 1967. VIII. 29-i számában megjelent „Elképzelések és gondolatok a komlói új mártíremlékmű építéséről” című vitacikkben foglaltakra kívánom véleményemet az alábbiakban kifejteni:

Nem szükséges a tervezés során munkásmozgalmi mártírok emlékművét és a bányász emlékműt mondanivalóját egyesíteni.

Az 1959. évben felállított munkásmozgalmi mártírok emlékműve a mártírhaltalt elvtársakról való méltó megemlékezést szolgálta. Amikor az MSZMP Városi Végrehajtó Bizottsága a felállításra vonatkozó határozatát meghozta — a felállítás helyéül — a pártszékház melletti területet jelölte ki, ez a döntés megalapozott volt.

Nem kívánok Klausz Gyula barátommal esztétikai kérdésekről vitázni, mert erre az emlékmű tervezője, Nawratil Géza építész-mérnök hivatott, aki akkor a Városi Tanács építési osztályának volt dolgozója. (A tervezési társadalmi munkában vevő.)

A felavatáson jelen volt Kiss Károly elvtárs, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára, aki elismerő szavakkal nyilatkozott az impozáns emlékműről, s annak fiatal tervezőjéről.

A felavatásról megemlékezett a TV, a Rádió és az egész magyar sajtó. Az emlékmű városunk lakóinak — nyugodtan mondhatom — igen sok szakembernek is, megnyerte tetszését.

Az emlékmű felállítása óta itt rojlik le minden évben kegyeletüket a mártírok hozzátartozói és a társadalmi szervek. A város lakói megszokták itt létét és nagy tisztelettel tekintenek arra. Ezért helytelen lenne azzal a gondolattal foglalkozni, hogy a két művet mondanivalójában egyesíteni kell, majd ennek megtörténte után a régít lebontani.

Nem értek egyet Klausz Gyula azon megállapításával sem, hogy az emlékmű mellé telepített szomorú fűzfa álromantikájával, mintegy síremlékké zavarítja a mondanivaló súlyát.

Néphagyományok a síremlék

lékek mellé telepített szomorú fűzfák. A munkásmozgalmi mártírok közül egyesek teljesen sírokban nyugosznak, tehát ez az emlékmű a családtagoknak, a barátoknak egyben síremlék is jelent, ezért kár e maradandó néphagyományt „álromantikának” nevezni.

Azzal viszont egyetértenék, ha a fűzfát megfelelően gondoznák, hogy az a magasba nőjön. Nagyon szép lenne, ha az emlékmű környékét szépen parkosítanák, befásítanák, mert az kedvező hatással biztosítana úgy az emlékműnek, mint pártszékházunknak, s eltakarná a vasutat.

Egyetértek egy reprezentatív, manumentális, bányászvárosunkhoz méltó — jó felvonulási lehetőséget biztosító — bányász emlékmű felállításával, a szilvási déli lejtőn, mert több mint 300 azok száma, akik a munka frontján adták életüket a nekünk nél-

külözhetetlen szén kitermeléséért.

Tehát, állítsunk emlékművet a munka hősi bányászainak, akik életüket adták boldogulásunkért.

Javasolom a munkásmozgalmi mártírok emlékművének jelenlegi helyén való megahagyását, s környékének rendezését.

A bányásparkban véleményem szerint megfelelő elrendezéssel megoldható lenne a szabadtéri ipari kiállítás, akár múzeum jelleggel is, mert igen sokan még nem látták a bányát és annak berendezéseit. A város bányász dolgozói bizonyára szívesen mutatnák meg az általuk jól ismert berendezéseket nem bányász ismerőseiknek, de gyermekeiknek is, akikre nevelő hatással lenne apáik munkahelyének tisztelete.

Kiss István

Komló, Tompa Mihály u. 2.

Szovjet katonavendégek Zobák-aknán

Zobák bányáüzemben szeptember 3-án az MSZBT és a KISZ szovjet katonavendégeket fogadott. A küldötteket Stenczer Tibor és Hegedűs Miklós elvtárs köszöntötte. A fogadás részt vett Monoszlai Istvánné, a vállalat MSZBT titkára és a gesztenyési iskola úttörővezetője, Herceg Sándor. A zobákiai és a szovjet vendégek régi ismerősként üdvözölték egymást. A szovjet katonák vezetője örömet fejezte ki a baráti fogadtatásért és azért a szoros kapcsolatért, ami a Zobák-bánya KISZ-ifjúsága és a szovjet katonák között alakult ki.

Méltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulóját és annak magasszintű megünneplésére való készülődést, amit az üzemben tapasztalt, majd befejezésül meleg szavak kíséretében egy miniatűr szputnyikkal ajándékozta meg az üzem KISZ-szervezetét.

Megtekintették az „50 éves szovjet művészet” című kiállítást. A vendégkönyv aláírása után üzemlátogatásra került sor. A programnak megfelelően fél 12 órakor a sportpályán az üzem és a szovjet katonák kétszer 30 perces labdarúgó-küzdelmet vívtak.

Széncsinálók

Hallottam egy viccet.

A gazdag borkereskedő halálos ágyán magához kéri egyetlen fiát, hogy egy — örök életében feltéve őrzött — üzleti titkát elmondhassa. „Édes fiam — hangzik az atyai szózat — sohase felejtse el, de jól őrizd meg a titkot, hogy szőlőből is lehet bort csinálni!”

Miről jutott ez eszembe? Nem kertelek: a széncsinálásról.

No, persze, tudom, most sokan azt gondolják, hogy ez mellébeszélés; a bor-„csinálás” és a széncsinálás két különböző dolog. Mert ugyebár, adva vagy az ősi módszer: a szénegésztés fából és mindenki tudja, hogy a faszén a maga nemében egészen jó matéria. Tehát, nem úgy viszonylik az igazi, tehát a bányászott szénhez, mint a zsupplé a tökeborhoz. Azonkívül van egy újabb, de ugyancsak közismert módja a széncsinálásnak, amelyet — úgy hírlík — eredményesen új a HALDEX nevű magyar-lengyel részvénytársaság. Ez esetben meddőből, pontosabban, a meddőhányókból „csinálnak” szénét — tudunkkal egészen jó szénét.

De mindebből még korai lenne levonni a következtetést. Legyünk óvatosak, hiszen a tudomány és technika mai fejlődési útja mellett napról napra születnek új eljárások és új eredmények. Most kaptam például hírt a Kossuth-bányai kísérletekről, amelyeket mindeddig titokban folytattak. A titoktartáshoz ez esetben jól megfontolt érdekek fűződnek, noha nem fenyeget az a veszély, hogy bárki is elhappolná a szépreményt találmányt.

Nyugodtan közölhetem tehát, hogy a kísérletek itt is a meddőből való széncsinálás tudományos módszerének felkutatására irányulnak. E célból küldtek szeptember 14-én a 52-es csapatról a Szénelőkészítő Üzembe 18 nagycsil-

ben 72 százalékos hamutartalmú „szénét” (vagy 28 százalékos széntartalmú meddőt). Az új eljárást ekkor még szándékosan nem alkalmazták, gondolván, a száraz szénészakemberei annál inkább tudják majd becsülni, ha ezt szénné változtatják. A csilléket természetesen félreállították és a meddőhányóra irányították.

Az ez után következő kísérlet megtette a hatását az osztályozón. A meglepetéstől némelyeknek a szája is távva maradt, amikor viszont látták a tizennyolc csillét, ragyogó szénrel telve. A siker azonban mégsem lett százszázalékos, de ez csak azzal magyarázható, hogy a Szénelőkészítő Üzemben rosszul tudatottan kezelik az új módszereket és nem értékelik kellően az újító elméket.

Mi mással, mint rosszul tudatott magyarázható, hogy beleturkáltak a csillébe és nem átalították megállapítani, hogy a meddőnek csak a felülete változott széné??

— Bernos —

Közlemény a volt DGT-alkalmazottak igényeiről

A Dunántúli Napló szeptember 10-i számában felhívás jelent meg a volt DGT-alkalmazottak igénybejelentéseiről.

Ezzel kapcsolatban szükséges tisztázni az alábbiakat.

Nagy számban fordultak e felhívás nyomán a Mecseki Szénbányához nyugdíjasok, akik igényüket jelentették be nyugdíjra. Tekintettel arra, hogy az említettek kivétel nélkül olyanok voltak, akikre az Első Dunagőzhajózási Társaság egyes magyarországi nyugdíj és bérjellegű kötelezettségeinek rendezéséről szóló 29/1967. (IX. 8.) Korm. sz. rendelet hatálya nem terjed ki, arra kell következtetnünk,

— ÉRTESÍJTÜK A T. UTÁZÓKÖZÖNSÉGET, hogy szeptember 20-tól az 1-es számú helyijárat útvonala Kőkönnyös —Zobák-akna viszonylatban a Kossuth teret nem érinti. A Kossuth téren levő megállóhelyet a Mecsek borkóstolóval szemben levő járdaszakaszra tesszük át. Zobák-aknáról Kőkönnyös felé közlekedő autóbuszok továbbra is a Kossuth téren levő megállóhelyre állnak be. 12. sz. AKÓV komlói üzemegysége.

— A KOMLÓI VÁROSI KÉZILABDA SZAKSZÖVETSÉG október 1-én játékevetői tanfolyamot indít. Jelentkezni lehet az MTS helyiségében (Lenin tér 4. I. em.) minden nap 9—16 óra között. Részletes felvilágosítást a szakszövetség bármely kedden 16—18 óra között ad a fenti helyiségben.

— A PÁRTELET SZEPTEMBERI SZÁMÁBAN — dr. Gyevi Károly tollából — cikk jelent meg a Kossuth-bányán folyó pártmunka módszereiről.

— HÁROM MHS SZOCIALISTA BRIGÁD ALL VERSENYBEN Kossuth-bányán a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére. A Lovai-, a Steiner- és a Vizsi-brigád háromszáz társadalmi munkaórát ajánlott fel, amelynek zömét az új városi lóter építésére fordították, emellett közös kirándulásokat és löversenyeket tartanak.

— SZOVJET KATONAVENDÉGEK VETEK RÉSZT a Kossuth-bányai szocialista brigádok vasárnapi családi estjén. A szovjet katonákat abból az alkalomból hívták meg, hogy ezúttal vette fel az üzem egyik brigádja a hősi halált halt Komarov űrhajós nevét.

— A marxizmus-leninizmus korunk legjelentősebb ideológiája: a társadalmi haladás, a forradalmi munkásmozgalm, a szocializmus és a kommunizmus ügyét következetesen szolgáló tudomány —

mondotta megnyitó beszédében Takács József elvtárs. — Korunkban az emberi történelem legnagyobb fordulatainak vagyunk részesei. A szocializmusért folyó hosszú és sikeres harc nem járhat eredmény nélkül, anélkül, hogy a szocializmus tudományos eszméi meg nem ragadnák a néptömegek képzeletét, értelmét és akaratát. Ezért fordít olyan nagy gondot a kommunista mozgalom az ideológiai harcra, és hazánkban is a párt a marxizmus tudományának terjesztésére.

A megnyitó után Benkó László filozófus megtartotta az első előadást.

A Mecseki Szénbányák Komló városi Munkás Kórusa

A Kórusra az új évadban egyszerű feladatok várnak. Többek közt a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának méltó megünneplése, budapesti rádiószereplése, Baján hangverseny, országos minősítő hangverseny, ahol eddig ezüst és bronz oklevelet nyert.

A megyei kórusversenynek a mi kórusunk lesz a gazdája idén. E versenyeken már másodszer nyerte el a kórus a megye legjobb kórusának járó serleget. Az idei versenyen dől el, hogy végleg Komlón marad-e a serleg.

A kórus családias légkörre jellemző, hogy évente több bensőséges hangulatú családi estet rendez, ősszel és tavaszszal pedig nagyszerű kirándulásokot.

A kórus összetételére jellemző, hogy igen sok a család, férj, feleség és a felnőtt gyerekek. Van üzemigazgató, mérnök, bányász és üzemi munkás, nyugdíjas mérnök és ipari tanuló, tanár és tanítványa, háztartásbeli és iskola-

igazgató, tehát a város minden rétege képviselve van.

A kórus jelenlegi létszáma 50 fő. Nagyobb lélegzetű és drámaibb művek előadása és a komlói kóruskultúra emelése érdekében szeretnénk a létszámot 100 főre szaporítani.

A kórus tagsága és vezetősége szeretettel várja mind azokat, akik tudnak és szeretnek énekelni, és hajlandók szabad idejükből heti kétszer két órát feláldozni a komlói zenekultúra fellendítésére és nem utolsósorban kellemes szórakoztató időtöltésre.

Külön felhívjuk azon fiatal dolgozókat, tanulókat, kik a jövővi komlói általános iskolai és gimnáziumi kórusokban énekeltek és dalos kedvük még megmaradt, jöjjenek kézzel és folytassák az iskola elvégzésével befejezettnek hitt kulturális művelődésüket.

A próba hétfőn és csütörtökön délután 5-től 7 óráig tart. Jelentkezni lehet a fenti időpontban a Juhász Gyula Klubban, a kórus vezetőjénél, Tóth Ferenc énektanárnál.

— ÉRTESÍJTÜK A T. UTÁZÓKÖZÖNSÉGET, hogy szeptember 20-tól az 1-es számú helyijárat útvonala Kőkönnyös —Zobák-akna viszonylatban a Kossuth teret nem érinti. A Kossuth téren levő megállóhelyet a Mecsek borkóstolóval szemben levő járdaszakaszra tesszük át. Zobák-aknáról Kőkönnyös felé közlekedő autóbuszok továbbra is a Kossuth téren levő megállóhelyre állnak be. 12. sz. AKÓV komlói üzemegysége.

— A PÁRTELET SZEPTEMBERI SZÁMÁBAN — dr. Gyevi Károly tollából — cikk jelent meg a Kossuth-bányán folyó pártmunka módszereiről.

— HÁROM MHS SZOCIALISTA BRIGÁD ALL VERSENYBEN Kossuth-bányán a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére. A Lovai-, a Steiner- és a Vizsi-brigád háromszáz társadalmi munkaórát ajánlott fel, amelynek zömét az új városi lóter építésére fordították, emellett közös kirándulásokat és löversenyeket tartanak.

— SZOVJET KATONAVENDÉGEK VETEK RÉSZT a Kossuth-bányai szocialista brigádok vasárnapi családi estjén. A szovjet katonákat abból az alkalomból hívták meg, hogy ezúttal vette fel az üzem egyik brigádja a hősi halált halt Komarov űrhajós nevét.

Megnyitó az Esti Egyetemen

Ünnepélyes tanévnyitóra került sor a múlt héten az MSZMP Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetemének komlói tagozatán. Az I. éves hallgatókat és meghívottakat Takács József tagozatvezető köszöntötte. Megjelent az ünnepségen Neubauer József, a Városi Pártbizottság titkára, dr. Tóth József, a megyei Esti Egyetem igazgatója, Benkó László, a filozófiai tanszék vezetője.

A marxizmus-leninizmus korunk legjelentősebb ideológiája: a társadalmi haladás, a forradalmi munkásmozgalm, a szocializmus és a kommunizmus ügyét következetesen szolgáló tudomány —

mondotta megnyitó beszédében Takács József elvtárs. — Korunkban az emberi történelem legnagyobb fordulatainak vagyunk részesei. A szocializmusért folyó hosszú és sikeres harc nem járhat eredmény nélkül, anélkül, hogy a szocializmus tudományos eszméi meg nem ragadnák a néptömegek képzeletét, értelmét és akaratát. Ezért fordít olyan nagy gondot a kommunista mozgalom az ideológiai harcra, és hazánkban is a párt a marxizmus tudományának terjesztésére.

A megnyitó után Benkó László filozófus megtartotta az első előadást.

Korm. rendelet hatálya a volt DGT-alkalmazottakra terjed ki, akik az ügynevezett „Bécsi Nyugdíj Intézet” tagjai voltak. Akik bányatársaspénztári tagok voltak ugyan, de a „Bécsi Nyugdíj Intézet” tagjai nem voltak, rájuk a rendelet hatálya nem terjed ki és részükre elmaradt nyugdíjárándókat címén kárpótlás nem állapítható meg.

közleményben történő megmagyarázását.

A 29/1967. (IX. 8.) Korm. rendelet hatálya a volt DGT-közül csak azok a volt DGT-alkalmazottakra terjed ki, akik az ügynevezett „Bécsi Nyugdíj Intézet” tagjai voltak. Akik bányatársaspénztári tagok voltak ugyan, de a „Bécsi Nyugdíj Intézet” tagjai nem voltak, rájuk a rendelet hatálya nem terjed ki és részükre elmaradt nyugdíjárándókat címén kárpótlás nem állapítható meg.

A közzétett felhívás szerinti igénybejelentést tehát csak a „Bécsi Nyugdíj Intézet” volt tagjai tegeyk meg.

Béta-aknán láttuk — hallottuk

Készülnek a légszilipfedők

A légszilipfedőt kezdetben vasból készítették, ez azonban egyrészt túlságosan nehéz volt, másrészt gyorsan meghibásodott. Ujabban a vas helyett fát alkalmaznak, ez tartósabb, könnyebb, kevesebb a meghibásodási lehetőség. Bernhardt István ács éppen egy ilyen légszilip-fedő szerelését végzi.

Szb-ülésem tárgyalta meg az üzem egészségügyi helyzetét

Szeptember 13-án ülést tartott a szakszervezeti bizottság, amelyen három napirendi pont szerepelt. Elsőként az üzem egészségügyi helyzetét vitatták meg, majd beszámolót hallgattak meg a téli felkészülés állásáról és az oktatás beindulásáról.

Az üzem egészségügyi helyzetét dr. Debreczeni László ismertette.

— A beszámoló elkészítéséhez az év eddig eltelt nyolc hónapjának adatait vettem figyelembe — mondotta az üzemorvos. — Ennek alapján a táppénzes betegek száma 8,9 százalék volt. A legkevesebben májusban iratták ki mogukat, a legtöbbet viszont augusztusban. A betegek száma ekkor elérte az üzem létszámának a 10,2 százalékát. A legtöbb táppénzrevétel — 481 esetben, 2943 kiesett nappal — influenza miatt volt, de még mindig magas a munkahelyen bekövetkezett sérülés is. A napi betegforralom 10—80 fő között változik, ami egyben azt is jelenti, hogy a rendelési időt figyelembe véve, 4—5 percnél több nem jut egy panasz kivizsgálására.

Az üzemorvos a továbbiakban a kötelező évi szűrővizsgálatokról beszélt. Mint mondotta, a föld alatti dolgozóknak mintegy kétharmadát már megvizsgálták. Rendszeresen végzik a krónikus betegségekben szenvedők gondozását is. A csökkent munkaképességük közül — a pártbizottság kérésére — huszon-

négyet felülvizsgáltak, s közülük ötnél lehetőség nyílt — a szociális körülmények figyelembe vételével — munkaköri változást engedélyezni.

— Tekintve, hogy a havi biztonsági szemléken mindig részt veszek, nagyjából ismerik a lenti körülményeket — folytatta — A koncentráció a megengedett határ alatt van, ennek ellenére évről évre új szilikózisos betegek jelentkeznek. S közöttük igen sok a fiatal. Ez a körülmény arra enged következtetni, hogy még lenne tennivaló a porlehárításban. Helyenként és időnként olyan por koncentrációk fordulnak elő, amelyek portüdömbetegedést hoznak létre. Továbbra is igen jelentős az üzemi balesetek száma, sőt, egy halálos balesetünk is volt. Sok a kézsérülés és még mindig nem megoldott a védőkesztyű-probléma.

— A külszíni létesítmények tisztaságában az elmúlt hat hónap lényeges változást nem hozott. Igaz viszont, hogy általában normális és elfogadható viszonyok uralkodnak, de azért esetenként lehetne nagyobb gondot is fordítani a rendre, a tisztaságra.

— Ami az orvos és a beteg viszonyát illeti, az — néhány kivételtől eltekintve — jónak mondható. Bár a rendelési idő úgy van megállapítva, hogy mindenki elérheti az üzemorvost, előfordul a munkaidő alatti jelentkezés. Egyesek előszeretettel jönnek a

műszak megkezdése előtt néhány perccel. Panaszaik pedig sokszor több hetesek.

— Vannak olyanok is, akik indokolatlanul fordulnak orvoshoz. Parinyi karcolások egészen enyhe panaszok. Mintha az a nézet uralkodott volna el, hogy az orvoshoz fordulás egyúttal betegállományba vételt is jelent. Pedig, ez nem így van. Vannak aztán úgynevezett „hétfői” betegek, akik valami csoda folytán mindig az ünnepnap után válnak „betegekké”. Nem szólván

azokról, akik meg a fizetés utáni napon „fertőződnek” meg. Hangsúlyozom, ez nem általános jelenség, de van, és fel kell venni ellene a harcot.

— Végezetül szeretnék köszönetet mondani az üzem vezetőinek, a pártszervezetnek és a szakszervezetnek azért a támogatásért, segítségért, amit a munkám jobb ellátásához eddig adtak.

Az üzemorvos beszámolója után a munkaugyi osztály vezetője ismertette az üzem téli felkészülésének a tervét.

A bérosztály jó munkát végzett

Fizetés előtti napokon mindig lázas munka folyik az üzemek bérosztályain. Így van ez itt is. A szokásos tennivaló szeptember 15-e előtt azonban egy újjal bővült. A szakszervezeti bizottság felülvizsgáltatta a tagok bélyegbesorolását, s ezt a munkát a bérosztály végezte el. Még pedig segítség nélkül, úgy, hogy a szakszervezeti tagok új besorolásukat már a fizetés-sel együtt megkapták.

A gyors és pontos munkáért az üzem szakszervezeti bizottsága elismerését tolmácsolta a bérosztály dolgozóinak, akik egyben szocialista brigádot is alkotnak. Külön köszönetet mondtak Szokoly Lipót bérosztályvezetőnek, akit ez alkalommal felvételünkön is bemutatunk.

Német fiatalok látogatása az üzemnél

Szeptember 14-én délután 27 tagú német ifjúsági csoportot fogadott az üzem KISZ bizottsága és szakszervezeti bizottsága. A vendégek megtekintették az üzem külszíni létesítményeit: a gépműhelyt, a szállítógépházat, a kompresszorházat, az aknaszállítást, valamint a lámpakamrát. Ezt követően az üzem vezetői tájékoztatták őket az 1953-ban épült akna fejlődéséről. A vendégek élénken érdeklődtek a fejtési és vágathajtási sebességekről, a bányában használatos gépekről, a biztonsági berendezésekről, a kereseti lehetőségekről. A vendéglátók minden kérdésre kimerítő választ adtak, sőt, a kedvükért még egy CO menekülőkészüléket is felbontottak. A német bányákban ugyanis zömmel azovjet gyártmányú menekülő készüléket használnak, s az itt látott újdonság volt a számukra.

A csoportban voltak ércbányászok is, akik elmondották, hogy a Német Demokratikus Köztársaságban már általános az ötnapos munkahét, sőt, ezzel egyidejűleg az évi szabadságot 12 napról 15 napra emelték. Igaz viszont, hogy ők nem 42, hanem 44 órás heti munkarendben dolgoznak.

Az üzem megtekintése után autóbusszal szálltak, s Komlóra jövet megtekintették Zobák-aknát, Anna-aknát, majd pedig az 1200 fős legényszállót. Ezt követően — a Béta-aknai munkásklubban — baráti találkozón vettek részt KISZ-fiatalokkal. Vendégek és vendéglátók csaknem éjfélig beszélgettek, szórakoztak.

Kellő szakértelemmel

Az iv- és ponthegesztés rendkívül nagy figyelmet és szakértelmet kívánó munka. Márcz József mindkettővel rendelkezik. A legkényesebb munkát is rá lehet bízni. Felvételünkön egy azellőztetőcső könyökreszének hegesztését végzi.

80 filmbérletet adtak el

Éddig az üzemben a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére szervezett filmheti bemutatásokra. A legkiemelkedőbb szovjet filmalkotásokat a Május 1. és a Zrínyi film-színházakban láthatja a közönség.

Négy napos országjárás

Az Állami Biztosító komlói kirendeltsége — a biztosítási és önszegélyező csoportok tagjai részére — szeptember 16-tól 19-ig, négy napos országjáró körutat szervezett. A teljesen ingyenes utazáson 27 Béta-aknai dolgozó is részt vett. A kirándulás során ellátogattak Miskolcra, Lillafüredre, Egerbe.

Megkezdődnek a politikai oktatások

Béta-aknán már hagyományai vannak a különféle állami és pártoktatásoknak. Évről évre mind többen szerzik meg az általános iskola nyolcadik osztályának bizonyítványát, a különféle érettségiket, technikai okleveleket, s szép számmal akadnak olyanok is, akik politikai tanfolyamokon képezik magukat. Az idén például „Társadalmunk időszerű kérdései” címmel szerveznek — mintegy 300 fő részvételével — politikai oktatást. A bizalmiak részére külön tanfolyamot készítenek elő. Az állami oktatásra eddig 11 dolgozó jelentkezett.

Gondoltak azokra is, akik vidékről járnak be dolgozni. A bejáró párttagok és pártönkivüllek részére Győre közönségekben rendeznek tanfolyamot, így az érdekelteknek nem kell műszak után az üzemből maradni.

Bizalmi ülés

A szakszervezeti bizalmiak szeptember 12-én és 13-án ülést tartottak, amelyen szó volt többek között a bizalmiak szerepéről, a termelés és az önköltség alakulásáról, valamint a Bányai Dolgozók Szakszervezete közelgő XIX. kongresszusáról.

Tíz brutáló gazdát keres

A szakszervezeti bizottság tájékoztatása szerint — az idej keretből — tíz üdülőjegyet még nem használtak fel a dolgozók. A brutálók főleg Hévízre, Aggtelekre és Tapolcára szólnak. Tekintve, hogy Hévíz is és Tapolca is melegvízes fürdő, a jelentkezők kellemesen tölthetik el az egy, illetve két hetet.

A tüzes vas formálója

A kovácsműhelyben dolgozik Schaf József, aki — felettesei véleménye szerint is — mestere szakmájának. Izmos keze alatt engedelmesen hajlik a tüzes vas.

SPORT

Az MTK elleni értékes két pont megszerzése után szerdán a nagy rivális, a Dózsa szerepel Komlón

A vasárnapi mérkőzések eredménye (Eger—Szeged 1:0, Győr—Szombathely 2:2) különösen nagy értéket ad az MTK ellen elért 1:0-as győzelemnek. A riválisok ugyanis válogatottan kitartanak benmaradási reményük mellett. A papírforma szerint már csak a Szombathely lehet vetélytársunk. Ilyen értelemben

a szombati siker nemcsak hogy visszaadta csapatunk önbizalmát, de még egy tiszta ponttal tovább előnyhöz is juttatott bennünket.

Ez mindenképpen örömdet! Az is pozitív, hogy együttesünk csaknem végig kezében tartotta a játék irányítását. Az első 45 perc nem hozott ugyan valami fényes játékokat, de a második féлдő annál több örömet okozott. Ebben az időszakban nem egy formás támadást láthattunk csapatunktól, s az egyik egy remek gólt is hozott Pataki révén. Ha Takács és Bodai jobban leosztja a labdát, pontosabban löv, bizony nagyobb arányban is nyerhetünk volna. Minthogy a fővárosi gárda most messze elmarad a régi II. színonalától, ez az egy gól is elegendőnek bizonyult a két pont megszerzéséhez.

A másik örömdet tény, amelyet a II. féldőben tapasztaltunk: az erélyesebb, határozottabb küzdőmódot.

Igenis, érvényesíteni kell a szabály adta lehetőséget, a férfias játékokat.

A harmadik kedvező észrevétel: erónélkül már helyén van a csapat!

Végig bírta az iramot, amelyet éppen a komlói együttes diktált. A hajrában adódtak a nagyobb helyzetek is. Ez persze azt is dicséri, hogy a fiúk 1:0 után sem álltak be védekezni, továbbra is nagy becsvágyal harcoltak.

Hidegkúti Nándor is ezt emelte ki a mérkőzés után adott nyilatkozatában. Szerinte bámulatos volt az ötletlen lendület, ami a Bányászt jellemezte. Hangsúlyozta,

hogy ilyen felázott, síkos talajon kiváltképpen nehéz helytállni, végig rohanni a 90 perccel. E megállapításával azt is elismeri, hogy a komlóiak megérdemelten nyerték a találkozót. Amiatt viszont nagyon bosszankodott, hogy az MTK csatárai a komlói védelem megingását nem használták ki.

A tartalékok mérkőzése elmaradt, mert a repülőjáratot Pécs nem fogadta. Az első csapatot személyköszikkal hozták le, a másodikvonalbeli gárda pedig otthon maradt.

A Kiss — Kelemen, Vörös, Lazaridis — Sós, Ruppert — Bércsi, Pataki, Garai, Takács, Bodai összetételű komlói gárda valamennyi tagja dicséretet érdemel az értékes két pont megszerzéséért. Különösen Kelemen, Ruppert és Pataki kiemelkedő teljesítménye érdemel megkülönböztetett figyelmet.

Szerdán újabb nagy feladat háruul a komlói 11-re. Az elmaradt Pécsi Dózsa—Komlói Bányász mérkőzést rendezik.

Hogy mit várunk szerdán? Azt, hogy a lelkes küzdőnővel, a jó játékos párosulni. Mert ilyen tekintetben javulnia kell a csapatnak. A Dózsa legénységével szemben több olyan formás támadásvezetést szeretnénk látni, mint szombaton a második 45 percben, vagy mint a Vasassal szemben a mérkőzés nagyobbik részén. Van két gyors szélső: ha őket jobban foglalkoztatjuk, akkor több örömdet lehet részünk. Ehhez azonban a többi csatár segítségén kívül a közönség nagyobb buzdítása is szükséges.

Vállaljon a B-közép is nagyobb feladatot! Az összefogásra, a lelkesedésre rendkívül nagy szükség van. Nemcsak a legutóbbi két vereséget való visszavágás adja a megvétel rangadó tétjét, hanem a pozíciónk megszilárdítása a legjobb magyar csapatok között.

A lila-fehérek igen jó erőt képviselnek. Idegenben azonban nem olyan erős, hogy ne harcolhatnánk ellenük esélyel. Mégiscsak mi játszunk hazai pályán Teljes szívvel küzdjön minden játkosunk, s a közönség is egy emberként zúgja: Hajrá Bányász!

V. I.

AZ NB I. ÁLLÁSA:

1. FTC	23	20	3	—	64:15	43
2. U. Dózsa	23	14	4	4	66:23	34
3. Vasas	23	13	5	5	52:25	32
4. Győr	23	11	8	4	51:28	30
5. Diósgyőr	23	9	8	6	40:38	24
6. Tatabánya	23	7	8	8	31:29	22
7. Csepel	22	5	11	7	24:34	21
8. Pécs	22	7	6	9	23:23	20
9. Dunaujváros	23	7	6	10	26:41	20
10. Szeged	23	7	6	10	25:48	20
11. Honvéd	23	7	5	11	37:42	19
12. MTK	23	5	8	10	28:31	18
13. Salgótarján	23	7	4	12	28:44	18
14. Komló	22	7	4	11	28:47	18
15. Szombathely	23	6	3	14	29:53	15
16. Eger	23	4	5	14	25:52	13

Országos döntő

Széchenyi-akna MHS alapszervezete már az eddigiek során is jó eredményekkel hívta fel magára a figyelmet. A nemrég lezajlott versenyeken az územ tovább növelte hírnevét. Először a városi bajnokságban indult 12 fős, az összetett verseny III. kategóriájában (30 évtől féléves) a második helyezést szerezte meg. Az utótrónkál Bertram Zoltán fogpuska lövészetben 30 közül a 3. lett. Az ifjúságiaknál Eszl Lajos 1. helyezést szerezte meg a 10 lövéses kispuska versenyen. Ugyanitt Schwarz Ferenc a 3. helyen végzett. Felíróit egyéniben egy második és egy harmadik helyezést fűződik a Széchenyi-akna alapszervezet nevéhez, Fodor Frigyes, Csizmadia József személyében.

Az egyéniben elért nagyszerű helyezések alapján versenyzőink Pécs város válogatottja színeiben indultak. Ez a megvétel rangadó tétjét hozta: utótrón csapatunk 2. lett, ifjúsági 1. felíró csapat szintén 1. Az október 1-én sorra kerülő országos honvédelmi verseny viadalán felíróitben Csizmadia József, Fodor Frigyes (mindkettő Széchenyi-akna) képviseli Baranya megye színét egy sádsi és egy egerági ifjallal.

A Széchenyi-akna alapszervezet négy éve dolgozik — eredményesen. Mostani eredményük azt bizonyítja, hogy megérdemlik az anyagi és erkölcsi támogatást.

Jakk

Az elmúlt két évtizedben a sakkozás világszerte rohamos fejlődésnek indult. Ez a hatalmas fejlődés a mennyiségi és minőségi sakkozásban is megmutatkozott. A kulturális jelentőséggel növekedő sakkirodalom soha nem látott méretekben töltött gazdagodása is. Játsszmagyűjtőmunkák, megnyitások, közép- végjáték-tankönyvek, elméleti művek egész sora jelenik meg a világ valamennyi országában. Joggal mondta el egy alkalommal Bronstein nemzetközi nagymester, hogy a szovjet elméleti kutatásokat, a szovjet nagymesterek játszmáit világszerte annyira ismerik, hogy versenyeken saját ötleteik és elgondolásaik ellen kell játszani.

Az utóbbi években megjelent sakkirodalom rendkívül gazdagságából — mivel ezek jelentős részben anyaggyűjtést tartalmaznak — nagyon nehéz az egyes elvek fejlődési irányonál pontosan meghatározni. Megállapíthatjuk azonban, hogy a megnyitáselmélet fejlődése, kezdeményezése és a támadásra vonatkozó elméleti tételei is új értekelést nyertek. A klasszikus felfogás szerint a megnyitásban először be kellett fejezni a fejlődést, tehát először létre kellett hozni a figurák közötti harmonikus együttműködést, és csak ezek után kerülhetett sor a közéjátékra. A megnyitáselmélet új elvei szerint viszont lehetségesnek tartják, sőt javasolják, hogy a figurák közötti együttműködés a konkrét taktikai harc közben, és nem azt megelőzően jöjjön létre. Egyre jelentősebb szerepe van a modern megnyitáskézelésben a kezdeményezés megragadásának, még saját fejlődésünk rovására is az ellenfél fejlődését gátolni, állásában tartós gyengeségeket előidézni, vagy gyors taktikai akcióval, esetleg anyagi áldozattal az egyensúlyt már a megnyitásban magunk javára fordítani. Az új megnyitáskézelésben az állandó jellegű statisztikus mozzanatok helyett a játék dinamikája megnevezszik. A játék már a megnyitásban konkrét jellegű ölt, állandó szerkezeti változások sorozatán keresztül bontakozik ki.

A kezdeményezés célja általában, hogy elérje, vagy tovább erősítse a pozícióit, biztosítsa a tisztek és gyalogok együttműködésének lehetőségét.

A támadás viszont már felhasználja a már elért pozíció további javítására a harmonikus együtt-

Jubileumi asztalitenisz-verseny

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére indított asztalitenisz verseny V. fordulóját rendezik szombaton délután 3 órakor a szabolstelepi iskolában. A Pécsi Bányász vendége lesz az egész megye él-gárdája. Egyéni férfi és férfi páros számokat rendeznek. Az összesített pontverseny alapján a 18 csapat közül jelenleg a PBTC az első, a Pécsi Bányász és az Erőbányász előtt.

Az asztaliteniszben már két mérkőzést tartottak az ősz forduló keretében. A Pécsi Bányász először az Erőbányász II-vel mérte össze tudását. A 12:8 arányú vereség nem számít be a bajnokságba, a Bányász mint listavezető az osztályozókön ettől függetlenül részt vehet, ha továbbra is megőrzi vezető helyét. Győzelmeink Horváth, Pámal (3-3) és Keller (2) szerezte. (Fonód valamennyi mérkőzésen vereséget szenvedett.) A második fordulóban a Bányász a P. Spartacus ellen 18:2 arányú győzelmet aratott. Ezen a versenyen együttműködésük már kitűnő teljesítményt nyújtott. Fonód formajavulása és a most edzésbe állt Papp II. sikeres szereplése tőnt ki. Győzelmeink a Horváth-Keller és a Papp I.—Papp II. páros (2-2), továbbá Fonód, Horváth (4-4), Papp II. (3), és Keller (3), osztozkodott.

Készülődés a Mecsek Kupára

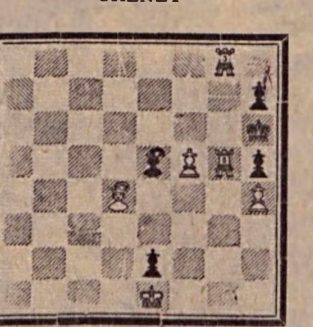
A hagyományos nemzetközi kerékpárversenyt az idén is megrendezik. A Mecsek Kupa keretében országúti egyéni indításos hegyverseny, háztömbkörüli viadal és országúti csapat és egyéni versenyre kerül sor. 15 nemzet képviselteti magát. Indulnak majd szovjetek, franciák, olaszok, hogy csak a legjelentősebbeket mondjuk a magyar teljes él-gárda mellett. Jelezte részvételét a kupavédő SC Padova is. Eddig két alkalommal nyerte el a díszes ezüst serleget, s ha újból elsőséget szerez, végleg birtokába veheti a kupát.

A versenyre szeptember 30-án kerül sor. Az országúti csapat és egyéni bajnokság negyedik rész-hajrája Komlón lesz kb. három-négy óra között.

működő tiszteket és gyalogokat. Mindennek előfeltétele a támadó figurák túlsúlya a védőkkel szemben. A támadás tehát olyan hosszantartó kezdeményezés, amelynek lehetőségét, irányát, célját a kezdeményezés megszerzése már megteremtette.

A kezdeményezés megszerzésére különösen alkalmasak a cseljátékok, amelyekkel talán érdemtelennél melőznek a versenyek elméleti anyagát kutató teoretikusok. Régi szabály, hogy a cseljáték értékelésénél az áldozott anyag elfogadásával lehet felmérni. Az áldozat elhárítása általában hátrányosabb, mint azt az alábbi szporkázó kis játszma is mutatja:

Helms—Tenner

Világos: Ke1, Bg5, Bg8, Fd4, Gy: f3, h4 (6 figura).
Sötét: Kh5, Fe 5, Gy: e2, h5, h7 (5 figura).
Világos indul és a harmadik lépésben mattot ad.
Beküldési határidő: „Sakkrovat” megjelöléssel a szerkesztőség címére: 1967. szeptember 26., kedd.
A 36. sz. (S. LOYD) feladványunk megfejtése: 1. Hg1, Kh1 2. Vh2+, gh: 3. H2 matt.
1. —, Kh3 2. H2 és 3. Vh8 matt.
1. —, Kf3 2. Vc2, g2 3. Vd3 matt.

HOL művelődünk? SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

Park (Pécs): Szeptember 6, 8 óra. Matiné, 24-én: Kapitány lánya.
19—20-ig: Viva, Maria! Francia film. 16 évtől. 21—24-ig: Bosszuállók. Szovjet film. 17-én: Házasság olasz módra. Olasz film. 18 évtől 18-án: Hajókkal a bástyák ellen. Szovjet film. 19-én: Minden kezdet nehéz. Magyar film. 20-án: Emberi sors. Szovjet film. 21-én: Az óceán vándora. Szovjet film. 22—24-én: Őt jómádár. Angol film. 16 évtől. 25-én: Egy év 9 napja. Szovjet film. 26-án: Nikki. Amerikai film. Előadások kezdete: fél 4, fél 6 óra.

Kossuth (Pécs): délelőtti előadás. Szeptember 16—17-ig: Viva, Maria. Francia film. 16 évtől. 18-án: Becsületbeli ügy. Olasz film. 16 évtől. 19—20-ig: Agyagalamb. Jugoszláv film. 21—22-ig: Egy szerelem három éjszakája. Magyar film. 23—24-ig: A bosszuállók. Szovjet film. 25-én: Demarkációs vonal. Francia film. 26—27-ig: Majdnem baleset. Angol film. Előadások kezdete, de 10 óra. Délutáni előadások: 16—17-ig: A meztelen pástrolány. Csehszlovák film. 18—20-ig: Agyagalamb. Jugoszláv film. 21—24-ig: Egy szerelem három éjszakája. Magyar film. 25—26-ig: Majdnem baleset. Angol film. Előadások kezdete: fél 3, fél 5 óra. Esti előadások: 16—20-ig: Becsületbeli ügy. Olasz film. 16 évtől. 21—24-ig: Demarkációs vonal. Francia film. 25—26-ig: Egy szerelem három éjszakája. Magyar film. Előadások kezdete: fél 7, fél 9.

Petőfi (Pécs): Szeptember 16—20-ig: Viva, Maria. Francia film. 16 évtől. 21—26-ig: Egy szerelem három éjszakája. Magyar film. Előadások kezdete: 4, 6, 8 óra. Matiné, 24-én: 101 kiskutya.
Május 1 (Komló): Szeptember 16—17-ig: Sivatagi 13-ak. Szovjet film. 18—20-ig: Komplexusok. Olasz film. 16 évtől. 21—24-ig: Cirkusz. Szovjet film. 25—26-ig: A mumia közbeszól. Magyar film. Előadások kezdete: 4, 6, 8 óra. Matiné, 24-én: 101 kiskutya.

Meszes: Szeptember 17-én: A főnök inkognitóban. Francia film. 19—20-ig: Falstaff. Spanyol film. 16 évtől. 22, 24-én: A Mona Lisa tolvaja. Olasz—francia film. 26-án: A méltatlan öreg hölgy. Francia film. Matiné, 24-én: Ne sirj Péter. Előadások kezdete, hétköznap: 6, vasárnap: 4, 6. Szászvár: Szeptember 16—17-ig: Betyárok. Román film. 19—20-ig: Türelmjáték. Angol film. 23—24-ig: Pardaillan lovag. Francia film. 26-án: Senki sem akart meghalni. Szovjet film. Előadások kezdete hétköznap: 7, vasárnap: 5, 7.

Hosszúhetény: Szeptember 16—17-ig: Jaguár. Magyar film. 19—20-ig: Házasság olasz módra. Olasz film. 18 évtől. 23—24-ig: Fantomas visszatér. Olasz—francia film. Előadások kezdete, hétköznap: 8, vasárnap: 6, 8.

A televízió műsora

19. KEDD

8.05: Iskola-tv. 17.58: Hírek. — 18.05: Bio-áramok az orvosi biológiai kutatásban. Szovjet tudományos kisfilm. — 18.25: Teleimpex. — 19.00: Új könyvek. — 19.05: A születő folyó. — 19.30: Esti mese. — 19.40: Preludium és fuga. A tv. kisfilmje. — 20.00: TV-Híradó. — 20.20: Mátrai Betegh Béla színházi jegyzete. — 20.30: Ibsen: Rosmersholm. Dráma két részben. — 21.55: TV-Híradó — 2. kiadás. 22.15: Magyarország—Jugoszlávia mérkőzés.

20. SZERDA

17.58: Hírek. — 18.05: Tudósítás a „Zöld pokol”-ból. — 18.20: Központi parancsra vagy érdekből? — 18.40: Gong... A tv. színházi krónikája. — 19.00: Hazai tükör. — 19.05: Magyarország—Szovjet-unió viládban-mérkőzés. — 19.30: 100 éves „A tóke”. — 19.50: Esti mese. — 20.00: TV-Híradó. — 20.20: Mata Hari. Angol dokumentumfilm. — 21.20: Csodabárlang. A Színház- és Filmművészeti Főiskola növendékeinek előadása felvételről. — 21.55: TV-Híradó — 2. kiadás.

21. CSÜTÖRTÖK

9.00: Iskola-tv. — 10.40: A három halás. Kanadai kisfilm. — 11.05: Iskola-tv. — 11.20: En, a mama, meg te, Magyarul beszélő olasz film. (14 éven feletlieknek.) — 14.30: Környezetismeret. — 17.58: Hírek. 18.15: Gyár a szigeten. — 18.35: A világ térképe előtt... — 19.10: Telesport. — 19.30: Esti mese. — 19.40: Cirkuszokcsival a nagyvilágban. Kisfilm. — 20.00: TV-Híradó. — 20.20: A tv. Irodalmi Klubja. Olasz—francia irodalom. — 21.50: TV-Híradó — 2. kiadás. — 22.10: Pedagógusok fóruma.

22. PÉNTEK

8.25: Iskola-tv. — 10.10: Táncosok. Bolgár kisfilm. — 10.25: Erdő pillanatok. Magyar kisfilm. — 10.40: A praline-akció. Magyarul beszélő francia kisjátékfilm. — 11.05: Iskola-tv. — 11.25: Telesport. — 11.40: A hármás. Román rajzfilm. — 11.50: Böbe. Magyar kisfilm. — 14.35: Iskola-tv.

23. SZOMBAT

15.43: A Magyar Hírdető műsora. — 15.55: Falusi könyvszolgáltatás. — 16.05: Vizek, halak, emberek. Horgászfelőra. — 16.35: Torborzó. A KISZ Központi Művészegyüttes műsora. — 16.55: Hírek. — 17.00: Hősök. emberek. Szovjet filmek a Nagy Honvédő Háborúról. Szomszójás. — 18.10: Bölcsőtől a koporsóig. Táncfilm. — 18.45: A nürnbergi tölcser. — 19.05: A tv. jelenti. — 19.50: Csicavíz. — 20.00: TV-Híradó. 20.20: Irodalmi képeskönyv. Csehov: Nyaralók. — 21.55: Peng a gitár. Filmösszeállítás. — 22.25: Tv-híradó. — 2. kiadás.

24. VASÁRNAP

8.20: Iskola-tv. — 9.25: Hétmérföldes kamera. — 9.40: Leningrád külvárosa. — 10.10: Ivanhoe. Magyarul beszélő angol filmsorozat. 11.00: Szakmunkások, honvédek. — 11.40: Nemzetközi motorosverseny. Helyszíni közvetítés a Farkashegyről. — 14.38: Nyári mezőgazdasági szakfilmsorozat. — 14.50: A Magyar Hírdető műsora. 15.00: Szeged—Odessa. — 17.09: A százegyedik szenátor. Tv-film. I—III. rész. — 19.35: Esti mese. — 19.50: Sport hírek. — 20.00: TV-Híradó. — 20.20: Rita. Magyarul beszélő olasz film. — 21.50: TV-Híradó — 2. kiadás. (A Magyar Rádió és Televízió a műsorváltoztatás jogát fenntartja.)

A többszörös magyar bajnokot győzte le a Pécsi Bányász

Pécsi Bányász—Bp. Spartacus 12:6

Tovább folytatta veretlenségét sorozatát női csapatunk a kézilabda NB I-ben. Vasárnap délelőtt Budapesten a Spartacus csapata ellen léptek pályára lányaink. Igen nagy becsvágyal készültek a találkozóra és kitűnő játékkal meglepő nagyarányú győzelmet arattak. 6:3-as féldő után 12:6 arányban győzték le a listavezetőt.

Az első percekben a Spartacus veszélyeztetett többit, de lövéseik vagy elkerülték a kaput, vagy a kitűnő formában védő Buregh hárította. Az első gól Szamos révén az 5. percben született, majd az egy óra szünet után megérült Czakóné helyett beállt Szucsáné továbbított kétszer a halóba. A hazaiak csak hétméteresből tudtak szépíteni. Változó játék után 6:3-ra alakult a féldő végén az eredmény.

A második féldő elején a Spartacus kísérletet tett a felzárkózásra, de a Bányász kitűnő védekezésével és ötletes, gyors támadójátékkal nemcsak megtartotta, hanem tovább növelte az első féldőben szerzett előnyt.

Lányaink már sorrendben a 10. bajnoki mérkőzésen maradtak veretlenek. A Budapesti Spartacus ellen igen fegyelmezett csapatjátékot arattak közönségükért. Minden játékos jó teljesítményt nyújtott, de külön ki kell emelni Bureghet, Szamost — aki már

hetek óta kiválóan játszik — Schmidtét és a most kevésbé eredményes, de a védekezésben és a mezőnyjátékban kitűnő Köréné. Csapatunkban a következő szerepeket: Buregh — Lieberné, Szucsáné, Schmidté, Szamos, Köréné, Czakóné, Farkas, Hetényi, Reiter, Fiszter, Góldobóink: Szucsáné (4), Szamos (3), Schmidté, Köréné (2—2), Farkas. A hét végén kettős fordulóra kerül sor az újhegyi stadionban, szombaton délután 2 órakor a BGSC, vasárnap délelőtt 10 órakor az FTC ellen lépnek pályára játékosaink.

A KÉZILABDA NB I. NŐI ELMEZŐNYE:

1. Bp. Spart.	20	16	2	2	179:123	34
2. FTC	20	15	1	4	148: 84	31
3. Vasas	20	11	5	4	195:144	27
4. P. Bányász	20	11	3	6	186:145	25
5. TFSE	20	10	2	8	160:148	22

A hét végén a férfiak is kettős fordulóit játszanak Újhegyen. Szombaton délután 3 órakor a Bp. V. Meteor, 24-én: 11 órakor: a Budapesti Spartacussal veszi fel a küzdelmet csapatunk.

A Komlói Bányász NB II-es férfi kézilabdázói 20:13 arányban győzték a Várpalota ellen.

Pontszerzés Debrecenben

Az NB I B-ben szereplő Pécsi Bányász labdarúgói vasárnap a nagyszerű sorozatot elérő Debrecen ellen léptek pályára — idegenben. A Lukács — Bárány, Halasi, Györök II. — Palkovics, Balázs — Selymes, Mérei, Opova, Koch, Bencsik összetételű pécsi gárda az első félórán nagyszívűen kezdett. Egy szép támadás végén (12 perc.) a menteni akaró debreceni középhátvéd, Sóvágó öngólt vett. A 27. percben Selymes tovább növelte a Bányász előnyt. Ekkor kapcsolt rá igazán a hazai együttes, a 69. percben sikerült egyenlítőre, így lett 2:2 a végeredmény. Noha

2:0-as vezetés után veszített pontot a pécsi gárda, mégsem lehetünk elégedetlenek. Debrecenben rutinosabb csapatok is alulmaradtak már...

Az NB I. B szeptember 24-i fordulójában a Pécsi Bányász a remekül szereplő Bp. Előret fogadja.
A Maza-Szászvári Bányász jó ellenfelet kapott vasárnap a PVSK személyében. Az ősz idényében jól hajrázó vasutasok ellen csapatunk gólnélküli döntőt ért el. A hazaiak végig nagy fölényben játszottak, de a kitűnően védekező pécsieknek sikerült minden kezdeményezést hártani.

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZENBANYASZATI DOLGOZOK HETILAPJA

V. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM ARA: 40 FILLER KEDD, 1967. SZEPTEMBER 26.

Üzbég hónapot rendezünk októberben

Az idén tavasszal az Üzbég Szocialista Szovjet Köztársaságban magyar hónapot rendeztek.

Ennek keretében magyar kulturális delegációk jártak Üzbegisztánban, kölcsönös kulturális megállapodások jöttek létre, kiállítások és előadásokban ismertették népünk szocialista építő munkáját.

Ennek a nagy eseménysorozatnak viszonzásaként októberben üzbég hónapot rendeznek Üzbegisztánban. A középiskolások, az általános iskolások és az ipari tanulók részére. Reggel 9-kor minden iskolában megemlékeznek a fegyveres erőkről, a pákozdi csatáról, amelynek emlékére ünnepeljük fegyveres erőinket szeptember 29-én. Az 501-es Iparitanuló-intézetben haditechnikai kiállítás nyílik tíz órákor és azt este 5-ig mindenkij megtekintheti. Filmvetítést is rendeznek ugyanott, amelyet délelőtt tíztől délután öt óráig bárki megtekinthet. Folyamatosan tart a vetítés, ezért — ugyanúgy, mint a híradó moziban — bárki bármely időpontban bemehet és

költők, tanárok, bányamunkások és diákok. Az üzbég hónap keretében a Hazafias Népfrent és a Magyar—Szovjet Baráti Társaság rendezésében megismerkedünk a szovjethatalom létrejöttének körülményeivel, a Nagy Forradalommal és eredményeivel, a szovjet állam megalapításával és a kommunista építőmunkával. A hatalmas szovjetállam önvédelmi harcáról, a Nagy Honvédő Háborúról is láthatunk majd kiállítást — és mindezek keretében az üzbég nép fellemelkedéséről szó-

ló dokumentumokkal is megismerkedhetünk.

A Szovjetunió 50 éves fejlődését bemutató kiállítás október 2-án, hétfőn délután fél négykor nyílik meg a Mecseki Szénbányák tanácstermében Pécsen, a Deryné utca 4. szám alatt. A kiállítást a Hazafias Népfrent Pécs városi elnöksége és a Mecseki Szénbányák MSZBT csoportja rendezi, dr. Takács József, a Népfrent városi titkára mond megnyitót. Megtekinthető október 10-ig mindennap délelőtt fél kilenctől 12-ig és délután fél négytől este hat óráig.

Kultúrnapok, sportversenyek a fegyveres erők napján

A komlói városi KISZ-bizottság és a Magyar Honvédelmi Sportszövetség városi elnöksége rendezésében nagyszabású honvédelmi nap lesz Komlón szeptember 29-én, pénteken.

A fegyveres erők napja tiszteletére rendezett műsorok egyaránt érdekesek lesznek a középiskolások, az általános iskolások és az ipari tanulók részére.

Reggel 9-kor minden iskolában megemlékeznek a fegyveres erőkről, a pákozdi csatáról, amelynek emlékére ünnepeljük fegyveres erőinket szeptember 29-én. Az 501-es Iparitanuló-intézetben haditechnikai kiállítás nyílik tíz órákor és azt este 5-ig mindenkij megtekintheti. Filmvetítést is rendeznek ugyanott, amelyet délelőtt tíztől délután öt óráig bárki megtekinthet. Folyamatosan tart a vetítés, ezért — ugyanúgy, mint a híradó moziban — bárki bármely időpontban bemehet és

kijöhet. Érdekes híradófilmeket lehet majd látni katonákról, a néphadsereg életéről, harcgyakorlatokról, sorozásról és a laktnyakban folyó kulturális életéről; az MHS-ről, felszabadulásunk időszakáról és napjainkról.

Délelőtt 11 órától 3-ig összetett járóversenyt rendeznek a középiskolások részére és lövészbajnokságot is a KISZ-alapszervezetek csapatai között, kispuskával.

Minden rendezvényre a belépés ingyenes.

Barátok egymás között

Nehéz egyszerű szavakkal kifejezni azt a meleg baráti gesztust, amely megnyilvánult az István-aknai kultúrothon klubhelyiségében a csernovográdi bányászok küldöttei és az István-aknai vendéglátók között, a bányásznap üzemlátogatás alkalmával. A hivatalos tájékoztató után szeliskörü beszélgetés kezdődött, természetesen fűszerezve mindkét fél részéről színvonalas anekdotákkal, ami rendkívül „jóízű” nevetéseket és derűt kölcsönzött a találkozóknak.

Igaz, régi barátok találkoztak, hiszen nem először jártak István-aknán a küldöttség tagjai. Az a versenyszerződés, amelyet két évvel ezelőtt megkötöttünk a Csernovográdi 8-as üzem és István-akna dolgozói között, egyik forrása a két üzem kapcsolatainak. Ezen idő alatt kölcsönös küldöttségszerék történtek a két üzem dolgozói között.

Természetesen nemcsak az említett tényezők kötik össze a két üzem dolgozóit, hanem a Szovjetunió és hazánk közötti baráti kapcsolat, egymás iránti szolidaritás, ami a proletárinternacionáliszmus szelleméből fakad. Különös súllyal nyilvánult ez meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója alkalmából tartott baráti találkozózn.

A két üzem közötti munkaverseny segíti a két ország erősödését. A szocialista brigádmozgalmat túllépte az ország határait, Tartalma mindjobban kifejezi a közösség érdekében kifejtett munka szépségét, segíti, előreviszi a fejlődést.

A baráti kapcsolat kedves színtöltője és rendkívül jóleső érzése volt az, amikor Romanov elvtárs a csernovográdi 8-as üzem brigádvezetője családjának üdvözlését tolmácsolta és a velük versenyben álló István-aknai partmanbrigádnak egy fényképezőgépet adott át ajándékba. A találkozó többi résztvevőjét is meglepte különböző értékes emléktárgyakkal, kifejezve azt az óhaját, hogy ez a kapcsolat a továbbiakban még szélesebb teret nyer, még jobban elmélyül országaink előnyére.

Kerecsuri György

Az ötnapos munkahét kihatása Béta-akna bérgazdálkodására

Kéthavi statisztika gyűlt össze immár azóta, hogy Béta-aknán az üzem egészére kiterjedően bevezették az új munkarendet, hogy a korábbi négyegyes műszakosztás helyett áttértek a hárommunka napra és az ötnapos munkahétre. (Az ötnapos munkahét természetesen az ismert megszorításokkal kell értelmezni.) Ez a két hónap, ha nem is elegendő arra, hogy végleges következtetéseket vonjunk le a nagyszabású kísérletről, mégis bepillantást enged a gazdálkodás olyan területre, amelyek eredményeinek várható alakulását korábban csak megfelelő óvatossággal lehetett megjósolni.

Ilyen például a bér-gazdálkodás is. S itt először meg kell jegyeznünk — anélkül, hogy cikkünk címét módosítsanánk —, hogy az alább ismertetendő eredmények és az új munkarend közre nem lehet egyértelműen egyenlőségeket tenni. Bár kétségtelen, hogy lényegi összefüggés van az ötnapos munkahét egyéb kihatásai — például a létszám-gazdálkodás — és a bér-gazdálkodás között, mégis, az új munkarend maga is csupán okozat, egy nagyobb horderejű, szélesebbkörű intézkedés eredménye. Arról az intézkedésről van szó, miszerint Béta-akna (Vasasbányával együtt) ebben az évben nagyobb fokú önállósággal — mintegy az új mechanizmus várható keretei között — gazdálkodhat a rendelkezésére álló munkaerővel, eszközökkel és módszerekkel.

Az öt alapvető mutató között, amelyet a vállalat igazgatósága az üzem számára meghatározott, a termelési és gazdasági szempontok mellett szerepel a nettó beralap évi teljes összege is (42 millió 188 ezer forint).

Helyesen gazdálkodni a beralappal

Ezzel az összeggel az üzemvezetőség tartozik úgy gazdálkodni, hogy se a vállalatot, se a dolgozókat ne érhesse károsodás, magyarul: túllépni éppúgy nem szabad, mint nagyobb mérvű megtakarítást eszközölni. Növelni még e tekintetben az önállóság fokát, hogy a vállalat igazgatósága nem írta elő

az egyes kategóriáknál tartandó átlagbéréket, illetve a korábbi ilyen kötöttséget feloldotta. A bér-és normaszabály által ez év január 13-án kibocsátott bérpolitikai intézkedések 3. pontja eképpen rendelkezik: „Valamennyi átlománycsoportra kiterjedően az átlagberek kötelező szinten való tartása nem kerül előírásra, alapvető követelmény a beralapon belül való gazdálkodás, függetlenül az üzem létszámhelyzetétől.”

A fogalmazás ugyan nehézkes, de az értelemszerűen teljesen mindegy, hogy az üzem milyen létszámmal teljesíti feladatait, a fentebb említett 42 millió 188 ezer forint beralapból kell „kijönnie”. Vagyis, ha növeli a létszámát, értelemszerűen csökken az átlagbér, viszont ha kisebb létszámmal teljesíti tervét, többet fizethet dolgozóinak.

Ezek után nézzük, hogyan éltek ezzel a lehetőséggel Béta-aknán.

Emelkedtek a műszakbérek

Az első félév során a tervezetthez képest némi emelkedés mutatkozik az átlagbér tekintetében. Az előirányzat szerint minden teljesített műszakra 119,51 forint bérnek kellett volna esnie átlagosan. Ezzel szemben a ténylegesen kifizetett műszakbér — a hat hónap átlagában — 122,11 forint volt. Itt meg kell jegyezni, hogy az első félévben Béta-akna létszáma nagyjából változatlan volt.

A második félév kezdetén

— tehát július 1-vel — megtörtént a teljes átállás az új munkarendre, amely módosulást eredményezett az üzem létszámigényezés is. Csökkent tehát a létszám — egy korábbi cikkünkben megírtuk már, hogy ehhez nem volt szükség „leszámoltatásra”, teljes mértékben a természetes lemorzsolódással oldották meg a csökkentést —, ugyanakkor az üzem feladatai változatlanok maradtak. A szocialista elosztás elvéből következő, hogy ha kevesebb létszámmal oldanak meg változatlan feladatot — tehát az emberek többet és jobban dolgoznak — ezért több bért kell fizetni.

Ervényesült-e ez az elv a valóságban? Az adatok szerint igen. Júliusban az egy műszakra eső átlagbér egycsapásra 140,06 forintra — tehát az első félévi átlaghoz képest kerekén 18 forinttal — emelkedett. Augusztusban ez az összeg további 34 fillér-/műszakkal növekedett.

Felvelődik azonban itt egy kérdés. Igaz, hogy az egy műszakra eső átlagbér emelkedett, viszont a szabad szombatok folyton csökkent a havonta teljesített műszakok száma. Mégpedig a föld alatti dolgozóknál általában három, az egyéb beosztásúaknál két műszak esik ki havonta. Vajon a műszakbér emelkedése kiegyenlíti-e a szabadnapok miatt kieső bért? A statisztika szerint nem csupán kiegyenlíti, de több is annál. Az első félévben egy dolgozó átlagos havi bére 2574 forint volt, júliusban 2708, augusztusban 2802. Ilyen vonatkozásban a bér-emelkedés — az első félévhez viszonyítva az utóbbi két hónap átlaga — kerekén 7 százalékos.

Kisebbségi létszámmal jó eredmények

Fentebb ugyan említettük, hogy a beralap felhasználásának összhangban kell lennie a feladatok teljesítésével, de nem árt néhány számmal is érzékeltetnünk, hogy ezt sikerült elérni Béta-aknán. Annak ellenére, hogy az első nyolc hónapban az üzem szakmai tervben meghatározott létszámkeretnél átlagosan 32 fővel kevesebbet foglalkoztatott, a termelési előírányzatát ugyanebben az időszakban 101,8 százalékra, termelési teljesítmény-tervét 110,8 százalékra teljesítette. Ez utóbbi a tervezett 1574 kilogramm/műszakkal szemben 1744 kilogramm/műszakra (!) emelkedett.

Végül meg kell még említenünk, hogy a magasabb bérek Béta-aknán nem csupán az elvégzett munka ellenértékét képviselik, hanem nagyfokú ösztönzést is jelentenek a még jobb munkára. Az üzemvezetőség — éppen a na gyobb önállóság adta lehetőségekkel élve — igen hatékony mozgóber-rendszert (premiumprendszer) dolgozott ki, amelynek a progresszívítását, a kifizethető prémiumok összegével együtt most, a második félévben még tovább fokozták.

Jutalom úsor a legjobb KISZ-tagoknak

A komlói városi KISZ-bizottság szeptember 30-án színes műsort rendez azoknak a kislisztáknak a tiszteletére, akik a legaktívabbak az Ifjú-sági mozgalomban.

A műsort este hatkor kezdi a Zrínyi Művelődési Házban és annak szünetében kisorsolják a kongresszusi útlevelet is, amelyet a KISZ Központi Bizottsága juttatott a városi bizottságnak. Ezzel az útlevelettel meg majd a szünetes nyertes a Szovjetunióba, hogy részt vegyen a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának ünnepségén.

Ugyanezen a műsoron este sorsolják ki a legaktívabb kislisztáknak a megyei KISZ-bizottság és a komlói KISZ-bizottság tárgyaltait is.

Derekedtünk a fehérekkel

Egy vöröskatona emlékezik

Már napok óta tartott a bolekovi ütközet. Az ellenség a Sztri egyik partján, mi a másikon. Csak hazakodtunk, hol előre, hol hátra. A kozákok a meredek túlsó part fölé fészkeltek be magukat, jobb helyzetben voltak és istentelenül kaszáltak ha észrevették, hogy át akarunk törni. Egy éjjel mégis sikerült átgázolnunk a Sztrin. De ott aztán a pokolba kerültünk: előtünk az ellenség, mögöttünk a folyó. Lapultunk nap hosszat, mert ha valaki kidugta a fejét a hevenyészett fedezékből, hát afölött keresztet vethettünk.

Estefelé, már szürkült, odaküszött hozzám az egyik katona.

— Tizedes úr — mondta — a tiszték meglógtak.

No, szépen benne voltunk a slamszinkában. Két század, parancsnokok nélkül. Lesz, ami lesz — gondoltam —, majd elrendelem én a visszavonulást. Sötétedés után el is kezdünk átszűrögni a folyón és mit ad isten, a meglépett tiszték a másik parton pisztollyal fogadtak bennünket. A civakodásra éktelen hurrázás tett pontot. Félórába sem telt és valamennyien hadifoglyok voltunk.

Kifejbe kísérték bennünket, egy elosztó lágerbe. Rövidesen kiadtak bennünket munkára. En — bevonulásom előtt szabadultam a pék szakmában — Dnyepropetrovszka kerületem egy pékmesterhez. Ez úgy 1915 nyarán, őszén lehetett. Jónéhány hónapig dolgoztam itt, nem is volt rossz sorsom. Közben megismerkedtem egy orosz lánnyal, ő volt az első szerelmem. El is vettem volna. Beadtunk egy kérvényt, mert csak így lehetett. De közben jött egy parancs, átvezényeltek a Kaukázusba, a kubáni oblasztba. Mezel munkára.

Egyszer hivat az atamán. Nem mondták, hogy miért, csak menjek. Mi tagadás, megijedtem. Gondoltam, csak nem tudták meg, hogy a há-

ború előtt — fiatalság, boldogság — betoboroztak a lengyel légióba. De nem. Az atamán egy hivatalos papírt olvasott fel, hogy jóváhagyták a kérelmemet, elvehetem a dnyepropetrovszki lányt. Kiállította a menetlevelemet is, aztán elindultam vissza.

De nem jutottam tovább, csak Jekatyerinárdig. Azt hiszem, most Krasznodár a neve ennek a városnak. Itt összetalálkoztam egy régi jó cimborámmal, Szikszi Sanyival. Kérdi, hova megyek. Mondom neki.

— Csak nem bolondultál meg — azt mondja —, ilyen időkben megnöszülni! Maradj csak itt békén.

No hiszen nem is nagyon kellett engem lebeszélni.

Szikszi, ez egy nagyon vagány gyerek volt. Ebben az időben hallottunk először a bolsevikokról és a Sanyit, amikor megtudta, hogy kik ezek és mit akarnak, mindjárt kijelentette, hogy ő is bolsevik. No, ha a cimborám az — mondom —, akkor én is az vagyok.

Leti is ebből egy kis galiba. A lágerben a sokféle ember között volt néhány anarchista is. Az egyik felbuzgatta Sanyit.

— Ha bolsevik vagy — mondta —, akkor nyirni kell a kozákokat. Fegyvert is adott és ez a bolond Szikszi elintézt egy tisztet. Persze, elfogták, éjszakára bezárták egy temetői hullaházba. Szerencsére csak egy kozák őrizte és éppen szunyókált, amikor megleptük. Hátulról elkaptam és annyira meg találtam szorítani, hogy szabályosan összeroppant.

Ne tessék olyan hitetlenül nézni. Most hetvenkét éves vagyok, de láthatja rajtam, hogy nem voltam gyenge legény. Különbön nézze a személyigazolványomat. Tessék. Az áll itt a foglalkozásnál, hogy artista. Bizony, a két há-

ború között, amikor nem kaptam más munkát, hosszú évekig cirkuszi erőművész voltam. Lánckozat szakítottam el a mellemen, követ törték a fejemen, meg ilyesmi...

No, szóval kiszabadítottuk a Sanyit és napokig bujkáltunk egy városkéli házban. Egy reggel fegyverropogásra lettünk figyelmesek. A Vörös Hadsereg ekkor verte ki Jekatyerinárdból Kornijlov csapatát. No, visszamentünk a lágerbe, ott már nagy volt a zsiromlás. Eppen egy vöröskatona szónokolt.

— Elvtársak — mondta — a várost elfoglaltuk, a hadifoglytáborát felszámoljuk. Kell a hely a csapatainknak. Nehéz helyzetben vagyunk, ellátást sem tudunk tovább biztosítani. Haza nem mehetünk, hiszen háború van. A Vörös Hadseregbe belépni nem kötelező, de aki velünk tart, szívesen látjuk.

Na, mondom Sziksziatnak, most aztán választhatunk. Hát akkor — mondta ő is —, lépünk be a vörösökhöz. Így kerültünk mindketten a Marjuszinszki Arjádhoz. Jejszben kezdtünk verekedni a fehérekkel, aztán Tyimrukban jolytattuk, majd — amikor Kornijlovék betörték a városba — ismét visszakerültünk Jekatyerinárdba. Itt vesztettem el Szikszi Sanyit, ezt az öldött jó cimborát. Azóta is kerestem. Levelezek a Moszkvai Rádióval és a Szovjet Vöröskeresztrel, eddig azonban semmi eredmény.

Szikszi tehát eltűnt — mondom —, mostmár minden mindegy. Az állomáson állt egy pánclóvat, s egy fekete-képi kozák éppen tüzekeket toborzott, de nem akadt vállalkozó. Na, majd én megpróbálok. A pánclóvat — gondoltam — elég biztonságos hely. Aztán egy nyavalyát. A fehérek előtünk is, mögöttünk is felrobantották, felszedték a sinkeit. Talán egy öt kilométeres szakasz maradt épen,

azon cirkáltunk, de nagyon szorongattak bennünket.

Ketten kezeltük a löveget; Grisa — így hívták a bajtársamat — meg én. Egyszer jobboldalról erős gépfegyvertűzet kaptunk. Fogom a távcsövet, megnézem honnan lönek. Hát az egyik ház ablakán mintha kályhacső meredezne kifelé, de mozog jobbra balra. Szólok Grisának, ő is megnézi, aztán azt mondja: — Ványa, dávajszjudá püsku!

Valami nehezen megfordítottuk az ágyút és egyetlen gránáttal gyászaborítottuk a tűzfészeket. De a fehérek csak támadtak tovább, nagy számban volt a szemükben a pánclóvat. Végülis Novorosz-szijszkból a „Bolsevik” nevű pánclóvat jött a segítségünkre...

Ez után még sok-sok kalandban volt részem, míg 1918 végén Bulgárián, Románián át hazakerültem. Visszajöttem Pécsre, akkor meg itthon tört ki a forradalom. Pécsen elfoglalták a szerbek, én még időben átlógtam Pestre. Egy ideig egy vonatkísérő században szolgáltam, majd az 5. vörös hadosztály pékségéhez osztottak be. Szolgáltam Putnokon, Szolnokon, majd a visszavonuláskor Cegléden a románok fogságába estem. Ugy melegiben kaptam huszont botot a fenekemre, majd néhány kiadósabb verést Pesten a Margit körüli fogházban.

Aztán hányt-vetett a sors. Itthon is, külföldön is sokféle jártam, sokmindent megpróbáltam, de seholsem volt maradásom. Mintha a homlokra ütötték volna a bélyeget, hogy vörös katona voltam az orosz és a magyar forradalom idején... Végülis, látja, itt kötöttem ki, ezen az öröhelyen, a Szénelőkészítő Üzem kapujánál.

A történetet elmondta:

Kapornaki János üzemőr.

Feljegyezte: Berkics János

Pártélet és gazdasági élet

A Társadalmi Gazdasági Tanács értékes munkát végez István-aknán

Hírt adunk már a Mecseki Bányászban arról, hogy négy üzemünkben létrejöttek a Társadalmi Gazdasági Tanácsok. Mint ismeretes, e tanácsoknak az összetétele olyan, hogy képesek átfogóan megfigyelni és elemezni az üzemmel kapcsolatos kérdéseket: a széntermelés eredményeit, a hibákat és mulasztásokat, a munkaszervezet alakítását, az adminisztrációt és a gazdaságosságát egyaránt.

A Társadalmi Gazdasági Tanács az üzemi pártbizottság végrehajtó bizottsága mellett működik. Döntési joga nincs, de az általa vizsgált kérdésekben javaslatot tehet az üzemvezetőnek, a pártbizottságnak, a szakszervezetnek és a KISZ-nek. Igen fontos szerepe van a dolgozókkal — munkájukkal — személyükkel — összefüggő kérdések figyelemmel kíséréseiben. Értékes tevékenységet fejtethet ki munkügyi és üzem szervezési problémák megoldásának segítésében. Véleményt mondhat a termelés és a gazdaságosság összes oldaláról, javaslataival, adatgyűjtésével, propaganda tevékenységével nagyon jól támogathatja az egyéni és a közösségi érdekek összehangolását.

Ilyen irányban kezdett el működni Szabolcsan az István-aknai pártbizottság végrehajtó bizottsága mellett létrehozott Gazdasági Tanács. Szeptember 20-án az üzem pártbizottságának végrehajtó bizottsága ülést tartott és azon a Társadalmi Gazdasági Tanács által előterjesztett tanulmányt vitatta meg az üzem személynéi kérdéseiről.

A Társadalmi Gazdasági Tanács által megvizsgált minőségi problémákról grafikonokkal és táblázatokkal alátámasztott dolgozatot nyújtott be a Végrehajtó Bizottsághoz. Ebben vázolta azokat az állapotokat, amelyeket a szabócsai községi minőségi megítélés alakított ki. Különösen az ár alakulását vizsgálta meg és rögzítette a dolgozatban, majd leírta a minőséget befolyásoló tényezőket is. Külön fejezetet szentelt a Tanács a minőségellenőrzés jelenlegi helyzetének vizsgálatára és egy másik fejezetben mutatta ki a minőség megjavítása érdekében javasolt intézkedések várható eredményeit.

sen az ár alakulását vizsgálta meg és rögzítette a dolgozatban, majd leírta a minőséget befolyásoló tényezőket is. Külön fejezetet szentelt a Tanács a minőségellenőrzés jelenlegi helyzetének vizsgálatára és egy másik fejezetben mutatta ki a minőség megjavítása érdekében javasolt intézkedések várható eredményeit.

A Társadalmi Gazdasági Tanács tagjai a párt vb-ülésén szóban is elmondották tapasztalataikat a dolgozatban vázolt kérdésekről.

A végrehajtó bizottság a vitában megállapította, hogy alapos, a lényegre kiterjedő és elemző volt a Tanács által benyújtott dolgozat, jelentősen elősegítette a végrehajtó bizottság munkáját. Jó adat- és anyagösszefoglalást adott, rámutatott több olyan

tényezőre, amelynek figyelembevételével javítani lehet a szén minőségét. Ilyen módon bebizonyosodott, hogy a Társadalmi Gazdasági Tanács létrehozása hasznos volt.

Az István-aknai végrehajtó bizottsági ülés köszönetét fejezte ki az alapos munkáért, az adatok elemzéséért és a tanulmányok levonásáért, kérte a Gazdasági Tanácsot, hogy folytassa kutató, adatgyűjtő és elemző munkáját az üzemet érintő más kérdésekben és témakörökben is.

Ugy látszik, hogy a Társadalmi Gazdasági Tanács helyesen halmozta meg feladatait és szerepét az üzem életében és ezért szívesen veszik működését mind a gazdasági és termelési ügyekért felelős vezetők, mind pedig a tömegszervezetek.

Katonatörténetek

A pákozdi csata előharcát is nagy magyar sikereket hoztak. Honvédeink úgy harcoltak, mint a tigrisek. Egy előcsatározásnál megsérült Biczó nevű Vas megyei magyar, mellébe fúródott valamilyen kartácsrepesz. Az orvosi vizsgálat nem tartotta szükségesnek a kóperálást, amely igen fájdalmas lett volna.

A mi magyarunk, amikor meghallotta az orvosi szentenciát, erősen kifakadt: „Kivenni! Csak nem tesznek csúffá? Hitvány császári golyóval harcoljak tovább?”

Rákóczi László ravasz módon kísérelte meg Nagyvárad visszafoglalását, de a sikertelen esata után török fogságba esett.

A váradi basa arra volt kíváncsi, kinek a segítségére számított Rákóczi, kik a híveivel a városban. Kegyelmet helyezett kilátásba, ha felfedi sorsát.

„Olvass az agyamban!” — szökött Rákóczi.

„Bizony léfejeztetek és majd olvassatok az agyamból!” — felelte a basa.

„Holt agyam sem lehet áruló!” — szökött újból Rákóczi.

A basa további faggatására így felelt:

„Szavam csak átok lehet azokra, akik népemet leigázzák. Ha ezt akarod hallani, folytasd kérdéseidet!”

Kivégzése után szólásmód volt az összetartó bajtársak között:

„Olvass az agyamban!”

Vak Bottyán, aki alacsony sorból lett kuruc generális, bíkaerős ember volt. Annakutána, hogy Földvárnál átkelt a Dunán, biztonsági sánckokat készíttetett. Egy alkalommal azok megtekintésére indult, amikor az esti alkonyban két jókedvű, de nagyon kis növésű császári legényt vett észre, akik duhajon egymást átölve haladtak a sánckok felé. Nyilván-

valóan eltévedtek. Bottyán, amikor közelébe kerültek, mögéjük lépett és mindkettőjüket nyakuknál fogva fel-emelte. A két „tokost” (a császáriak közsímet gúnyneve) úgy meglepte a támadás, hogy minden ellenállás nélkül, éppen csak kapálózva, Bottyán karjaiban kerültek a magyar táborba.

Annakra respektálták a generális, hogy szolgál minden követék a táborban minden-hová, lesték gondolatait és egymással versenyezve igyekeztek kedvében járni. El is nevezték őket: „Bottyán két apródja”.

Bethlen Gábor ellenfele a felvidéki harcokban Buquoi császári generális volt, aki kezdetben ügyesen harcolt az egyesült magyar—seh erőikkel. Érsekújvárnál döntő vereséget szenvedett és menekülése közben az egyik kuruc felismerte. Megragadta Buquoi lovának felszerelését, mire Buquoi kardjával a kezére vágott. Most másik kezével markolta meg és mikor az is megsérült fogait használta. A fejére kapott sérülés után elterült, de közben megérkeztek bajtársai, akik körülfojták a generálist.

„Eresszettek, a császárt képviselem!” — kiáltotta a kurucoknak.

„A kardunkat viseljed!” — válaszoltak a kurucok és összekaszabolták.

Vezér nélkül a szétvert császári sereget nem lehetett összeszedni és a rövidesen megkötött nikolsburgi békében Ferdinánd elismerte legyőzetését.

VITA

Kökönyösben legyen az emlékmű

Hozzászólás Klausz Gyula emlékmű tervezetéhez

Figyelembe véve a város fekvését, lakosságának számát és annak foglalkozás szerinti összetételét, valamint a jövő fejlődését, az emlékmű felállítását kizárólag Kökönyösben, a váriskola alatti észak domboldalon, a kötélpálya alá javasolom.

Ez a pont a főútvonal mellett van. Az emlékmű itt a helyi lakosságra, az idegen vendégre és átutazókra lenne jó hatással. (Még éjszaka is, kellő megvilágítás mellett.) A rálátás a városban minden oldalról, még Gesztenyéből jövőknél is, de a vonattal érkezőknek is igen megfelelő lenne. Nem így a Szilvásban, amiről magam személyes sétám útján győződésem meggyőlekedési helynek is e

domboldalt teraszos módon jól ki lehetne képezni, hisz a felső fele eléggé lapos.

Egy monumentális csoportos emlékmű kellene közepén egy magas fehér kőoszlopon mint egy obeliszkén állna egy bronzba öntött szovjet katona alakja, egyik kezében emelve a zászlót, másikban ugyanúgy a fegyverét, alatta egy lépcsőzetesen kiképzett alapzaton közepén hazánk bronzba öntött címere. Balról szintén bronzból egy bányász, a kinyújtott jobb kezében bányászlámpa, bal vállán csákány vagy réselőgép. Eljötté egy úttörő kislány korról a kezében. Mögötte egy építő, egyik kezében szerző száma a kőműveskanál, másikban sapkája. Jobbról egy

úttörő kislány, kezében csókkal. Mögötte egy asszony, vállán kapával, egyik keze a kislány vállán. Utána egy paraszt, vállán kaszával, kezében kalapja.

Szerintem ez (vagy ehhez hasonló) gondolattal tervezett szoborcsoport tudná csak kifejezni szabadságunk és demokráciánk iránt táplált érzelmeinket és csak vele tudnánk a hősök iránti kegyeletünket, valamint felszabadítóink, a nagy szovjet nép iránti tiszteletünket kifejezni. Ezzel a nehéz munkát végző bányászt is szimbolizálni tudnánk. A leendő szilvási bányászpark jó lesz és szükség van arra is, de ott egy későbbi időben állítsuk fel

hazánk nagyjai közül egy más valaki szobrát. A tanácsház előtt a Lenin szoborral szemben állítsuk fel Marx Károly szobrát, a Petőfi téren pedig sürgősen illendő lenne a költő szobrát felállítani.

Nagyon örülnék, ha továbbiakban az illetékesek is hasonló gondolattal élneek, és ha drágább is lenne ez, vagy ehhez hasonló emlékmű felállításra, nem a pénz néznék. Ez a bányászváros méltó emléket kell, hogy állítson elődeinknek, amit minden kornak féltő gondjal kell majd megőriznie.

Karádj István vájár Komló, Mikszáth Kálmán út 5.

Az Erzsébet-hídtól a Vaskapuig

(Al-dunai útbeszámoló)

üvegéből a dugót anélkül, hogy az üveg feldőlne. Aki ilyennek szemtanúja, az önkéntelenül is megszólal: ez ám az ügyesség!

Külölk a baloldali fedélzetre. Amint szétnezek, látom: jobbról is egy híd, balról is egy híd. A reggeli forgalom már megindult, és a száguldó teherautók nagyvárosi hangulatot adnak. A hajú áll, mégis úgy érzem, mint ha mennék. Benne vagyok a város lüktető áramában. Hallom hangjait, mindennapos zajait, és vele lüktetek. Novi-Sad tetszik nekem. Atellenben a parton magas fa áll. Kopár felső ágai szemnyien nyúlnak az ég felé, valódi romantikát nyújtva. Alatta a fövényre húzva piros motorcsónak. Vizsgálom a vizet, és hirtelen olyan élményben leszek részem, amelyben még ez idáig nem volt. A költő által szeretett és megénekelte tengeri aranyzöld színt pillantom meg a Dunán. A különlegesen zöld hullámok teteje olyan, mint ha színezett volna. Ez a ket-tőség, a zöldnek és az arany-nak a házassága adja az aranyzöldet. Elúszik mellettünk a Blanik csehszlovák hajó. Sorokban állnak rajta a traktorok. Nem tudok be-telni a vízzel, a színjátzó, ezer arcú Dunával.

Délelőtti városnézésre indulunk. Atballagunk az 1945-ben épített Tito-nosztón, Tito marsall hídján. Ennek a híd-nak az a nevezetessége, hogy alacsonyán helyezkedik el, s ha magas a víz, az a hajók nem tudnak átmenni alatta. Juggoszlóvia mégsem kívánja lebontatni, mondván az ő sze-

mét nem bántja, amelyik áll-lamnak nagyon sietős az út-ja, az majd lebontatja és át-épitett. Ime a hagyományos jugoszláv diplomataérzék klasszikus megnyilatkozása. Kanyargós lépcsőkön me-gyünk fel a várba, ahonnan kitűnő kilátás nyílik a város-ra főleg a fehér múmárvány báni palotára. A várban res-taurálási munkák folynak, ja-vítják a tetőzetet, átfelelik az érdekes kőműveket. A ka-nyargós utak mentén roman-tikus környezetben igen mo-dern szobrok állnak. Minden-ki találgatja, vajon melyik mit ábrázol. Bár a hajósfize-tés nem olyan magas, mint a vízálás milliméterekben mérve, jószívú vezetők zse-béből mégis elővándorol egy-tizdinaros bankjegy, amit fel-ajánl annak, aki eltalálja, mit ábrázol az egyik szobor. Az üdülők dús fantáziájára vall, hogy még szerelmes pingvint is mondanak a zo-borra, míg ki nem derül: hal-dokló harcost mintázott meg az alkotója. A hűvös mű-zeumban a vár kicsinyített makettje előtt hivatásos ide-genzvezető ismerteti az erődít-mény felépítését. Az erős sáncolás, a kiépitett akname-ző jól szolgálta hajdanán Novi-Sad védelmét. A várból a város szívébe megy a cso-porrt. Novi-Sad kedves hely. Széles, levegős és tiszta. Te-rein szelid galambok soka-sága. A forgalom jól irányít-ott. Benéznek a bankba. Nyúl-zsög az emberdradai. Elki-vánközök az ember valami csendesebb helyre. A park fe-

lé veszem utam. A délelőtti napfényben fekete hatvány ringatóznak a kis tó vizében. Gyermekek nézegetik őket. Békés életkép. Amott a pad-nál régi ismerősök találko-znak össze. Nagy az öröm. Viassamegyek a hajóra, ma-gammal viszem a délelőtti de-rús mozaikjait.

Kissé körülményesen szed-jük fel a horgonyt. Csak később derült ki, hogy egy rozsdás vasmacskaval ajándé-koztatt meg bennünket a Du-na, ami rákadott a horgonyra és ezért nehéz volt kihúzni. Érdekes Novi-Sad-i emlék, s nem is éppen kicsi darab. De azért el kell tenni tiszte-lettel. Gondolom, olyan a talált vasmacska a hajóso-knak, mint a löpátkó az or-zságuzt szegény vándorainak. Szerencsét hoz. Estefelé bebo-ru az ég, viharfelhők köze-lednek és fenséges természeti jelenségnek lehetünk szemia-núi. A napsugarak áttörnek a tömör szürkés-kék felhők kö-zött, és az egész ég olyan lesz, mintha egy félig nyílt női száj volna, s benne a su-garak alkotnak a parázsló ci-garettá alakját. Ilyet sem láttam még. A tűneményszé-rű dolog állandóan változik. Egyszer olyan, mintha tenge-részapka lenne, máskor sa-bályos hal formát vesz fel és egyes helyeken fehér színűre variálódik. Mire besötétedik, a villámok is cikázni kezde-nek. Az üdülők búcsúestre készülődnek, ki-ki ismerőseivel beszélget. En is búcsúzom a Dunától a szokott helyemen a hajóorrban. Semmilyen tánc kifinomult várása nem ér

fel a Duna harmonikus hullámszával, semmi zene nem vetekekedhet a vízcsépek édes csevegésével, nincs férfi, aki olyan ügyesen vezet, mint a jó szél és nincs titokzatosabb, merészebb, szebb tekintet, a bárszonyos éjszaka villámzó pillantásánál.

Az utolsó nap az emlékeze-té és a jó dunai levegőből való megegyezési szippantá-soké. Ujra magam előtt látom az elfutó vajdasági fal-vakat, az integető kisgyere-keket. Aprócska lurkók vol-tak, alig látszottak ki a föld-ből, de olyan lelkesen inte-gettek két kézzel, hogy vétek lett volna viszonzatlanul ha-gy ni. Lengtettem is a kezem: szvasztok srákok. Régi ten-gerésznoták szomorkás han-gulata száll ránk a dűdöl-gatni kezdek magamban egy balkáni török háború idejé-ből származó bús dalt.

Légy boldog, Marice! Ne várj énreám. Mert nekem el kell menni most

Messzi a tengerre...

A vízen nagyon mélyek az éjszakai. Különösen ha egyet-len csillag sincs az égen. Ilyenkor csak a kötelesség-tudás görög tüzei világítanak a kapitányi, másodkapitányi és kormányosi szívekben. Szá-guld az idő. Egy-kettőre Cse-pelen vagyunk. Üzemanyagot veszünk fel, hisz holnap a hajónak már Pozsonyba kell mennie. A kapitány tréfásan kérdi személyzeti kolléga-nomtól, hogy véleménye szer-int szürke munkásruhában olajfoltosan is olyan tetsze-tősek-e a hajóso-k, mint fe-hér nádrágban? Az arcokoi ragyon a derű. S amint köze-ledünk Budapest szíve felé,

egyre jobban érezni, hogy az üdülők elfogja a hazatérés izgalma. Mert úgy van az, ahogy a közmondás mondja: Mindenütt jó, de legjobb ott-hon. Legjobb a mi Budapest-tünkön, ahol úgy várnak ben-nünket, mint tavasszal a víz-szatóró fecskéket szokás. Is-meretlen arcok, ismeretlen emberek ugyan, de honfitár-saink. Állnak a parton és in-tegetnek. Hiszen köztudott dolog (nemcsak a Sión, a Du-nán is):

„Oly jó, ha jó hajó”

Hazatérésem után pár nap-ra betoppán hozzám Szabó kolléga, a komlói beruházási és TMK-raktár vezetője.

— Viszik Kossuth-bányá TH 55-ös kaparót, itt vannak a papírokat — nyújtja felém az átadókönyvet és megkér-dezi:

— Hol járt? Mostanában nem is lehetett látni.

— Hát persze, hiszen hajó-káztam — feleltem moso-lyogva.

— Talán Pozsonyba ment? — érdeklődik.

— Nem. Lefelé az Erzsébet-hídtól a Vaskapuig.

— No csak nem az öreg Deák Ferencen?

— De bizony azon! — mon-dom és látom felderül az arca.

— Igazán? Ismerem a kapitányt: Tatár Árpád. Igazi gentleman, akár egy angol úr.

— Ezembe jut a kapitány, aki éjjel nappal idegen öt-zeken, sziklák és örvények között kormányozta a nekünk otthont jelerő hajót és arra gondolok: „Bárcsak sok ilyen” angolunk! lenne!”

(Vége)

Keszi Teodóra

Figyelmemet erősen lekötö a Duna. Az a báj, kecsesség, látóság, finomság, ami ebben a folyóban van, elképesztő.

Szeretem nézni a vizet, amely örökké új, örökké más és könyörtelenül urálja a szívet, mint egy Casanova. Kedvem lenne hajós inassá változni és zsebravágott kézzel fültyő-zésni mondjuk egy uszályon, ahol nincs tömeg. Vonz a víz — ez az őselem. Fürkészem a Duna tükrös lelkét, és amit látok benne, az a föld, a part. Elmélkedek. Ha a víz a föld-et folyvást befogadja, s ki nem veti magából, vajon a hajóso-k, akik ezt nap, mint nap látják, feledhetik-e föld-üket, a hazai tájat? Nem. Ugy kell ringlon szívükben a hon, mint a Duna tükrében partjának a képe. Milyen bölcs professzor a természet! Még a szemléltetést is tőle ragadja el az ember. Szalad az idő. Arra ocsúdok fel, hogy Szendrő váránál vagyunk.

Kora hajnalban érünk Novi-Sadra. Még mindenki alszik, amikor kikötésre készülődnek a hajóso-k. Halk, erélyes ve-zényező pattan: „Húzd meg a nippet!” Aztán egymást fi-gyelmeseztető hangok hallatsza-nak: „Vigyázz, tartd meg a farát!” Mosolyog magamban és arra gondolok, tán egy drágakövekkel ékes kazettá-ra sem vigyáznak jobban, mint erre a hajóra. Szép do-lóg, ha érzés, szív van a mun-kában, és különösen szép lát-vány, amikor a nagy hajó-tést szeliden engedelmessé-kedik az emberi akaratnak. Egy ha-jót zökkenőmentesen, finoman kikötöni — ebben van valami férfias — igazi szakmai vi-tészség. Eppen úgy, mint ab-ban, mikor a legkarakánabb darúmeister a legnagyobb fo-gós daruval kihúzza a vize-

A SZOCIALIZMUS TELJES FELÉPÍTÉSE AZ ÉPÍTÉS ÉRDEKE ÉS HAZAFIAS KÖTELEZÉSÉÉRE

Bányász ifjúság

A KISZ MECSEKI SZÉNÁNYÁK BIZOTTSÁGÁNAK TÁJÉKOZTATÓJA

Október útján

Ifjú Gárda egységünk névadója: Trencsényi József

50 éve annak, hogy a bolsevikok kezdeményezésére megdöntötték a cárizmust. Új szakasz kezdődött Oroszország történelmében, de új szakasz volt ez az egész emberiség életében is.

A Szovjetunió volt az, amely a világon elsőnek megvalósította a szocialista elveket, az emberiség legnemesebb törekvéseit. Ma az összes szocialista országban erre a fényes jubileumi évfordulóra készülnek.

Hazánk ifjúsága, szűkebb körben üzemünk fiataljai a kongresszusi útlevél a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának ünnepeire! akció keretében bejárni számos új kezdeményezést hajtott végre.

Célunk az volt, hogy üzemünk dolgozóival megismerjék a nagy szovjet nép 50 év alatt elért eredményeit, a cél megvalósítása érdekében felhasználtuk a szocialista brigádmozgalomban rejlő erőt. Ifjúsági és szocialista brigádjaink vállalkoztak már az év elején a NOSZF 50. évfordulójának megünneplése jegyében tették meg.

KISZ alapszervezeteink vezérelték a szovjet "Ki tud többet a Szovjetunióról" című akció keretében részt vállaltunk a szocialista brigádmozgalomban rejlő erőt. Ifjúsági és szocialista brigádjaink vállalkoztak már az év elején a NOSZF 50. évfordulójának megünneplése jegyében tették meg.

KISZ alapszervezeteink vezérelték a szovjet "Ki tud többet a Szovjetunióról" című akció keretében részt vállaltunk a szocialista brigádmozgalomban rejlő erőt. Ifjúsági és szocialista brigádjaink vállalkoztak már az év elején a NOSZF 50. évfordulójának megünneplése jegyében tették meg.

KISZ-bizottságunk és a Magyar-Szovjet Baráti Társaság aktivácsoportja Leninkállitást rendezett a nagy forradalmár életéből. Ezt a kiállítást a Mecseki Szénbányák dolgozóival közösen tekintették meg. Fő feladatunk a "Vádoljuk az imperializmust" politikai akció keretében részt vállaltunk az Egyesült Államok vietnami agressziója, a gyarmatosító és neofasizista törekvések leplezéséből, a szolidaritás érzésének elmélyítéséből.

Vietnami vándorkiállítást készítettünk, amit négyezer dolgozó tekintett meg.

Igen jónak mondható az a baráti kapcsolat, amit a hazánkban állomásozó szovjet katonákkal építettünk ki. Nemzeti és nemzetközi ünnepeinkre állandóan meghívjuk a szovjet alakulat képviselőit. A politikai munkán kívül a sportkapcsolatunk is van. Ez leginkább kézilabda és labdarúgásban jut kifejezésre.

A XVII. magyar bányásznap alkalmából ismét sor került baráti találkozóra. A találkozó színvonalát emelte az, hogy a területünkön levő gesztenyési úttörőcsapat tagjai vörös úttörőnyakkendővel ajándékozták meg a szovjet elvtársakat. KISZ-bizottságunk egy rakéta kicsinyített mását kapta, rajta 1917-1967 felirattal.

A leírt tényekkel is bizonyítja fiatalságunk, hogy a KISZ VII. kongresszusára való felkészülést összekapcsoltuk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójára való felkészüléssel. Tettekkal bizonyítjuk, hogy vállaljuk a lenini örökséget. Tevékenyen részt veszünk pártunk nemzetközi politikájában, aholjuk és fejlesztjük a magyar-szovjet barátságot.

HEGEDŰS MIKLÓS
Zobák-akna KISZ-titkára

1967. június 18-án egyenruhás fiatalok gyülekeztek Komlón, Kossuth-bánya klubjában. Az újjászervezett Ifjú Gárda tartotta alakuló, és egyben névvelve gyűlését. A Mecseki Szénbányáknál önálló század alakult, s az egység Trencsényi József főhadnagy, fiatalon hősi halált halt repülőtestvérét vette fel. Aki megismeri történetét, megérti, hogy miért esett rá választásunk.

A rendkívül tagyűlésen mintegy huszonegyen vettek részt: parancsnokok, pártvezetők, s a repülő egység 15 pártönkivüli tisztje. A tagyűlés egyetlen napirendi pontja: Trencsényi József főhadnagy tagkönyvének az átadása. Az MSZMP Központi Bizottságának Titkársága soronkívül vette fel a pártba. A fiatalok komoran megilletődve álltak, s a tagkönyvet Trencsényi főhadnagy helyett a század párttitkára vette át. Belelapoz a piros könyvecskébe, s így szól: nem gondoltam, hogy ilyen mély elhatározás élt benne. Felidézi a napot, amikor a 18 jól képzett fiatal tiszt az egységhez érkezett, és nem sokkal később elébe állott Trencsényi József, s jelentette, hogy a párt tagja szeretne lenni.

Komolyan meggondolta ezt? — Mérelegre tettem 24 évet, amit kaptam, s amit adni tudok. Bizonyítani szeretnék.

A párttitkár biztatta a fiatalombert. — Valóban a következő láncszem bizonyítani.

Akkor még nem sejtették, milyen lesz ez a bizonyítás. Trencsényi József derűsen, jó hangulatban húzta fel a magasba villámröptű gépét, hogy a kapott feladatot teljesítse. A repülőtestvér rádiósa tisztán fogta Trencsényi jelzéseit. S egyszerre csak vesztélyt jelentett a fiatal tiszt igatott hangja. A gép csak gép, bármilyen tökéletes is. Érzékeny szerkezetében valamely hiba támadt, melyen a fiatal repülő nem tudott segíteni. Jelentette, hogy mit észlelt, s a jótanács egy pillanatra sem késett. Szinte megállt az idő. Olomlábakon cammogtak a másodpercek... A magnetofon sercege rögzítette Trencsényi József üzenetét: Nem tud segíteni. Még néhány másodperc, s a szédítő magassból megérkezett a fiatal repülőtestvér utolsó üzenete: — Vegyetek fel a pártba!

Csupán 47 másodperc telt el a veszély felismerése és a földhöz csattanás között. Hamindjárt az első pillanatokban önmagára gondol, most itt lehetne közöttünk.

Nem tudjuk, mi játszódott le benne a 47 másodperc alatt. Tisztázni a helyzetet, vagyis övni a gépet, kutatni a veszély okait, jelenteni, hogy mi történt, nehogy a társakat is hasonló baj fenyegetse. S az életet jelentő katasztrófa már csak akkor jöhet, amikor semmi remény sincsen, hogy a repülő a géppel együtt földet érhet. Az életet szeretni egy repülő számára annyit jelent, mint szeretni a repülést, a gépet és a technikát is, melyet az embernek tökéletesíteni kell, és uralkodnia kell felette.

Az 587 162. számú tagkönyv ott volt a párttitkár kezében, s a fiatal tiszt Trencsényi főhadnagra emlékezett, aki nem érthette utol ezt a nagy vágyat, pedig gyerekkora óta feléje tartott.

Tisztázni kell a helyzetet. Nemcsak a levegőben, repülés közben, a veszély vagy a bűcsúzás perceiben. Tisztázni az élet sodrában, a világ és az emberek előtt is. Miért él az ember, hogyan éljen, hova tartozzon. Az édesanyja is tisztázta a helyzetet: élni annyit jelent, mint akarni és tenni valamit, amit a szív és az értelem is örömmel fogad. S ő megérezte fia örömet, s a tragédiában is jól sejtette, hogy fia kegyetlen 47 másodperc során szebben megfogalmazta az élet értelmét, mint sokan mások évtizedek alatt.

S a mama mélyen egyetértett fia végős következtetésével: "Vegyetek fel a pártba!"

A Mecseki Szénbányák Ifjú Gárdistái június 18-án megfogadták, hogy névadójukat példaképüknek tekintik, s a hős Trencsényi József emlékéhez, nevéhez méltóan fognak dolgozni és élni.

zítette Trencsényi József üzenetét: Nem tud segíteni. Még néhány másodperc, s a szédítő magassból megérkezett a fiatal repülőtestvér utolsó üzenete: — Vegyetek fel a pártba!

Csupán 47 másodperc telt el a veszély felismerése és a földhöz csattanás között. Hamindjárt az első pillanatokban önmagára gondol, most itt lehetne közöttünk.

Nem tudjuk, mi játszódott le benne a 47 másodperc alatt. Tisztázni a helyzetet, vagyis övni a gépet, kutatni a veszély okait, jelenteni, hogy mi történt, nehogy a társakat is hasonló baj fenyegetse. S az életet jelentő katasztrófa már csak akkor jöhet, amikor semmi remény sincsen, hogy a repülő a géppel együtt földet érhet. Az életet szeretni egy repülő számára annyit jelent, mint szeretni a repülést, a gépet és a technikát is, melyet az embernek tökéletesíteni kell, és uralkodnia kell felette.

Az 587 162. számú tagkönyv ott volt a párttitkár kezében, s a fiatal tiszt Trencsényi főhadnagra emlékezett, aki nem érthette utol ezt a nagy vágyat, pedig gyerekkora óta feléje tartott.

Tisztázni kell a helyzetet. Nemcsak a levegőben, repülés közben, a veszély vagy a bűcsúzás perceiben. Tisztázni az élet sodrában, a világ és az emberek előtt is. Miért él az ember, hogyan éljen, hova tartozzon. Az édesanyja is tisztázta a helyzetet: élni annyit jelent, mint akarni és tenni valamit, amit a szív és az értelem is örömmel fogad. S ő megérezte fia örömet, s a tragédiában is jól sejtette, hogy fia kegyetlen 47 másodperc során szebben megfogalmazta az élet értelmét, mint sokan mások évtizedek alatt.

S a mama mélyen egyetértett fia végős következtetésével: "Vegyetek fel a pártba!"

A Mecseki Szénbányák Ifjú Gárdistái június 18-án megfogadták, hogy névadójukat példaképüknek tekintik, s a hős Trencsényi József emlékéhez, nevéhez méltóan fognak dolgozni és élni.

Kis Nagy Gyula

Munkásörtség és ifjúság

Tíz éve múlt, hogy a párt határozata alapján, az ellenforradalmi harcban megalkult a Munkásörtség — mint társadalmi fegyveres testület — a párt közvetlen fegyveres ereje.

A kezdeti időszakban hiányos felszerelések, különböző anyagi és szervezeti nehézségekkel küzdve — de annál nagyobb lelkesedéssel — hajította végre a párt által meghatározott feladatokat.

Egy volt a legfontosabb: megvédeni a munkáshatalmat, biztosítani a belső rendet az ellenforradalmi erők és a belső reakcióval szemben. — A Munkásörtség a társfegyveres testületekkel együttműködve megfelelt ennek a követelménynek.

Az eltelt tíz év alatt úgy szerveztük, mint a társfegyveres testületekkel való együttműködés terén nagyot fejlődött annak ellenére, hogy a fejlődés nem volt "sima, zavartalan". Különböző elvi problémák merültek fel, melyeket az egyik oldalon tisztázni kellett, míg a másik oldalon szívós nevelő munkával meg kellett érteni. Többek között ilyen elvi probléma volt a pártönkivüliek felvétele a Munkásörtségbe. A Politikai Bizottság határozata világosan meghatározta

azt az egészséges arányt, mely biztosíték volt arra, hogy a párt politikája maradéktalanul érvényesüljön a testületen belül. Több elvtárs ezt nehezen értette meg, féltették a pártot, féltették a testületet.

E kérdés főként a Munkásörtség soraiba bekerülő fiatalokat érintette, akik sok esetben nem az elvi beállítottságuk, a politikai érettségük, hanem a koruk és környezetük miatt nem is juthattak el még a párttagságig. A határozat megjelenése óta folytatott gyakorlati végrehajtás bebizonyította a Politikai Bizottság határozatának ilyen irányú időszerűségét. Az egészséges cserélődés megszüntette a zártságot, a befelé fordulást. A régebben szolgálatot teljesítő elvtársak megfontoltsága, elvi hűsége mellé dialektikus kölcsönhatással párosult a fiatalok lendülete. A belépő fiatalok viszont olyan nevelő iskolába kerülnek, mely meggyorsítja olyan tulajdonságaiknak a kifejlődését, mint a hazafiság, az internacionalizmus, a bátorság, az elvi szilárdság, a következetesség, stb. Meggyorsítja a kommunista érést, a fiatalokban még fokozottabb felelősségérzetet támaszt az a gyakori tény,

hogy a tartalékállományba kerülő édesapa a belépő fiának adja át a fegyvert. Többek között ilyen volt, mikor el. Ress József ifj. Ress Józsefnek adta fegyverét.

A munkásör zászlójunkban szolgálatot teljesítő fiatalok lelkiismeretesen, becsülettel teljesítik pártmegtartóztatásukat. Külön elismerést érdemel, hogy a munkásörsi feladatok mellett fiataljaink zöme a KISZ-ben is jó munkát végez. Emellett tanulnak és a munkahelyükön is megállják a helyüket. A legesélyeseinknek nagy segítséget adnak a társfegyveres testületektől, a soridejük letöltése után leszerelő fiatalok, akik közvetlenül a leszerelés után jelentkeznek a Munkásörtségbe. Főleg a Karhatalomtól és a Határőrségtől leszerelők rendelkeznek hasonló szakmai tapasztalatokkal. Fő feladatunk az, hogy példaként említhetők jó munkásörsi, KISZ és szakmai feladataik alapján Hartung Imre, Varga József, Szabó László, László István és Földvári Károly.

A jövőben is azt kérjük fiatal munkásörseinktől, hogy becsülettel teljesítsék munkásörsi pártmegtartóztatásukat.

Dóri István
mó. mszb z. pk. h.

A fegyveres erők napján

Minden évben szeptember 29-én dolgozó népünk nagy szeretettel ünnepli a hazánk határait, a békés építést, a rendet védelmező fegyveres erőket. Az 1848-as honvédsereg pákozdi győzelmének napja ez. A szabadságharc, a Tanácsköztársaság hős katonáira, a hazánk felszabadításáért harcoló partizánokra emlékezünk és szeretettel, tisztelettel gondolunk azokra, akik ma állnak őrt népünk álma felett. Köszöntjük őket!

Kongresszusi útlevéllel...

A KISZ KB Titkársága 1967. áprilisában meghirdette a "Kongresszusi útlevéllel a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának ünnepeire" politikai akciót, és felhívással fordult a KISZ alapszervezetekhez.

Alapszervezeteink tagyűléseken döntöttek a politikai akcióban való részvételről, és az akcióprogramok alapján határozták meg azokat a fő feladatokat, melyek megvalósítását vállalták.

Az akció célja, hogy egy-egy foglalkozás a KISZ VII. kongresszusának és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójára kialakuló tömegpolitikai tevékenységet, lehetőséget biztosítson arra, hogy a fiatalok aktív tettekkel igazolják: vállalják az Októberi Szocialista Forradalom és forradalomban harcolt magyar internacionalisták örökségét.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalommal kezdődően a szocializmus eszméi valósággá váltak. Fél évszázad alatt — a szocialista vilárendszer kialakulásával — a szocializmus a nemzetközi helyzet meghatározó tényezőjévé vált. A Szovjetunió népel ötven év alatt elért eredményeinek, nemzetközi szerepének és jelentőségének, a proletár-internationalizmus szellemében folytatott küzdel-

mének népszerűsítését szolgálja.

Az akció jegyében az alapszervezetek által tett vállalások és azok végrehajtása is bizonyította, hogy az ifjúsági szövetség a lenini úton továbbhaladó pártunk politikája megvalósításának továbbra is résztvevője akar lenni és tevékenységével a IX. pártkongresszus határozatainak megvalósításáért dolgozik. Kifejezte, hogy a magyar ifjúság a szocializmus gyakorlati megvalósításának félévszázados örökségét saját ügyének tartja, és internacionalista szellemben tevékenykedik a világ haladó erőivel, a szocialista országok közösségével, a Szovjetunió népeivel és ifjúságával.

Lapunkban rendszeresen beszámoltunk az akció nyomán kibontakozó munkaversenyekről, társadalmi munkákról, termelést segítő tevékenységeinkről. Kiemelt helyen foglalkoztunk az év folyamán támogatott politikai akcióinkkal, kulturális és sport programjainkkal, kiállításokkal, találkozók-
kal, kiállításokkal, találkozók-
kal, rendezvényekkel.

A Mecseki Szénbányák KISZ alapszervezete ezekben a napokban döntene tagyűléseken annak a 100 db útlevél-utalványának az odaítéléséről, melyeket azok a fiatalok kapnak, akik az akcióban az év során kiemelkedő helytállást tanúsítottak, s a mozgalmi munkában élen jártak.

Október 2-án, hétfőn du. 2 órákor a mezési munkásszülő nagytermében az útlevél-utalványt rendelkezők jelenlétében sorsolással döntünk annak a két fiatalnak személyéről, akik jutalomképpen részt vesznek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának ünnepségén a Szovjetunióban. A sorsolást a Baranya megyei Építőipari Vállalat KISZ Bizottságával közösen rendezzük.

K. O.

Kormányhatározat

az ifjúság körében végzendő munkáról

A Magyar Közlöny június 26-i számában jelent meg a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány 1016/1967. számú határozata az ifjúság körében végzendő munkáról.

A kormány bevezetőben megállapítja, hogy az 1957-ben megjelent 1087-es számú határozatban foglaltak általában elősegítették az ifjúság érdekeinek védelmét, a fiatalok nevelését, majd az eredmények továbbfejlesztése érdekében meghatároz egy alapelveket és feladatokat az állami szervek vezetői számára. Felhívja őket, ugyanakkor felkéri a szakszervezeteket és a szövetkezeteket, hogy "... saját hatáskörükben, a lehetőségeknek megfelelően biztosítsák a KISZ-szervezeteink, választott vezetőinek és aktivistáinak szervező, mozgósító és nevelő munkájuk elvégzéséhez szükséges feltételeket és körülményeket; az ifjúságot érintő minden ügy tárgyalásán meg a KISZ-szervezetet, igényeljék az ifjúsági szervezet véleményét, javaslatát és ezeket döntésüknél hasznosítsák."

A kormány elvárja a pedagógusoktól és az oktatási ügy szervektől, hogy a rendelkezésre álló lehetőségeket

kihasználva segítsék a KISZ-és az úttörőmunkát, kívánatosnak tartja, hogy a pedagógusok egyre inkább az ifjúság nevelésével kapcsolatos területeken végezzék társadalmi munkájukat.

A kormány foglalkozik a határozatban az ifjúság szabadidejének célszerű felhasználásával, a KISZ lakásépítési akcióval.

"... helyesli és elvárja, hogy az állami szervek vezetői az ifjúsági szervezet felkérésére éljenek a tömegpolitikai munka különböző lehetőségeivel: közvetlenül is tájékoztassák az ifjúság képviselőit a fiatalokat érintő kérdésekről, s kérjék aktív közreműködésüket a soronlevő feladatok megoldásához." Végül a kormány felhívja az érdekelt minisztereket, hogy a határozatból a következő konkrét intézkedést igénylő esetekben 1968. június 30-ig dolgozzák ki és jelentessék meg a szükséges rendelkezéseket és utasításokat, a KISZ Központi Bizottságának közreműködésével, egyben felkéri a KISZ KB-t, hogy végyn részt a határozat végrehajtásának ellenőrzésében, s tapasztalatait juttassa el a kormányhoz.

KI MINEK MESTERE?

A géplakatosok versenyének vállalati döntője

A KISZ Központi Bizottsága, a Magyar Rádió és Televízió, a Munkaügyi Minisztérium, a Vasas Szakszervezet, a Kohó- és Gépipari Minisztériummal karöltve, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére meghirdette a géplakatos szakmában a 30 éven aluli fiatal szakmunkások versenyt.

Vállalatunk KISZ-bizottsága csatlakozott a felhíváshoz és komló, valamint pécsi területre selejtező versenyt írt ki szeptember 8-án 15 órára. E napon került lebonyolításra Kossuth-bánya gépüzemében a komló és újhegyi főműhelyben a pécsi terület selejtező versenye. A két területről összesen 13 versenyző került a vállalati döntőbe, melynek lebonyolítására szeptember 15-én 15 órakor került sor az újhegyi üzem főműhelyében.

Röviddel 3 óra előtt megérkezett a zsüri is.

A zsüri elnöke Garamvölgyi János igazgató, tagjai: Zoboki Béla vállalati PB-titkár helyettes, Parti József, a KISZ-bizottság titkára, Mátyás Mihály géposztályvezető, Rausch László gépészeti vezető (Újhegy), Ladányi József gépüzemvezető (Kossuth-bá-

nya) és Nagy Zoltán, a KISZ-bizottság termelési vezetője.

A versenyen megjelent Gyimesi Gáspár, a megyei KISZ-bizottság ifjúsági vezetője is.

Az ünnepélyes megnyitó és a versenyszabályok ismertetése után a versenyzők két csoportba osztva kezdtek meg az elméleti és gyakorlati munkájukat.

Már a verseny elején kint, hogy a gyakorlati munkadarab rendkívül nehéz követelmény elé állította a versenyzőket, de nem ezért voltak itt a legjobbak, hogy ezt az akadályt le ne győznék, sőt, Jung János, a verseny második helyezette a megadott 90 perces normaidőn belül 5 perccel korábban készült el gyakorlati munkájával. Közben 1-1 elméleti felelet befejezésekor a kíváncsiskodók gyürűje fogta körül a versenyzőt, hogy: mi volt? — milyen volt? — milyen kérdések voltak és hogy sikerült az elméleti?

Az idő múlásával és előrehaladásával kezdett kialakulni a versenyzők felkészültségéről és szakmai tudásáról egy olyan kép, mely még a selejtezőknél is kellemesebb csalódást okozott. A munkadarabok leellenőrzése volt már csak hátra és máris kez-

dőhetett az ünnepélyes eredményhirdetés.

A verseny első helyezette: Czuder Károly (Kossuth gépüzem), 2. Jung János (Újhegy, főműhely), 3. Harmath József (Kossuth gépüzem), 4. Fodor Ferenc (Szabolcs, újítóműhely), 5. Doro Attila (Zobák-bánya), 6. Nagy László (Kossuth, gépüzem), 7. Mátyás Ignác (Kossuth, gépüzem), 8. Eck József (Kossuth, gépüzem).

A vállalat vezetősége az első öt helyezettet pénzdíjlatomban részesítette.

Első helyezett 500,— Ft, második helyezett 400,— Ft, harmadik helyezett 300,— Ft.

A negyedik—ötödik helyezett 200—200,— Ft jutalomban részesült. Ezen kívül a vállalati döntőbe jutott valamennyi versenyző 1,— Ft műszakbér emelésben részesül.

A verseny első nyolc helyezette a megyei döntőbe jutott, ahol vállalatunkat képviselik, reméljük jó eredményel.

Ugy érezzük, hogy a verseny célját akkor is elértük, ha a TV nyilvánossága elé tölünk senki sem kerül, mert meggyőződhetünk arról, hogy a mi fiataljaink szakmáért és tudásáért, a munkában jól megállják helyüket.

Bótor László

Megnéztük A szovjet tudomány és technika 50 éve című kiállítást

Szeptember 12-én KISZ-titkárok, bizottsági és vb-tagok részvételével megtekintettük a „Sovjet Tudomány és Technika 50 éve” kiállítást.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója alkalmából, a szocialista országok közül egyedül bennünket ért az a megtisztelés, hogy a Szovjetunió a „Sovjet Tudomány és Technika 50 éve” jubileumi kiállítását nálunk, Budapesten rendezte.

A kiállítás célja: bemutatni azokat az eredményeket, melyeket a szovjet dolgozók, tudósok és szakemberek elértek a tudomány és technika fejlődése terén a szovjethatalom évei alatt.

A forradalom előtti Oroszország gazdasági és kulturális szempontból a világ egyik legelmaradottabb állama volt. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom új feltételeket te-

remtett a gyors fejlődéshez, új feladatokat tűzött a tudomány elé, megváltoztatta a fejlesztés ütemét és jellegét. Ezen a kiállításon a szovjet népgazdaság szinte „lehetetlennek” tűnő eredményeivel ismerkedtünk meg. Több ezer bemutatott eszközzel, kiállítási tárggyal érzékeltették azt a hatalmas fejlődést, amit az elmúlt fél évszázadban értek el.

Betekintést nyertünk a világ természeti kincsekben leg gazdagabb országának alapanyag termelésébe. Megismerkedtünk a szovjet tudós és szakemberképzéssel. A világűr meghódítását bemutató pavilonokban a világűr-kutatásban a szovjet tudósok, konstruktőrök és munkások önfeláldozó munkájának eredményeiről, sikereiről kaptunk izelítőt. Élmény volt számunkra a VOSZTOK 2, Ciolszkij első rakétája, a

MOLNIJA hírközlő-állomás, a különböző atomreaktorok, a világ legnagyobb vízi és hőerőmű makettjei, az új energiaforrásokat felhasználó erőművek modelljeinek, stb. megtekintése. Megismerhetjük a legjobb műszaki paraméterekkel bíró új anyagokat, melyeket először a szovjet ipar és mezőgazdaság területén alkalmaztak.

Felejthetetlen élmény volt számunkra, mindezt tapintható közelségben látni. A kiállításon láttak meggyőződésünket csak erősítették, hogy a Szovjetunió óriási erőfeszítése és eredményei az új társadalom, a kommunizmus megteremtése érdekében biztositják, hogy nincs a világon olyan erő, amely megakadályozná a kommunizmus végső győzelmét a Szovjetunióban, majd az egész világon.

Dombaj Eva

Fiatalok! Találkozzunk a „Ki mit tud?” versenysorozatán!

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség, a Művelődésügyi Minisztérium és a Magyar Televízió a IX. Világifjúsági Találkozó tiszteletére újra megrendezi „Ki mit tud?” vetélkedőjét, amely módot ad minden fiatalnak, hogy bemutassa érdeklődési köre és képessége szerint művészeti tehetségét. A versenyre jelentkezhet minden 14—26 éves fiatal, aki nem hivatásos művész és a „Ki mit tud?” eddigi versenyei során nem szerepelt a tv kamerái előtt.

FIATALOK!

Készüljétek fel a „Ki mit tud?” újabb versenyeire. Rendezetek a KISZ-alapszervezetekben, művelődési intézményekben „Ki mit tud?”-esteket és a legjobbak vegyenek részt a községi, városi, járási, kerületi versenyeken. A legszínvonalasabb produkcióval felépő fiatalok részt vesznek a megyei, buda-

pesti döntőn, a tv országos selejtezőjén és a legjobbak versenyeznek a televízióban a „Ki mit tud?” győztesei címéért.

A „Ki mit tud?”-versenyek legeredményesebb résztvevői értékes jutalmakban részesülnek és külföldi társasutazáson vesznek részt.

A KISZ Központi Bizottsága a kiemelkedő színvonalú produkciókat bemutató fiataloknak fődíjként helyet biztosít a Szófiában megrendezésre kerülő IX. Világifjúsági Találkozóra utazók között.

Jelentkezni a KISZ-alapszervezetekben lehet 1967. október 31-ig. A versenyről részletes tájékoztatást adnak a KISZ-bizottságok és a megyei és járási tanácsok művelődésügyi osztályai.

A KISZ KÖZPONTI BIZOTTSÁGA
A MŰVELŐDÉSÜGYI MINISZTERIUM
A MAGYAR TELEVÍZIÓ

Világifjúsági találkozók

nek legszebb hagyományai, az egymással való találkozás, a közös kapcsolatok elmélyítésének és új kapcsolatok kialakításának eszközei lettek. A fesztiválokat az ifjúság azért szervezi, hogy kifejezze békevágyát, a nemzetek közötti barátság és egymás megismerésének óhaját.

A fesztiválokon részt vehet mindenki, az ifjúság nemzeti és nemzetközi szervezetei, a diákszervezetek, kulturális és sportszervezetek, minden fiatal, nemre, fajra, vallásra és politikai nézetre való tekintet nélkül.

Az első Világifjúsági Találkozó 1947, Prága

1947 nyarán a prágai Vencel téren öt kontinens fiatalja adott egymásnak randevút. 73 ország 17 000 fiatalja énekelt a fesztivál dalát, mely azóta a világ ifjúságának indulója lett: „Egy a jel-szónk, a béke...”

A prágai VIT kitűnően sikerült. Egyöntetű volt a vélemény: ismétléljük meg, te-

A második Világifjúsági és Diáktalálkozó 1949, Budapest

1949-ben Budapest látta vendégül a második VIT képviselőit. A program: vízikarnevál a Dunán, kulturális bemutató, yidámság, szórakozás. A külföldi vendégek ellátogattak az akkor még csak épülő Népstadionhoz, és önkéntes rohammunkával részt vettek az alapozási munkálataiban.

A VIT-tel egyidőben ren-

dezték meg Budapesten a Főiskolai Világajnokságot, melynek során 18 ország közel 7000 sportolója versengett az érmekért.

A Világifjúsági Találkozó után Budapest volt a színhelye a DIVSZ második kongresszusának is. Ezen 60 millió fiatal képviselővel 72 ország ifjúságának küldöttei vettek részt.

Harmadik Világifjúsági és Diáktalálkozó 1951, Berlin

1951-ben már a demokratikus Berlinben ünnepelt a világ ifjúsága. S míg fenn amerikai helikopterek szórták a fesztivál ellen uszító röp-cédulákat, lenn, az újjáépülő Berlinben újra és újra fel-

hangzott az „Ami, go home”. Hiába zárta le határait Nyugat-Németország, számos fiatal a tengeren át úszva is eljött, hogy együtt ünnepeljen 104 ország 26 ezer küldöttével.

Negyedik Világifjúsági és Diáktalálkozó 1953, Bukarest

A negyedik Világifjúsági Találkozóra 30 ezer ifjú és leány érkezett 111 országból. 1963-ban Bukarest a „perenica” városa lett. Perenicát táncolt az ifjúság.

Az „Augustus 23” stadionban Zatopek, Kuc, Kovács és

Stephens versenyeztek, s rajtuk kívül még 54 ország több mint 4000 sportolója. A különböző sportágakban a sportolók öt új világrekordot és 93 nemzeti csúcst állítottak fel.

Ötödik Világifjúsági és Diáktalálkozó 1955, Varsó

„Soha többé Hirosimát!” — visszhangoztak 1955-ben Varsó falai. 114 ország 30 ezer fia és leánya látogatott oda, hogy újra hitet tegyen a béke mellett. Auschwitzban lerótták kegyeletüket a fasiszta

barbarizmus áldozatainak emlékművénél. Részt vettek a nemzetközi arátűnnepen, táborúzeken, kirándulásokon, a lányok napján (először a VIT-ek történetében), s ki tudná felsorolni, még hány és hány programon.

Hatodik Világifjúsági és Diáktalálkozó 1967, Moszkva

Lehetetlen teljes képet adni egy fesztiválról. Különösen nehéz lenne a moszkváról. De álljon itt néhány adat ízelítőül: 131 ország 34 ezer küldöttel vett részt, megrendezték 500 delegáció találkozóit, 24 találkozót azonos

szakmájú fiatalok részére, tizenötöt az azonos érdeklődési körűek számára, a filmfesztivál versenyeire 30 ország filmesei neveztek be. A különböző sportversenyeken 1872 sportoló mérte össze erejét.

pagandaanyagok terjesztésével akarták megzavarni a találkozó rendjét. De a fesztivál meghódította Bécs szívé.

A bécsiek ott voltak minden rendezvényen, tízezrek álltak sorafalat a Ringen tartott békefelvonuláshoz, a Hel-den Platzen, ahol Paul Robeson énekelt a VIT résztvevőinek, 64 ország táncosportja, 19 dzsesszenekara, 12 népi zenekara, 31 kórusa, 7 színházi együttese, 4 szimfonikus zenekara, 8 cirkuszegyüttese szórakoztatta a VIT külföldi résztvevőit és Bécs lakosait. A sportversenyeken 1200 fiatal mérte össze erejét.

Hetedik Világifjúsági és Diáktalálkozó 1959, Bécs

A VIT-ek történetében először rendeztek fesztivált kapitalista ország fővárosában, amelyen 112 ország 18 ezer fiatalja vett részt. Ez a tény csak fokozta a VIT ellenségeinek dühét.

Hecckampányokkal, provokációkkal, VIT-ellenes kiállításokkal, fesztivállenyes pro-

Nyolcadik Világifjúsági és Diáktalálkozó 1962, Helsinki

Nagy rendezvények voltak a nyitó és záró ünnepély mellett „a gyarmati és függetlenségüket újonnan kivívott országokkal való szolidaritás ünnepnapja”, a tudomány és a haladás napja (ezen Gagarrin is részt vett), „az ifjúság, a szépség, a tánc és a sport ünnepe” és a karnevál.

A fesztiválon szervezett számtalan találkozó közül említsük meg: „a béke és nemzeti függetlenség” jegyében rendezett találkozót, az ifjúságunk, bányászok, építőmunkások, vasutas fiatalok stb. mintegy 28 találkozóját, a parasztfiatalok találkozóit, a résztvevő delegációk találkozóit, az egyéb találkozók közül hasznos és érdekes volt a gyermekszervezetek vezetői, az ifjú keresztények, a fiatal

lányok, a fiatal írók találkozója.

Egy kis ízelítő a kulturális programból: ének, zongora, vonós hangszerek, kórusok hangversenye, dzsesszenekarok vetélkedője, klasszikus és népi táncosportok bemutatói, filmbemutatók, 15 kiállítás a különböző országok ifjúságának életéről, nemzetközi gyermekrajzverseny, nemzetközi fényképész-verseny, 35 bál, sportversenyek stb.

Szófia már készül a IX. Világifjúsági Találkozó megrendezésére. A megnyitó napja: 1968. július 28.

Jelszava: A BEKÉRT ÉS BARÁTSÁGERT!

Az Ifjúsági Oldal szeptemberi számát írta: Bótor László, Dombaj Eva, Dóri István, Hegedüs Miklós, Kis Nagy Gyula és Klepach Ottmár József.
Foto: Bosnyák Mátyás, Vincze Ernő
Összeállította: Klepach Ottmár József.

Bányaegészségügyi napok Sikondán

A bányászatnak speciálisan képzett orvosokra van szüksége

A Nehézipari Minisztérium képviselőjének Balkányi Bertalan, a tervfőosztály vezetője mondott megnyitó beszédet a tudományos konferencia kezdete alkalmával. Hangsúlyozta: — Igaz ugyan, hogy a különböző energia-hordozók között a szén termelésének fontossága megváltozott, de ezáltal a veszélyesség korántsem csökkent. Termelési viszonyaink között a termelés racionalizálásának egyik fő célja a dolgozó ember mentesítése a nehéz fizikai munka és annak káros

egészségügyi következményeivel. Ha helyesnek és szükségesnek tartjuk, hogy a sportolóval, repülővel, vasutással olyan orvosok és intézetek foglalkozzanak, akik erre külön képzést kapnak, illetve, amelyeket külön erre a célra szereltek fel, akkor szükséges és célszerű, hogy a bányászokkal olyan orvosok és intézetek foglalkozzanak, akiknek szakmai felkészültsége, illetve, amelyeknek felszereltsége a legjobban megfelel

ezén munkakategória problémáinak. A bányászat nehéziparunknak továbbra is jelentős részét képezi, így a bányászok ügye társadalmi és közegészségügyi kérdés, speciálisan kezelendő az egyébként egyetemes egészségügyi ellátáson belül. A bányászatnak tehát szüksége van specifikusan képzett bányaeorvosokra, bányahigiénikusokra, a bányászokat vizsgáló és kezelő gyógyintézetekre. Ennek a nem kis feladatnak megoldásában különleges szerephez jutnak az ún. munkamellti szanatóriumok, mint amilyen a sikondai Ejjeli Szanatórium is.

A NIM ezeknek a feltételeknek a kielégítésére törekedett, amikor a Szanatórium férőhelyeinek számát közel egyharmadával, személyi létszámát több mint kétszeresével, állóeszközzállományát pedig több mint négy és félszeresével növelte az utóbbi 5-6 évben. A Nehézipari Minisztérium, a Bányai Dolgozók Szakszervezetével egyetértésben azzal a feladattal bízta meg a szanatórium orvosait, hogy a bányamunka okozta elváltozások korai felismerhetősége érdekében vizsgálatokat kezdjen a szénmencede bányászmezeinek munkáinak. Megállapította: a bányaeegészségügynek az eddigieknél sokkal nagyobb előrehaladást kell elérni. A megoldás szélesebb, aktívabb, az érdekeltek szerveivel összehangoltabb munkát igényel. Nemcsak a sikondai szanatórium orvosaira gondolunk itt, hanem az üzemi orvosokra, és természetesen a tapasztalatok értékelése után a gazdasági, műszaki és egészségügyi vezetőkre is.

A mozgásszervi megbetegedések a bányászatban

A tanácskozáskor alkalmával fontos helyet kapott a mozgásszervi megbetegedések és rehabilitációjuk a bányászatban című téma is. Tízennégy előadást hangzott el, a külön kerekasztali konferencia is foglalkozott a címben szereplő gondolatokkal. A legsúlyosabb egészségügyi károsodással járó iparágak, így első helyen a bányászat eredményei szám szerint és minőségben a legtöbb rehabilitációs gondot. A rehabilitálандó túlsúlyos mozgásszervi beteg: baleseti sérült, idült gyulladásos, vagy kopásos ízületi betegségekben szenvedő dolgozó. A bányaeegészségügyi Napok éppen ezért választotta III. főtémájú a mozgásszervi megbetegedések és ezek rehabilitálásának tárgyalását. Az előadók egy része átfogó képet adott a szénbányászok mozgásszervi rehabilitációjának kérdéséről. Így elsősorban dr. Gurin József (Orvostudományi Egyetem Orthopaediai Klinika, Budapest), Prof. Horváth Boldizsár (Fővárosi Tanács János Kórháza, Budapest), és dr. Bódy Gyula, valamint dr. Borányi Gábor (Városi Tanács Kórház-Rendelőintézet) Egyetemes, Özd és Somály-bánya) előadása váltott ki nagy érdeklődést. Többen foglalkoztak a baleseti

eredetű mozgásszervi károsodások sokrétű problémájával, nem utolsósorban azzal a kérdéssel, hogy bizonyos rejtett sérülések, amelyek előbb-utóbb munkaképesség-csökkenést eredményeznek, mennyiben és mikor fogadhatók el baleseti, vagy foglalkozási jellegű károsodásnak. Ennek eldöntése különösen fontos azért, mert a dolgozó járadékai, vagy nyugdíjával történő „rehabilitáció”-nak ilyen passzív, tehát lényegében kártalanítást jellege merült fel, hanem aktív, a sérült és a betegek megfelelő orvosi kezelése, és gondozása, illetve átképzés segítségével történő munkai rehabilitáció is szerepet kapott. E téren a meglévő lehetőségek sokkal jobb kihasználásáról van szó. Pl.: emelni kell az elsősegélynyújtás színvonalát. Lehetővé kell tenni, hogy a sérültek minél korábban aktív és komplex kezelésben részesüljenek. Az ízületi betegnek megfelelő gondozási hálózatát szükséges megszervezni a meglévő intézetek, szakemberek, és felszerelések célzott hasznosításával. Kedvező megoldás lenne pl. egyes kevésbé kihasználható, vagy csak ideiglenesen működő üdülők — mint pl. a harkányi és a búkkisréti — felhasználása erre a célra.

A munkaügy-egészségügy összefüggései és a rehabilitáció lehetőségei

A tudományos program keretében számos általános bányaeegészségügyi, szervezési kérdést is megvitattak. Ennek során kitűnt, hogy nemcsak elméleti és tudományos módszertani, hanem jelentős szervezési módosításra is szükség van a bányászat különleges egészségügyi helyzetétől. A bányaeegészségügyi napok egyik legfőbb megállapítása, hogy az itt ismertett módosítások alkalmasak arra, hogy a gyakorlatban is felhasználásra kerüljenek a munkaadóknak, a keresőképesség, illetve a munkaképesség elbírálásánál. Bernhardt Gyula, a Mecseki Szénbányák munkaügyi osztályvezetője előadásában sokrétűen mutatta be a vállalatunknál jelentkező problémákat. Három csoportosításban (a vállalat, a dolgozó, az egészségügy) vizsgálta a jelenségeket. Ha a vállalat érdekét nézzük, nehéz helyzet előtt áll a munkáltató. Egyrészt az öregeket, másrészt pedig a munkaviszonyban időseket kell elhelyezni. — Egy újabb, üzemi szempontból jelentkező nehézség: a létszámnak a termeléssel és az üzemi teljesítmény követelményével összefüggő korlátozott volta — hangsúlyozta Bernhardt Gyula. — Az üzemi teljesítmény növelésének feltétele az improduktív létszám, és műszakok arányának csökkentése. Természetes, hogy a gépesítés, a munkakörök összevonása folytán kevesebb lesz a munkahelyek száma, ahol improduktív, köztük csökkent munkaképességű dolgozók foglalkoztathatók. Zobák-bányában az üzemi teljesítmény növelésének okát az okozza, hogy az elvált, elővájtási dolgozó alkalmatlan

matlanná válik. Legtöbbször úgy tudják megfelelő munkakörbe helyezni, hogy ezzel lényegében feleslegesen növelik az improduktív műszakok száma. Fennáll ez a nehézség, ha föld alatti dolgozó olyan javaslatot kap, hogy csak külszíni munkakörben dolgozzon. Az előadó foglalkozott a dolgozó szempontjával is. Ha a bányász megrokkant és rehabilitációs munkakörbe kerül, feltétlenül hátrányok érik. Ha könnyebb munkahelyre osztják, anyagi hátrányt szenved. Különösen abban az esetben, ha föld alatti munkahelyről külszíni munkahelyre kerül. A számottevő anyagi kiesésen túl elveszti a nyugdíjkor-kezdve ményt: nem 55., hanem a 60. év után mehet nyugdíjba.

Problémát jelent a Munka-képesség-csökkenést Véleményező Orvosi Bizottság és az üzemorvosok közti véleménykülönbség. Meglehetősen nagy gondot okoz, amikor a rokkantsági nyugdíjat megvonják, ugyanakkor az üzemorvos és a körzeti orvos a munkást nem minősíti munkaképessé, s nem engedi munkába állítani őket. Így a dolgozó sem nyugdíjat, sem táppénzt, sem keresetet nem kap. A munkaügyi osztály vezetője azzal a kéréssel fordult az üzemorvosokhoz, hogy egyszerű pontosabban meghatározott munkaköröket javasoljanak, másrészt pedig célszerű lenne a kordévezményes munkakörök felülvizsgálata, bővítése.

A megállapítások minden ország bányájára érvényesek

A IV. bányaeegészségügyi napok alkalmával sok neves külföldi szakember is hallatt a szavát. Prof. Arthur Brandt (Karl-Marx-Egyetem Közegészségtani Intézete, Munkahigiénés Tanszék, Lipcse) a következőkben foglalta össze véleményét: — A konferenciát csodálatosan szervezték meg. Azokat a bányászati, munkaegészségügyi problémákat tárgyalhattuk meg, amelyeknek megoldása nem várható magára. Ami különösen sürgető: a sziv, tüdő teljesítményét vizsgáló módszerek egységesítése. Különben azok a megállapítások, amelyek itt elhangzottak, minden ország bányájára érvényesek. Szabad legyen még egy észrevétel tennem. Iga-

zán egyszerű benyomást tett rám az, hogy a magyarok itt Sikondán a lehető legjobb technikát eszközökkel nyúlnak a problémák megoldásához. A mi munkánkról elmondhatom: a szilikózis és az életkor kapcsolata, valamint a szilikózisra érzékeny bányászok vizsgálatát végezzük a mostani időkben. Az idősebb ember ellenállása nem olyan nagy, mint egy fiatal emberé. Ezenkívül fennáll az érzékenység. Érzékenységi alapon végezzük az alkalmassági elbírálást. Azok a munkások, akik érzékenyek a szilikózisra, pormentes munkahelyre kerülnek. Csak ezután jöhet a szilikózis korai felismerésének megoldása.

A tudományos program I. főtémája:

A bányamunka-élettan

A tudományos konferencia programjának I. főtémája: A bányamunka-élettan. Kiemelt helyet kapott az a gondolat, hogy a munkavégzés milyen hatással van az emberi szervezetre. Erről beszélt előadásában prof. Lissák Kálmán akadémikus (Orvostudományi Egyetem, Pécs) Sieber Walter (Max Planck Munkaélet-tani Intézet, Dortmund), aki kőszénbányászok földalatti munkahelyein végzett munkaélet-tani vizsgálatok módszertanát ismertette. Hasonló témával foglalkoztak dr. Várady Sándor, dr. Nagy Dezso és Ficzko Sándor (Sikonda) előadásai-ban.

L. A. Bucsenko (Orvostovábbképző Intézet, Leningrád) a munka alatt felvett elektrokardiogram mód-szertanát és diagnosztikai jelentőségét ismertette.

— A munkahelyi mérésekkel kapcsolatos téma felvétele az előző, a III. Bányaeegészségügyi Napok alkalmával volt — mondotta nyilatkozatában Kreffly Gábor, az Országos Bányaműszaki Felügyelőség elnökhelyettese, majd így folytatta: — Ezt követően a Sikondai Ejjeli Szanatórium vezetői megke-rezték az OBF-t, hogy használhatják-e a mérőberendezéseket a sújtólévesztéses bányákban. Mi a hozzájárulást megadtuk. Műtűn megindultak ezek a mérések, tájékozódunk a Zobák Bányászati Üzem vezetőitől. Nagyon pozitív véleményt kaptunk Most meghallgattuk az ezzel kapcsolatos előadásokat, jóma-

gam laboratóriumban megnézték a berendezést. Mindezek alapján azt mondhatom, hogy ez a módszer eredményesnek látszik. Alkalmassárra, hogy a bányászatban — az egyes munkafolyamatok nehézségének az okozatkáros mértékének — eddigi ösztönös megítélését felváltja egy pontos mérésen alapuló módszer. Ez a radiobiotele-metria.

Jelentősége kettős. Az egyik az, hogy minden munkához a megfelelő embert lehetne kiválasztani. Így nem tennék ki egészségártalomnak az embereket, a másik: a bányamunka a nehézségének megfelelően kerülhetne értékelésre.

Mit kellene tenni a jövőben? Abból kiindulva, hogy a bányászat a többi iparágakhoz képest elmaradt ilyen mérésekben, fokozni kellene a kutatás ütemét. Ki kellene terjeszteni a kutatásokat a szénbányászaton kívül a bauxit-, az érc-, a kőolaj- és a földgáz-, valamint a kőbányászdolgozóira is. Az, hogy ezen bányászati ágakban melyek volna az elsősorban vizsgálандó munkafolyamatok, azt közösen kellene megállapítani az orvosoknak és műszaki szakembereknek. Ehhez mi a bányahatóság részéről, mint olyanok, akiknek nagyobb áttekintésünk van a bányajáparban, szívesen nyújtunk segítséget.

Javaslat: felvétel utáni rendszeres vizsgálat

A IV. bányaeegészségügyi napok programjához csatlakozva szeptember 19-én Sikondán tudományos ülésszakot tartott a Magyar Hygiénikusok Egyesülete Pécsi Csoportjának Bányaeegészségügyi Szekciója. A szív-tüdőrendszer megbetegedéseinek modern funkcionális diagnosztikája és terápiája címmel tartották a tanácskozást. Magyar és külföldi szakemberek ismertették tanulmányukat, értékeléseiket. Dr. Branyiczky László, a Kékestetői Állami Szanatórium igazgató-főorvosa a „Foglalkozási betegség-e a bányász bőrhurut?” című érdekes gondolatokat vetett fel. A betegség jellegének eldöntése igen nagy vitát váltott ki. A végkövetkeztetés: olyan vizsgálati rendszert kell bevezetni, amely a munkafelvételei kezdve 2-3 évenként vizsgálat minden bányászt. Sok vizsgálati adat kell ahhoz, hogy a címben felvetett kérdőjelekre végül az Igen vagy a nemet mondják ki. A rendszeres vizsgálatok szükségességét hangsúlyozták a külföldi vendégek is, többek között Kühne Werner (Friedrich Schiller Egyetem, Körmán Intézet, Jena) és Prof. Ulmer, Wolfgang (Szilkközleltető Intézet, Bochum) is.

Új úton a munka fiziológiájának továbbfejlesztése

Prof. B. T. Veltskovszkij (Munkaegészségügyi Intézet, Sverdlovsk) így összegezte a konferencia tapasztalatait: — Örömmre szolgál, hogy magam, és társaim nevében értékelhetem a IV. bányaeegészségügyi napok munkáját. Az ilyen jellegű konferenciák nagyon célszerűek, mind az eredmények általánosítása, mind a tudományos munka színvonalának emelése, mind pedig az egyes intézetek közötti kapcsolat továbbfejlesztése szempontjából. Két témakör különösen megragadott.

Az egyik a radiobiotele-metria vizsgálat, amely a munka alatt végzi az ellenőrzést. Ez nálunk, a Szovjetunióban még ismeretlen az iparágak munkájában. A radiobiotele-metria nagy jelentőséggel bír, mert ezzel a pulzussal, a légzésszámmal, továbbá a belélegzett levegő mennyiségét és a felhasznált oxigént, valamint a bőrhőmérsékletet közvetlenül lehet érzékelni, regisztrálni. A munka fiziológiáját továbbfejleszteni az ilyen eljárások bevezetése, széleskörű alkalmazása nélkül lehetetlen.

Egy másik észrevétel: a külszíni keringés izotopdiagnosztikáját radiocirkulográfiás eljárással, szintén újnak tartom, ezt sem alkalmazhatjuk nálunk. Itt-tartózkodásunk alkalmával meglepetéssel tapasztaltuk, hogy a Sikondai Ejjeli Szanatórium milyen gazdag műszerezettségű. Végül szeretném a tudományos értékesítés kiadvány meg-szervezését dicsérni és megköszönni azt a meleg fogadtatást, amelyben a külföldi vendégeket, köztük a szovjet delegációt fogadták.

A konferencia eredményes munkát végzett és jól vizsgázott a Sikondai Szanatórium is

A tudományos ülés, amelyet a Nehézipari Minisztérium és a Bányai Dolgozók Szakszervezetének közös rendezésében tartottak, hasznos munkát végzett.

A program keretében 53 előadás hangzott el, melyek mind tartalmukban, mind színvonalukban felülmúlták az eddigieket.

A IV. bányaeegészségügyi napok tanácskozási egyértelműen bebizonyították, hogy a bányászok egészségügyi problémái — a föld alatti munkakörülmények sajátos jellege miatt — különleges elbírálást igényelnek. A jövőben célszerű lenne a szervezet teljesítmőképességének vizsgálatával foglalkozó módszerek és eredmények kiértékelésének egységesítése.

A konferencia külföldi résztvevői elismeréssel állapították meg, hogy a szervezett teljesítmőképességének vizsgálatával foglalkozó egyik legkorszerűbb, a legjobb eredményt igénylő eljárás a radiobiotele-metria módszer alkalmazása tekintetében a NIM Sikondai Ejjeli Szanatóriuma elő-tűk jár.

Szükségesség látszik az is, hogy a különböző intézetekben végzett alkalmazott mun-

kaélet-tani kutatásokat a jövőben koordinálják.

A konferencia alkalmas volt arra, hogy az itt elhangzott előadások közelebb hozzák a bányaeegészségügy problémáinak megoldását és valamennyi résztvevőt még aktívabb tevékenységre serkentsen a bányászok egészségének megvédése, munkakörülményeinek javítása és szociális ellátása terén.

A IV. bányaeegészségügyi napok eseménysorozata megfelelt a bizalomnak, hiszen résztvevői eredményes, odaadó művelői hivatásuknak, ismerik a bányászok életfelfogását, problémáit és munkáját, s akik iránt bányászaink mindig nagy tisztelettel és elismeréssel voltak és lesznek.

Helyes volt az a törekvés, hogy az orvosok és az egészségügyi dolgozókon kívül a tanácskozássra meghívták azokat a szakszervezeti aktívákat, vezetőket, műszakiakat is, akik a bányaeegészségügy munkáját rendszeresen figyelemmel kísérik, segítik, s akik a társadalombiztosítással, üdültetéssel foglalkoznak.

A tanácskozáson részt vett Kómár András, a BDSZ titkára, Balkányi Bertalan, a NIM tervfőosztályának veze-

lője, dr. Aczél György, az Egészségügyi Minisztérium főosztályvezetője, Kreffly Gábor, az OBF elnökhelyettese, dr. Paál György, az Egészségügyi Minisztérium osztályvezetője, Skaliczki András, a BDSZ osztályvezetője, dr. Makkay László, a BDSZ ellen-őrző főorvosa. Ott volt a konferencián Takács Gyula, a Megyei Tanács elnökhelyettese, dr. Kishonti Tibor megyei főorvos, Markwart Károly, a Mecseki Szénbányák szakszervezeti bizottságának titkára, Zoboki Béla, a pártbizottság osztályvezetője, Jazbinsek Vilmos, Zobák-akna főmérnöke, országgyűlési képviselő is.

A tanácskozás sikeres lebonyolításában nagy részt vállaltak a Sikondai Ejjeli Szanatórium orvosai, egészségügyi dolgozói és technikai alkalmazottai.

Közmegelégedésre végezték munkájukat a tolmács és fordító szerepet betöltő főiskolai tanárok és a technikai alkalmazottak előállító Villamos-üzem dolgozói. Jól vizsgázott a szanatórium konyhája, mely az Üzemlelelmézési Vállalatot dicséri.

Az oldalt összeállította: Vízihányó Imre

